

Úradný vestník

Európskej únie

L 186

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 62

11. júla 2019

Obsah

I Legislatívne akty

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1148 z 20. júna 2019 o uvádzaní prekursorov výbušnín na trh a ich používaní, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1907/2006 a ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 98/2013 ⁽¹⁾ 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1149 z 20. júna 2019, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán práce a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 883/2004, (EÚ) č. 492/2011 a (EÚ) 2016/589 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (EÚ) 2016/344 ⁽²⁾ 21
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb ⁽¹⁾ 57

SMERNICE

- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1151 z 20. júna 2019, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o používanie digitálnych nástrojov a postupov v rámci práva obchodných spoločností ⁽¹⁾ 80

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

⁽²⁾ Text s významom pre EHP a pre Švajčiarsko

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1152 z 20. júna 2019 o transparentných a predvídateľných pracovných podmienkach v Európskej únii** 105

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153 z 20. júna 2019, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV** 122

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1148

z 20. júna 2019

o uvádzaní prekursorov výbušnín na trh a ich používaní, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1907/2006 a ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 98/2013

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 98/2013 ⁽³⁾ sa stanovili harmonizované pravidlá týkajúce sa sprístupňovania, dovozu, vlastníctva a používania látok alebo zmesí, ktoré by sa mohli zneužiť na nedovolenú výrobu výbušnín, s cieľom obmedziť ich dostupnosť širokej verejnosti a zabezpečiť náležité ohlasovanie podozrivých transakcií v rámci celého dodávateľského reťazca.
- (2) Napriek tomu, že nariadenie (EÚ) č. 98/2013 prispelo k zníženiu hrozby, ktorú predstavujú prekursorov výbušnín v Únii, je potrebné posilniť systém kontrol prekursorov, ktoré sa môžu použiť na výrobu podomácky vyrobených výbušnín. Vzhľadom na množstvo potrebných zmien je v záujme zrozumiteľnosti vhodné nariadenie (EÚ) č. 98/2013 nahradiť.
- (3) Nariadením (EÚ) č. 98/2013 sa obmedzoval prístup k prekursorom výbušnín a používanie prekursorov výbušnín členmi širokej verejnosti. Napriek tomuto obmedzeniu však členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť, že členom širokej verejnosti poskytnú prístup k týmto látkam na základe systému povolení a registrácie. Z toho dôvodu sa obmedzenia a kontroly prekursorov výbušnín v členských štátoch odlišovali a spôsobovali prekážky obchodu

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 367, 10.10.2018, s. 35.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. júna 2019.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 98/2013 z 15. januára 2013 o uvádzaní prekursorov výbušnín na trh a ich používaní (Ú. v. EÚ L 39, 9.2.2013, s. 1).

v rámci Únie, čím bránili fungovaniu vnútorného trhu. Okrem toho existujúce obmedzenia a kontroly nezabezpečovali dostatočnú úroveň verejnej bezpečnosti, keďže primerane nebránili páchatelom trestných činov v nadobúdaní prekursorov výbušnín. Hrozba, ktorú predstavujú podomácky vyrobené výbušniny, je stále vysoká a neustále sa vyvíja.

- (4) Systém na predchádzanie nedovolenej výrobe výbušnín by sa preto mal ďalej posilňovať a zharmonizovať vzhľadom na vyvíjajúce sa ohrozenie verejnej bezpečnosti terorizmom a inou závažnou trestnou činnosťou. Takýmto posilňovaním a harmonizáciou by sa okrem toho mal zabezpečiť voľný pohyb prekursorov výbušnín na vnútornom trhu a mala by sa podporovať hospodárska súťaž medzi hospodárskymi subjektmi a inovácie, napríklad uľahčením vývoja bezpečnejších chemikálií, ktoré by nahradili prekursorov výbušnín.
- (5) Medzi kritériá, na základe ktorých sa určuje, ktoré opatrenia by sa mali vzťahovať na ktoré prekursorov výbušnín, patrí miera hrozby spojená s daným prekursorom výbušnín, objem obchodu s príslušným prekursorom výbušnín a či je možné stanoviť úroveň koncentrácie, pod ktorou by sa prekursor výbušnín mohol ešte používať na oprávnené účely, na ktoré sa sprístupňuje, a pri ktorej je oveľa menej pravdepodobné, že sa daný prekursor použije na nedovolenú výrobu výbušnín.
- (6) Členom širokej verejnosti by sa nemalo povoliť nadobúdať, dovážať, držať ani používať určité prekursorov výbušnín v koncentráciách nad úrovňou určitých prahových hodnôt vyjadrených v hmotnostných percentách. Členom širokej verejnosti by sa však malo povoliť nadobúdať, dovážať, držať alebo používať niektoré prekursorov výbušnín v koncentráciách nad uvedenými prahovými hodnotami na oprávnené účely pod podmienkou, že sú držiteľmi príslušného povolenia. Ak je žiadateľ právnická osoba, príslušný orgán členského štátu by mal zohľadniť spoľahlivosť právnickej osoby a akejkoľvek osoby, ktorá koná individuálne alebo ako súčasť orgánu danej právnickej osoby a má v nej vedúce postavenie na základe splnomocnenia právnickej osoby, oprávnenia prijímať rozhodnutia v jej mene alebo oprávnenia vykonávať v nej kontrolu.
- (7) Pre niektoré obmedzené prekursorov výbušnín v koncentráciách nad prahovými hodnotami stanovenými v tomto nariadení neexistuje žiadne oprávnené použitie členmi širokej verejnosti. Vydávanie povolení pre chlorečnan draselný, chloristan draselný, chlorečnan sodný a chloristan sodný by sa preto malo ukončiť. Vydávanie povolení by sa malo povoliť len pre obmedzený počet prekursorov výbušnín, pre ktoré existuje oprávnené použitie členmi širokej verejnosti. Takéto vydávanie povolení by malo byť obmedzené na koncentrácie, ktoré nepresahujú hornú prahovú hodnotu stanovenú v tomto nariadení. Pri koncentrácii presahujúcej uvedenú hornú prahovú hodnotu prevažuje riziko nedovolenej výroby výbušnín nad zanedbateľným oprávneným používaním uvedených prekursorov výbušnín členmi širokej verejnosti, v prípade ktorých možno rovnaký účinok dosiahnuť s alternatívami alebo s nižšími koncentraciami uvedených prekursorov. V tomto nariadení by sa okrem toho malo určiť, aké okolnosti by príslušné orgány mali prinajmenšom zohľadniť pri rozhodovaní o vydaní povolenia. To by malo spolu so vzorom povolenia stanoveným v prílohe III uľahčiť uznávanie povolení vydaných v iných členských štátoch.
- (8) Malo by byť možné, aby sa vzájomné uznávanie povolení vydaných v iných členských štátoch uskutočňovalo dvojstranne alebo mnohostranne s cieľom dosiahnuť ciele jednotného trhu.
- (9) Na účely uplatňovania obmedzení a kontrol podľa tohto nariadenia by hospodárske subjekty, ktoré uskutočňujú predaj profesionálnym používateľom alebo členom širokej verejnosti, ktorí sú držiteľmi povolenia, mali byť schopné vychádzať z informácií sprístupnených v predchádzajúcej časti dodávateľského reťazca. Každý hospodársky subjekt v dodávateľskom reťazci by preto mal informovať príjemcu regulovaných prekursorov výbušnín o tom, že sprístupňovanie, dovoz, držba alebo používanie uvedených prekursorov výbušnín zo strany členov širokej verejnosti podlieha tomuto nariadeniu, a to napríklad nalepením náležitého označenia na balenie, overením toho, či sa náležité označenie nalepilo na balenie, alebo uvedením týchto informácií v karte bezpečnostných údajov vypracovanej v súlade s prílohou II k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁴⁾.
- (10) Rozdiel medzi hospodárskym subjektom a profesionálnym používateľom spočíva v tom, že hospodárske subjekty sprístupňujú prekursor výbušnín inej osobe, zatiaľ čo profesionálni používatelia nadobúdajú alebo dovážajú prekursor výbušnín výhradne na vlastné použitie. Hospodárske subjekty, ktoré uskutočňujú predaj profesionálnym používateľom, iným hospodárskym subjektom alebo členom širokej verejnosti, ktorí majú povolenie, by mali

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).

zabezpečiť, aby ich zamestnanci podieľajúci sa na predaji prekursorov výbušnín boli oboznámení s tým, ktoré z výrobkov, ktoré hospodárske subjekty sprístupňujú, obsahujú prekursor výbušnín, napríklad tak, že informácie o tom, že výrobok obsahuje prekursor výbušnín, uvedú v čiarovom kóde výrobku.

- (11) Rozdiel medzi profesionálnymi používateľmi, ktorým by malo byť možné sprístupniť obmedzené prekursor výbušnín, a členmi širokej verejnosti, ktorým by nemalo byť možné sprístupniť obmedzené prekursor výbušnín, závisí od toho, či má osoba v úmysle použiť daný prekursor výbušnín na účely súvisiace so svojím konkrétnym obchodovaním, podnikaním alebo výkonom povolania vrátane lesníckej, záhradníckej a poľnohospodárskej činnosti vykonávanej bez ohľadu na to, či sú vykonávané na plný úväzok alebo kratší pracovný čas, a nie nevyhnutne v závislosti od veľkosti pozemkov, na ktorých sa uvedená činnosť vykonáva. Hospodárske subjekty by preto nemali sprístupňovať obmedzené prekursor výbušnín ani fyzickým ani právnickým osobám, ktoré sú profesionálne aktívne v oblastiach, v ktorých sa tieto špecifické obmedzené prekursor výbušnín nezvyknú používať na profesionálne účely, ako ani fyzickým alebo právnickým osobám, ktorých činnosti nesúvisia so žiadnym profesionálnym účelom.
- (12) Na zamestnancov hospodárskych subjektov, ktorí sa podieľajú na sprístupňovaní prekursorov výbušnín, by sa pri používaní týchto prekursorov výbušnín na osobné účely mali vzťahovať rovnaké pravidlá stanovené v tomto nariadení, aké sa vzťahujú na členov širokej verejnosti.
- (13) Hospodárske subjekty by mali uchovávať údaje o transakciách, aby orgánom zásadne pomohli pri predchádzaní závažnej trestnej činnosti páchanej s podomácky vyrobenými výbušnými zariadeniami, jej odhaľovaní, vyšetrovaní a stíhaní a pri overovaní súladu s týmto nariadením. Na uvedený účel je nevyhnutná identifikácia všetkých aktérov v dodávateľskom reťazci a všetkých zákazníkov, či už ide o členov širokej verejnosti, profesionálnych používateľov alebo hospodárske subjekty. Keďže k nedovolennej výrobe a používaniu podomácky vyrobených výbušnín by mohlo dôjsť až po značne dlhšom čase po predaji prekursora výbušnín, mali by sa údaje o transakcii uchovávať tak dlho, ako je to potrebné, primerané a vhodné na uľahčenie vyšetrovaní, a to s ohľadom na priemerné intervaly kontrol.
- (14) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať aj na hospodárske subjekty, ktoré pôsobia online, a to aj na tie, ktoré pôsobia na online trhoch. Aj hospodárske subjekty pôsobiace online by preto mali vyškoliť svojich zamestnancov a mali by tiež zaviesť vhodné postupy na odhaľovanie podozrivých transakcií. Okrem toho by obmedzené prekursor výbušnín mali sprístupňovať len členovi širokej verejnosti v členských štátoch, ktoré si zachovali alebo zaviedli režim povoľovania v súlade s týmto nariadením, a aj to až po overení, že daný člen širokej verejnosti má platné povolenie. Po overení totožnosti potenciálneho zákazníka, napríklad prostredníctvom mechanizmov stanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 ⁽⁵⁾, by hospodársky subjekt mal overiť, že pre zamýšľanú transakciu bolo vydané povolenie, napríklad fyzickou kontrolou povolenia pri doručení prekursora výbušnín alebo so súhlasom potenciálneho zákazníka kontaktovaním príslušného orgánu členského štátu, ktorý povolenie vydal. Tak ako hospodárske subjekty pôsobiace offline, aj hospodárske subjekty pôsobiace online by mali od profesionálnych používateľov vyžadovať vyhlásenia o konečnom použití.
- (15) Online trhy fungujú len ako sprostredkovatelia medzi hospodárskymi subjektmi na jednej strane a členmi širokej verejnosti, profesionálnymi používateľmi alebo inými hospodárskymi subjektmi na strane druhej. Online trhy by preto nemali byť zahrnuté do vymedzenia pojmu hospodársky subjekt a nemalo by sa od nich vyžadovať, aby dávali pokyny svojim zamestnancom podieľajúcim sa na predaji obmedzených prekursorov výbušnín, pokiaľ ide o povinnosti vyplývajúce z tohto nariadenia, alebo overovali totožnosť a v prípade potreby aj povolenie potenciálneho zákazníka, alebo vyžadovali ďalšie informácie od potenciálneho zákazníka. Vzhľadom na ústrednú úlohu, ktorú online trhy zohrávajú pri transakciách online, a to aj pokiaľ ide o predaj regulovaných prekursorov výbušnín, by mali informovať ich používateľov, ktorí plánujú sprístupňovať regulované prekursor výbušnín prostredníctvom ich služieb o povinnostiach vyplývajúcich z tohto nariadenia zrozumiteľným a účinným spôsobom. Okrem toho by online trhy mali prijať opatrenia na to, aby pomohli zabezpečiť, že ich používatelia dodržiavajú svoje povinnosti týkajúce sa overovania, napríklad poskytnutím nástrojov na uľahčenie overovania povolení. Vzhľadom na rastúci význam online trhov pre všetky druhy dodávky a význam tohto zdroja obstarávania, a to aj na teroristické účely, by sa mali na online trhy vzťahovať rovnaké povinnosti týkajúce sa odhaľovania a ohlasovania ako na hospodárske subjekty, hoci postupy na odhaľovanie podozrivých transakcií by sa mali zodpovedajúcim spôsobom prispôbiť špecifickému online prostrediu.

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (16) Povinnosti uložené online trhom v tomto nariadení by nemali predstavovať všeobecnú povinnosť monitorovania. V tomto nariadení by sa mali stanoviť len špecifické povinnosti online trhov, pokiaľ ide o odhaľovanie a ohlasovanie podozrivých transakcií, ktoré sa uskutočňujú na ich webových sídlach alebo prostredníctvom využívania ich počítačových služieb. Online trhy by nemali byť na základe tohto nariadenia brané na zodpovednosť za transakcie, ktoré neboli odhalené napriek tomu, že online trh zaviedol náležité, vhodné a primerané postupy na odhalenie takýchto podozrivých transakcií.
- (17) Týmto nariadením sa hospodárskym subjektom ukladá povinnosť ohlasovať podozrivé transakcie bez ohľadu na to, či je potenciálny zákazník člen širokej verejnosti, profesionálny používateľ alebo hospodársky subjekt. Povinnosti týkajúce sa regulovaných prekursorov výbušnín vrátane povinnosti ohlasovať podozrivé transakcie by sa mali vzťahovať na všetky látky uvedené v prílohách I a II bez ohľadu na ich koncentráciu. Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by sa však mali vylúčiť výrobky, ktoré obsahujú prekursor výbušnín len v takom malom množstve a v takých zložitých zmesiach, ktoré spôsobujú, že extrakcia prekursorov výbušnín je technicky extrémne ťažká.
- (18) S cieľom zlepšiť uplatňovanie tohto nariadenia by hospodárske subjekty aj orgány verejnej moci mali zabezpečiť primeranú odbornú prípravu týkajúcu sa povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia. Členské štáty by mali mať kontrolné orgány a mali by organizovať pravidelné činnosti zamerané na zvyšovanie informovanosti, prispôsobené špecifikám jednotlivých odvetví, a mali by udržiavať nepretržitý dialóg s hospodárskymi subjektmi na všetkých úrovniach dodávateľského reťazca vrátane hospodárskych subjektov pôsobiacich online.
- (19) Výber látok, ktoré páchatelia trestných činov používajú na nedovolenú výrobu výbušnín, sa môže rýchlo meniť. Malo by byť preto možné zahrnúť do povinnosti ohlasovania stanovenej týmto nariadením aj ďalšie látky, ak je to v prípade potreby naliehavé. S cieľom zohľadniť možný vývoj zneužívania látok ako prekursorov výbušnín by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o zmenu tohto nariadenia úpravou prahových hodnôt, pri ktorých prekročení sa určité látky, ktoré sú obmedzené podľa tohto nariadenia, nemajú sprístupniť členom širokej verejnosti, a zaradením ďalších látok, pri ktorých sa majú ohlasovať podozrivé transakcie, do zoznamu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽⁶⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (20) S cieľom venovať pozornosť látkam, ktoré ešte nie sú uvedené v zozname v prílohe I alebo II, ale v súvislosti s ktorými niektorý členský štát nadobudne dôvodné podozrenie, že by sa mohli použiť na nedovolenú výrobu výbušnín, by sa mala zaviesť ochranná doložka stanovujúca primeraný postup na úrovni Únie. Okrem toho je vzhľadom na špecifické riziká, ktoré sa majú riešiť v tomto nariadení, vhodné umožniť členským štátom za určitých okolností prijať ochranné opatrenia, a to aj v súvislosti s látkami, ktoré už podliehajú opatreniam podľa tohto nariadenia. Okrem toho by sa malo členským štátom umožniť zachovať vnútroštátne opatrenia, o ktorých už informovali Komisiu alebo ktoré už oznámili Komisii v súlade s článkom 13 nariadenia (EÚ) č. 98/2013.
- (21) Regulačný rámec by sa zjednodušil začlenením príslušných bezpečnostných obmedzení o sprístupnení dusičnanu amónneho z nariadenia (ES) č. 1907/2006 do tohto nariadenia. Z toho dôvodu by sa príloha XVII k nariadeniu (ES) č. 1907/2006 mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (22) V tomto nariadení sa vyžaduje spracúvanie osobných údajov a ich ďalšie poskytnutie tretím stranám v prípade podozrivých transakcií. Takéto spracúvanie a sprístupnenie predstavuje zásah do základného práva na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov. Preto by sa mala zabezpečiť náležitá ochrana základného práva na ochranu osobných údajov jednotlivcov, ktorých osobné údaje sa spracúvajú pri uplatňovaní tohto nariadenia. Na spracúvanie osobných údajov podľa tohto nariadenia sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽⁷⁾. Preto by spracúvanie osobných údajov v súvislosti s vydávaním povolení a ohlasovaním podozrivých transakcií malo prebiehať v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 vrátane všeobecných zásad ochrany údajov, ako je zákonnosť, spravodlivosť a transparentnosť, obmedzenie účelu, minimalizácia údajov, správnosť, minimalizácia uchovávania, integrita a dôvernosť a v súlade s požiadavkou náležitým spôsobom rešpektovať práva dotknutej osoby.
- (23) Komisia by mala vykonať hodnotenie tohto nariadenia na základe kritérií účinnosti, efektívnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnoty Únie. Uvedené hodnotenie by malo poskytnúť základ pre posúdenie vplyvu možných ďalších opatrení. Informácie by sa mali získavať pravidelne na účely hodnotenia tohto nariadenia.
- (24) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to obmedzenie prístupu členov širokej verejnosti k prekursorom výbušnín, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a účinkov obmedzenia ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (25) Nariadenie (EÚ) č. 98/2013 by sa malo zrušiť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú harmonizované pravidlá týkajúce sa sprístupňovania, dovozu, držby a používania látok alebo zmesí, ktoré by sa mohli zneužiť na nedovolenú výrobu výbušnín, s cieľom obmedziť dostupnosť uvedených látok alebo zmesí členom širokej verejnosti a s cieľom zabezpečiť náležité ohlasovanie podozrivých transakcií v rámci celého dodávateľského reťazca.

Týmto nariadením nie sú dotknuté iné prísnejšie ustanovenia práva Únie týkajúce sa látok uvedených v prílohách I a II.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na látky uvedené v prílohách I a II a na zmesi a látky, ktoré obsahujú tieto látky.
2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:
 - a) výrobky vymedzené v článku 3 bode 3 nariadenia (ES) č. 1907/2006;
 - b) pyrotechnické vybavenie vymedzené v článku 3 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/29/EÚ ⁽⁸⁾;

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/29/EÚ z 12. júna 2013 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania pyrotechnických výrobkov na trhu (Ú. v. EÚ L 178, 28.6.2013, s. 27).

- c) pyrotechnické výrobky, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva určené na nekomerčné používanie ozbrojenými silami, orgánmi presadzovania práva alebo hasičskými zbormi;
- d) pyrotechnické vybavenie patriace do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/90/EÚ ⁽⁹⁾;
- e) pyrotechnické výrobky určené na používanie v leteckom a kozmickom priemysle;
- f) kapsle určené do hračiek;
- g) lieky oprávnené sprístupnené členovi širokej verejnosti na základe lekárskeho predpisu v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „látka“ je látka vymedzená v článku 3 bode 1 nariadenia (ES) č. 1907/2006;
2. „zmes“ je zmes vymedzená v článku 3 bode 2 nariadenia (ES) č. 1907/2006;
3. „výrobok“ je výrobok vymedzený v článku 3 bode 3 nariadenia (ES) č. 1907/2006;
4. „sprístupnenie“ je akékoľvek dodávanie, či už za úhradu alebo bezplatne;
5. „dovoz“ je akt dovezenia látky na územie členského štátu, či už z iného členského štátu alebo z tretej krajiny, bez ohľadu na miesto jej určenia v Únii, v rámci ktoréhokoľvek colného režimu v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 ⁽¹⁰⁾ vrátane tranzitu;
6. „použitie“ je použitie vymedzené v článku 3 bode 24 nariadenia (ES) č. 1907/2006;
7. „podozrivá transakcia“ je akákoľvek transakcia týkajúca sa regulovaných prekursorov výbušnín, pri ktorej po zohľadnení všetkých relevantných okolností existuje dôvodné podozrenie, že daná látka alebo zmes sa má použiť na nedovolenú výrobu výbušnín;
8. „člen širokej verejnosti“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá koná na iné účely ako na účely spojené s jej obchodovaním, podnikaním, alebo výkonom povolania;

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/90/EÚ z 23. júla 2014 o vybavení námorných lodí a o zrušení smernice Rady 96/98/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 146).

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 10.10.2013, s. 1).

9. „profesionálny používateľ“ je každá fyzická alebo právnická osoba, verejný subjekt alebo skupina takýchto osôb alebo subjektov, ktoré preukázateľne potrebujú obmedzený prekursor výbušnín na účely súvisiace s jej obchodovaním, podnikaním alebo výkonom povolania vrátane poľnohospodárskej činnosti vykonávanej bez ohľadu na to, či je vykonávaná na plný úväzok alebo kratší pracovný čas, a bez ohľadu na veľkosť pozemku, na ktorom sa vykonáva uvedená poľnohospodárska činnosť pod podmienkou, že takéto účely nezahŕňajú sprístupnenie daného obmedzeného prekursora výbušnín inej osobe;
10. „hospodársky subjekt“ je každá fyzická alebo právnická osoba alebo verejný subjekt alebo skupina takýchto osôb alebo subjektov, ktoré sprístupňujú na trhu regulované prekursor výbušnín, a to buď offline alebo online, ako aj na online trhoch;
11. „online trh“ je poskytovateľ sprostredkovateľskej služby, ktorá umožňuje hospodárskym subjektom na jednej strane a členom širokej verejnosti, profesionálnym používateľom alebo iným hospodárskym subjektom na strane druhej uskutočňovať transakcie súvisiace s regulovanými prekursormi výbušnín prostredníctvom online predaja alebo zmlúv o poskytnutí služby, a to buď na webovom sídle online trhu, alebo na webovom sídle hospodárskeho subjektu, ktorý používa počítačové služby poskytované online trhom;
12. „obmedzený prekursor výbušnín“ je látka uvedená v prílohe I s koncentráciou vyššou, ako je zodpovedajúca prahová hodnota stanovená v stĺpci 2 tabuľky v prílohe I vrátane zmesi alebo inej látky, v ktorej sa nachádza látka uvedená na zozname v uvedenej prílohe s koncentráciou vyššou, ako je zodpovedajúca prahová hodnota;
13. „regulovaný prekursor výbušnín“ je látka uvedená na zozname v prílohe I alebo II vrátane zmesi alebo inej látky, v ktorej sa nachádza látka uvedená na zozname v uvedených prílohách, s výnimkou homogénnych zmesí viac ako piatich zložiek, v ktorých je koncentrácia každej látky uvedenej na zozname v prílohe I alebo II nižšia ako 1 % hm. %;
14. „poľnohospodárska činnosť“ je produkcia, chov alebo pestovanie poľnohospodárskych produktov vrátane zberu, dojenia, plemenného chovu zvierat a chovu zvierat na poľnohospodárske účely alebo udržiavanie poľnohospodárskej plochy v dobrom poľnohospodárskom a environmentálnom stave podľa článku 94 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 ⁽¹⁾.

Článok 4

Voľný pohyb

Pokiaľ sa v tomto nariadení alebo v inom právnom akte Únie nestanovuje inak, členské štáty nesmú z dôvodov súvisiacich s predchádzaním nedovolenej výroby výbušnín zakazovať, obmedzovať ani klať prekážky sprístupňovaniu regulovaných prekursorov výbušnín.

Článok 5

Sprístupnenie, dovoz, držba a použitie

1. Obmedzené prekursor výbušnín sa nesmú sprístupňovať ani dovážať členom širokej verejnosti, a títo ich nesmú mať v držbe ani používať.
2. Obmedzenie uvedené v odseku 1 sa vzťahuje aj na zmesi obsahujúce chlorečnany alebo chloristany uvedené na zozname v prílohe I, ak celková koncentrácia uvedených látok v zmesi presahuje prahovú hodnotu niektorej z látok stanovenú v stĺpci 2 tabuľky v prílohe I.
3. Členský štát môže zachovať alebo zaviesť režim povoľovania, ktorý umožňuje, aby sa určité obmedzené prekursor výbušnín v koncentráciách, ktoré nie sú vyššie ako príslušné horné prahové hodnoty stanovené v stĺpci 3 tabuľky v prílohe I, sprístupňovali členom širokej verejnosti alebo aby ich členovia širokej verejnosti dovážali, držali alebo používali.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 549).

V rámci takýchto režimov povoľovania člen širokej verejnosti získa a na požiadanie predloží povolenie na nadobúdanie, dovoz, držbu alebo používanie obmedzených prekursorov výbušnín. Takéto povolenia vydáva v súlade s článkom 6 príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa má daný obmedzený prekursor výbušnín nadobudnúť, dovážať, držať alebo používať.

4. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii všetky opatrenia, ktoré prijímú na účely vykonávania režimu povoľovania uvedeného v odseku 3. V oznámení sa uvedú obmedzené prekursory výbušnín, pre ktoré daný členský štát stanovuje režim povoľovania v súlade s odsekom 3.

5. Komisia zverejní zoznam opatrení, ktoré členské štáty oznámia v súlade s odsekom 4.

Článok 6

Povolenia

1. Každý členský štát, ktorý vydáva povolenia členom širokej verejnosti, ktorí majú oprávnený záujem nadobudnúť, dovážať, držať alebo používať obmedzené prekursory výbušnín, stanoví pravidlá vydávania povolení v súlade s článkom 5 ods. 3. Príslušný orgán členského štátu zohľadňuje pri zvažovaní, či vydať povolenie, všetky relevantné okolnosti, najmä:

- a) preukázateľnú potrebu obmedzeného prekursora výbušnín a oprávnenosť jeho zamýšľaného použitia;
- b) dostupnosť obmedzeného prekursora výbušnín v nižších koncentráciách alebo alternatívnych látok s podobným účinkom;
- c) spoľahlivosť žiadateľa vrátane informácií o predchádzajúcich odsúdeniach žiadateľa za trestné činy kdekoľvek v rámci Únie;
- d) opatrenia týkajúce sa skladovania navrhované s cieľom zabezpečiť bezpečné uchovávanie obmedzeného prekursora výbušnín.

2. Príslušný orgán zamietne vydať povolenie, ak má dôvodné pochybnosti týkajúce sa oprávnenosti zamýšľaného použitia alebo zámeru člena širokej verejnosti použiť obmedzený prekursor výbušnín na oprávnený účel.

3. Príslušný orgán sa môže rozhodnúť obmedziť platnosť povolenia prostredníctvom povolenia jednorazového alebo viacnásobného použitia. Doba platnosti povolenia nepresiahne tri roky. Príslušný orgán môže požadovať od držiteľa povolenia, aby do stanoveného dátumu uplynutia platnosti povolenia preukázal, že naďalej spĺňa podmienky, za ktorých bolo povolenie vydané. V povolení sa uvádzajú obmedzené prekursory výbušnín, na ktoré je povolenie vydané.

4. Príslušný orgán môže od žiadateľov požadovať poplatok za žiadosť o povolenie. Takýto poplatok nesmie presiahnuť náklady na vybavenie žiadosti.

5. Príslušný orgán môže povolenie pozastaviť alebo zrušiť, ak má dôvodné podozrenie, že podmienky, za ktorých bolo povolenie vydané, už nie sú splnené. Príslušný orgán bezodkladne informuje držiteľov povolení o akomkoľvek pozastavení alebo zrušení ich povolení okrem prípadov, keď by to ohrozilo prebiehajúce vyšetrovania.

6. Odvolania proti rozhodnutiu príslušného orgánu a spory týkajúce sa dodržania podmienok povolenia rieši príslušný subjekt, v ktorého pôsobnosti podľa vnútroštátneho práva sú takéto odvolania a spory.

7. Členský štát môže uznávať povolenia vydané inými členskými štátmi podľa tohto nariadenia.
8. Členské štáty môžu použiť vzor povolenia uvedený v prílohe III.
9. Príslušný orgán získava informácie o predchádzajúcich odsúdeniach žiadateľa za trestné činy v iných členských štátoch, ako sa uvádza v odseku 1 písm. c) tohto článku, prostredníctvom systému zriadeného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/315/SVV ⁽¹²⁾. Ústredné orgány uvedené v článku 3 uvedeného rámcového rozhodnutia poskytujú odpovede na žiadosti o takéto informácie do 10 pracovných dní odo dňa prijatia žiadosti.

Článok 7

Informovanie dodávateľského reťazca

1. Hospodársky subjekt, ktorý sprístupňuje obmedzený prekursor výbušnín inému hospodárskemu subjektu, informuje tento hospodársky subjekt, že nadobúdanie, držba alebo používanie tohto obmedzeného prekursora výbušnín členmi širokej verejnosti alebo dovoz uvedeného prekursora výbušnín pre členov širokej verejnosti podlieha obmedzeniu stanovenému v článku 5 ods. 1 a 3.

Hospodársky subjekt, ktorý sprístupňuje regulovaný prekursor výbušnín inému hospodárskemu subjektu, informuje tento hospodársky subjekt, že nadobúdanie, držba alebo používanie tohto regulovaného prekursora výbušnín členmi širokej verejnosti alebo dovoz regulovaného prekursora výbušnín pre členov širokej verejnosti podlieha ohlasovacím povinnostiam podľa článku 9.

2. Hospodársky subjekt, ktorý sprístupňuje regulovaný prekursor výbušnín profesionálnemu používateľovi alebo členovi širokej verejnosti, zabezpečí preukázanie a musí byť schopný preukázať vnútroštátnym kontrolným orgánom uvedeným v článku 11, že jeho zamestnanci podieľajúci sa na predaji regulovaných prekursorov výbušnín sú:

- a) oboznámení s tým, ktoré z výrobkov, ktoré sprístupňuje, obsahujú regulované prekursory výbušnín;
- b) vyškolení, pokiaľ ide o povinnosti podľa článkov 5 až 9.

3. Online trh prijme opatrenia na zabezpečenie toho, aby boli jeho používatelia pri sprístupňovaní regulovaných prekursorov výbušnín prostredníctvom jeho služieb informovaní o svojich povinnostiach podľa tohto nariadenia.

Článok 8

Overenie pri predaji

1. Hospodársky subjekt, ktorý sprístupňuje obmedzený prekursor výbušnín členovi širokej verejnosti v súlade s článkom 5 ods. 3, pri každej transakcii overí doklad totožnosti a povolenie dotknutého člena širokej verejnosti v súlade s režimom povoľovania stanoveným členským štátom, v ktorom sa obmedzený prekursor výbušnín sprístupňuje, a zaznamená množstvo obmedzeného prekursora výbušnín na povolení.

2. Hospodársky subjekt, ktorý sprístupňuje obmedzený prekursor výbušnín profesionálnemu používateľovi alebo inému hospodárskemu subjektu, na účely overenia, či je potenciálny zákazník profesionálny používateľ alebo iný hospodársky subjekt, pri každej transakcii požiada o tieto informácie, pokiaľ sa takéto overenie potenciálneho zákazníka nevykonalo v predchádzajúcom období jedného roka pred dátum uvedenej transakcie a transakcia sa podstatne neodchyľuje od predchádzajúcich transakcií:

- a) doklad totožnosti fyzickej osoby oprávnenej zastupovať potenciálneho zákazníka;
- b) obchodovanie, podnikanie alebo povolanie, ako aj meno obchodnej spoločnosti, adresu, identifikačné číslo pre DPH, alebo akékoľvek iné relevantné registračné číslo obchodnej spoločnosti, ak existuje, potenciálneho zákazníka;

⁽¹²⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2009/315/SVV z 26. februára 2009 o organizácii a obsahu výmeny informácií z registra trestov medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 93, 7.4.2009, s. 23).

c) zamýšľané použitie obmedzených prekursorov výbušnín potenciálnym zákazníkom.

Členské štáty môžu použiť vzor vyhlásenia zákazníka uvedený v prílohe IV.

3. Na účely overenia zamýšľaného použitia obmedzeného prekursora výbušnín hospodársky subjekt posúdi, či je zamýšľané použitie v súlade s obchodovaním, podnikaním alebo povolaním potenciálneho zákazníka. Hospodársky subjekt môže odmietnuť transakciu, ak má dôvodné pochybnosti o oprávnenosti zamýšľaného použitia alebo úmysle potenciálneho zákazníka použiť obmedzený prekursor výbušnín na oprávnený účel. Hospodársky subjekt ohlásí takúto transakciu alebo pokusy o transakciu v súlade s článkom 9.

4. Na účely overenia súladu s týmto nariadením a predchádzania a odhaľovania nedovolennej výroby výbušnín, hospodárske subjekty uchovávajú informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 počas 18 mesiacov od dátumu transakcie. Počas tohto obdobia sú informácie k dispozícii na inšpekciu na základe žiadosti vnútroštátnych kontrolných orgánov alebo orgánov presadzovania práva.

5. Online trh prijme opatrenia, aby pomohol zabezpečiť, že jeho používatelia pri sprístupňovaní obmedzených prekursorov výbušnín prostredníctvom jeho služieb dodržiavajú svoje povinnosti podľa tohto článku.

Článok 9

Ohlasovanie podozrivých transakcií, zmiznutí a odcudzení

1. Na účely predchádzania a odhaľovania nedovolennej výroby výbušnín hospodárske subjekty a online trhy ohlásia podozrivé transakcie. Hospodárske subjekty a online trhy tak urobia po zohľadnení všetkých okolností, najmä ak potenciálny zákazník koná jedným či viacerými z týchto spôsobov:

- a) zjavne nie je schopný jasne opísať zamýšľané použitie regulovaných prekursorov výbušnín;
- b) zjavne nepozná zamýšľané použitie regulovaných prekursorov výbušnín alebo ho nevie vierohodne vysvetliť;
- c) zamýšľa kúpiť regulované prekursory výbušnín v množstvách, kombináciách alebo koncentráciách neobvyklých pre oprávnené použitie;
- d) nie je ochotný poskytnúť doklad totožnosti, miesto bydliska alebo v prípade potreby status, teda či je profesionálny používateľ alebo hospodársky subjekt;
- e) trvá na použití neobvyklých spôsobov platby vrátane platby vysokej sumy v hotovosti.

2. Hospodárske subjekty a online trhy zavedú náležité, vhodné a primerané postupy na odhaľovanie podozrivých transakcií, ktoré sú prispôbené konkrétnemu prostrediu, v ktorom sa regulované prekursory výbušnín sprístupňujú.

3. Každý členský štát zriadi na účely ohlasovania podozrivých transakcií a zmiznutí a odcudzení značné množstvo jedno alebo viacero vnútroštátnych kontaktných miest a jasne uvedie ich telefónne číslo a e-mailovú adresu, formulár na webovej stránke alebo iný účinný nástroj. Vnútroštátne kontaktné miesta sú k dispozícii 24 hodín denne sedem dní v týždni.

4. Hospodárske subjekty a online trhy môžu odmietnuť podozrivú transakciu. Ohlásia podozrivú transakciu alebo pokus o podozrivú transakciu do 24 hodín od chvíle, keď sa začali domnievať, že je podozrivá. Pri ohlasovaní takýchto transakcií uvedú totožnosť zákazníka, ak je to možné, a všetky skutočnosti, na základe ktorých sa domnievajú, že transakcia je podozrivá, vnútroštátnemu kontaktnému miestu členského štátu, v ktorom došlo k podozrivej transakcii alebo pokusu o takúto transakciu.

5. Hospodárske subjekty a profesionálni používatelia ohlásia zmiznutia a odcudzenia značného množstva regulovaných prekursorov výbušnín do 24 hodín od odhalenia vnútroštátnemu kontaktnému miestu členského štátu, v ktorom došlo k zmiznutiu alebo odcudzeniu. Pri rozhodovaní o tom, či je zmiznuté alebo odcudzené množstvo značného rozsahu, zohľadnia, či je množstvo so zreteľom na všetky okolnosti prípadu neobvyklé.

6. Členovia širokej verejnosti, ktorí nadobudli obmedzené prekursorov výbušnín v súlade s článkom 5 ods. 3, ohlásia zmiznutia a odcudzenia značného množstva obmedzených prekursorov výbušnín do 24 hodín od odhalenia vnútroštátnemu kontaktnému miestu členského štátu, v ktorom došlo k zmiznutiu alebo odcudzeniu.

Článok 10

Odborná príprava a zvyšovanie informovanosti

1. Členské štáty zabezpečia primerané zdroje na odbornú prípravu a jej poskytovanie pre orgány presadzovania práva, špecialistov prvého zásahu a colné orgány, aby boli tieto pri výkone svojich úloh schopné rozpoznať regulované prekursorov výbušnín, a včas a náležite reagovať na podozrivé činnosti. Členské štáty môžu požiadať Agentúru Európskej únie pre odbornú prípravu v oblasti presadzovania práva (CEPOL) zriadenú nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2219 ⁽¹³⁾ o ďalšiu špecifickú odbornú prípravu.

2. Členské štáty organizujú najmenej raz ročne činnosti zamerané na zvyšovanie informovanosti prispôbené špecifikám jednotlivých odvetví, v ktorých sa používajú regulované prekursorov výbušnín.

3. S cieľom uľahčiť spoluprácu a zabezpečiť, aby všetky zainteresované strany účinne vykonávali toto nariadenie, organizujú členské štáty pravidelné výmeny medzi orgánmi presadzovania práva, vnútroštátnymi dozornými orgánmi, hospodárskymi subjektmi, online trhmi a zástupcami odvetví, v ktorých sa používajú regulované prekursorov výbušnín. Hospodárske subjekty sú zodpovedné za poskytovanie informácií svojim zamestnancom, pokiaľ ide o spôsob sprístupňovania prekursorov výbušnín podľa tohto nariadenia, a za zvyšovanie informovanosti zamestnancov v tejto oblasti.

Článok 11

Vnútroštátne kontrolné orgány

1. Každý členský štát zabezpečí, aby mali príslušné orgány vykonávajúce inšpekciu a kontrolu riadneho uplatňovania článkov 5 až 9 (ďalej len „vnútroštátne kontrolné orgány“).

2. Každý členský štát zabezpečí, aby vnútroštátne kontrolné orgány mali zdroje a vyšetrovacie právomoci potrebné na zabezpečenie riadneho výkonu svojich úloh podľa tohto nariadenia.

Článok 12

Usmernenia

1. Komisia poskytuje pravidelne aktualizované usmernenia na pomoc aktérom chemického dodávateľského reťazca a príslušným orgánom a s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a hospodárskymi subjektmi. Komisia sa radí so Stálym výborom pre prekursorov o všetkých návrhoch usmernení alebo ich aktualizácií. Usmernenia obsahujú najmä:

a) informácie o tom, ako vykonávať inšpekcie;

b) informácie o tom, ako uplatňovať obmedzenia a kontroly podľa tohto nariadenia v súvislosti s regulovanými prekursorovými výbušnínami objednanými na diaľku členmi širokej verejnosti alebo profesionálnymi používateľmi;

⁽¹³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2219 z 25. novembra 2015 o Agentúre Európskej únie pre odbornú prípravu v oblasti presadzovania práva (CEPOL) a ktorým sa nahrádza a zrušuje rozhodnutie Rady 2005/681/SVV (Ú. v. EÚ L 319, 4.12.2015, s. 1).

- c) informácie o možných opatreniach, ktoré majú prijať online trhy na zabezpečenie súladu s týmto nariadením;
 - d) informácie o tom, ako si vymieňať relevantné informácie medzi príslušnými orgánmi a vnútroštátnymi kontaktnými miestami a medzi členskými štátmi;
 - e) informácie o tom, ako rozpoznať a ohlásiť podozrivé transakcie;
 - f) informácie o opatreniach týkajúcich sa skladovania, ktorými sa zabezpečí, aby sa regulovaný prekursor výbušnín bezpečne uchovával;
 - g) iné informácie, ktoré sa považujú za užitočné.
2. Príslušné orgány zabezpečia, aby sa usmernenia stanovené v odseku 1 pravidelne širili spôsobom, ktorý príslušné orgány považujú za vhodný v súlade s cieľmi týchto usmernení.
3. Komisia zabezpečí, aby usmernenia uvedené v odseku 1 boli dostupné vo všetkých úradných jazykoch Únie.

Článok 13

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenie tohto nariadenia a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 14

Ochranná doložka

1. Ak má členský štát dôvodné podozrenie, že konkrétna látka, ktorá nie je uvedená v prílohe I alebo II, by sa mohla použiť na nedovolenú výrobu výbušnín, môže obmedziť alebo zakázať sprístupnenie, dovoz, držbu a používanie tejto látky alebo zmesi či látky obsahujúcej túto látku, alebo môže stanoviť, že táto látka podlieha povinnostiam ohlasovania v súlade s článkom 9.
2. Ak má členský štát dôvodné podozrenie, že konkrétna látka uvedená v prílohe I by sa mohla použiť na nedovolenú výrobu výbušnín v koncentrácii rovnakej alebo nižšej, ako je prahová hodnota stanovená v stĺpci 2 alebo 3 tabuľky v prílohe I, môže ďalej obmedziť alebo zakázať sprístupnenie, dovoz, držbu a používanie tejto látky tým, že stanoví nižšiu prahovú hodnotu.
3. Ak má členský štát opodstatnené dôvody na stanovenie prahovej hodnoty, nad ktorú má látka uvedená v prílohe II podliehať obmedzeniam, ktoré sa inak vzťahujú na obmedzené prekursor výbušnín, môže obmedziť alebo zakázať sprístupnenie, dovoz, držbu a používanie tejto látky tým, že stanoví uvedenú prahovú hodnotu.
4. Členský štát, ktorý obmedzí alebo zakáže látku v súlade s odsekom 1, 2 alebo 3, o takýchto obmedzeniach alebo zákazoch ihneď informuje Komisiu a ostatné členské štáty, pričom uvedie dôvody tohto rozhodnutia.
5. Členský štát, ktorý obmedzí alebo zakáže látku v súlade s odsekom 1, 2 alebo 3, uskutoční činnosti na zvyšovanie informovanosti o takýchto obmedzeniach alebo zákazoch pre hospodárske subjekty a online trhy na svojom území.
6. Komisia po získaní informácií uvedených v odseku 4 ihneď preskúma, či je potrebné vypracovať zmeny príloh v súlade s článkom 15 ods. 1 alebo vypracovať legislatívny návrh na zmenu príloh. Dotknutý členský štát v prípade potreby zmení alebo zruší svoje vnútroštátne opatrenia, aby zohľadnil akékoľvek takéto zmeny uvedených príloh.

7. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 6, môže Komisia po porade s dotknutým členským štátom a v prípade potreby s tretími stranami rozhodnúť, že opatrenie prijaté daným členským štátom nie je odôvodnené, a môže požiadať daný členský štát, aby predbežné opatrenie zrušil alebo zmenil. Komisia prijme takéto rozhodnutia do 60 dní od doručenia informácií uvedených v odseku 4. Dotknutý členský štát uskutoční činnosti na zvyšovanie informovanosti o takýchto rozhodnutiach pre hospodárske subjekty a online trhy na svojom území.

8. Týmto článkom nie sú dotknuté opatrenia, o ktorých členské štáty informovali Komisiu alebo ktoré členské štáty oznámili Komisii pred 1. februárom 2021 podľa článku 13 nariadenia (EÚ) č. 98/2013.

Článok 15

Zmeny príloh

1. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 16 na zmenu tohto nariadenia tým, že:
 - a) upraví prahové hodnoty v prílohe I v rozsahu, ktorý je potrebný na zohľadnenie vývoja zneužívania látok ako prekursorov výbušnín, alebo na základe výskumu a testovania;
 - b) doplní látky do prílohy II, ak je to potrebné na zohľadnenie vývoja zneužívania látok ako prekursorov výbušnín.

Komisia v rámci prípravy uvedených delegovaných aktov konzultuje s relevantnými zainteresovanými stranami, najmä z oblasti chemického priemyslu a maloobchodného predaja.

Ak sa to vyžaduje v prípade náhlej zmeny v posúdení rizika, pokiaľ ide o zneužitie látok na nedovolenú výrobu výbušnín a z vážnych a naliehavých dôvodov, na delegované akty prijaté podľa tohto článku sa uplatňuje postup stanovený v článku 17.

2. Komisia prijme samostatný delegovaný akt v súvislosti s každou úpravou prahových hodnôt v prílohe I a každou novou látkou doplnenou do prílohy II. Každý delegovaný akt vychádza z analýzy, ktorá preukazuje, že zmena by nemala viesť k neprimeranému zaťaženiu hospodárskych subjektov ani spotrebiteľov, pričom sa náležite zohľadnia ciele, ktoré sa majú dosiahnuť.

Článok 16

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 15 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 31. júla 2019. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 15 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 15 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 17

Postup pre naliehavé prípady

1. Delegované akty prijaté podľa tohto článku nadobúdajú účinnosť okamžite a uplatňujú sa, pokiaľ voči nim nie je v súlade s odsekom 2 vznesená námietka. V oznámení delegovaného aktu Európskemu parlamentu a Rade sa uvedú dôvody použitia postupu pre naliehavé prípady.

2. Európsky parlament alebo Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietku v súlade s postupom uvedeným v článku 16 ods. 6. V takom prípade Komisia okamžite po oznámení rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady vzniesť námietku akt zruší.

Článok 18

Zmena nariadenia (ES) č. 1907/2006

V prílohe XVII k nariadeniu (ES) č. 1907/2006 sa v položke 58. (Dusičnan amónny (AN)) v stĺpci 2 vypúšťajú odseky 2 a 3.

Článok 19

Podávanie správ

1. Členské štáty do 2. februára 2022 a potom každoročne zasielajú Komisii informácie o:

a) počte ohlásených podozrivých transakcií, zmiznutí a odcudzení značného množstva;

b) počte prijatých žiadostí o povolenia v rámci režimu povoľovania, ktoré zachovali alebo zaviedli podľa článku 5 ods. 3, ako aj o počte vydaných povolení a najčastejších dôvodoch odmietnutia vydať povolenie;

c) činnostiach zameraných na zvyšovanie informovanosti, ako sa uvádza v článku 10 ods. 2;

d) inšpekciách vykonaných podľa článku 11 vrátane počtu inšpekcií a hospodárskych subjektov, na ktoré sa vzťahujú.

2. Členské štáty pri zasielaní informácií uvedených v odseku 1 písm. a), c) a d) Komisii rozlišujú medzi správami, činnosťami a inšpekciami, ktoré sa týkajú činností online, a tými, ktoré sa týkajú činností offline.

Článok 20

Program monitorovania

1. Komisia do 1. augusta 2020 zriadi podrobný program na monitorovanie výstupov, výsledkov a vplyvu tohto nariadenia.

2. V monitorovacom programe sa stanoví spôsob získavania údajov a iných potrebných dôkazov, ako aj interval ich získavania. Určia sa v ňom opatrenia, ktoré má prijať Komisia a členské štáty v súvislosti so získavaním a analýzou týchto údajov a iných dôkazov.
3. Členské štáty poskytnú Komisii údaje a iné dôkazy potrebné na monitorovanie.

Článok 21

Hodnotenie

1. Komisia do 2. februára 2026 vykoná hodnotenie tohto nariadenia a predloží správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. Hodnotenie sa uskutoční podľa usmernení Komisie pre lepšiu právnu reguláciu.
2. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie tejto správy.

Článok 22

Zrušenie

1. Nariadenie (EÚ) č. 98/2013 sa zrušuje s účinnosťou od 1. februára 2021.
2. Odkazy na zrušené nariadenie (EÚ) č. 98/2013 sa považujú za odkazy na toto nariadenie.

Článok 23

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Uplatňuje sa od 1. februára 2021.
3. Bez ohľadu na odsek 2 sú povolenia, ktoré boli platne vydané podľa nariadenia (EÚ) č. 98/2013, platné buď do dátumu platnosti pôvodne uvedenej na daných povoleniach, alebo do 2. februára 2022 podľa toho, čo nastane skôr.
4. Všetky žiadosti o obnovenie povolení uvedených v odseku 3, ktoré boli podané 1. februára 2021 alebo po tomto dátume, sa však podávajú podľa tohto nariadenia.
5. Bez ohľadu na článok 5 ods. 1 sú držba, dovoz a používanie obmedzených prekurzorov výbušnín členmi širokej verejnosti, ktoré boli legálne nadobudnuté pred 1. februárom 2021, povolené do 2. februára 2022.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA I
OBMEDZENÉ PREKURZORY VÝBUŠNÍN

Zoznam látok, ktoré sa nesmú sprístupňovať alebo dovážať členom širokej verejnosti a títo ich nesmú mať v držbe ani používať, či už samostatne alebo v zmesiach či látkach, ktoré ich obsahujú, okrem prípadov, ak je koncentrácia rovnaká alebo nižšia ako prahové hodnoty uvedené v stĺpci 2, a v prípade ktorých sa podozrivé transakcie a zmiznutia a odcudzenia značného množstva majú ohlásiť do 24 hodín:

1. Názov látky a registračné číslo Chemical Abstract Service (číslo CAS)	2. Prahová hodnota	3. Horná hodnota na účely vydávania povolení podľa článku 5 ods. 3	4. Číselný znak kombinovanej nomenklatúry (KN) pre samostatnú chemicky definovanú zlúčeninu, ktorá spĺňa podmienky uvedené v poznámke 1 kapitoly 28 alebo 29 KN ⁽¹⁾	5. Číselný znak kombinovanej nomenklatúry (KN) pre zmes bez zložiek (napr. ortuť, vzácne kovy, kovy vzácných zemín alebo rádioaktívne prvky), ktoré by stanovovali klasifikáciu podľa iného číselného znaku KN ⁽¹⁾
Kyselina dusičná (číslo CAS 7697-37-2)	3 % hm. %	10 % hm. %	ex 2808 00 00	ex 3824 99 96
peroxid vodíka (číslo CAS 7722-84-1)	12 % hm. %	35 % hm. %	2847 00 00	ex 3824 99 96
kyselina sírová (číslo CAS 7664-93-9)	15 % hm. %	40 % hm. %	ex 2807 00 00	ex 3824 99 96
nitrometán (číslo CAS 75-52-5)	16 % hm. %	100 % hm. %	ex 2904 20 00	ex 3824 99 92
dusičnan amónny (číslo CAS 6484-52-2)	16 % hm. % dusíka vo vzťahu k dusičnanu amónnemu ⁽²⁾	Vydávanie povolení je zakázané	3102 30 10 (vo vodnom roztoku) 3102 30 90 (iné)	ex 3824 99 96
chlorečnan draselný (číslo CAS 3811-04-9)	40 % hm. %	Vydávanie povolení je zakázané	ex 2829 19 00	ex 3824 99 96
chloristan draselný (číslo CAS 7778-74-7)	40 % hm. %	Vydávanie povolení je zakázané	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96
chlorečnan sodný (číslo CAS 7775-09-9)	40 % hm. %	Vydávanie povolení je zakázané	2829 11 00	ex 3824 99 96
chloristan sodný (číslo CAS 7601-89-0)	40 % hm. %	Vydávanie povolení je zakázané	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/1925 ⁽¹⁾. Pokiaľ ide o aktualizované číselné znaky KN, mali by sa konzultovať následné zmeny prílohy I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁾ (Ú. v. EÚ L 282, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ 16 % hm. % dusíka vo vzťahu k dusičnanu amónnemu zodpovedá 45,7 % dusičnanu amónnemu, bez ohľadu na nečistoty.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/1925 z 12. októbra 2017, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EÚ L 282, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1).

PRÍLOHA II

PREKURZORY VÝBUŠNÍN PODLIEHAJÚCE OHLASOVANIU

Zoznam látok samostatných alebo v zmesiach alebo v látkach, v prípade ktorých sa podozrivé transakcie a zmiznutia a odcudzenia značného množstva majú ohlásiť do 24 hodín:

1. Názov látky a registračné číslo Chemical Abstract Service (číslo CAS)	2. Číselný znak kombinovanej nomenklatúry (KN) ⁽¹⁾	3. Číselný znak kombinovanej nomenklatúry (KN) pre zmesi bez zložiek (napr. ortuť, vzácne kovy, kovy vzácných zemín alebo rádioaktívne prvky), ktoré by stanovovali klasifikáciu pod iným číselným znakom KN ⁽¹⁾
hexamín (číslo CAS 100-97-0)	ex 2933 69 40	ex 3824 99 93
acetón (číslo CAS 67-64-1)	2914 11 00	ex 3824 99 92
dusičnan draselný (číslo CAS 7757-79-1)	2834 21 00	ex 3824 99 96
dusičnan sodný (číslo CAS 7631-99-4)	3102 50 00	ex 3824 99 96
dusičnan vápenatý (číslo CAS 10124-37-5)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
dusičnan amónno- vápenatý (číslo CAS 15245-12-2)	ex 3102 60 00	ex 3824 99 96
horčík, prášok (číslo CAS 7439-95-4) ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 8104 30 00	
hexahydrát dusičnanu horečnatého (číslo CAS 13446-18-9)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
hliník, prášok (číslo CAS 7429-90-5) ⁽²⁾ ⁽³⁾	7603 10 00 ex 7603 20 00	

⁽¹⁾ Výkonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1925. Pokiaľ ide o aktualizované číselné znaky KN, mali by sa konzultovať následné zmeny prílohy I k nariadeniu (EHS) č. 2658/87.

⁽²⁾ S veľkosťou častíc menej ako 200 µm.

⁽³⁾ Ako látka alebo v zmesiach s obsahom 70 % hm. % alebo viac hliníka alebo horčíka.

PRÍLOHA III

VZOR POVOLENIA

Vzor povolenia pre člena širokej verejnosti na nadobúdanie, dovoz, držbu a používanie obmedzených prekurzorov výbušnín, uvedeného v článku 6 ods. 8

1. Člen širokej verejnosti (meno a priezvisko a adresa) Meno a priezvisko: Číslo dokladu totožnosti: Adresa: Krajina: Tel. č.: Email:
2. Číslo povolenia:
3. Povolenie na jednorazové alebo viacnásobné použitie (zaškrtnite) ☐ o jednorazové nadobudnutie, dovoz, držba a používanie obmedzeného prekurzora výbušnín názov obmedzeného prekurzora (prekurzorov) výbušnín: maximálne množstvo: maximálna koncentrácia: povolené použitie: ☐ o viacnásobné nadobudnutie, dovoz, držba a používanie obmedzeného prekurzora výbušnín názov obmedzeného prekurzora (prekurzorov) výbušnín: maximálne množstvo kedykoľvek v držbe: maximálna koncentrácia: povolené použitie:
4. Ak je odlišná od adresy uvedenej v kolónke 1, a vyžadujú to vnútroštátne právne predpisy, adresa, na ktorej bude(-ú) obmedzený prekurzor (prekurzory) výbušnín uložený(-é):
5. Ak je odlišná od adresy uvedenej v kolónke 1, a vyžadujú to vnútroštátne právne predpisy, adresa, na ktorej bude(-ú) obmedzený prekurzor (prekurzory) výbušnín použitý(-é):
6. Uved'te, či obmedzený prekurzor (prekurzory) výbušnín je (sú) určený(-é) na dovoz do iného členského štátu, ako je členský štát vydávajúci toto povolenie, alebo na použitie v tomto inom členskom štáte (alebo oboje), alebo mimo Európskeho hospodárskeho priestoru: ☐ áno ☐ nie Adresa: Časový rámec pre dovoz alebo použitie (alebo oboje) obmedzeného prekurzoru (prekurzorov) výbušnín:

[illegible]

PRÍLOHA IV

VYHLÁSENIE ZÁKAZNÍKA

o konkrétnom použití alebo použitíach obmedzeného prekurzoru výbušnín podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1148 ⁽¹⁾

(vyplňte paličkovým písmom) (*)

Podpísaný(-á)

Meno a priezvisko (zákazníka): _____

Doklad totožnosti (číslo, vydávajúci orgán): _____

Oprávnený zástupca:

Obchodná spoločnosť (zastúpená): _____

Identifikačné číslo pre DPH alebo iné registračné číslo obchodnej spoločnosti (**)/Adresa:

Obchodovanie/podnikanie/povolanie: _____

Obchodný názov výrobku:	Obmedzený prekurzor výbušnín	Číslo CAS	Množstvo (kg/liter)	Koncentrácia	Zamýšľané použitie

Týmto vyhlasujem, že obchodný výrobok a látka alebo zmes, ktorú obsahuje, sa použije len na uvedený účel, ktorý je oprávnený a inému zákazníkovi sa predá alebo dodá, len ak daný zákazník vydá podobné vyhlásenie o použití, a v súlade s obmedzeniami stanovenými v nariadení (EÚ) 2019/1148 pre sprístupňovanie členom širokej verejnosti.

Podpis: _____ Meno a priezvisko: _____

Funkcia: _____ Dátum: _____

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1148 z 20. júna 2019 o uvádzaní prekurzorov výbušnín na trh a ich používaní, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1907/2006 a ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 98/2013 (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 1).

(*) Môžete doplniť príslušné riadky tabuľky látok.

(**) Platnosť identifikačného čísla pre DPH hospodárskeho subjektu môžete overiť na webovom sídle VIES Komisie. V závislosti od vnútroštátnych predpisov o ochrane údajov uvádzajú niektoré členské štáty aj názov a adresu spojenú s danými identifikačným číslom pre DPH, ako sa uvádzajú vo vnútroštátnych databázach.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1149**z 20. júna 2019,****ktorým sa zriaďuje Európsky orgán práce a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 883/2004, (EÚ) č. 492/2011 a (EÚ) 2016/589 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (EÚ) 2016/344****(Text s významom pre EHP a Švajčiarsko)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 46 a 48,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Voľný pohyb pracovníkov, sloboda usadiť sa a sloboda poskytovať služby sú základnými zásadami vnútorného trhu Únie, ktoré sú zakotvené v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).
- (2) Podľa článku 3 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) sa Únia usiluje o sociálne trhové hospodárstvo s vysokou konkurencieschopnosťou zamerané na dosiahnutie plnej zamestnanosti a sociálneho pokroku, a zároveň podporuje sociálnu spravodlivosť a ochranu, rovnosť medzi ženami a mužmi, solidaritu medzi generáciami a boj proti diskriminácii. Podľa článku 9 ZFEÚ má Únia pri vymedzovaní a uskutočňovaní svojich politík a činností prihliadať na požiadavky spojené s podporou vysokej úrovne zamestnanosti, so zárukou primeranej sociálnej ochrany, s bojom proti sociálnemu vylúčeniu a podporou vysokej úrovne vzdelávania, odbornej prípravy a ochrany ľudského zdravia.
- (3) Európsky pilier sociálnych práv bol slávnostne vyhlásený spoločne Európskym parlamentom, Radou a Komisiou na Sociálnom samite pre spravodlivé pracovné miesta a rast 17. novembra 2017 v Göteborgu. Na tomto samite sa zdôraznila potreba klásť do popredia záujmy ľudí, a tak ďalej rozvíjať sociálny rozmer Únie, a úsilím na všetkých úrovniach podporovať konvergenciu, čo potvrdili aj závery zasadnutia Európskej rady zo 14. a 15. decembra 2017.
- (4) Európsky parlament, Rada a Komisia sa v spoločnom vyhlásení o legislatívnych prioritách EÚ na roky 2018 a 2019 zaviazali prijať kroky na posilnenie sociálneho rozmeru Únie, a to zlepšovaním koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia, ochranou pracovníkov pred zdravotnými rizikami na pracovisku, zabezpečovaním spravodlivého zaobchádzania so všetkými účastníkmi pracovného trhu Únie vďaka modernizovaným pravidlám o vysielaní pracovníkov a ďalším zlepšovaním cezhraničného presadzovania práva Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 440, 6.12.2018, s. 128.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 461, 21.12.2018, s. 16.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. júna 2019.

- (5) S cieľom chrániť práva mobilných pracovníkov a podporiť spravodlivú hospodársku súťaž medzi spoločnosťami, najmä malými a strednými podnikmi (ďalej len „MSP“), je kľúčové zlepšiť cezhraničné presadzovanie práva Únie v oblasti mobility pracovnej sily a riešiť súvisiace zneužívanie.
- (6) Mal by sa zriadiť Európsky orgán práce, ktorý pomôže posilniť spravodlivosť a dôveru vo vnútorný trh. Ciele Európskeho orgánu práce by mali byť jasne vymedzené a mali by klásť silný dôraz na obmedzený počet úloh, aby sa zabezpečilo, že dostupné prostriedky sa využijú čo najefektívnejšie v tých oblastiach, v ktorých môže Európsky orgán práce poskytnúť najväčšiu pridanú hodnotu. Na tento účel by mal Európsky orgán práce pomáhať členským štátom a Komisii pri posilňovaní prístupu k informáciám, mal by podporovať dodržiavanie pravidiel a spoluprácu medzi členskými štátmi pri konzistentnom, účinnom a efektívnom uplatňovaní a presadzovaní práva Únie týkajúceho sa mobility pracovnej sily v celej únii, a koordinovaní systémov sociálneho zabezpečenia v rámci Únie a mal by vykonávať mediáciu a uľahčovať riešenie sporov.
- (7) Zlepšenie prístupu jednotlivcov a zamestnávateľov, najmä MSP, k informáciám o ich právach a povinnostiach v oblastiach mobility pracovnej sily, voľného pohybu služieb a koordinácie sociálneho zabezpečenia je zásadné na to, aby sa im umožnilo v plnej miere využiť potenciál vnútorného trhu.
- (8) Európsky orgán práce by mal vykonávať svoje činnosti v oblastiach mobility pracovnej sily v celej únii a koordinácie sociálneho zabezpečenia vrátane voľného pohybu pracovníkov, vysielania pracovníkov a vysoko mobilného poskytovania služieb. Zároveň by mal posilňovať spoluprácu členských štátov pri riešení problému nedeklarovanej práce a iných situácií, ktoré ohrozujú riadne fungovanie vnútorného trhu, ako sú schránkové subjekty a nepravá samostatná zárobková činnosť, a to bez toho aby bola dotknutá právomoc členských štátov rozhodovať o vnútroštátnych opatreniach. V prípade, že Európsky orgán práce pri výkone svojich činností nadobudne podozrenie na nezrovnalosti v oblastiach práva Únie, ako je napríklad nedodržiavanie pracovných podmienok alebo pravidiel bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci alebo pracovné vykorisťovanie, mal by mať možnosť nahlásiť tieto podozrenia vnútroštátnym orgánom dotknutých členských štátov a mal by mať možnosť s nimi v týchto veciach spolupracovať, a prípadne aj Komisii a iným príslušným orgánom Únie.
- (9) Rozsah činností Európskeho orgánu práce by sa mal vzťahovať na konkrétne právne akty Únie uvedené v tomto nariadení vrátane ich zmien. Tento zoznam by sa mal rozšíriť v prípade ďalších právnych aktov Únie prijímaných v oblasti mobility pracovnej sily v celej únii.
- (10) Európsky orgán práce by mal aktívne prispievať k úsiliu Únie a členských štátov v oblasti mobility pracovnej sily v celej únii a koordinácie sociálneho zabezpečenia vykonávaním svojich úloh v plnej spolupráci s inštitúciami a orgánmi Únie a členskými štátmi, pričom by sa zároveň malo brániť duplicite práce a mala by sa podporovať synergie a komplementárnosť.
- (11) Európsky orgán práce by mal prispievať k uľahčovaniu uplatňovania a presadzovania práva Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia a k podpore presadzovania ustanovení, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom všeobecne uplatniteľných kolektívnych zmlúv v súlade s postupmi členských štátov. S týmto cieľom by mal Európsky orgán práce zriadiť jednotné webové sídlo Únie na účely prístupu na všetky príslušné webové sídla Únie a na vnútroštátne webové sídla zriadené v súlade so smernicami Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ⁽⁴⁾ a 2014/54/EÚ⁽⁵⁾. Bez toho, aby boli dotknuté úlohy a činnosti Správnej komisie pre koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia zriadenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽⁶⁾ (ďalej len „správna komisia“), Európsky orgán práce by mal pomáhať aj pri koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/54/EÚ zo 16. apríla 2014 o opatreniach na uľahčenie výkonu práv udelených pracovníkom v súvislosti so slobodou pohybu pracovníkov (Ú. v. EÚ L 128, 30.4.2014, s. 8).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (12) V určitých prípadoch boli prijaté odvetvové právne predpisy Únie s cieľom reagovať na osobitné potreby daných odvetví, ako napríklad v oblasti medzinárodnej dopravy vrátane cestnej, železničnej, námornej dopravy, vnútrozemskej vodnej dopravy a leteckej dopravy. Európsky orgán práce by sa v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia mal zároveň venovať cezhraničným aspektom uplatňovania takýchto odvetvových právnych predpisov Únie, pokiaľ sa týkajú cezhraničnej mobility pracovnej sily a sociálneho zabezpečenia. Rozsah činností Európskeho orgánu práce, najmä či by sa jeho činnosti mali rozšíriť na ďalšie právne akty Únie, ktoré sa týkajú odvetvových potrieb v oblasti medzinárodnej dopravy, by mal podliehať pravidelnému hodnoteniu a prípadne preskúmaniu.
- (13) Činnosti Európskeho orgánu práce by sa mali vzťahovať na jednotlivcov, na ktorých sa vzťahuje právo Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, vrátane pracovníkov, samostatne zárobkovo činných osôb a uchádzačov o prácu. Medzi týchto jednotlivcov by mali patriť občania Únie aj štátni príslušníci tretích krajín s oprávneným pobytom v Únii, ako sú vyslaní pracovníci, zamestnanci presunutí v rámci podniku alebo osoby s dlhodobým pobytom, ako aj ich rodinní príslušníci, v súlade s právnymi predpismi Únie, ktorými sa upravuje ich mobilita v rámci Únie.
- (14) Zo zriadenia Európskeho orgánu práce by nemali vyplývať žiadne nové práva ani povinnosti pre jednotlivcov ani zamestnávateľov vrátane hospodárskych subjektov alebo neziskových organizácií, keďže činnosti Európskeho orgánu práce by mali týchto jednotlivcov a zamestnávateľov zahŕňať, pokiaľ sa na nich vzťahuje právo Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Intenzívnejšia spolupráca v oblasti presadzovania by nemala spôsobovať nadmernú administratívnu záťaž pre mobilných pracovníkov či zamestnávateľov, najmä MSP, ani odrádzať od mobility pracovnej sily.
- (15) S cieľom zabezpečiť, aby jednotlivci a zamestnávatelia boli schopní využívať výhody spravodlivého a účinného vnútorného trhu, by mal Európsky orgán práce podporovať členské štáty pri podpore príležitostí pre mobilitu pracovnej sily alebo poskytovanie služieb a prijímanie do zamestnania kdekoľvek v Únii vrátane príležitostí na prístup k službám cezhraničnej mobility, ako je cezhraničné obsadzovanie pracovných, stážových a učňovských miest a programy mobility, napríklad Tvoje prvé pracovné miesto EURES alebo ErasmusPro. Európsky orgán práce by mal zároveň prispievať k zvyšovaniu transparentnosti informácií vrátane informácií o právach a povinnostiach stanovených v práve Únie, ako aj o prístupe jednotlivcov a zamestnávateľov k službám, a to v spolupráci s ostatnými informačnými službami Únie ako služba Vaša Európa – Poradenstvo, pričom by mal v plnej miere využívať portál Vaša Európa, ktorý má byť základom jednotnej digitálnej brány zriadenej podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 (7), a zaistiť konzistentnosť s týmto portálom.
- (16) Na tieto účely by mal Európsky orgán práce spolupracovať s ostatnými relevantnými iniciatívami a sieťami Únie, najmä s európskou sieťou verejných služieb zamestnanosti, so sieťou na podporu podnikania European Enterprise Network, s pohraničným kontaktným miestom SOLVIT a s Výborom vedúcich predstaviteľov inšpekcie práce, ako aj s relevantnými vnútroštátnymi službami, medzi ktoré patria subjekty na podporu rovnakého zaobchádzania a podporu pracovníkov Únie a ich rodinných príslušníkov, ktoré členské štáty určili podľa smernice 2014/54/EÚ. Európsky orgán práce by mal Komisiu nahradiť vo funkcii riadenia Európskeho úradu pre koordináciu Európskej siete služieb zamestnanosti (ďalej len „EURES“) zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/589 (8), a to aj z hľadiska stanovenia používateľských potrieb a prevádzkových požiadaviek na efektívnosť portálu EURES a súvisiacich služieb informačných technológií (ďalej len „IT“), no vynímajúc poskytovanie IT a prevádzku a vývoj IT infraštruktúry, čo bude naďalej zabezpečovať Komisia.
- (17) S cieľom zabezpečenia spravodlivého, jednoduchého a účinného uplatňovania a presadzovania práva Únie by mal Európsky orgán práce podporovať spoluprácu a včasnú výmenu informácií medzi členskými štátmi. Spolu s ostatným personálom by mali národní styční úradníci pracujúci v rámci Európskeho orgánu práce podporovať členské štáty v plnení povinností spolupráce, urýchľovať výmenu informácií medzi nimi postupmi určenými na skracovanie omeškaní a zabezpečovať styky s ďalšími vnútroštátnymi styčnými bodmi, orgánmi a kontaktnými miestami zriadenými podľa práva Únie. Európsky orgán práce by mal podporovať využívanie inovačných prístupov k účinnej a efektívnej cezhraničnej spolupráci vrátane elektronických nástrojov na výmenu údajov, ako je systém elektronickej výmeny informácií o sociálnom zabezpečení a informačný systém o vnútornom trhu (ďalej len „IMI“), a mal by prispievať k ďalšej digitalizácii postupov a zdokonaľovaniu IT nástrojov používaných na výmenu správ medzi vnútroštátnymi orgánmi.

(7) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1).

(8) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/589 z 13. apríla 2016 o Európskej sieti služieb zamestnanosti (EURES), prístupe pracovníkov k službám v oblasti mobility a o ďalšej integrácii trhov práce a o zmene nariadenia (EÚ) č. 492/2011 a (EÚ) č. 1296/2013 (Ú. v. EÚ L 107, 22.4.2016, s. 1).

- (18) Na posilnenie schopnosti členských štátov zabezpečiť ochranu osôb, ktoré si uplatňujú svoje práva spojené s voľným pohybom, a riešiť nezrovnalosti cezhraničného charakteru súvisiace s právom Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, by mal Európsky orgán práce podporovať príslušné vnútroštátne orgány pri výkone zosúladených a spoločných inšpekcií, a to aj podporou vykonávania inšpekcií v súlade s článkom 10 smernice 2014/67/EÚ. Uvedené inšpekcie by sa mali vykonávať na žiadosť členských štátov alebo na návrh Európskeho orgánu práce, ktorý členské štáty odsúhlasia. Európsky orgán práce by mal zabezpečovať strategickú, logistickú a technickú podporu členským štátom zapojeným do zosúladených alebo spoločných inšpekcií, a pritom plne dodržať požiadavky na dôvernosc informácií. Inšpekcie by sa mali vykonávať na základe dohody s dotknutými členskými štátmi a mali by sa riadiť rámcom vnútroštátneho práva alebo praxe členských štátov, v ktorých sa konajú. Členské štáty by mali na základe výsledkov zosúladených a spoločných inšpekcií prijať príslušné opatrenia podľa vnútroštátneho práva alebo praxe.
- (19) Zosúladené a spoločné inšpekcie by nemali nahrádzať ani oslabovať vnútroštátne právomoci. Vnútroštátne orgány by takisto mali byť plne zapojené do procesu takýchto inšpekcií a mali by mať plnú právomoc. Ak sú inšpekciami na vnútroštátnej úrovni poverené odborové organizácie, zosúladené a spoločné inšpekcie by sa mali vykonávať na základe dohody príslušných sociálnych partnerov a v spolupráci s nimi.
- (20) S cieľom monitorovať nové trendy, výzvy či medzery v oblastiach mobility pracovnej sily a koordinácie sociálneho zabezpečenia by mal Európsky orgán práce rozvíjať v spolupráci s členskými štátmi a prípadne sociálnymi partnermi kapacity na analýzu a posudzovanie rizika. To by malo zahŕňať vykonávanie analýz a štúdií trhu práce, ako aj partnerské hodnotenie. Európsky orgán práce by mal monitorovať potenciálne nerovnováhy z hľadiska zručností a cezhraničných tokov pracovnej sily vrátane ich prípadného dosahu na územnú súdržnosť. Okrem toho by mal Európsky orgán práce podporovať posudzovanie rizika uvedené v článku 10 smernice 2014/67/EÚ. Európsky orgán práce by mal zaistiť synergie a komplementárnosť činností s agentúrami, útvarmi či sieťami Únie. Malo by to zahŕňať aj požiadavku na vstupy siete SOLVIT a podobných útvarov k odvetvovým výzvam a opakujúcim sa problémom týkajúcim sa mobility pracovnej sily v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Európsky orgán práce by mal zároveň uľahčovať a zefektívňovať činnosti zberu údajov stanovené v práve Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Pre členské štáty však z toho nevyplývajú žiadne nové oznamovacie povinnosti.
- (21) V záujme posilnenia kapacít vnútroštátnych orgánov v oblasti mobility pracovnej sily a koordinácie sociálneho zabezpečenia a zvýšenia konzistentnosti uplatňovania práva Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by mal Európsky orgán práce poskytovať vnútroštátnym orgánom operačnú pomoc vrátane vypracovania praktických usmernení, tvorby programov odbornej prípravy a partnerského učenia, a to aj pre inšpektoráty práce, aby sa riešili výzvy ako je nepravá samostatne zárobková činnosť a zneužívanie vysielania pracovníkov, podpory projektov vzájomnej pomoci, uľahčovania výmen zamestnancov, ako sa uvádza napríklad v článku 8 smernice 2014/67/EÚ, a podpory členských štátov pri organizácii kampaní na zvýšenie informovanosti jednotlivcov a zamestnávateľov o ich právach a povinnostiach. Európsky orgán práce by mal podporovať výmenu, šírenie a využívanie osvedčených postupov a znalostí a podporovať vzájomné porozumenie rôznych vnútroštátnych systémov a postupov.
- (22) Európsky orgán práce by mal rozvíjať súčinnosť medzi svojou úlohou zabezpečiť spravodlivú mobilitu pracovnej sily a riešením problému nedeklarovanej práce. Na účely tohto nariadenia „riešenie“ problému nedeklarovanej práce znamená predchádzanie nedeklarovanej práci, odrádzanie od nej a boj proti nej, ako aj presadzovanie jej deklarovania. Na základe poznatkov a pracovných metód európskej platformy na posilnenie spolupráce pri riešení problému nedeklarovanej práce, zriadenej rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/344⁽⁹⁾, by mal Európsky orgán práce s účasťou sociálnych partnerov vytvoriť stálu pracovnú skupinu s názvom Platforma na posilnenie spolupráce pri riešení problému nedeklarovanej práce. Európsky orgán práce by mal zabezpečiť bezproblémový prechod existujúcich činností platformy zriadenej rozhodnutím (EÚ) 2016/344 na pracovnú skupinu v rámci Európskeho orgánu práce.
- (23) Európsky orgán práce by mal mať mediačnú funkciu. Členské štáty by mali mať možnosť postúpiť jednotlivé sporné veci Európskemu orgánu práce na mediáciu po tom, čo sa ich nepodarilo vyriešiť prostredníctvom priameho kontaktu a dialógu. Mediácia by sa mala týkať iba sporov medzi členskými štátmi, zatiaľ čo jednotlivci a zamestnávateľia, ktorí majú problémy s vykonávaním svojich práv vyplývajúcich z predpisov Únie, by mali mať naďalej možnosť obrátiť sa na príslušné útvary členských štátov a Únie určené na riešenie takýchto vecí, ako je sieť SOLVIT, ktorej by mal Európsky orgán práce takéto veci postupovať. Sieť SOLVIT by zároveň mala mať možnosť postúpiť Európskemu orgánu práce na posúdenie vecí, v ktorých problém nemožno vyriešiť z dôvodu rozporov medzi vnútroštátnymi správnymi orgánmi. Európsky orgán práce by mal vykonávať svoju mediačnú úlohu bez toho, aby boli dotknuté právomoci Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) týkajúce sa výkladu práva Únie a bez toho, aby boli dotknuté právomoci správnej komisie.

⁽⁹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/344 z 9. marca 2016 o zriadení európskej platformy na posilnenie spolupráce pri riešení problému nedeklarovanej práce (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 12).

- (24) Európsky rámec interoperability (ďalej len „EIF“ - European Interoperability Framework) uvádza zásady a odporúčania k tomu, ako zlepšiť riadenie činností interoperability a poskytovanie verejných služieb, nadväzovať medzi-organizačné a cezhraničné vzťahy, zefektívňovať procesy s podporou komplexnej digitálnej výmeny informácií a zaistiť, aby sa v platnej i novej legislatíve zohľadňovali zásady interoperability. Európska referenčná architektúra interoperability (ďalej len „EIRA“ - European Interoperability Reference Architecture) je všeobecná štruktúra zahŕňajúca zásady a usmernenia, ktoré sa uplatňujú pri zavádzaní riešení interoperability, uvedená v rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2240 ⁽¹⁰⁾. EIF aj EIRA by mali poskytovať Európskemu orgánu práce usmernenie a podporu pri rozhodovaní o otázkach interoperability.
- (25) Cieľom Európskeho orgánu práce by malo byť poskytovanie lepšieho prístupu k online informáciám a službám pre únieové a vnútroštátne zainteresované strany a uľahčovať medzi nimi výmenu informácií. Preto by mal Európsky orgán práce nabádať na využívanie digitálnych nástrojov vždy, keď je to možné. Popri systémoch IT a webových sídlach zohrávajú stále dôležitejšiu ústrednú úlohu v rámci cezhraničného trhu mobility pracovnej sily digitálne nástroje, ako napríklad online platformy a databázy. Takéto nástroje sú teda užitočné na poskytovanie jednoduchého prístupu k relevantným online informáciám a uľahčujú výmenu informácií pre únieové a vnútroštátne zainteresované strany, pokiaľ ide o ich cezhraničné činnosti.
- (26) Európsky orgán práce by sa mal usilovať, aby webové sídla a mobilné aplikácie zriadené na vykonávanie úloh stanovených v tomto nariadení boli v súlade s príslušnými požiadavkami Únie na prístupnosť. V smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2102 ⁽¹¹⁾ sa vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili, aby webové sídla ich verejných orgánov boli prístupné v súlade so zásadami ich vnímateľnosti, ovládateľnosti, zrozumiteľnosti a robustnosti a aby dodržiavali požiadavky uvedenej smernice. Uvedená smernica nevzťahuje na webové sídla ani mobilné aplikácie inštitúcií, orgánov, kancelárií a agentúr Únie. Európsky orgán práce by sa však mal usilovať dodržiavať zásady, ktoré sú stanovené v uvedenej smernici.
- (27) Európsky orgán práce by mal byť riadený a prevádzkovaný v súlade so zásadami spoločného vyhlásenia Európskeho parlamentu, Rady a Komisie o decentralizovaných agentúrach z 19. júla 2012.
- (28) Zásada rovnosti je základnou zásadou práva Únie. Vyžaduje si, aby rovnosť medzi ženami a mužmi bola zabezpečená vo všetkých oblastiach vrátane zamestnania, práce a odmeňovania. Všetky strany by sa mali snažiť dosiahnuť vyvážené zastúpenie žien a mužov v správnej rade a v skupine zainteresovaných strán. Uvedený cieľ sleduje aj správna rada, pokiaľ ide o jej predsedu a podpredsedov.
- (29) V záujme zabezpečenia efektívneho fungovania Európskeho orgánu práce by členské štáty a Komisia mali mať zastúpenie v správnej rade. Európsky parlament, ako aj medziodvetvové organizácie sociálnych partnerov na úrovni Únie, ktoré rovnocenne zastupujú odborové zväzy a organizácie zamestnávateľov, a s primeraným zastúpením MSP, môžu tiež vymenovať zástupcov do správnej rady. Zloženie správnej rady vrátane voľby jej predsedu a podpredsedu by malo odrážať zásady rodovej vyváženosti, skúsenosti a kvalifikáciu. V záujme efektívneho a účinného fungovania Európskeho orgánu práce by práve správna rada mala prijímať ročný pracovný program, vykonávať svoje funkcie súvisiace s rozpočtom Európskeho orgánu práce, prijímať rozpočtové pravidlá uplatniteľné na Európsky orgán práce, menovať výkonného riaditeľa a stanovovať postupy rozhodovania výkonného riaditeľa vo vzťahu k operačným úlohám Európskeho orgánu práce. Zástupcovia tretích krajín, ktoré uplatňujú pravidlá Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, by mali mať možnosť zúčastňovať sa na zasadnutiach správnej rady ako pozorovatelia.
- (30) Vo výnimočných prípadoch, keď je potrebné zachovať maximálnu úroveň dôvernosti, by sa na rokovaníach správnej rady nemal zúčastňovať nezávislý expert vymenovaný Európskym parlamentom a zástupcovia medziodvetvových organizácií sociálnych partnerov na úrovni Únie. Takéto ustanovenie by malo byť jasne uvedené v rokovacom poriadku správnej rady a malo by byť obmedzené na citlivé informácie týkajúce sa jednotlivých prípadov, aby sa zabezpečilo, že účinná účasť experta a zástupcov na práci správnej rady nebude neodôvodnene obmedzená.
- (31) Mal by byť vymenovaný výkonný riaditeľ, aby sa zabezpečilo celkové administratívne riadenie Európskeho orgánu práce a vykonávanie úloh pridelených Európskemu orgánu práce. Výkonného riaditeľa môžu zastupovať ostatní zamestnanci, keď sa to považuje za potrebné na zabezpečenie každodenného riadenia Európskeho orgánu práce, v súlade s vnútornými predpismi Európskeho orgánu práce, a to bez vytvárania ďalších riadiacich pozícií.

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2240 z 25. novembra 2015, ktorým sa zriaďuje program pre riešenia interoperability a spoločné rámce pre verejnú správu, podniky a občanov v Európe (program ISA²) ako prostriedok modernizácie verejného sektora (Ú. v. EÚ L 318, 4.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2102 z 26. októbra 2016 o prístupnosti webových sídel a mobilných aplikácií subjektov verejného sektora (Ú. v. EÚ L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (32) Bez toho, aby boli dotknuté právomoci Komisie, by správna rada a výkonný riaditeľ mali byť pri výkone svojich povinností nezávislí a konať vo verejnom záujme.
- (33) Európsky orgán práce by mal priamo využívať odborné znalosti relevantných zainteresovaných strán z oblastí v rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia prostredníctvom osobitnej skupiny zainteresovaných strán. Jej členmi by mali byť zástupcovia sociálnych partnerov na úrovni Únie vrátane uznaných odvetvových sociálnych partnerov Únie zastupujúcich odvetvia, ktorých sa otázky mobility pracovnej sily osobitne týkajú. Skupina zainteresovaných strán by mala byť na požiadanie alebo z vlastnej iniciatívy predbežne informovaná a mala by mať možnosť predložiť Európskemu orgánu práce svoje stanoviská. Skupina zainteresovaných strán pri svojej činnosti náležite zohľadní stanoviská a nadviaže na odborné znalosti Poradného výboru pre koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia zriadeného nariadením (ES) č. 883/2004, ako aj Poradného výboru pre voľný pohyb pracovníkov zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 ⁽¹²⁾.
- (34) Na zaistenie svojej úplnej samostatnosti a nezávislosti by mal byť Európskemu orgánu práce vyčlenený nezávislý rozpočet, ktorého príjmy pochádzajú zo všeobecného rozpočtu Únie a z dobrovoľných príspevkov členských štátov, ako aj prípadných príspevkov tretích krajín zúčastnených na práci Európskeho orgánu práce. Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch by mal mať Európsky orgán práce zároveň možnosť prijímať dohody o delegovaní alebo ad hoc granty, ako aj spoplatňovať publikácie a akékoľvek služby, ktoré poskytuje.
- (35) Prekladateľské služby potrebné pre fungovanie Európskeho orgánu práce by malo poskytovať Prekladateľské stredisko pre orgány Európskej únie (ďalej len „Prekladateľské stredisko“). Európsky orgán práce by mal spolupracovať s Prekladateľským strediskom s cieľom stanoviť ukazovatele kvality, včasnosti a dôveryhodnosti, jasne určiť potreby a priority Európskeho orgánu práce a vytvoriť transparentné a objektívne postupy pre proces prekladu.
- (36) Spracúvanie osobných údajov v rámci tohto nariadenia by sa malo vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽¹³⁾ alebo v príslušnom prípade v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 ⁽¹⁴⁾. Zahŕňa to zavedenie primeraných technických a organizačných opatrení na splnenie povinností stanovených uvedenými nariadeniami, najmä opatrení, ktoré sa týkajú zákonnosti spracovania, zabezpečenia spracovateľských činností, poskytovania informácií a práv dotknutých osôb.
- (37) V záujme transparentného fungovania Európskeho orgánu práce by sa naň malo vzťahovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁵⁾. Činnosti Európskeho orgánu práce by mali podliehať kontrole európskeho ombudsmana v súlade s článkom 228 ZFEÚ.
- (38) Na Európsky orgán práce by sa malo uplatňovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁶⁾ a mal by pristúpiť k Medziinštitucionálnej dohode z 25. mája 1999 medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Komisiou Európskych spoločenstiev, ktorá sa týka vnútorných vyšetrovaní vedených Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF).
- (39) Hostiteľský členský štát Európskeho orgánu práce by mal zabezpečiť čo najlepšie podmienky na zaistenie jeho riadneho fungovania.
- (40) V záujme zaistenia otvorených a transparentných podmienok zamestnávania a rovnosti zaobchádzania so zamestnancami by sa na zamestnancov a výkonného riaditeľa Európskeho orgánu práce mali vzťahovať Služobný poriadok úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie (ďalej len „podmienky zamestnávania“) stanovené v nariadení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁷⁾ vrátane pravidiel zachovávanía služobného tajomstva a ďalších rovnocenných povinností zachovávať dôvernosť informácií.

⁽¹²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁽¹³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Ú. v. ES L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (41) V rámci svojich príslušných právomocí by mal Európsky orgán práce spolupracovať s agentúrami Únie, a to najmä s tými, ktoré pôsobia v oblasti zamestnanosti a sociálnej politiky, mal by nadviazať na ich odborné poznatky a maximalizovať synergie: s Európskou nadáciou pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok (ďalej lej „Eurofound“), Európskym strediskom pre rozvoj odborného vzdelávania (ďalej lej „Cedefop“), Európskou agentúrou pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci (ďalej lej „EU-OSHA“) a Európskou nadáciou pre odborné vzdelávanie (ďalej lej „ETF“), a v otázkach boja proti organizovanej trestnej činnosti a obchodovaniu s ľuďmi s Agentúrou Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (ďalej lej „Europol“) a Agentúrou Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (ďalej lej „Eurojust“). Takáto spolupráca by mala zabezpečiť koordináciu, podporovať synergie a zabráňovať akejkoľvek duplicite v rámci ich činností.
- (42) Európsky orgán práce a správna komisia by v oblasti koordinácie sociálneho zabezpečenia mali úzko spolupracovať s cieľom dosiahnuť synergie a zabrániť akejkoľvek duplicite činností.
- (43) V záujme prenesenia operačného rozmeru do činností existujúcich orgánov v oblastiach v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, by mal Európsky orgán práce vykonávať úlohy Technického výboru pre voľný pohyb pracovníkov zriadeného nariadením (EÚ) č. 492/2011, Výboru odborníkov pre vysielanie pracovníkov zriadeného rozhodnutím Komisie 2009/17/ES ⁽¹⁸⁾ vrátane výmeny informácií o administratívnej spolupráci, pomoci v otázkach týkajúcich sa vykonávania, ako aj cezhraničného presadzovania, a platformy zriadenej rozhodnutím (EÚ) 2016/344. Keď Európsky orgán práce začne vykonávať svoju činnosť, uvedené subjekty by mali zaniknúť. Správna rada môže rozhodnúť, že vytvorí osobitné pracovné skupiny alebo panely expertov.
- (44) Poradný výbor pre koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia a Poradný výbor pre voľný pohyb pracovníkov slúžia ako fórum na konzultácie so sociálnymi partnermi a zástupcami vlád na štátnej úrovni. Európsky orgán práce by mal k ich činnosti prispievať a môže sa zúčastňovať na ich zasadnutiach.
- (45) S cieľom zohľadniť nové inštitucionálne usporiadanie, keď Európsky orgán práce začne vykonávať svoju činnosť, nariadenia (ES) č. 883/2004, (EÚ) č. 492/2011 a (EÚ) 2016/589 by sa mali zmeniť a rozhodnutie (EÚ) 2016/344 by sa malo zrušiť.
- (46) Európsky orgán práce by mal rešpektovať rozmanitosť vnútroštátnych systémov pracovnoprávných vzťahov, ako aj nezávislosť sociálnych partnerov, ako sa výslovne uvádza v ZFEÚ. Účastou na činnostiach Európskeho orgánu práce nie sú dotknuté právomoci, povinnosti ani zodpovednosti členských štátov vyplývajúce okrem iného z relevantných a platných dohôd Medzinárodnej organizácie práce (MOP), ako je napríklad dohovor č. 81 o inspekcii práce v priemysle a obchode, ani právomoc členských štátov vykonávať na vnútroštátnej úrovni reguláciu, mediáciu a monitorovanie pracovnoprávných vzťahov, najmä z hľadiska výkonu práva na kolektívne vyjednávanie a uskutočňovanie kolektívnych činností.
- (47) Keďže ciele tohto nariadenia, a to prispievať v rámci jeho rozsahu pôsobnosti k zabezpečeniu spravodlivej mobility pracovnej sily v rámci Únie a pomáhať členským štátom a Komisii pri koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v rámci Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť nekoordinovanými krokmi na úrovni členských štátov, ale z dôvodu cezhraničnej povahy týchto činností a potreby posilnenej spolupráce medzi členskými štátmi ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (48) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady zakotvené najmä v Charte základných práv Európskej únie, ako sa uznáva v článku 6 Zmluvy o EÚ,

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutie Komisie 2009/17/ES z 19. decembra 2008, ktorým sa zriaďuje Výbor odborníkov pre vysielanie pracovníkov (Ú. v. EÚ L 8, 13.1.2009, s. 26).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

ZÁSADY

Článok 1

Zriadenie, predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Týmto nariadením sa zriaďuje Európsky orgán práce.
2. Európsky orgán práce pomáha členským štátom a Komisii pri účinnom uplatňovaní a presadzovaní práva Únie v oblasti mobility pracovnej sily v rámci Únie a v otázkach koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia v rámci Únie. Európsky orgán práce koná v rámci rozsahu pôsobnosti aktov Únie uvedených v odseku 4 vrátane všetkých smerníc, nariadení a rozhodnutí vychádzajúcich z uvedených aktov, a všetkých ďalších právne záväzných aktov Únie, ktorými sa zverujú Európskemu orgánu práce úlohy.
3. Týmto nariadením nie je žiadnym spôsobom dotknutý výkon základných práv uznaných v členských štátoch a na úrovni Únie vrátane práva na štrajk alebo slobody štrajkovať alebo prijímať iné opatrenia, na ktoré sa vzťahujú osobitné systémy pracovnoprávných vzťahov v členských štátoch v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou. Rovnako ním nie je dotknuté ani právo rokovať, uzatvárať a presadzovať kolektívne zmluvy alebo uskutočňovať kolektívne činnosti v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou.
4. Rozsah činností Európskeho orgánu práce sa vzťahuje na tieto akty Únie vrátane všetkých budúcich zmien týchto aktov:
 - a) smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽¹⁹⁾;
 - b) smernica 2014/67/EÚ;
 - c) nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽²⁰⁾ vrátane ustanovení nariadení Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽²¹⁾ a (EHS) č. 574/72 ⁽²²⁾, pokiaľ sú ešte platné, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 ⁽²³⁾ a nariadenie Rady (ES) č. 859/2003 ⁽²⁴⁾, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa uvedené nariadenia ešte nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti;
 - d) nariadenie (EÚ) č. 492/2011;

⁽¹⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁽²¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽²²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 74, 27.3.1972, s. 1).

⁽²³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým sa rozširujú ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 1).

- e) smernica 2014/54/EÚ;
- f) nariadenie (EÚ) 2016/589;
- g) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ⁽²⁵⁾;
- h) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES ⁽²⁶⁾;
- i) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ⁽²⁷⁾.

5. Rozsah činností Európskeho orgánu práce sa vzťahuje na ustanovenia tohto nariadenia o spolupráci medzi členskými štátmi s cieľom riešiť problém nedeklarovanej práce.

6. Toto nariadenie rešpektuje právomoci členských štátov, pokiaľ ide o uplatňovanie a presadzovanie právnych predpisov Únie uvedených v odseku 4.

Nie sú ním dotknuté práva ani povinnosti jednotlivcov ani zamestnávateľov, ktoré im vyplývajú z práva Únie alebo vnútroštátneho práva alebo praxe, ani práva a povinnosti vnútroštátnych orgánov, ktoré im z nich vyplývajú, ani nezávislosť sociálnych partnerov uznaná ZFEÚ.

Toto nariadenie sa nedotýka existujúcich dvojstranných dohôd a dohôd o administratívnej spolupráci medzi členskými štátmi, najmä tých, ktoré sa týkajú zosúladených a spoločných inšpekcií.

Článok 2

Ciele

Cieľmi Európskeho orgánu práce je prispievať k zabezpečeniu spravodlivej mobility pracovnej sily v celej Únii a pomáhať členským štátom a Komisii pri koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v Únii. Európsky orgán práce na tento účel a v rozsahu pôsobnosti uvedenej v článku 1:

- a) uľahčuje prístup k informáciám o právach a povinnostiach týkajúcich sa mobility pracovnej sily v celej Únii, ako aj k relevantným službám;
- b) uľahčuje a posilňuje spoluprácu členských štátov pri presadzovaní príslušných právnych predpisov Únie v celej Únii vrátane uľahčovania zosúladených a spoločných inšpekcií;
- c) vykonáva mediáciu a pomáha pri hľadaní riešení v prípadoch cezhraničných sporov medzi členskými štátmi, a
- d) podporuje spoluprácu medzi členskými štátmi pri riešení problému nedeklarovanej práce.

Článok 3

Právne postavenie

1. Európsky orgán práce je orgánom Únie s právnou subjektivitou.

⁽²⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁽²⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/22/ES z 15. marca 2006 o minimálnych podmienkach vykonávania nariadení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o právnych predpisoch v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, a o zrušení smernice Rady 88/599/EHS (Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 35).

⁽²⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES (Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 51).

2. V každom členskom štáte má Európsky orgán práce najširšiu právnu spôsobilosť priznávanú právnickým osobám na základe jeho vnútroštátneho práva. Môže najmä nadobúdať a scudzovať hnutelný a nehnuteľný majetok, a byť účastníkom súdnych konaní.

KAPITOLA II

ÚLOHY EURÓPSKEHO ORGÁNU PRÁCE

Článok 4

Úlohy Európskeho orgánu práce

Na dosiahnutie svojich cieľov Európsky orgán práce plní tieto úlohy:

- a) uľahčuje prístup k informáciám a koordinuje sieť EURES v súlade s článkami 5 a 6;
- b) uľahčuje spoluprácu a výmenu informácií medzi členskými štátmi v záujme jednotného, efektívneho a účinného uplatňovania a presadzovania príslušných právnych predpisov Únie v súlade s článkom 7;
- c) koordinuje a podporuje zosúladené a spoločné inšpekcie v súlade s článkami 8 a 9;
- d) vykonáva analýzy a posudzovanie rizika v otázkach cezhraničnej mobility pracovnej sily v súlade s článkom 10;
- e) podporuje členské štáty budovaním kapacít na účinné uplatňovanie a presadzovanie príslušných právnych predpisov Únie v súlade s článkom 11;
- f) podporuje členské štáty pri riešení problému nedeklarovanej práce v súlade s článkom 12;
- g) vykonáva mediáciu pri sporoch medzi členskými štátmi týkajúcich sa uplatňovania príslušných právnych predpisov Únie v súlade s článkom 13.

Článok 5

Informácie o mobilite pracovnej sily

Európsky orgán práce zlepšuje dostupnosť, kvalitu a prístupnosť informácií všeobecného charakteru poskytovaných jednotlivcom, zamestnávateľom a organizáciám sociálnych partnerov o ich právach a povinnostiach vyplývajúcich z aktov Únie uvedených v článku 1 ods. 4 s cieľom uľahčiť mobilitu pracovnej sily v rámci Únie. Európsky orgán práce na tento účel:

- a) prispieva k poskytovaniu relevantných informácií o právach a povinnostiach jednotlivcov v prípadoch cezhraničnej mobility pracovnej sily, a to aj prostredníctvom jednotného webového sídla pre celú Úniu, ktoré funguje ako jednotný portál pre prístup k zdrojom informácií a službám na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni vo všetkých úradných jazykoch Únie a ktoré je zriadené nariadením (EÚ) 2018/1724;
- b) podporuje členské štáty pri uplatňovaní nariadenia (EÚ) 2016/589;
- c) podporuje členské štáty pri plnení povinnosti sprístupňovať a šíriť informácie o voľnom pohybe pracovníkov, najmä v zmysle článku 6 smernice 2014/54/EÚ a článku 22 nariadenia (EÚ) 2016/589, o koordinácii sociálneho zabezpečenia v zmysle článku 76 ods. 4 a 5 nariadenia (ES) č. 883/2004, ako aj o vysielaní pracovníkov v zmysle článku 5 smernice 2014/67/EÚ, a to aj prostredníctvom odkazu na vnútroštátne zdroje informácií, napríklad na jednotné oficiálne vnútroštátne webové sídla;

- d) podporuje členské štáty pri zvyšovaní presnosti, úplnosti a ľahkej použiteľnosti príslušných vnútroštátnych informačných zdrojov a služieb v súlade s kritériami kvality stanovenými v nariadení (EÚ) 2018/1724;
- e) podporuje členské štáty pri zjednodušovaní poskytovania informácií a služieb týkajúcich sa cezhraničnej mobility na dobrovoľnej báze jednotlivcom a zamestnávateľom;
- f) uľahčuje spoluprácu medzi príslušnými orgánmi určenými v súlade so smernicou 2014/54/EÚ na poskytovanie informácií, usmernení a pomoci jednotlivcom a zamestnávateľom v oblasti mobility pracovnej sily v rámci vnútorného trhu.

Článok 6

Koordinácia siete EURES

S cieľom podporovať členské štáty pri poskytovaní služieb jednotlivcom a zamestnávateľom prostredníctvom siete EURES, ako je cezhraničné priradovanie voľných pracovných, stážových a učňovských miest k životopisom, a tým uľahčovať mobilitu pracovnej sily v celej únii, Európsky orgán práce riadi Európsky úrad pre koordináciu siete EURES zriadený podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2016/589.

Európsky úrad pre koordináciu riadený Európskym orgánom práce si plní povinnosti v súlade s článkom 8 nariadenia (EÚ) 2016/589, s výnimkou technickej prevádzky a vývoja siete EURES a súvisiacich IT služieb, ktoré bude naďalej spravovať Komisia. Európsky orgán práce pod vedením výkonného riaditeľa podľa článku 22 ods. 4 písm. n) tohto nariadenia zabezpečí, aby táto činnosť bola plne v súlade s požiadavkami platnej legislatívy o ochrane údajov vrátane požiadavky menovať úradníka pre ochranu údajov v súlade s článkom 36 tohto nariadenia.

Článok 7

Spolupráca a výmena informácií medzi členskými štátmi

1. Európsky orgán práce uľahčuje spoluprácu a rýchlejšiu výmenu informácií medzi členskými štátmi a podporuje ich pri účinnom plnení povinností v oblasti spolupráce vrátane výmeny informácií, ako sú vymedzené v práve Únie v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

Európsky orgán práce na tento účel najmä:

- a) na žiadosť jedného alebo viacerých členských štátov podporuje vnútroštátne orgány pri identifikácii príslušných kontaktných miest vnútroštátnych orgánov v iných členských štátoch;
- b) na žiadosť jedného alebo viacerých členských štátov uľahčuje reakcie na žiadosti a výmenu informácií medzi vnútroštátnymi orgánmi poskytovaním logistickej a technickej podpory vrátane prekladových a tlmočnických služieb, ako aj výmenou informácií o stave jednotlivých vecí;
- c) propaguje a vymieňa najlepšie postupy a prispieva k ich šíreniu medzi členskými štátmi;
- d) na žiadosť jedného alebo viacerých členských štátov v prípade potreby uľahčuje a podporuje cezhraničné postupy presadzovania týkajúce sa sankcií a pokút v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia podľa článku 1;
- e) dvakrát za rok informuje Komisiu o nedoriešených žiadostiach medzi členskými štátmi, a zváži, či postúpi tieto žiadosti na mediáciu v súlade s článkom 13 ods. 2.

2. Európsky orgán práce na žiadosť jedného alebo viacerých členských štátov a v rámci plnenia svojich úloh poskytne informácie, aby dotknutý členský štát podporil pri účinnom uplatňovaní aktov Únie, ktoré patria do právomoci Európskeho orgánu práce.

3. Európsky orgán práce podporuje používanie elektronických nástrojov a postupov na výmenu správ medzi vnútroštátnymi orgánmi vrátane systému IMI.

4. Európsky orgán práce podporuje využívanie inovačných prístupov k efektívnej a účinnej cezhraničnej spolupráci a podporuje potenciálne využívanie mechanizmov a databáz elektronickej výmeny medzi členskými štátmi na uľahčenie prístupu k údajom v reálnom čase a odhaľovania podvodov, pričom môže navrhnúť prípadné vylepšenia týkajúce sa používania týchto mechanizmov a databáz. Európsky orgán práce podáva Komisii správy na účely ďalšieho rozvoja mechanizmov a databáz elektronickej výmeny.

Článok 8

Koordinácia a podpora zosúladených a spoločných inšpekcií

1. Na žiadosť jedného alebo viacerých členských štátov Európsky orgán práce koordinuje a podporuje zosúladené alebo spoločné inšpekcie v oblastiach, ktoré patria do jeho právomoci. Európsky orgán práce tiež môže z vlastnej iniciatívy dotknutým orgánom členských štátov navrhnúť, aby vykonali zosúladenú alebo spoločnú inšpekciu.

Zosúladené a spoločné inšpekcie podliehajú dohode dotknutých členských štátov.

Organizácie sociálnych partnerov na vnútroštátnej úrovni môžu upozorňovať Európsky orgán práce na príslušné prípady.

2. Na účely tohto nariadenia:

- a) koordinované inšpekcie sú inšpekcie vykonávané v dvoch alebo viacerých členských štátoch súčasne, pokiaľ ide o súvisiace prípady, pričom každý vnútroštátny orgán pôsobí na svojom vlastnom území, a tam, kde je to vhodné, inšpekcie podporujú zamestnanci Európskeho orgánu práce;
- b) spoločné inšpekcie sú inšpekcie vykonávané v členskom štáte za účasti vnútroštátnych orgánov jedného alebo viacerých členských štátov, a prípadne za podpory zamestnancov Európskeho orgánu práce.

3. V súlade so zásadou lojálnej spolupráce sa členské štáty usilujú zúčastniť sa na zosúladených alebo spoločných inšpekciách.

Zosúladená alebo spoločná inšpekcia podlieha predchádzajúcej dohode všetkých zúčastnených členských štátov a takáto dohoda sa musí oznámiť prostredníctvom národných styčných úradníkov určených podľa článku 32.

Ak sa jeden alebo viacero členských štátov rozhodne nezúčastniť sa na zosúladenej alebo spoločnej inšpekcii, vnútroštátne orgány ostatných členských štátov vykonajú takúto inšpekciu iba v zúčastnených členských štátoch. Členské štáty, ktoré sa rozhodli nezúčastniť, zaobchádzajú s informáciami o takejto inšpekcii ako s dôvernými.

4. Európsky orgán práce stanoví a prijme postupy na zabezpečenie primeraných následných opatrení v prípade, že sa členský štát rozhodne nezúčastniť sa na zosúladenej alebo spoločnej inšpekcii.

V takýchto prípadoch dotknutý členský štát bez zbytočného odkladu písomne informuje Európsky orgán práce a ostatné dotknuté členské štáty, a to aj elektronickými prostriedkami, o dôvodoch svojho rozhodnutia a prípadne o opatreniach, ktoré plánuje prijať na vyriešenie prípadu, ako aj o výsledkoch takýchto opatrení, hneď ako sú známe. Európsky orgán práce môže navrhnúť, aby členský štát, ktorý sa nezúčastnil na zosúladenej alebo spoločnej inšpekcii, vykonal dobrovoľne svoju vlastnú inšpekciu.

5. Členské štáty a Európsky orgán práce zaobchádzajú s informáciami o plánovaných inšpekciách s ohľadom na tretie strany ako s dôvernými.

Článok 9

Postupy týkajúce sa zosúladených a spoločných inšpekcií

1. V dohode o vykonaní zosúladenej inšpekcie alebo spoločnej inšpekcie medzi zúčastnenými členskými štátmi a Európskym orgánom práce sa stanovujú podmienky výkonu takejto inšpekcie vrátane rozsahu a účelu inšpekcie a prípadne aj akýchkoľvek postupov týkajúcich sa účasti zamestnancov Európskeho orgánu práce. Dohoda môže zahŕňať

ustanovenia umožňujúce pohotový výkon zosúladených alebo spoločných inšpekcií po ich odsúhlasení a naplánovaní. Vzor dohody stanoví Európsky orgán práce v súlade s právom Únie, ako aj s vnútroštátnym právom alebo praxou.

2. Zosúladené a spoločné inšpekcie sa vykonávajú v súlade s právom alebo praxou členských štátov, v ktorých sa konajú inšpekcie. Všetky následné opatrenia po takýchto inšpekciách sa vykonávajú v súlade s právom alebo praxou dotknutých členských štátov.

3. Zosúladené a spoločné inšpekcie sa vykonávajú operačne účinným spôsobom. Na tento účel členské štáty udelia v rámci dohody o inšpekcií úradníkom z iného členského štátu, ktorí sa zúčastňujú na takýchto inšpekciách, príslušnú úlohu a status v súlade s právom alebo praxou členského štátu, v ktorom sa inšpekcia vykonáva.

4. Európsky orgán práce zabezpečuje pre členské štáty, ktoré zosúladené alebo spoločné inšpekcie vykonávajú, koncepčnú, logistickú a technickú podporu a prípadne právne odborné znalosti, ak o to dotknuté členské štáty požiadajú, vrátane prekladateľských a tlmočnických služieb.

5. Zamestnanci Európskeho orgánu práce sa môžu zúčastňovať na inšpekcií ako pozorovatelia, môžu poskytovať logistickú podporu a môžu sa zúčastňovať na zosúladených alebo spoločných inšpekciách po predchádzajúcom súhlase členského štátu, na území ktorého budú pri inšpekcií pomáhať v súlade s právom alebo praxou členského štátu.

6. Orgán členského štátu, ktorý vykonáva zosúladenú alebo spoločnú inšpekciu, následne informuje Európsky orgán práce o výsledkoch inšpekcie v danom členskom štáte, ako aj o celkovom operačnom priebehu zosúladenej alebo spoločnej inšpekcie najneskôr šesť mesiacov po jej ukončení.

7. Informácie získané počas zosúladených alebo spoločných inšpekcií je možné použiť ako dôkaz v súdnych konaniach v dotknutých členských štátoch v súlade s právom alebo praxou daného členského štátu.

8. Informácie o zosúladených a spoločných inšpekciách, ktoré koordinuje Európsky orgán práce, ako aj informácie, ktoré poskytli členské štáty a Európsky orgán práce, ako sa uvádza v článku 8 ods. 2 a 3, sa zahrnú do správ, ktoré sa majú predkladať správnej rade dvakrát ročne. Takéto správy sa zasielajú aj skupine zainteresovaných strán, pričom sa citlivé informácie náležite upravujú. Vo výročnej správe o činnosti Európskeho orgánu práce sa uvedie ročná správa o inšpekciách, ktoré Európsky orgán práce podporil.

9. Ak Európsky orgán práce počas zosúladených alebo spoločných inšpekcií alebo počas akejkoľvek jeho inej činnosti nadobudne podozrenie z nezrovnalostí v uplatňovaní právnych predpisov Únie, môže nahlásiť toto podozrenie na nezrovnalosti v prípade potreby dotknutému členskému štátu a Komisii.

Článok 10

Analýzy a posudzovanie rizika v oblasti mobility pracovnej sily

1. Európsky orgán práce v spolupráci s členskými štátmi a v prípade potreby so sociálnymi partnermi posudzuje riziká a vykonáva analýzy týkajúce sa mobility pracovnej sily a koordinácie sociálneho zabezpečenia v celej Únii. Posudzovanie rizík a analytická práca riešia otázky, ako sú nerovnováhy na pracovnom trhu, výzvy špecifické pre jednotlivé odvetvia a opakovane sa vyskytujúce problémy, a Európsky orgán práce môže vykonávať aj podrobné analýzy a štúdie s cieľom skúmať špecifické otázky. Európsky orgán práce pri vykonávaní posúdenia rizík a analytickej práce v čo najväčšej možnej miere použije relevantné a aktuálne štatistické údaje dostupné z existujúcich prieskumov, a zaistí komplementárnosť s agentúrami alebo útvarmi Únie a vnútroštátnymi orgánmi, agentúrami alebo útvarmi, vrátane tých, ktoré pôsobia v oblasti podvodov, vykorisťovania, diskriminácie, prognostiky potrieb zručností a bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, a nadviaže na ich odborné znalosti.

2. Európsky orgán práce zorganizuje partnerské hodnotenia medzi členskými štátmi, ktoré súhlasia s účasťou, s cieľom:

- a) preskúmať akékoľvek otázky, ťažkosti a osobitné problémy, ktoré by sa mohli vyskytnúť pri vykonávaní a praktickom uplatňovaní práva Únie v rámci právomoci Európskeho orgánu práce, ako aj jeho presadzovaním v praxi;
 - b) posilniť konzistentnosť poskytovania služieb jednotlivcom a podnikom;
 - c) prehĺbiť vedomosti a vzájomné chápanie jednotlivých systémov a postupov, ako aj vyhodnotiť účinnosť jednotlivých politických opatrení vrátane prevencie a odrádzania.
3. Európsky orgán práce po dokončení posúdenia rizík alebo akéhokoľvek iného druhu analytickej práce informuje o svojich zisteniach Komisiu a priamo aj dotknuté členské štáty, pričom uvedie možné opatrenia na riešenie zistených nedostatkov.

Európsky orgán práce do svojich výročných správ pre Európsky parlament a Komisiu zahrnie aj zhrnutie svojich zistení.

4. Európsky orgán práce podľa potreby zbiera štatistické údaje, ktoré zostavujú a poskytujú členské štáty v oblastiach práva Únie v rámci jeho právomocí. Európsky orgán práce sa pritom usiluje zefektívniť aktuálne činnosti zberu údajov v uvedených oblastiach s cieľom vyhnúť sa duplicité zberu údajov. Podľa potreby sa uplatní článok 15. Európsky orgán práce spolupracuje s Komisiou (Eurostatom) a ak je to vhodné, podelí sa o výsledky svojich činností zberu údajov.

Článok 11

Podpora budovania kapacít

Európsky orgán práce podporuje členské štáty budovaním kapacít v záujme podpory jednotného presadzovania práva Únie vo všetkých oblastiach uvedených v článku 1. Európsky orgán práce vykonáva najmä tieto činnosti:

- a) v spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi a v prípade potreby so sociálnymi partnermi pripravuje spoločné nezáväznú usmernenia pre členské štáty a sociálnych partnerov vrátane usmernení k inšpekciám v prípadoch s cezhraničným rozmerom, ako aj spoločné vymedzenie pojmov a jednotné koncepcie, pričom nadväzuje na relevantnú činnosť na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie;
- b) presadzuje a podporuje vzájomnú pomoc, či už v podobe partnerských alebo skupinových činností, alebo vo forme výmeny alebo vysielania pracovníkov medzi vnútroštátnymi orgánmi;
- c) podporuje výmenu a šírenie skúseností a osvedčených postupov vrátane príkladov spolupráce medzi relevantnými vnútroštátnymi orgánmi;
- d) pripravuje odvetvové aj medziodvetvové programy odbornej prípravy, a to aj pre inšpektoráty práce, a osobitné školiace materiály, a to aj prostredníctvom metód učenia sa online;
- e) podporuje informačné kampane vrátane kampaní na informovanie jednotlivcov a zamestnávateľov, najmä MSP o ich právach, povinnostiach a príležitostiach, ktoré majú k dispozícii.

Článok 12

Európska platforma na posilnenie spolupráce pri riešení problému nedeklarovanej práce

1. Európska platforma na posilnenie spolupráce pri riešení problému nedeklarovanej práce (ďalej len „platforma“) zriadená v súlade s článkom 16 ods. 2 podporuje činnosti Európskeho orgánu práce pri riešení problému nedeklarovanej práce:

- a) posilnením spolupráce medzi príslušnými orgánmi členských štátov a inými zainteresovanými subjektmi s cieľom účinnejšie a efektívnejšie riešiť problém rôznych foriem nedeklarovanej práce a nepravdivo oznamovanej práce spájanej s nedeklarovanou prácou vrátane nepravdej samostatnej zárobkovej činnosti;
- b) zlepšením schopnosti rôznych príslušných orgánov a subjektov členských štátov riešiť problém nedeklarovanej práce so zreteľom na jej cezhraničné aspekty, a týmto spôsobom prispieť k zabezpečeniu rovnakých podmienok;
- c) zvyšovaním povedomia verejnosti v súvislosti s otázkami týkajúcimi sa nedeklarovanej práce a bezodkladnou potrebou primeraných krokov, ako aj podporovaním členských štátov, aby zintenzívnili svoje úsilie pri riešení problému nedeklarovanej práce;
- d) vykonávaním činností uvedených v prílohe.

2. Platforma nabáda na spoluprácu medzi členskými štátmi prostredníctvom:

- a) výmeny najlepších postupov a informácií;
- b) rozvíjania odborných znalostí a analýz, pričom sa zabráňuje akejkoľvek duplicite činnosti;
- c) podporovania a uľahčovania inovatívnych prístupov k účinnej a efektívnej cezhraničnej spolupráci a vyhodnocovaniu skúseností;
- d) prispievania k horizontálnemu porozumeniu problémov týkajúcich sa nedeklarovanej práce.

3. Platformu tvoria:

- a) vysokopostavený zástupca, ktorého vymenuje každý členský štát;
- b) zástupca Komisie;
- c) najviac štyria zástupcovia medziodvetvových organizácií sociálnych partnerov na úrovni Únie, ktorých vymenujú uvedené organizácie a ktorí rovnocenne zastupujú odborové zväzy a organizácie zamestnávateľov.

4. Na zasadnutiach platformy sa ako pozorovatelia môžu zúčastňovať tieto zainteresované strany, pričom ich príspevky sa náležite zohľadnia:

- a) najviac 14 zástupcov organizácií sociálnych partnerov z odvetví s vysokým výskytom nedeklarovanej práce, ktorých vymenujú uvedené organizácie a ktorí rovnocenne zastupujú odborové zväzy a organizácie zamestnávateľov;
- b) jeden zástupca Eurofoundu, jeden zástupca agentúry EU-OSHA a jeden zástupca organizácie MOP;
- c) jeden zástupca za každú tretiu krajinu v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru.

Pozorovatelia, ktorí nie sú pozorovateľmi uvedenými v prvom pododseku, môžu byť pozvaní, aby sa zúčastnili na zasadnutiach platformy a ich príspevky sa náležite zohľadnia.

Platforme predsedá zástupca Európskeho orgánu práce.

Článok 13

Mediácia medzi členskými štátmi

1. Európsky orgán práce môže uľahčovať hľadanie riešenia v prípade sporu medzi dvoma alebo viacerými členskými štátmi týkajúceho sa jednotlivých prípadov uplatňovania práva Únie v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, a to bez toho, aby boli dotknuté právomoci Súdneho dvora. Účelom takejto mediácie je zosúladienie odlišných názorov členských štátov, ktoré sú stranami sporu, a prijatie nezáväzného stanoviska.

2. Ak spor nie je možné vyriešiť prostredníctvom priameho kontaktu a dialógu medzi členskými štátmi, ktoré sú stranami sporu, Európsky orgán práce na žiadosť jedného alebo viacerých dotknutých členských štátov začne mediačné konanie. Európsky orgán práce môže navrhnúť začať mediačné konanie aj z vlastnej iniciatívy. Mediácia sa uskutočňuje len so súhlasom všetkých členských štátov, ktoré sú stranami sporu.

3. Prvá fáza mediácie sa uskutočňuje medzi členskými štátmi, ktoré sú stranami sporu, a mediátorom, ktorý na základe spoločnej dohody prijme nezáväzné stanovisko. Experti z členských štátov, Komisie a Európskeho orgánu práce sa tejto prvej fázy mediácie môžu zúčastňovať v poradnej funkcii.

4. Ak sa v prvej fáze mediácie nenájde žiadne riešenie, Európsky orgán práce začne pred svojou mediačnou radou druhú fázu mediácie na základe súhlasu všetkých členských štátov, ktoré sú stranami sporu.

5. Mediačná rada zložená z expertov z členských štátov, ktoré nie sú stranami sporu, sa usiluje o zosúladienie názorov členských štátov, ktoré sú stranami sporu, a dohodne sa na nezáväznom stanovisku. Experti Komisie a Európskeho orgánu práce sa tejto druhej fázy mediácie môžu zúčastňovať v poradnej funkcii.

6. Správna rada prijme pravidlá mediačného konania vrátane pracovných dojednaní a menovania mediátorov, príslušných lehôt, účasti expertov z členských štátov, Komisie a Európskeho orgánu práce a možnosti, aby mediačná rada zasadala v paneloch zložených z niekoľkých členov.

7. Účasť členských štátov, ktoré sú stranami sporu, je v oboch fázach mediácie dobrovoľná. Ak sa takýto členský štát rozhodne nezúčastniť mediácie, informuje Európsky orgán práce a ostatné členské štáty, ktoré sú stranami sporu, písomne vrátane elektronickej formy o dôvodoch svojho rozhodnutia, a to v rámci lehoty stanovenej v pravidlách mediačného konania uvedených v odseku 6.

8. Členské štáty pri predkladaní veci na mediáciu zabezpečia anonymizáciu všetkých osobných údajov spojených s vecou takým spôsobom, že dotknutú osobu nie je možné alebo už nie je možné identifikovať. Európsky orgán práce nesmie v žiadnom momente počas mediácie spracúvať osobné údaje jednotlivcov, ktorých sa vec týka.

9. Na mediáciu Európskeho orgánu práce nie sú prípustné veci, ktoré sú predmetom prebiehajúceho súdneho konania na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Únie. V prípade, že sa počas mediácie začne súdne konanie, mediačné konanie sa pozastaví.

10. Mediáciou nie je dotknutá právomoc správnej komisie, ani žiadne rozhodnutia, ktoré prijíma. Mediácia zohľadňuje všetky príslušné rozhodnutia správnej komisie.

11. V prípade, že sa spor úplne alebo čiastočne týka otázok sociálneho zabezpečenia, Európsky orgán práce o tom informuje správnu komisiu.

S cieľom zabezpečiť dobrú spoluprácu, koordinovať činnosti na základe vzájomnej dohody a vyhnúť sa duplicite činností v prípadoch mediácie, ktoré sa týkajú otázok sociálneho zabezpečenia a pracovného práva, správna komisia a Európsky orgán práce uzatvoria dohodu o spolupráci.

V súlade s článkom 74a ods. 2 nariadenia (ES) č. 883/2004 Európsky orgán práce postúpi správnej komisii na jej žiadosť a po dohode s členskými štátmi, ktoré sú stranami sporu, vec týkajúcu sa sociálneho zabezpečenia. Mediácia môže pokračovať vo veciach, ktoré sa netýkajú sociálneho zabezpečenia.

Na žiadosť ktoréhokoľvek členského štátu, ktorý je stranou sporu, postúpi Európsky orgán práce vec týkajúcu sa koordinácie sociálneho zabezpečenia správnej komisii. Toto postúpenie sa môže uskutočniť v ktorejkoľvek fáze mediácie. Mediácia môže pokračovať vo veciach, ktoré sa netýkajú sociálneho zabezpečenia.

12. Členské štáty, ktoré sú stranami sporu, do troch mesiacov od prijatia nezáväzného stanoviska informujú Európsky orgán práce o opatreniach, ktoré v nadväznosti naň prijali, alebo ak nadväzujúce opatrenia neprijali, o dôvodoch, prečo tak neurobili.

13. Európsky orgán práce informuje Komisiu dvakrát za rok o výsledku mediačných konaní, ktoré uskutočnil, a o veciach, ktorými sa nezaoberal.

Článok 14

Spolupráca s agentúrami a špecializovanými orgánmi

Európsky orgán práce sa pri všetkých svojich činnostiach zameriava na zabezpečovanie spolupráce, zabraňovanie duplicite, podporu synergií a komplementárnosti s inými decentralizovanými agentúrami a špecializovanými orgánmi Únie, ako je správna komisia. Na tento účel môže Európsky orgán práce uzavrieť dohody o spolupráci s príslušnými agentúrami Únie, ako sú Cedefop, Eurofound, EU-OSHA, ETF, Europol a Eurojust.

Článok 15

Interoperabilita a výmena informácií

Európsky orgán práce koordinuje, vyvíja a uplatňuje rámce interoperability na zaistenie výmeny informácií medzi členskými štátmi a tiež s ním. Uvedené rámce interoperability musia vychádzať z európskeho rámca interoperability a z Európskej referenčnej architektúry interoperability uvedenej v rozhodnutí (EÚ) 2015/2240 a musia v nich mať oporu.

KAPITOLA III

ORGANIZÁCIA EURÓPSKEHO ORGÁNU PRÁCE

Článok 16

Správna a riadiaca štruktúra

1. Správnu a riadiacu štruktúru Európskeho orgánu práce tvorí:

a) správna rada;

b) výkonný riaditeľ;

c) skupina zainteresovaných strán.

2. Európsky orgán práce môže zriaďovať pracovné skupiny alebo expertné panely pozostávajúce zo zástupcov z členských štátov alebo Komisie alebo externých expertov vybraných na základe výberového konania, alebo z ich kombinácie zamerané na plnenie svojich konkrétnych úloh alebo prácu v oblasti konkrétnych politík. Európsky orgán práce zriadi platformu uvedenú v článku 12 ako stálu pracovnú skupinu a mediačnú radu uvedenú v článku 13.

Európsky orgán práce po konzultácii s Komisiou stanoví rokovací poriadok takýchto pracovných skupín a panelov.

Článok 17

Zloženie správnej rady

1. Správna rada pozostáva z:

- a) jedného člena za každý členský štát;
- b) dvoch členov zastupujúcich Komisiu;
- c) jedného nezávislého experta, ktorého vymenuje Európsky parlament;
- d) štyroch členov zastupujúcich medziodvetvové organizácie sociálnych partnerov na úrovni Únie, pričom sú rovnocenne zastúpené odborové zväzy a organizácie zamestnávateľov.

Právo hlasovať majú iba členovia uvedení v písmenách a) a b) prvého pododseku.

- 2. Každý člen správnej rady musí mať náhradníka. Náhradník zastupuje člena počas jeho neprítomnosti.
- 3. Členov uvedených v odseku 1 prvom pododseku písm. a) a ich náhradníkov vymenuje ich členský štát.

Komisia vymenuje členov uvedených v odseku 1 prvom pododseku písm. b).

Európsky parlament vymenuje experta uvedeného v odseku 1 prvom pododseku písm. c).

Medziodvetvové organizácie sociálnych partnerov na úrovni Únie vymenujú svojich zástupcov a Európsky parlament vymenuje svojho nezávislého experta po tom, ako overia, že nedochádza ku konfliktu záujmov.

Členovia správnej rady a ich náhradníci sú vymenovaní na základe ich znalostí v oblasti uvedenej v článku 1 a s prihliadnutím na ich relevantné skúsenosti v oblasti riadenia, administratívy a rozpočtu.

Všetky strany zastúpené v správnej rade sa snažia o obmedzenie fluktuácie svojich zástupcov s cieľom zabezpečiť kontinuitu práce správnej rady. Všetky strany sa snažia doceliť vyvážené zastúpenie žien a mužov v správnej rade.

4. Každý člen a náhradník v čase nástupu do funkcie podpíše písomné vyhlásenie, že sa nenachádza v situácii konfliktu záujmov. Každý člen a náhradník aktualizuje svoje vyhlásenie v prípade zmeny okolností, pokiaľ ide o akýkoľvek konflikt záujmov. Európsky orgán práce uverejní vyhlásenia o záujmoch a ich aktualizácie na svojom webovej sídle.

5. Funkčné obdobie členov a ich náhradníkov je štyri roky. Toto funkčné obdobie možno obnoviť.
6. Zástupcovia z tretích krajín, ktoré uplatňujú právne predpisy Únie v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, sa na zasadnutiach a rokovaníach správnej rady môžu zúčastňovať ako pozorovatelia.
7. Zástupca nadácie Eurofound, zástupca agentúry EU-OSHA, zástupca strediska Cedefop a zástupca nadácie ETF môžu byť pozvaní, aby sa zúčastnili na zasadnutiach správnej rady ako pozorovatelia s cieľom zvýšiť efektívnosť agentúr a ich vzájomné synergie.

Článok 18

Funkcie správnej rady

1. Správna rada najmä:
 - a) určuje strategické smerovanie a dohliada na činnosti Európskeho orgánu práce;
 - b) dvojtretinovou väčšinou členov s hlasovacím právom prijíma ročný rozpočet Európskeho orgánu práce a vykonáva ďalšie funkcie v súvislosti s rozpočtom Európskeho orgánu práce podľa kapitoly IV;
 - c) posudzuje a prijíma konsolidovanú výročnú správu o činnosti Európskeho orgánu práce vrátane prehľadu plnenia jeho úloh, ktorú každý rok do 1. júla predloží Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov a zverejní ju;
 - d) prijíma rozpočtové pravidlá uplatniteľné na Európsky orgán práce v súlade s článkom 29;
 - e) prijíma stratégiu pre boj proti podvodom, ktorá je primeraná riziku podvodov, pričom zohľadňuje náklady a prínosy opatrení, ktoré sa majú vykonať;
 - f) prijíma pravidlá predchádzania a riadenia konfliktu záujmov svojich členov a nezávislých expertov, ako aj členov skupiny zainteresovaných strán a pracovných skupín a panelov Európskeho orgánu práce uvedených v článku 16 ods. 2, ako aj vyslaných národných expertov a iných pracovníkov, ktorých nezamestnáva Európsky orgán práce, ako sa uvádza v článku 33, pričom každý rok na svojom webovom sídle uverejňuje vyhlásenia o záujmoch členov správnej rady;
 - g) na základe analýzy potrieb prijíma a pravidelne aktualizuje plány komunikácie a šírenia informácií uvedené v článku 36 ods. 3;
 - h) prijíma svoj rokovací poriadok;
 - i) prijíma pravidlá mediačného konania podľa článku 13;
 - j) vytvára pracovné skupiny a expertné panely podľa článku 16 ods. 2 a prijíma ich rokovacie poriadky;
 - k) v súlade s odsekom 2 vykonáva v súvislosti so zamestnancami Európskeho orgánu práce právomoci menovacieho orgánu zverené na základe služobného poriadku a orgánu splnomocneného uzatvárať pracovné zmluvy zverené na základe podmienok zamestnávania (ďalej len „právomoci menovacieho orgánu“);

- l) prijíma vykonávacie pravidlá s cieľom vykonať služobný poriadok a podmienky zamestnávania v súlade článkom 110 služobného poriadku;
- m) v náležitých prípadoch zriaďuje útvar vnútorného auditu;
- n) vymenúva výkonného riaditeľa a prípadne predlžuje jeho funkčné obdobie alebo ho odvoláva z funkcie v súlade s článkom 31;
- o) vymenúva účtovníka podliehajúceho služobnému poriadku a podmienkam zamestnávania, ktorý je pri vykonávaní svojich povinností úplne nezávislý;
- p) stanovuje postup výberu členov a náhradníkov skupiny zainteresovaných strán zriadenej v súlade s článkom 23 a vymenúva uvedených členov a náhradníkov;
- q) zabezpečuje primerané následné opatrenia na zistenia a odporúčania vyplývajúce zo správ o vnútornom či vonkajšom audite a hodnotení, ako aj z vyšetrovaní úradu OLAF;
- r) prijíma všetky rozhodnutia týkajúce sa zriadenia vnútorných výborov alebo iných útvarov Európskeho orgánu práce a v prípade potreby ich úprav, s prihliadnutím na potreby činností Európskeho orgánu práce, ako aj so zreteľom na riadne finančné hospodárenie;
- s) schvaľuje návrh jednotného programového dokumentu Európskeho orgánu práce uvedeného v článku 24 pred jeho predložením Komisii na vydanie jej stanoviska;
- t) po získaní stanoviska Komisie prijíma jednotný programový dokument Európskeho orgánu práce, a to dvojtretinovou väčšinou hlasov členov správnej rady s hlasovacím právom a v súlade s článkom 24.

2. Správna rada v súlade s článkom 110 služobného poriadku prijíma rozhodnutie na základe článku 2 ods. 1 služobného poriadku a článku 6 podmienok zamestnávania, ktorým deleguje príslušné právomoci menovacieho orgánu na výkonného riaditeľa a ktorým stanovuje podmienky, na základe ktorých možno toto delegovanie právomoci pozastaviť. Výkonný riaditeľ je oprávnený tieto právomoci delegovať ďalej.

3. Ak si to vyžadujú mimoriadne okolnosti, správna rada môže formou rozhodnutia dočasne pozastaviť delegovanie právomoci menovacieho orgánu na výkonného riaditeľa, ako aj právomoci následne delegovaných výkonným riaditeľom, a vykonávať uvedené právomoci sama alebo ich delegovať na jedného zo svojich členov alebo iného zamestnanca než výkonného riaditeľa.

Článok 19

Predseda správnej rady

1. Správna rada si volí predsedu a podpredsedu spomedzi svojich členov s hlasovacím právom a snaží sa dosiahnuť vyvážené rodové zastúpenie. Predseda a podpredseda sú volení dvojtretinovou väčšinou členov správnej rady s hlasovacím právom.

V prípade, že sa v prvom hlasovaní nepodarí dosiahnuť zvolenie dvojtretinovou väčšinou, usporiada sa druhé hlasovanie, v ktorom sú predseda a podpredseda volení jednoduchou väčšinou hlasov členov správnej rady s hlasovacím právom.

Ak si predseda nemôže plniť svoje úlohy, automaticky ho nahrádza podpredseda.

2. Funkčné obdobie predsedu a podpredsedu sú tri roky. Ich funkčné obdobie možno jedenkrát obnoviť. Ak sa však ich členstvo v správnej rade kedykoľvek počas ich funkčného obdobia skončí, ich funkčné obdobie sa automaticky končí k rovnakému dátumu.

Článok 20

Zasadnutia správnej rady

1. Zasadnutia správnej rady zvoláva predseda.
2. Predseda organizuje rokovania podľa bodov programu zasadnutia. Členovia uvedení v článku 17 ods. 1 prvom pododseku písm. c) a d) sa nezúčastňujú na rokovaniach o bodoch programu týkajúcich sa citlivých informácií v súvislosti s jednotlivými prípadmi, ako sa uvádza v rokovacom poriadku správnej rady.
3. Výkonný riaditeľ Európskeho orgánu práce sa zúčastňuje na rokovaniach bez hlasovacieho práva.
4. Správna rada usporiada aspoň dve riadne zasadnutia ročne. Okrem toho zasadá na žiadosť svojho predsedu, na žiadosť Komisie alebo na žiadosť aspoň jednej tretiny svojich členov.
5. Správna rada zvoláva aspoň raz ročne zasadnutia so skupinou zainteresovaných strán.
6. Správna rada môže na zasadnutia prizvať ako pozorovateľa každú osobu alebo organizáciu, o ktorej názor môže mať záujem, vrátane členov skupiny zainteresovaných strán.
7. S prihliadnutím na rokovací poriadok správnej rady môžu jej členom a ich náhradníkom na zasadnutiach pomáhať poradcovia alebo experti.
8. Európsky orgán práce poskytuje správnej rade služby sekretariátu.

Článok 21

Pravidlá hlasovania správnej rady

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 18 ods. 1 písm. b) a t), článok 19 ods. 1 a článok 31 ods. 8, správna rada prijíma rozhodnutia väčšinou hlasov členov s hlasovacím právom.
2. Každý člen s hlasovacím právom má jeden hlas. V prípade neprítomnosti člena s hlasovacím právom je oprávnený vykonať jeho hlasovacie právo jeho náhradník.
3. Výkonný riaditeľ Európskeho orgánu práce sa zúčastňuje na rokovaniach bez hlasovacieho práva.
4. V rokovacom poriadku správnej rady sa stanovujú podrobnejšie mechanizmy hlasovania, najmä okolnosti, za ktorých môže člen konať v mene iného člena, ako aj okolnosti, za ktorých sa na účely hlasovania majú uplatniť písomné postupy.

Článok 22

Povinnosti výkonného riaditeľa

1. Výkonný riaditeľ je zodpovedný za riadenie Európskeho orgánu práce a má sa usilovať dosiahnuť v rámci Európskeho orgánu práce rodovú vyváženosť. Výkonný riaditeľ sa zodpovedá správnej rade.
2. Výkonný riaditeľ podáva na vyzvanie Európskemu parlamentu správu o plnení svojich povinností. Rada môže vyzvať výkonného riaditeľa, aby podal správu o plnení svojich povinností.

3. Výkonný riaditeľ je štatutárnym orgánom Európskeho orgánu práce.
4. Výkonný riaditeľ je zodpovedný za vykonávanie úloh, ktoré sa Európskemu orgánu práce ukladajú týmto nariadením, a to najmä za:
 - a) každodenné administratívne riadenie Európskeho orgánu práce;
 - b) vykonávanie rozhodnutí prijatých správnu radou;
 - c) prípravu návrhu jednotného programového dokumentu a jeho predloženie správnej rade na schválenie;
 - d) vykonávanie jednotného programového dokumentu a podávanie správ správnej rade o jeho vykonávaní;
 - e) prípravu návrhu konsolidovanej výročnej správy o činnosti Európskeho orgánu práce a jej predloženie správnej rade na posúdenie a prijatie;
 - f) prípravu akčného plánu v nadväznosti na závery správ o vnútornom alebo vonkajšom audite a hodnotení v rámci vnútorného alebo vonkajšieho auditu, ako aj vyšetrovania úradu OLAF a predkladanie správy o pokroku dvakrát ročne Komisii a v pravidelných intervaloch správnej rade;
 - g) ochranu finančných záujmov Únie uplatňovaním preventívnych opatrení na zamedzenie podvodov, korupcie a akejkoľvek inej nezákonnej činnosti, bez toho, aby boli dotknuté vyšetrovacie právomoci úradu OLAF, a to prostredníctvom účinných kontrol a v prípade, že sa zistia nezrovnalosti, prostredníctvom vymáhania neoprávnene vyplatených súm a prípadne prostredníctvom účinných, primeraných a odrádzajúcich administratívnych, ako aj finančných sankcií;
 - h) vypracovanie stratégie Európskeho orgánu práce na boj proti podvodom a jej predloženie správnej rade na schválenie;
 - i) prípravu návrhu rozpočtových pravidiel uplatniteľných na Európsky orgán práce a ich predloženie správnej rade;
 - j) prípravu návrhu výkazu odhadu príjmov a výdavkov Európskeho orgánu práce ako súčasti jeho jednotného programového dokumentu, a plnenie rozpočtu Európskeho orgánu práce;
 - k) prijímanie rozhodnutí týkajúcich sa riadenia ľudských zdrojov v súlade s rozhodnutím uvedeným v článku 18 ods. 2;
 - l) prijímanie rozhodnutí o vnútorných štruktúrach Európskeho orgánu práce vrátane prípadných zastupujúcich funkcií, ktoré môžu pokrývať každodenné riadenie Európskeho orgánu práce a v prípade potreby aj ich zmenu, pričom sa zohľadnia potreby týkajúce sa činností Európskeho orgánu práce a správne rozpočtové riadenie;
 - m) ak je to relevantné, za spoluprácu s agentúrami Únie a uzatváranie s nimi dohôd o spolupráci;
 - n) vykonávacie opatrenia, ktoré prijme správna rada na uplatňovanie nariadenia (EÚ) 2018/1725 Európskym orgánom práce;
 - o) informovanie správnej rady o návrhoch skupiny zainteresovaných strán.

5. Výkonný riaditeľ rozhodne o potrebe umiestniť jedného alebo viacerých zamestnancov do jedného alebo viacerých členských štátov a o tom, či je potrebné zriadiť styčnú kanceláriu v Bruseli s cieľom zintenzívniť spoluprácu Európskeho orgánu práce s príslušnými inštitúciami a orgánmi Únie. Pred rozhodnutím o zriadení miestnej kancelárie alebo styčnej kancelárie výkonný riaditeľ získa súhlas Komisie, správnej rady a členského štátu, v ktorom sa má kancelária nachádzať. V tomto rozhodnutí sa vymedzí rozsah činností, ktoré má kancelária vykonávať, a to tak, aby sa zabránilo vzniku zbytočných nákladov a duplicite administratívnych funkcií Európskeho orgánu práce. S členským štátom, v ktorom sa má miestna alebo styčná kancelária nachádzať, môže byť potrebné uzavrieť dohodu o sídle.

Článok 23

Skupina zainteresovaných strán

1. Na uľahčenie konzultácie s príslušnými zainteresovanými stranami a v záujme využívania ich odborných znalostí v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, sa zriadi skupina zainteresovaných strán. Skupina zainteresovaných strán je pripojená k Európskemu orgánu práce a má poradné funkcie.

2. Skupina zainteresovaných strán dostane predbežné informácie a môže Európskemu orgánu práce na jeho žiadosť alebo z vlastnej iniciatívy predložiť stanoviská k:

a) otázkam týkajúcim sa uplatňovania a presadzovania práva Únie v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, vrátane analýz a posúdenia rizík v otázkach cezhraničnej mobility pracovnej sily, ako sa uvádza v článku 10;

b) návrhu konsolidovanej výročnej správy o činnosti Európskeho orgánu práce uvedenej v článku 18;

c) návrhu jednotného programového dokumentu uvedeného v článku 24.

3. Skupine zainteresovaných strán predsedá výkonný riaditeľ a stretáva sa najmenej dvakrát do roka na podnet výkonného riaditeľa alebo na žiadosť Komisie.

4. Skupina zainteresovaných strán sa skladá z dvoch zástupcov Komisie a 10 zástupcov sociálnych partnerov na úrovni Únie rovnocenne zastupujúcich odborové zväzy a organizácie zamestnávateľov vrátane uznaných odvetvových sociálnych partnerov Únie zastupujúcich odvetvia, ktorých sa otázky mobility pracovnej sily osobitne týkajú.

5. Členov a náhradníkov skupiny zainteresovaných strán určia ich organizácie a vymenúva ich správna rada. Náhradníkov vymenúva správna rada podľa rovnakých podmienok, aké sa vzťahujú na členov, a náhradníci automaticky nahrádzajú členov v prípade ich neprítomnosti. Je potrebné v maximálnej možnej miere dosiahnuť náležitú rodovú vyváženosť a primerané zastúpenie MSP.

6. Európsky orgán práce poskytuje skupine zainteresovaných strán služby sekretariátu. Skupina zainteresovaných strán prijíma svoj rokovací poriadok dvoj tretinovou väčšinou hlasov svojich členov s hlasovacím právom. Rokovací poriadok podlieha schváleniu správnou radou.

7. Skupina zainteresovaných strán môže na svoje zasadnutia pozvať expertov alebo zástupcov príslušných medzinárodných organizácií.

8. Európsky orgán práce uverejňuje stanoviská, rady a odporúčania skupiny zainteresovaných strán a výsledky jej konzultácií, pokiaľ sa na ne nevzťahujú požiadavky na zachovanie dôvernosti.

KAPITOLA IV

ZOSTAVOVANIE A ŠTRUKTÚRA ROZPOČTU EURÓPSKEHO ORGÁNU PRÁCE

ODDIEL 1

Jednotný programový dokument európskeho orgánu práce

Článok 24

Ročné a viacročné plánovanie

1. Výkonný riaditeľ každý rok vypracuje návrh jednotného programového dokumentu obsahujúceho najmä viacročné a ročné plánovanie v súlade s delegovaným nariadením Komisie (EÚ) č. 1271/2013⁽²⁸⁾, pričom zohľadní usmernenia stanovené Komisiou a všetky rady udelené skupinou zainteresovaných strán.

2. Správna rada každý rok do 30. novembra prijme návrh jednotného programového dokumentu uvedeného v odseku 1. Uvedený dokument, ako aj všetky jeho neskôr aktualizované verzie zašle do 31. januára nasledujúceho roka Európskemu parlamentu, Rade a Komisii.

Jednotný programový dokument nadobúda definitívnu podobu po konečnom prijatí všeobecného rozpočtu Únie, pričom sa podľa potreby nálezite upraví.

3. V ročnom pracovnom programe sa uvádzajú podrobné ciele a očakávané výsledky vrátane ukazovateľov výkonnosti. Program musí obsahovať aj opis opatrení, ktoré sa majú financovať, a odhad finančných a ľudských zdrojov vyčlenených na každé opatrenie. Ročný pracovný program musí byť v súlade s viacročným pracovným programom uvedeným v odseku 4. Musia sa v ňom jasne uvádzať úlohy, ktoré sa v porovnaní s predchádzajúcim rozpočtovým rokom doplnili, zmenili alebo vypustili. Správna rada zmení prijatý ročný pracovný program, keď sa Európskemu orgánu práce uloží nová úloha v rámci rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

Každá podstatná zmena v ročnom pracovnom programe sa prijíma v súlade s rovnakým postupom ako pôvodný ročný pracovný program. Správna rada môže delegovať právomoc vykonávať nepodstatné zmeny v ročnom pracovnom programe na výkonného riaditeľa.

4. Vo viacročnom pracovnom programe sa uvádza celkové strategické plánovanie vrátane cieľov, očakávaných výsledkov a ukazovateľov výkonnosti. Okrem toho sa v programe musia v súvislosti s každou činnosťou uvádzať orientačné finančné a ľudské zdroje, ktoré sa považujú za nevyhnutné na dosiahnutie stanovených cieľov.

Strategické plánovanie sa v prípade potreby aktualizuje, najmä s cieľom reagovať na výsledky hodnotenia uvedeného v článku 40.

Článok 25

Zostavovanie rozpočtu

1. Výkonný riaditeľ každý rok vypracúva predbežný návrh odhadu príjmov a výdavkov Európskeho orgánu práce na nasledujúci rozpočtový rok vrátane plánu pracovných miest a zasiela ho správnej rade.

2. Predbežný návrh odhadu sa zakladá na cieľoch a očakávaných výsledkoch v ročnom programovom dokumente uvedenom v článku 24 ods. 3 a zohľadňuje finančné zdroje potrebné na dosiahnutie uvedených cieľov a očakávaných výsledkov, a to v súlade so zásadou zostavovania rozpočtu na základe výkonnosti.

⁽²⁸⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1271/2013 z 30. septembra 2013 o rámcovom nariadení o rozpočtových pravidlách pre subjekty uvedené v článku 208 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 328, 7.12.2013, s. 42).

3. Na základe tohto predbežného návrhu odhadu správna rada prijíma návrh odhadu príjmov Európskeho orgánu práce na nasledujúci rozpočtový rok a zasiela ho Komisii každý rok do 31. januára.
4. Komisia zasiela návrh odhadu rozpočtovému orgánu spolu s návrhom všeobecného rozpočtu Únie. Návrh odhadu sa prístupní aj Európskemu orgánu práce.
5. Na základe návrhu odhadu Komisia zaznamená do návrhu všeobecného rozpočtu Únie odhady, ktoré považuje za potrebné pre plán pracovných miest, ako aj výšku príspevku, ktorou sa zafará všeobecný rozpočet, a následne ich predloží rozpočtovému orgánu v súlade s článkami 313 a 314 ZFEÚ.
6. Rozpočtové prostriedky určené ako príspevok zo všeobecného rozpočtu Únie Európskemu orgánu práce schvaľuje rozpočtový orgán.
7. Rozpočtový orgán prijíma plán pracovných miest Európskeho orgánu práce.
8. Správna rada prijíma rozpočet Európskeho orgánu práce. Rozpočet nadobúda definitívnu podobu po konečnom prijatí všeobecného rozpočtu Únie, pričom sa v prípade potreby zodpovedajúcim spôsobom upraví.
9. Na akékoľvek stavebné projekty, ktoré by mohli mať značný vplyv na rozpočet Európskeho orgánu práce, sa vzťahuje delegované nariadenie (EÚ) č. 1271/2013.

ODDIEL 2

Predkladanie, plnenie a kontrola rozpočtu európskeho orgánu práce

Článok 26

Štruktúra rozpočtu

1. Na každý rozpočtový rok sa vypracuje odhad všetkých príjmov a výdavkov Európskeho orgánu práce a uvedie sa v jeho rozpočte. Rozpočtový rok zodpovedá kalendárnemu roku.
2. Rozpočet Európskeho orgánu práce musí byť vyrovnaný z hľadiska príjmov a výdavkov.
3. Bez toho, aby boli dotknuté iné zdroje, príjmy Európskeho orgánu práce zahŕňajú:
 - a) príspevok Únie zahrnutý vo všeobecnom rozpočte Únie;
 - b) všetky dobrovoľné finančné príspevky od členských štátov;
 - c) všetky príspevky tretích krajín podieľajúcich sa na činnosti Európskeho orgánu práce, ako je uvedené v článku 42;
 - d) prípadné finančné prostriedky Únie na základe dohôd o delegovaní alebo ad hoc grantov v súlade s rozpočtovými pravidlami Európskeho orgánu práce uvedenými v článku 29 a ustanoveniami príslušných nástrojov na podporu politik Únie;
 - e) spoplatnené publikácie a akékoľvek služby, ktoré Európsky orgán práce poskytuje.

4. Výdavky Európskeho orgánu práce zahŕňajú odmeňovanie zamestnancov, administratívne výdavky, výdavky na infraštruktúru a prevádzkové výdavky.

Článok 27

Plnenie rozpočtu

1. Rozpočet Európskeho orgánu práce plní výkonný riaditeľ.
2. Výkonný riaditeľ každý rok predkladá rozpočtovému orgánu všetky relevantné informácie o výsledkoch postupov hodnotenia.

Článok 28

Predkladanie účtovnej závierky a absolutória

1. Účtovník Európskeho orgánu práce zasiela účtovníkovi Komisie a Dvoru audítorov predbežnú účtovnú závierku za rozpočtový rok (rok N) do 1. marca nasledujúceho rozpočtového roka (rok N + 1).
2. Účtovník Európskeho orgánu práce poskytne do 1. marca roku N + 1 účtovníkovi Komisie aj požadované účtovné informácie na účely konsolidácie, a to spôsobom a vo formáte, ktoré stanoví účtovník Komisie.
3. Európsky orgán práce zašle Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov do 31. marca roku N + 1 správu o rozpočtovom a finančnom hospodárení za rok N.
4. Po doručení pripomienok Dvora audítorov k predbežnej účtovnej závierke Európskeho orgánu práce za rok N vypracuje účtovník Európskeho orgánu práce na svoju vlastnú zodpovednosť konečnú účtovnú závierku Európskeho orgánu práce. Výkonný riaditeľ predloží túto konečnú účtovnú závierku správnej rade na prijatie stanoviska.
5. Správna rada predloží ku konečnej účtovnej závierke Európskeho orgánu práce za rok N svoje stanovisko.
6. Účtovník Európskeho orgánu práce zašle do 1. júla roku N + 1 konečnú účtovnú závierku za rok N Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov spolu so stanoviskom správnej rady.
7. Odkaz na webové sídla s konečnou účtovnou závierkou Európskeho orgánu práce sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* do 15. novembra roku N + 1.
8. Výkonný riaditeľ zašle Dvoru audítorov do 30. septembra roku N + 1 odpoveď na pripomienky uvedené v jeho výročnej správe. Výkonný riaditeľ túto odpoveď zašle aj správnej rade a Komisii.
9. Výkonný riaditeľ predloží Európskemu parlamentu na jeho žiadosť všetky informácie potrebné na plynulé uplatnenie postupu udelenia absolutória za rok N v súlade s článkom 261 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁹⁾.
10. Európsky parlament na odporúčanie Rady, ktorá sa uznáva kvalifikovanou väčšinou, do 15. mája roku N + 2 udelí výkonnému riaditeľovi absolutória za plnenie rozpočtu v roku N.

⁽²⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 30.7.2018, s. 1).

Článok 29

Rozpočtové pravidlá

Rozpočtové pravidlá uplatniteľné na Európsky orgán práce prijíma správna rada po porade s Komisiou. Nesmú sa odchyľovať od delegovaného nariadenia (EÚ) č. 1271/2013, s výnimkou prípadov, keď je takáto odchýlka osobitne potrebná na prevádzku Európskeho orgánu práce a Komisia ju vopred odsúhlasila.

KAPITOLA V

ZAMESTNANCI

Článok 30

Všeobecné ustanovenie

Na zamestnancov Európskeho orgánu práce sa vzťahujú služobný poriadok a podmienky zamestnávania, ako aj pravidlá prijaté na základe dohody medzi inštitúciami Únie týkajúce sa vykonávania služobného poriadku a podmienok zamestnávania.

Článok 31

Výkonný riaditeľ

1. Výkonný riaditeľ je zamestnaný ako dočasný zamestnanec Európskeho orgánu práce v súlade s článkom 2 písm. a) podmienok zamestnávania.
2. Výkonného riaditeľa vymenúva správna rada zo zoznamu kandidátov navrhnutých Komisiou na základe otvoreného a transparentného výberového konania. Vybraný kandidát sa vyzve, aby vystúpil pred Európskym parlamentom a odpovedal na otázky jeho poslancov. Uvedená výmena názorov nesmie neprimerane oddialiť vymenovanie výkonného riaditeľa.
3. Na účely uzatvorenia zmluvy s výkonným riaditeľom zastupuje Európsky orgán práce predseda správnej rady.
4. Funkčné obdobie výkonného riaditeľa je päť rokov. Pred koncom tohto funkčného obdobia Komisia vykoná posúdenie, v ktorom zohľadní hodnotenie výsledkov činnosti výkonného riaditeľa a budúce úlohy a výzvy Európskeho orgánu práce.
5. Správna rada, zohľadniac posúdenie uvedené v odseku 4, môže jedenkrát predĺžiť funkčné obdobie výkonného riaditeľa najviac o päť rokov.
6. Výkonný riaditeľ, ktorého funkčné obdobie bolo predĺžené podľa odseku 5, sa na konci celkového funkčného obdobia nesmie zúčastniť na ďalšom výberovom konaní na to isté miesto.
7. Výkonného riaditeľa možno odvolať z funkcie len na základe rozhodnutia správnej rady. Správna rada vo svojom rozhodnutí zohľadňuje posúdenie Komisie týkajúce sa výsledkov činnosti výkonného riaditeľa, ako sa uvádza v odseku 4.
8. Správna rada prijíma rozhodnutia o vymenovaní výkonného riaditeľa, predĺžení jeho funkčného obdobia alebo jeho odvolaní z funkcie dvojtretinovou väčšinou hlasov členov s hlasovacím právom.

Článok 32

Národní styční úředníci

1. Každý členský stát vymenúva jedného národného styčného úradníka, ktorý má pôsobiť ako vyslaný národný expert v sídle Európskeho orgánu práce podľa článku 33.
2. Národní styční úradníci prispievajú k plneniu úloh Európskeho orgánu práce, a to aj tým, že uľahčujú spoluprácu a výmenu informácií podľa článku 7 a podporu a koordináciu inšpekcií podľa článku 8. Pôsobia tiež ako národné kontaktné miesta pre otázky zo svojich členských štátov a otázky týkajúce sa ich členských štátov, a to buď priamym zodpovedaním položených otázok alebo prostredníctvom komunikácie s ich vnútroštátnymi správnymi orgánmi.
3. Národní styční úradníci majú právo požadovať a dostávať od svojich členských štátov všetky relevantné informácie ako sa stanovuje v tomto nariadení, a to pri plnom dodržiavaní vnútroštátnych právnych predpisov alebo praxe svojich členských štátov, najmä pokiaľ ide o ochranu údajov a pravidlá týkajúce sa dôvernosti informácií.

Článok 33

Vyslaní národní experti a další personál

1. Okrem národných styčných úradníkov môže Európsky orgán práce vo všetkých oblastiach svojho pôsobenia využívať iných vyslaných národných expertov alebo iných pracovníkov, ktorí nie sú jeho zamestnancami.
2. Správna rada prijíma rozhodnutie, ktorým sa stanovujú pravidlá vysielania národných expertov vrátane národných styčných úradníkov.

KAPITOLA VI

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 34

Výsady a imunity

Na Európsky orgán práce a jeho zamestnancov sa vzťahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie.

Článok 35

Jazykový režim

1. Na Európsky orgán práce sa vzťahujú ustanovenia nariadenia Rady č. 1 ⁽³⁰⁾.
2. Prekladateľské služby potrebné pre fungovanie Európskeho orgánu práce poskytuje Prekladateľské stredisko.

Článok 36

Transparentnosť, ochrana osobných údajov a komunikácia

1. Na dokumenty v držbe Európskeho orgánu práce sa uplatňuje nariadenie (ES) č. 1049/2001. Správna rada do šiestich mesiacov odo dňa svojho prvého zasadnutia prijme podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia (ES) č. 1049/2001.
2. Správna rada stanoví opatrenia na zabezpečenie súladu s povinnosťami stanovenými v nariadení (EÚ) 2018/1725, najmä v súvislosti s vymenovaním úradníka Európskeho orgánu práce pre ochranu údajov a v súvislosti so zákonnosťou spracúvania údajov, bezpečnosťou činností spracovania, poskytovaním informácií a právami dotknutých osôb.

⁽³⁰⁾ Nariadenie č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Európsky orgán práce môže vykonávať komunikačné činnosti z vlastnej iniciatívy v oblasti svojej pôsobnosti. Pridelovanie zdrojov na komunikačné činnosti nesmie mať negatívny vplyv na účinné plnenie úloh uvedených v článku 4.
4. Komunikačné činnosti sa vykonávajú v súlade s príslušnými plánmi komunikácie a šírenia informácií prijatými správnou radou.

Článok 37

Boj proti podvodom

1. V záujme uľahčenia boja proti podvodom, korupcii a inému protiprávnemu konaniu podľa nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013 Európsky orgán práce pristúpi do šiestich mesiacov odo dňa, keď Európsky orgán práce začne vykonávať svoju činnosť k Medziinštitucionálnej dohode z 25. mája 1999 medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Komisiou Európskych spoločností, ktorá sa týka vnútorných vyšetrovaní úradom OLAF, a prijme náležité ustanovenia uplatniteľné na všetkých zamestnancov Európskeho orgánu práce, pričom na tento účel použije vzor uvedený v prílohe k uvedenej dohode.
2. Dvor audítorov má právomoc na základe kontrol dokumentov a kontrol na mieste vykonať audit u všetkých príjemcov grantov, dodávateľov a subdodávateľov, ktorým Európsky orgán práce poskytol finančné prostriedky Únie.
3. OLAF môže vykonávať vyšetrovania vrátane kontrol a inšpekcií na mieste v súlade s ustanoveniami a postupmi stanovenými v nariadení (EÚ, Euratom) č. 883/2013 a v nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽³¹⁾ s cieľom zistiť, či v súvislosti s grantom alebo zmluvou financovanými Európskym orgánom práce nedošlo k podvodu, korupcii alebo akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie.
4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, dohody o spolupráci s tretími krajinami a s medzinárodnými organizáciami, zmluvy, dohody a rozhodnutia o grante Európskeho orgánu práce obsahujú ustanovenia, ktoré výslovne udeľujú Dvoru audítorov a úradu OLAF právomoc na vykonávanie takýchto auditov a vyšetrovaní v súlade s ich príslušnými právomocami.

Článok 38

Bezpečnostné predpisy v oblasti ochrany utajovaných skutočností a citlivých neutajovaných skutočností

Európsky orgán práce prijme vlastné bezpečnostné pravidlá rovnocenné bezpečnostnými predpismi Komisie na ochranu utajovaných skutočností Európskej únie (EUCI - European Union Classified Information) a citlivých neutajovaných skutočností stanovené v rozhodnutiach Komisie (EÚ, Euratom) 2015/443 ⁽³²⁾ a (EÚ, Euratom) 2015/444 ⁽³³⁾. Bezpečnostné pravidlá Európskeho orgánu práce sa okrem iného vzťahujú na ustanovenia týkajúce sa výmeny, spracúvania a uchovávanie takýchto skutočností.

Článok 39

Zodpovednosť

1. Zmluvnú zodpovednosť Európskeho orgánu práce upravujú právne predpisy uplatniteľné na predmetnú zmluvu.
2. Súdny dvor má právomoc rozhodovať na základe akýchkoľvek arbitrážnych doložiek zahrnutých v zmluve, ktorú Európsky orgán práce uzatvoril.
3. V prípade mimozmluvnej zodpovednosti musí Európsky orgán práce v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov nahradiť akúkoľvek škodu spôsobenú jeho útvarmi alebo jeho pracovníkmi pri vykonávaní svojich povinností.
4. V sporoch o náhradu škody, ako sa uvádza v odseku 3, má právomoc konať Súdny dvor.

⁽³¹⁾ Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločností pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³²⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ, Euratom) 2015/443 z 13. marca 2015 o bezpečnosti v Komisii (Ú. v. EÚ L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽³³⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ, Euratom) 2015/444 z 13. marca 2015 o bezpečnostných predpisoch na ochranu utajovaných skutočností EÚ (Ú. v. EÚ L 72, 17.3.2015, s. 53).

5. Osobná zodpovednosť zamestnancov voči Európskeho orgánu práce sa riadi ustanoveniami služobného poriadku a podmienok zamestnávania, ktoré sa na nich vzťahujú.

Článok 40

Hodnotenie a preskúmanie

1. Komisia do 1. augusta 2024 a potom každých päť rokov zhodnotí výsledky činnosti Európskeho orgánu práce, pokiaľ ide o jeho ciele, mandát a úlohy. Hodnotenie sa zameria najmä na skúsenosti získané z mediačného konania podľa článku 13. Posúdi sa v ňom tiež, či je potrebné zmeniť mandát Európskeho orgánu práce a rozsah jeho činností vrátane rozšírenia rozsahu pôsobnosti tak, aby sa vzťahoval na osobitné potreby odvetvia, a finančné dôsledky každej takejto zmeny, pričom sa zohľadní aj práca, ktorú agentúry Únie vykonali v týchto oblastiach. Hodnotenie preskúma aj ďalšie synergie a zefektívnenia s agentúrami v oblasti zamestnanosti a sociálnej politiky. Komisia môže na základe uvedeného hodnotenia podľa potreby predložiť legislatívne návrhy na preskúmanie rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

2. Ak Komisia dospeje k záveru, že vzhľadom na ciele, mandát a úlohy Európskeho orgánu práce už jeho ďalšie pôsobenie nie je opodstatnené, môže navrhnúť, aby sa toto nariadenie zodpovedajúcim spôsobom zmenilo alebo zrušilo.

3. Komisia podáva správu o zisteniach vyplývajúcich z hodnotenia Európskemu parlamentu, Rade a správnej rade. Zistenia vyplývajúce z hodnotenia sa zverejňujú.

Článok 41

Administratívne vyšetrovania

Činnosti Európskeho orgánu práce podliehajú vyšetrovaniam európskeho ombudsmana v súlade s článkom 228 ZFEÚ.

Článok 42

Spolupráca s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami

1. Pokiaľ je to potrebné na dosiahnutie cieľov stanovených v tomto nariadení a bez toho, aby boli dotknuté právomoci členských štátov a inštitúcií Únie, Európsky orgán práce môže spolupracovať s príslušnými orgánmi tretích krajín a s medzinárodnými organizáciami.

Na tento účel môže Európsky orgán práce, pod podmienkou súhlasu správnej rady a po schválení zo strany Komisie, uzavrieť pracovné dojednania s príslušnými orgánmi tretích krajín a s medzinárodnými organizáciami. Uvedenými dojednania nevznikajú Únii alebo členským štátom žiadne právne záväzky.

2. Európsky orgán práce je otvorený účasti tretích krajín, ktoré na tento účel uzatvorili s Úniou dohody.

Podľa príslušných ustanovení dohôd uvedených v prvom pododseku sa vypracujú dojednania, v ktorých sa stanoví najmä povaha, rozsah a spôsob účasti príslušných tretích krajín na práci Európskeho orgánu práce vrátane ustanovení o účasti na iniciatívach ním uskutočňovaných, finančných príspevkoch a zamestnancoch. Pokiaľ ide o otázky týkajúce sa personálu, uvedené dojednania musia byť za každých okolností v súlade so služobným poriadkom a podmienkami zamestnávania.

3. Komisia zabezpečí, aby Európsky orgán práce vykonával činnosti v rámci svojho mandátu a existujúceho inštitucionálneho rámca, a to uzavretím náležitých pracovných dojednaní s výkonným riaditeľom Európskeho orgánu práce.

Článok 43

Dohoda o sídle a prevádzkové podmienky

1. Potrebne dojednania týkajúce sa priestorov, ktoré sa majú zabezpečiť na účely sídla Európskeho orgánu práce v hostiteľskom členskom štáte, ako aj osobitné predpisy, ktoré sa v danom hostiteľskom členskom štáte vzťahujú na výkonného riaditeľa, členov správnej rady, zamestnancov a ich rodinných príslušníkov, sa uvedú v dohode o sídle medzi Európskym orgánom práce a členským štátom, v ktorom sa sídlo Európskeho orgánu práce nachádza, pričom sa táto dohoda uzavrie po získaní súhlasu správnej rady, avšak najneskôr do 1. augusta 2021.

2. Hostiteľský členský štát Európskeho orgánu práce musí zaistiť čo najlepšie podmienky pre jeho plynulé a efektívne fungovanie vrátane viacjazyčného európsky orientovaného vzdelávania a vhodných dopravných spojení.

Článok 44

Začiatok činnosti Európskeho orgánu práce

1. Európsky orgán práce začne vykonávať svoju činnosť so schopnosťou plniť svoj vlastný rozpočet do 1. augusta 2021.

2. Komisia je zodpovedná za zriadenie a počiatočnú prevádzku Európskeho orgánu práce dovtedy, kým nezačne vykonávať svoju činnosť. Na tento účel:

- a) dovtedy, kým výkonný riaditeľ neprevezme svoju funkciu po vymenovaní správnou radou v súlade s článkom 31, môže Komisia určiť úradníka Komisie, ktorý bude pôsobiť vo funkcii dočasného výkonného riaditeľa a vykonávať úlohy pridelené výkonnému riaditeľovi;
- b) odchylné od článku 18 ods. 1 písm. k) a do prijatia rozhodnutia uvedeného v článku 18 ods. 2 dočasný výkonný riaditeľ vykonáva právomoci menovacieho orgánu;
- c) Komisia môže Európskemu orgánu práce ponúknuť pomoc, a to najmä vysielaním svojich úradníkov na vykonávanie činností Európskeho orgánu práce v zodpovednosti dočasného výkonného riaditeľa alebo výkonného riaditeľa;
- d) dočasný výkonný riaditeľ môže povoľovať všetky platby kryté rozpočtovými prostriedkami zahrnutými do rozpočtu Európskeho orgánu práce po schválení správnou radou a môže uzatvárať zmluvy vrátane pracovných zmlúv po prijatí plánu pracovných miest Európskeho orgánu práce.

Článok 45

Zmeny nariadenia (ES) č. 883/2004

Nariadenie (ES) č. 883/2004 sa mení takto:

1. V článku 1 sa vkladá toto písmeno:

„na) ‚Európsky orgán práce‘ znamená orgán zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1149 (*) a uvedený v článku 74a;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1149 z 20. júna 2019, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán práce a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 883/2004, (EÚ) č. 492/2011 a (EÚ) 2016/589 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (EÚ) 2016/344 (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 21).“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 74a

Európsky orgán práce

1. Bez toho, aby boli dotknuté úlohy a činnosti správnej komisie, Európsky orgán práce podporuje uplatňovanie tohto nariadenia v súlade s jeho úlohami stanovenými v nariadení (EÚ) 2019/1149. Správna komisia spolupracuje s Európskym orgánom práce s cieľom koordinovať vzájomnou dohodou ich činnosť a predchádzať akejkoľvek duplicitnej činnosti. Na tento účel uzatvorí s Európskym orgánom práce dohodu o spolupráci.

2. Správna komisia môže požiadať Európsky orgán práce, aby jej v súlade s článkom 13 ods. 11 tretím pododsekom nariadenia (EÚ) 2019/1149 postúpil vec týkajúcu sa sociálneho zabezpečenia, ktorá je predmetom mediácie.“

Článok 46

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 492/2011

Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 sa mení takto:

1. V článku 26 sa dopĺňa tento odsek:

„Európsky orgán práce zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1149 (*) sa ako pozorovateľ zúčastňuje na zasadnutiach poradného výboru, kde podľa potreby prispieva technickými informáciami a odbornými znalosťami.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1149 z 20. júna 2019, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán práce a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 883/2004, (EÚ) č. 492/2011 a (EÚ) 2016/589 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (EÚ) 2016/344 (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 21).“

2. Články 29 až 34 sa vypúšťajú s účinnosťou odo dňa, keď Európsky orgán práce začne vykonávať svoju činnosť v súlade s článkom 44 ods. 1 tohto nariadenia.

3. Článok 35 sa nahrádza takto:

„Článok 35

Rokovací poriadok poradného výboru, ktorý je v platnosti od 8. novembra 1968, zostáva naďalej v platnosti.“

4. Článok 39 sa nahrádza takto:

„Článok 39

Administratívne výdavky poradného výboru sú v rámci všeobecného rozpočtu Európskej únie zahrnuté do oddielu, ktorý sa vzťahuje na Komisiu.“

Článok 47

Zmeny nariadenia (EÚ) 2016/589

Nariadenie (EÚ) 2016/589 sa mení takto:

1. Článok 1 sa mení takto:

a) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) organizácie siete EURES medzi Komisiou, Európskym orgánom práce a členskými štátmi;“;

b) písmeno b) sa nahrádza takto:

„b) spolupráce medzi Komisiou, Európskym orgánom práce a členskými štátmi pri spoločnom využívaní príslušných dostupných údajov o voľných pracovných miestach, žiadostiach o zamestnanie a životopisoch;“;

c) písmeno f) sa nahrádza takto:

„f) podpory siete EURES na úrovni Únie prostredníctvom účinných komunikačných opatrení Komisie, Európskeho orgánu práce a členských štátov.“

2. V článku 3 sa dopĺňa tento bod:

„8. ‚Európsky orgán práce‘ je orgán zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1149 (*).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1149 z 20. júna 2019, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán práce a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 883/2004, (EÚ) č. 492/2011 a (EÚ) 2016/589 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (EÚ) 2016/344 (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 21).“

3. V článku 4 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Zabezpečuje sa prístupnosť informácií poskytovaných na portáli EURES a podporných služieb dostupných na vnútroštátnej úrovni pre osoby so zdravotným postihnutím. Komisia, Európsky úrad pre koordináciu a členovia aj partneri siete EURES určujú spôsoby na zabezpečenie tohto cieľa s ohľadom na svoje príslušné povinnosti.“

4. Článok 7 ods. 1 sa mení takto:

a) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) Európsky úrad pre koordináciu, ktorý je zriadený v rámci Európskeho orgánu práce a ktorý je zodpovedný za pomoc siete EURES pri vykonávaní jej činnosti;“;

b) dopĺňa sa toto písmeno:

„e) Komisia.“

5. Článok 8 sa mení takto:

a) odsek 1 sa mení takto:

i) úvodná časť sa nahrádza takto:

„Európsky úrad pre koordináciu pomáha sieti EURES pri vykonávaní jej činností predovšetkým tak, že v úzkej spolupráci s národnými úradmi pre koordináciu a Komisiou vyvíja a vykonáva tieto činnosti:“;

ii) v písmene a) sa bod i) nahrádza takto:

„i) v úlohe systémového vlastníka portálu EURES a súvisiacich IT služieb – vymedzenia používateľských potrieb a prevádzkových požiadaviek, ktoré sa majú postúpiť Komisii na účely prevádzky a vývoja portálu vrátane systémov a postupov slúžiacich na výmenu informácií o voľných pracovných miestach, žiadostí o zamestnanie, životopisov a podkladov, ako aj ďalších informácií, a to v spolupráci s ďalšími príslušnými informačnými a poradnými službami alebo sieťami a iniciatívami Únie;“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Európsky úrad pre koordináciu je riadený Európskym orgánom práce. Európsky úrad pre koordináciu nadväzuje pravidelný dialóg so zástupcami sociálnych partnerov na úrovni Únie.“;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Európsky úrad pre koordináciu po konzultácii s koordinačnou skupinou uvedenou v článku 14 a Komisiou vypracúva viacročné pracovné programy.“

6. V článku 9 ods. 2 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) spoluprácu s Komisiou, Európskym orgánom práce a členskými štátmi pri spracúvaní v rámci stanovenom v kapitole III;“

7. V článku 14 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Koordinačná skupina je zložená zo zástupcov na príslušnej úrovni Komisie, Európskeho úradu pre koordináciu a národných úradov pre koordináciu.“

8. V článku 16 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Členské štáty spolu s Komisiou a Európskym úradom pre koordináciu preskúmajú všetky možnosti, ako pri obsadzovaní voľných pracovných miest uprednostniť občanov Únie tak, aby sa v rámci Únie dosiahla rovnováha medzi ponukou pracovnej sily a dopytom po nej. Členské štáty môžu prijať na uvedený účel potrebné opatrenia.“

9. V článku 19 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty spolupracujú navzájom, s Komisiou a s Európskym úradom pre koordináciu, pokiaľ ide o interoperabilitu medzi vnútroštátnymi systémami a európskou klasifikáciou, ktorú vypracúva Komisia. Komisia pravidelne informuje členské štáty o vývoji európskej klasifikácie.“

10. Článok 29 sa nahrádza takto:

„Článok 29

Výmena informácií o tokoch a formách mobility

Komisia a členské štáty monitorujú a zverejňujú toky a formy mobility pracovnej sily v Únii na základe správ Európskeho orgánu práce, pričom využívajú štatistické údaje Eurostatu a dostupné vnútroštátne údaje.“

Článok 48

Zrušenie

Rozhodnutie (EÚ) 2016/344 sa zrušuje s účinnosťou ku dňu, keď Európsky orgán práce začne vykonávať svoju činnosť v súlade s článkom 44 ods. 1 tohto nariadenia.

Odkazy na zrušené rozhodnutie sa považujú za odkazy na toto nariadenie.

Článok 49

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA

ČINNOSTI PLATFORMY ZRIADENEJ V SÚLADE S ČLÁNKOM 16 ODS. 2

Pri podpore cieľov Európskeho orgánu práce pri riešení problému nedeklarovanej práce sa platforma usiluje najmä:

1. zlepšiť poznatky o nedeklarovanej práci vrátane príčin, regionálnych rozdielov a jej cezhraničných aspektov, a to prostredníctvom vymedzení pojmov a spoločných koncepcií, nástrojov na meranie založených na dôkazoch a podpory porovnávacej analýzy; rozvíjať vzájomné pochopenie rôznych systémov a postupov zameraných na riešenie problému nedeklarovanej práce a analyzovať účinnosť politických opatrení vrátane preventívnych opatrení a sankcií;
 2. uľahčovať a hodnotiť rôzne formy spolupráce medzi členskými štátmi a v prípade potreby tretími krajinami, ako sú výmena pracovníkov, využívanie databáz, spoločné činnosti a spoločná odborná príprava, a vytvoriť systém výmeny informácií pre administratívnu spoluprácu s použitím osobitného modulu o nedeklarovanej práci v rámci systému IMI;
 3. vytvoriť nástroje, napríklad databázu znalostí na efektívnu výmenu informácií a skúseností, a vypracovať usmernenia na presadzovanie, príručky o najlepších postupoch, spoločné zásady inšpekcií na riešenie problému nedeklarovanej práce a spoločné činnosti, ako sú európske kampane, hodnotiť skúsenosti s takýmito nástrojmi;
 4. vypracovať program partnerského učenia na identifikáciu osvedčených postupov vo všetkých oblastiach relevantných na riešenie problému nedeklarovanej práce a organizovať partnerské preskúmania s cieľom sledovať pokrok pri riešení problému nedeklarovanej práce v členských štátoch, ktoré sa rozhodnú zúčastniť na takýchto preskúmaniach;
 5. uskutočňovať výmenu skúseností vnútroštátnych orgánov pri uplatňovaní právnych predpisov Únie, ktoré sú relevantné z hľadiska riešenia problému nedeklarovanej práce.
-

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1150

z 20. júna 2019

o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Online sprostredkovateľské služby sú kľúčovými nástrojmi podporujúcimi podnikanie a nové obchodné modely, obchod a inovácie, ktoré môžu zlepšiť aj podmienky pre spotrebiteľov a ktoré čoraz viac využíva súkromný aj verejný sektor. Ponúkajú prístup na nové trhy a k novým obchodným príležitostiam, čím podnikom umožňujú využívať výhody vnútorného trhu. Umožňujú spotrebiteľom v Únii využívať uvedené výhody, najmä zlepšením ich výberu tovaru a služieb, ako aj tým, že napomáhajú konkurenčnej tvorbe cien online, ale zároveň tiež spôsobujú problémy, ktoré je potrebné riešiť s cieľom zabezpečiť právnu istotu.
- (2) Online sprostredkovateľské služby môžu byť kľúčové pre obchodný úspech podnikov, ktoré využívajú takéto služby, aby sa priblížili k spotrebiteľom. Na plné využívanie prínosov ekonomiky online platforiem je preto dôležité, aby podniky mohli dôverovať online platformám sprostredkovateľských služieb, s ktorými vstupujú do obchodných vzťahov. Je to dôležité hlavne preto, že narastajúce sprostredkovanie transakcií prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb, podporované silnými nepriamymi sieťovými účinkami založenými na údajoch, vedie k zvýšenej závislosti takýchto komerčných používateľov, najmä mikropodnikov, malých a stredných podnikov (ďalej len „MSP“), od uvedených služieb pri oslovovaní spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedenú narastajúcu závislosť majú poskytovatelia uvedených služieb často väčšiu vyjednávaciu moc, čo im umožňuje skutočne sa správať jednostranne takým spôsobom, ktorý môže byť nespravodlivý a ktorý môže poškodzovať oprávnené záujmy ich komerčných používateľov a nepriamo aj spotrebiteľov v Únii. Napríklad môžu vo vzťahu ku komerčným používateľom jednostranne zaviesť praktiky, ktoré sa výrazne odchyľujú od poctivého obchodného správania alebo sú v rozpore s konaním v dobrej viere a spravodlivosťou. Týmto nariadením sa riešia takéto potenciálne konflikty v ekonomike online platforiem.
- (3) Spotrebiteľia si osvojili používanie online sprostredkovateľských služieb. Konkurencieschopný, spravodlivý a transparentný online ekosystém, v ktorom sa spoločnosti správajú zodpovedne, je nevyhnutný aj z hľadiska spokojnosti pre spotrebiteľov. Zabezpečením transparentnosti a dôvery v ekonomiku online platforiem v rámci vzťahov medzi podnikmi by sa nepriamo pomohlo zlepšiť aj dôveru spotrebiteľov v ekonomiku online platforiem. Priamymi vplyvmi rozvoja ekonomiky online platforiem na spotrebiteľov sa však zaoberajú iné právne predpisy Únie, najmä spotrebiteľské *acquis*.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 440, 6.12.2018, s. 177.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. júna 2019.

- (4) Podobne môžu byť internetové vyhľadávače dôležitými zdrojmi internetovej prevádzky pre podniky, ktoré ponúkajú tovar alebo služby spotrebiteľom cez webové stránky, a môžu mať preto značný vplyv na obchodný úspech týchto používateľov firemných webových stránok ponúkajúcich svoj tovar alebo služby na internete na vnútornom trhu. Z tohto hľadiska má určovanie poradia webových stránok poskytovateľmi internetových vyhľadávačov vrátane tých webových stránok, cez ktoré používatelia firemných webových stránok ponúkajú svoj tovar a služby spotrebiteľom, významný vplyv na výber spotrebiteľov a obchodný úspech týchto používateľov firemných webových stránok. Preto sa poskytovatelia internetových vyhľadávačov dokonca aj v prípade neexistencie zmluvného vzťahu s používateľmi firemných webových stránok môžu skutočne správať jednostranne takým spôsobom, ktorý môže byť nespravodlivý a ktorý môže poškodzovať oprávnené záujmy používateľov firemných webových stránok a nepriamo aj spotrebiteľov v Únii.
- (5) Povaha vzťahu medzi poskytovateľmi online sprostredkovateľských služieb a komerčnými používateľmi by mohla viesť k situáciám, v ktorých komerční používatelia majú často obmedzené možnosti požadovania nápravy v prípadoch, keď jednostranné konanie poskytovateľov uvedených služieb vedie k sporu. V mnohých prípadoch uvedení poskytovatelia neponúkajú prístupné a účinné vnútorné systémy vybavovania sťažností. Existujúce alternatívne mechanizmy mimosúdneho riešenia sporov môžu byť takisto neúčinné z rôznych dôvodov vrátane nedostatku špecializovaných mediátorov a strachu komerčných používateľov z odvetných opatrení.
- (6) Online sprostredkovateľské služby a internetové vyhľadávače, ako aj transakcie uľahčované uvedenými službami majú prirodzený cezhraničný potenciál a v dnešnom hospodárstve sú mimoriadne dôležité pre riadne fungovanie vnútorného trhu Únie. Potenciálne nekalé a škodlivé obchodné praktiky určitých poskytovateľov uvedených služieb a neexistencia účinných mechanizmov nápravy bránia úplnému naplneniu uvedeného potenciálu a majú negatívny vplyv na riadne fungovanie vnútorného trhu.
- (7) V záujme zabezpečenia spravodlivého, predvídateľného, udržateľného a dôveryhodného online podnikateľského prostredia v rámci vnútorného trhu by sa mal na úrovni Únie zaviesť cielený súbor povinných pravidiel. Predovšetkým by sa komerčným používateľom online sprostredkovateľských služieb mala poskytnúť primeraná transparentnosť, ako aj možnosti účinnej nápravy v celej Únii s cieľom uľahčiť cezhraničný obchod v rámci Únie, a tým zlepšiť riadne fungovanie vnútorného trhu a riešiť možnú vznikajúcu roztrieštenosť v konkrétnych oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
- (8) Uvedenými pravidlami by sa mali stanoviť aj primerané stimuly na podporu spravodlivosti a transparentnosti, najmä pokiaľ ide o poradie používateľov firemných webových stránok vo výsledkoch vyhľadávania generovaných internetovými vyhľadávačmi. Zároveň by uvedené pravidlá mali uznať a chrániť dôležitý inovačný potenciál širšej ekonomiky online platforiem a umožniť zdravú hospodársku súťaž, ktorá povedie k zvýšenému výberu pre spotrebiteľov. Je vhodné objasniť, že toto nariadenie by nemalo mať vplyv na vnútroštátne občianske právo, najmä na zmluvné právo, ako sú pravidlá týkajúce sa platnosti, uzatvárania, účinkov alebo vypovedania zmluvy, pokiaľ sú vnútroštátne pravidlá občianskeho práva v súlade s právom Únie a pokiaľ sa na príslušné aspekty nevzťahuje toto nariadenie. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť uplatňovať vnútroštátne právne predpisy, ktoré zakazujú alebo postihujú jednostranné konanie alebo nekalé obchodné praktiky, pokiaľ sa na príslušné aspekty nevzťahuje toto nariadenie.
- (9) Keďže online sprostredkovateľské služby a internetové vyhľadávače majú spravidla globálny rozmer, toto nariadenie by sa malo vzťahovať na poskytovateľov uvedených služieb bez ohľadu na to, či sú usadení v členskom štáte alebo mimo Únie, za predpokladu, že sú splnené dve kumulatívne podmienky. Po prvé, komerční používatelia alebo používatelia firemných webových stránok by mali byť usadení v Únii. Po druhé, komerční používatelia alebo používatelia firemných webových stránok by mali prostredníctvom poskytovania uvedených služieb ponúkať svoj tovar alebo služby spotrebiteľom nachádzajúcim sa v Únii aspoň v prípade časti transakcie. Na určenie toho, či komerční používatelia alebo používatelia firemných webových stránok ponúkajú tovar alebo služby spotrebiteľom nachádzajúcim sa v Únii, je nevyhnutné zistiť, či je zrejmé, že komerční používatelia alebo používatelia firemných webových stránok smerujú svoje činnosti na spotrebiteľov, ktorí sa nachádzajú v jednom alebo vo viacerých členských štátoch. Toto kritérium by sa malo vykladať v súlade s príslušnou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie k článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 ⁽³⁾ a článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽⁴⁾. Takíto spotrebiteľia by sa mali nachádzať v Únii, ale nemusia mať miesto pobytu v Únii ani nemusia mať štátnu príslušnosť niektorého členského štátu. Toto nariadenie by sa preto nemalo uplatňovať v prípadoch, keď komerční používatelia alebo používatelia firemných webových stránok nie sú usadení v Únii alebo keď sú usadení v Únii, ale používajú online sprostredkovateľské služby alebo internetové vyhľadávače na ponúkание tovaru alebo služieb výlučne spotrebiteľom nachádzajúcim sa mimo Únie alebo osobám, ktoré nie sú spotrebiteľmi. Okrem toho by sa toto nariadenie malo uplatňovať bez ohľadu na právo inak uplatniteľné na zmluvu.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (10) Širokú škálu vzťahov medzi podnikmi a spotrebiteľmi sprostredkujú na internete poskytovatelia prevádzkujúci viacstranné služby, ktoré sú v zásade založené na tom istom obchodnom modeli tvoriacom určitý ekosystém. S cieľom zachytiť príslušné služby by sa mali online sprostredkovateľské služby vymedziť presným a technologicky neutrálnym spôsobom. Tieto služby by mali pozostávať najmä zo služieb informačnej spoločnosti, ktoré charakterizuje skutočnosť, že ich cieľom je uľahčiť nadviazanie priamych transakcií medzi komerčnými používateľmi a spotrebiteľmi bez ohľadu na to, či sú tieto transakcie nakoniec uzavreté online na online portáli predmetného poskytovateľa online sprostredkovateľských služieb, alebo na portáli komerčného používateľa, mimo internetu, alebo nie sú uzavreté vôbec, čo znamená, že by nemala existovať žiadna požiadavka, aby prípadný zmluvný vzťah medzi komerčnými používateľmi a spotrebiteľmi bol predpokladom toho, aby online sprostredkovateľské služby patrili do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Ak webová stránka alebo služba zahŕňa službu len okrajovým spôsobom, nemalo by sa to považovať za prípad, že jej cieľom je uľahčiť transakcie v zmysle online sprostredkovateľských služieb. Okrem toho by sa mali služby poskytovať na základe zmluvných vzťahov medzi poskytovateľmi a komerčnými používateľmi, ktorí ponúkajú tovar alebo služby spotrebiteľom. Malo by sa predpokladať, že takýto zmluvný vzťah existuje, ak obe dotknuté strany vyjadria svoj úmysel byť viazané jednoznačným spôsobom na trvalom nosiči bez toho, aby sa nevyhnutne vyžadovala výslovná písomná dohoda.
- (11) Príklady online sprostredkovateľských služieb, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by preto mali zahŕňať online trhoviská elektronického obchodu vrátane kolaboratívnych trhovísk, na ktorých komerční používatelia pôsobia, online služby týkajúce sa softvérových aplikácií, ako sú obchody s aplikáciami, a online služby týkajúce sa sociálnych médií, a to bez ohľadu na technológiu, ktorá sa na poskytovanie takýchto služieb použije. V tomto zmysle by sa online sprostredkovateľské služby mohli poskytovať aj pomocou technológie hlasovej asistencie. Takisto by nemalo byť relevantné, či uvedené transakcie medzi komerčnými používateľmi a spotrebiteľmi zahŕňajú peňažnú platbu alebo či sa čiastočne uzavrú mimo internetu. Toto nariadenie by sa však nemalo vzťahovať na partnerské (peer-to-peer) online sprostredkovateľské služby bez prítomnosti komerčných používateľov, čisto medzipodnikové online sprostredkovateľské služby, ktoré nie sú ponúkané spotrebiteľom, online reklamné nástroje a online reklamné burzy, ktoré nie sú poskytované s cieľom uľahčiť nadviazanie priamych transakcií a ktoré nezahŕňajú zmluvný vzťah so spotrebiteľmi. Z toho istého dôvodu by sa toto nariadenie nemalo vzťahovať na softvérové služby na optimalizáciu pre vyhľadávače, ani na služby, ktoré sa týkajú softvéru na blokovanie reklamy. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na technické funkcionality a rozhrania, ktoré iba spájajú hardvér a aplikácie, keďže zvyčajne nespĺňajú požiadavky na online sprostredkovateľské služby. Takéto funkcionality či rozhrania však môžu byť priamo prepojené s určitými online sprostredkovateľskými službami alebo ich dopĺňať, a v takom prípade by sa na príslušných poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb mali vzťahovať požiadavky na transparentnosť v súvislosti s rozdielnym zaobchádzaním na základe týchto funkcionalít a rozhraní. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať ani na online platobné služby, keďže tie samé osoby nespĺňajú uplatniteľné požiadavky, ale sú skôr prirodzeným pomocným nástrojom pri transakcii pre dodávku tovaru a poskytovanie služieb dotknutým spotrebiteľom.
- (12) V súlade s príslušnou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie a vzhľadom na skutočnosť, že závislé postavenie komerčných používateľov bolo v zásade pozorované v súvislosti s online sprostredkovateľskými službami, ktoré slúžia ako vstupná brána k spotrebiteľom ako fyzickým osobám, pojem spotrebiteľ používaný na vymedzenie rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal chápať výlučne na označenie fyzických osôb, keď konajú na účely, ktoré sú mimo rámca ich obchodu, podnikania, remesla alebo profesie.
- (13) Vzhľadom na rýchle tempo inovácií by vymedzenie internetových vyhľadávačov používané v tomto nariadení malo byť technologicky neutrálne. Najmä by sa toto vymedzenie malo chápať tak, že zahŕňa aj hlasové požiadavky.
- (14) Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb majú tendenciu používať vopred naformulované obchodné podmienky, a aby sa v prípade potreby účinne chránili komerční používatelia, malo by sa toto nariadenie uplatňovať v prípade, keď obchodné podmienky zmluvného vzťahu, bez ohľadu na ich názov alebo formu, jednostranne určil poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb. To, či obchodné podmienky boli určené jednostranne, by sa malo posudzovať individuálne na základe celkového posúdenia. Pre uvedené celkové posúdenie by relatívna veľkosť dotknutých strán, skutočnosť, že sa uskutočnilo rokovanie alebo že určité ustanovenia obchodných podmienok mohli byť predmetom takéhoto rokovania a určené spoločne príslušným poskytovateľom a komerčným používateľom, by samy osoby nemali byť rozhodujúce. Okrem toho povinnosť poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb zabezpečiť, aby ich obchodné podmienky boli ľahko dostupné pre komerčných používateľov, a to aj v predzmluvnej fáze ich obchodného vzťahu, znamená, že komerční používatelia nebudú týmto nariadením pripravení o transparentnosť, keďže nakoniec budú môcť úspešne viesť rokovania.

- (15) Aby sa zabezpečilo, že všeobecné obchodné podmienky zmluvného vzťahu umožnia komerčným používateľom určiť obchodné podmienky používania, ukončenia a pozastavenia online sprostredkovateľských služieb a zabezpečiť predvídateľnosť v súvislosti s obchodným vzťahom, mali by byť uvedené obchodné podmienky vypracované v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku. Ak sú obchodné podmienky nepresné, nešpecifické alebo v nich nie sú podrobne uvedené dôležité obchodné záležitosti, a tým neposkytujú komerčným používateľom primeraný stupeň predvídateľnosti v súvislosti s najdôležitejšími aspektmi zmluvného vzťahu, nemali by sa považovať za obchodné podmienky vypracované v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku. Okrem toho by sa za jednoduchý a zrozumiteľný nemal považovať zavádzajúci jazyk.
- (16) S cieľom zabezpečiť, aby komerčným používateľom bolo dostatočne jasné, kde a komu sa ich tovar alebo služby uvádzajú na trh, by mali poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb zabezpečiť transparentnosť voči svojim komerčným používateľom, pokiaľ ide o všetky dodatočné distribučné kanály a potenciálne pridružené programy, ktoré by mohli použiť na uvádzanie uvedeného tovaru alebo služieb na trh. Dodatočné kanály a pridružené programy by sa mali chápať technologicky neutrálnym spôsobom, ale mohli by zahŕňať okrem iného iné webové stránky, aplikácie alebo iné online sprostredkovateľské služby používané na uvádzanie tovaru alebo služieb, ktoré ponúka komerčný používateľ, na trh.
- (17) Práva duševného vlastníctva online a kontrola nad týmito právami môžu mať významný hospodársky význam pre poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a pre ich komerčných používateľov. Na zabezpečenie jasnosti a transparentnosti pre komerčných používateľov a pre ich lepšiu informovanosť by poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb mali do svojich obchodných podmienok zahrnúť všeobecné alebo podrobnejšie informácie, ak si tak želajú, týkajúce sa prípadných celkových účinkov uvedených obchodných podmienok na práva duševného vlastníctva komerčného používateľa a kontrolu nad týmito právami. Takéto informácie by mohli okrem iného zahŕňať informácie, ako je všeobecné používanie log, ochranných známk alebo obchodných značiek.
- (18) Zabezpečenie transparentnosti vo všeobecných obchodných podmienkach môže byť kľúčové na presadzovanie udržateľných obchodných vzťahov a na predchádzanie nespravodlivému správaniu na úkor komerčných používateľov. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by preto mali takisto zabezpečiť, aby boli obchodné podmienky ľahko dostupné vo všetkých fázach obchodného vzťahu, a to aj potenciálnym komerčným používateľom v predzmluvnej fáze, a aby akékoľvek zmeny uvedených obchodných podmienok boli oznámené na trvalom nosiči dotknutým komerčným používateľom v stanovenej lehote na oznámenie, ktorá má byť rozumná a primeraná vzhľadom na konkrétne okolnosti a ktorá nemá byť kratšia ako 15 dní. Primerane dlhšie lehoty na oznámenie v trvaní viac ako 15 dní by sa mali poskytnúť v prípade, keď sa v navrhovaných zmenách obchodných podmienok vyžaduje od komerčných používateľov, aby vykonali technické alebo obchodné úpravy s cieľom prispôbiť sa danej zmene, napríklad keď sa od nich vyžaduje, aby vykonali významné technické úpravy svojho tovaru alebo služieb. Uvedená lehota na oznámenie by sa nemala uplatňovať, ak sa jej dotknutý komerčný používateľ jednoznačne vzdá, alebo by sa nemala uplatňovať v rozsahu, v akom sa jej dotknutý komerčný používateľ vzdá, alebo by sa nemala uplatňovať v rozsahu, v akom potreba vykonať zmenu bez dodržania lehoty na oznámenie vyplýva z právnej alebo regulačnej povinnosti uloženej poskytovateľovi služieb podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva. Pojem „zmena“ by však nemal zahŕňať návrhy redakčných zmien, ak nenia obsah alebo význam obchodných podmienok. Požiadavka na oznámenie navrhovaných zmien na trvalom nosiči by mala komerčným používateľom umožniť účinne preskúmať tieto zmeny v neskoršej fáze. Komerční používatelia by mali byť oprávnení vypovedať zmluvu do 15 dní od prijatia oznámenia o zmene s výnimkou prípadu, keď sa na zmluvu vzťahuje kratšia lehota, napríklad vyplývajúca z vnútroštátneho občianskeho práva.
- (19) Vo všeobecnosti by sa predloženie nového tovaru alebo služieb vrátane softvérových aplikácií prostredníctvom online sprostredkovateľskej služby malo považovať za výslovný prejav vôle potvrdzujúci súhlas komerčného používateľa vzdať sa uplatnenia lehoty na oznámenie požadovanej na účely zmien obchodných podmienok. Avšak v prípadoch, keď je rozumná a primeraná lehota na oznámenie dlhšia než 15 dní, pretože zmeny obchodných podmienok vyžadujú, aby komerčný používateľ vykonal významné technické úpravy svojho tovaru alebo služieb, by nemalo dôjsť k automatickému vzdaniu sa lehoty na oznámenie, ak komerčný používateľ predloží nový tovar a služby. Poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb by mal očakávať, že zmeny obchodných podmienok budú vyžadovať, aby komerčný používateľ vykonal významné technické úpravy, ak sú napríklad odstránenie alebo pridanie celých funkcií online sprostredkovateľských služieb, ku ktorým mali komerční používatelia prístup, alebo ak by komerční používatelia potrebovali upraviť svoj tovar alebo preprogramovať svoje služby, aby mohli naďalej fungovať s použitím online sprostredkovateľských služieb.
- (20) V záujme ochrany komerčných používateľov a poskytnutia právnej istoty oboj stranám by obchodné podmienky, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami, mali byť neplatné, čiže by sa mali považovať za neexistujúce, s účinkami *erga omnes a ex tunc*. Toto by sa však malo týkať len konkrétnych ustanovení obchodných podmienok, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami. Ostatné ustanovenia by mali zostať platné a vykonateľné, pokiaľ ich možno oddeliť od ustanovení, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami. Náhle zmeny existujúcich obchodných podmienok môžu značne narušiť činnosti komerčných používateľov. S cieľom obmedziť takéto negatívne účinky na komerčných používateľov a odradiť od takéhoto správania by preto zmeny vykonané v rozpore s povinnosťou dodržať stanovenú lehotu na oznámenie mali byť neplatné, čiže mali by sa považovať za neexistujúce, s účinkami *erga omnes a ex tunc*.

- (21) S cieľom zabezpečiť, aby komerční používatelia mohli v plnej miere využívať obchodné príležitosti, ktoré ponúkajú online sprostredkovateľské služby, by poskytovatelia týchto služieb nemali úplne brániť svojim komerčným používateľom v tom, aby uvádzali svoju obchodnú totožnosť ako súčasť svojej ponuky alebo prítomnosti v rámci príslušných online sprostredkovateľských služieb. Tento zákaz zasahovania by sa však nemal chápať ako právo komerčných používateľov jednostranne rozhodnúť o prezentácii svojej ponuky alebo prítomnosti v rámci príslušných online sprostredkovateľských služieb.
- (22) Poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb môže mať oprávnené dôvody rozhodnúť sa obmedziť, pozastaviť alebo ukončiť poskytovanie svojich služieb danému komerčnému používateľovi vrátane vyradenia jednotlivých tovarov alebo služieb daného komerčného používateľa alebo účinného odstránenia výsledkov vyhľadávania. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb môžu bez toho, aby sa pozastavilo poskytovanie služieb, tiež obmedziť ponuku individuálnych komerčných používateľov; napríklad zhoršením jeho pozície alebo zhoršením prezentácie komerčného používateľa (tzv. dimming), ktoré môže zahŕňať zníženie jeho poradia. Vzhľadom na to, že takéto rozhodnutia môžu mať významný vplyv na záujmy dotknutého komerčného používateľa, mali by sa poskytovať pred alebo pri nadobudnutí účinnosti obmedzenia alebo pozastavenia poskytovania služieb s uvedením dôvodov daného rozhodnutia na trvalom nosiči. S cieľom minimalizovať negatívny vplyv takýchto rozhodnutí na komerčných používateľov by poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb mali takisto umožniť objasniť v rámci vnútorného postupu vybavovania sťažností skutočnosti, ktoré viedli k tomuto rozhodnutiu, čo pomôže komerčnému používateľovi v prípade, keď je to možné, obnoviť dodržiavanie podmienok. Okrem toho, ak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb zruší rozhodnutie o obmedzení, pozastavení alebo ukončení poskytovania služieb, napríklad ak bolo rozhodnutie vydané omylom alebo ak k porušeniu obchodných podmienok, ktoré viedlo k tomuto rozhodnutiu, nedošlo v zlej viere a bolo napravené uspokojivým spôsobom, by mal tento poskytovateľ bez zbytočného odkladu obnoviť poskytovanie služieb pre dotknutého komerčného používateľa, a to aj pokiaľ ide o akýkoľvek prístup komerčného používateľa k osobným a iným údajom dostupným pred rozhodnutím.

Odôvodnenie rozhodnutia o obmedzení, pozastavení alebo ukončení poskytovania online sprostredkovateľských služieb by malo umožniť komerčným používateľom zistiť, či existuje priestor na napadnutie rozhodnutia, čím sa pre komerčných používateľov v prípade potreby zlepšia možnosti požadovania účinnej nápravy. V odôvodnení by sa mali určiť dôvody rozhodnutia vychádzajúce z dôvodov, ktoré poskytovateľ vopred stanovil vo svojich obchodných podmienkach, a mali by v ňom byť primeraným spôsobom uvedené relevantné konkrétne okolnosti, vrátane oznámení tretích strán, ktoré viedli k uvedenému rozhodnutiu. Avšak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb by nemal byť povinný poskytnúť odôvodnenie pre obmedzenia, pozastavenia alebo ukončenia poskytovania služieb, pokiaľ by to narušalo právnu alebo regulačnú povinnosť. Okrem toho, odôvodnenie by sa nemalo vyžadovať, ak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb môže preukázať, že dotknutý obchodný používateľ opakovane porušil platné obchodné podmienky, čo malo za následok ukončenie poskytovania všetkých dotknutých online sprostredkovateľských služieb.

- (23) Ukončenie poskytovania všetkých online sprostredkovateľských služieb a súvisiaci výmaz údajov poskytnutých na používanie online sprostredkovateľských služieb alebo vzniknutých pri poskytovaní sprostredkovateľských služieb predstavuje stratu dôležitých informácií, ktorá by mohla mať na komerčných používateľov významný vplyv a mohla by tiež narušiť ich schopnosť riadne vykonávať ďalšie práva, ktoré im boli udelené týmto nariadením. Poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb by preto mal dotknutému komerčnému používateľovi poskytnúť odôvodnenie na trvalom nosiči najmenej 30 dní pred tým, ako nadobudne účinnosť ukončenie poskytovania všetkých jeho online sprostredkovateľských služieb. Táto lehota na oznámenie by sa však nemala uplatňovať v prípadoch, keď sa na základe právnej alebo regulačnej povinnosti vyžaduje, aby poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb ukončil poskytovanie všetkých svojich online sprostredkovateľských služieb danému komerčnému používateľovi. Rovnako by sa lehota na oznámenie v trvaní 30 dní nemala uplatňovať v prípade, keď sa poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb dovoľáva práv na ukončenie poskytovania služieb podľa vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie, ktoré umožňujú okamžité ukončenie poskytovania služieb, ak pri zohľadnení všetkých okolností konkrétneho prípadu a zvážení záujmov obidvoch strán nemožno odôvodnene očakávať pokračovanie zmluvného vzťahu až do jeho dohodnutého skončenia alebo do uplynutia lehoty na oznámenie. Lehota na oznámenie v trvaní 30 dní by sa nemala uplatňovať ani v prípade, keď poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb môže preukázať opakované porušenie obchodných podmienok. Rôzne výnimky z 30-dňovej lehoty na oznámenie môžu vznikať najmä v súvislosti s nezákonným alebo neprimeraným obsahom, bezpečnosťou určitého tovaru alebo služby, falšovaním, podvodom, malvérom, spamom, porušením ochrany údajov, inými kybernetickobezpečnostnými rizikami alebo vhodnosťou tovaru alebo služby pre maloletých. S cieľom zabezpečiť proporionalitu by poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb mali vyradiť iba jednotlivý tovar alebo služby komerčného používateľa, ak je to primerané a technicky uskutočniteľné. Ukončenie poskytovania všetkých online sprostredkovateľských služieb predstavuje najprísnejšie opatrenie.
- (24) Určovanie poradia tovaru a služieb zo strany poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb má významný vplyv na výber spotrebiteľov, a tým na obchodný úspech komerčných používateľov ponúkajúcich uvedený tovar a služby spotrebiteľom. Ako poradie sa označuje relatívna dôležitosť ponúk komerčných používateľov alebo relevantnosť pripisovaná výsledkom vyhľadávania, ako ich poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb alebo poskytovatelia internetových vyhľadávačov prezentujú, usporadúvajú alebo oznamujú, ktorá je výsledkom používania algoritmického radenia, ratingových alebo hodnotiacich mechanizmov, vizuálnych zvýraznení alebo

iných nástrojov na určovanie význačnosti (saliencie) či ich kombinácií. Predvídateľnosť znamená, že poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb určujú poradie spôsobom, ktorý nie je svojvoľný. Poskytovatelia by preto mali vopred načrtnúť hlavné parametre určujúce poradie, aby sa zvýšila predvídateľnosť pre komerčných používateľov a aby mohli lepšie rozumieť fungovaniu mechanizmu určovania poradia a porovnať postupy určovania poradia rôznych poskytovateľov. Pre komerčných používateľov je dôležité, ako sa konkrétne prejaví táto povinnosť v oblasti transparentnosti, keďže to zahŕňa určenie obmedzeného súboru parametrov, ktoré sú najrelevantnejšie spomedzi potenciálne oveľa väčšieho počtu parametrov, ktoré majú určitý vplyv na poradie. Odôvodnený opis takýchto parametrov by mal komerčným používateľom pomôcť zlepšiť prezentáciu ich tovaru a služieb alebo niektoré základné charakteristiky tohto tovaru alebo služieb. Pojem hlavného parametra by sa mal chápať ako parameter, ktorý sa vzťahuje na všeobecné kritériá, procesy, osobitné signály zahrnuté do algoritmov alebo iné mechanizmy úpravy alebo zhoršenia pozície používané v súvislosti s poradím.

- (25) Opis hlavných parametrov určujúcich poradie by mal zahŕňať aj vysvetlenie akejkoľvek možnosti pre komerčných používateľov aktívne ovplyvniť poradie za odplatu, ako aj vysvetlenie relatívnych účinkov takéhoto ovplyvňovania. Pod odplatom by sa v tomto ohľade mohli rozumieť platby, ktorých hlavným alebo výlučným cieľom je zlepšiť poradie, ako aj nepriama odplata vo forme prijatia dodatočných záväzkov akéhokoľvek druhu komerčným používateľom, ktorých praktickým účinkom môže byť takéto zlepšenie poradia, ako je napríklad použitie doplnkových služieb alebo prémiových prvkov. Obsah opisu vrátane počtu a typu hlavných parametrov sa tak môže výrazne líšiť v závislosti od konkrétnych online sprostredkovateľských služieb, ale mal by zabezpečiť, aby komerční poskytovatelia primerane pochopili spôsob, akým mechanizmus určovania poradia zohľadňuje charakteristiky skutočného tovaru alebo služieb, ktoré ponúka komerčný používateľ, a ich relevantnosť pre spotrebiteľov konkrétnych online sprostredkovateľských služieb. Ukazovatele používané na meranie kvality tovaru alebo služieb komerčných používateľov, používanie editorov a ich schopnosť ovplyvniť poradie týchto tovarov alebo služieb, rozsah vplyvu odplaty na poradie, ako aj prvky, ktoré sa netýkajú alebo sa len vzdialene týkajú samotného tovaru alebo služby, ako napríklad prezentačné prvky online ponuky, by mohli byť príkladmi hlavných parametrov, ktoré by pri zahrnutí do všeobecného opisu mechanizmu určovania poradia formulovaného v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku mali komerčným používateľom pomôcť požadovaným spôsobom pochopiť jeho fungovanie.
- (26) Podobne aj poradie webových stránok určené poskytovateľmi internetových vyhľadávačov, a to najmä tých webových stránok, cez ktoré podniky ponúkajú tovar a služby spotrebiteľom, má významný vplyv na výber spotrebiteľov a obchodný úspech používateľov firemných webových stránok. Poskytovatelia internetových vyhľadávačov by preto mali poskytnúť opis hlavných parametrov určujúcich poradie všetkých indexovaných webových stránok a relatívnu dôležitosť týchto hlavných parametrov v porovnaní s inými parametrami vrátane webových stránok používateľov firemných webových stránok, ako aj iných webových stránok. Okrem charakteristík tovaru a služieb a ich relevantnosti pre spotrebiteľov by mal tento opis v prípade internetových vyhľadávačov takisto umožniť používateľom firemných webových stránok primerané pochopenie toho, či je zohľadnené použitie určitých prvkov dizajnu webovej stránky, ako je napríklad ich optimalizácia pre zobrazovanie na mobilných telekomunikačných zariadeniach, a ak áno, ako a v akom rozsahu. Mal by tiež zahŕňať vysvetlenie akejkoľvek možnosti používateľov firemných webových stránok aktívne ovplyvniť poradie za odplatu, ako aj vysvetlenie relatívnych účinkov takéhoto ovplyvňovania. Ak neexistuje zmluvný vzťah medzi poskytovateľmi internetových vyhľadávačov a používateľmi firemných webových stránok, uvedený opis by mal byť k dispozícii verejnosti na zjavnom a ľahko prístupnom mieste v príslušnom internetovom vyhľadávači. Oblasti webových stránok, ktoré vyžadujú, aby sa používatelia prihlásili alebo zaregistrovali, by nemali byť v tomto zmysle chápané ako ľahko a verejne dostupné.

Na zabezpečenie predvídateľnosti pre používateľov firemných webových stránok by sa mal opis takisto priebežne aktualizovať a mal by umožňovať, aby sa akékoľvek zmeny v hlavných parametroch dali ľahko identifikovať. Z existencie aktualizovaného opisu hlavných parametrov by mali mať prospech aj iní používatelia než používatelia firemných webových stránok používajúci internetové vyhľadávače. V niektorých prípadoch môžu poskytovatelia internetových vyhľadávačov rozhodnúť, že v konkrétnom prípade ovplyvnia poradie alebo odstránia konkrétnu webovú stránku z poradia na základe oznámenia od tretej strany. Na rozdiel od poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb nemožno z dôvodu neexistencie zmluvného vzťahu medzi stranami od poskytovateľov internetových vyhľadávačov očakávať, že používateli firemných webových stránok priamo oznámia zmenu v poradí alebo odstránenie v dôsledku oznámenia od tretej strany. Napriek tomu by používateľ firemných webových stránok mal mať možnosť preskúmať obsah oznámenia, ktoré viedlo v konkrétnom prípade k zmene v poradí alebo k odstráneniu konkrétnej webovej stránky, a to preskúmaním obsahu oznámenia, ako napríklad vo verejne prístupnej online databáze. To by pomohlo zmierniť potenciálne zneužívanie oznámení, ktoré by mohli viesť k odstráneniu, konkurentmi.

- (27) Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov by nemali mať podľa tohto nariadenia povinnosť zverejňovať podrobné fungovanie svojich mechanizmov určovania poradia vrátane algoritmov. Rovnako by nemala byť narušená ich schopnosť konať proti manipulácii s poradím, ktorej sa v zlej viere dopustili tretie strany, a to ani v záujme spotrebiteľov. Všeobecný opis hlavných parametrov určovania poradia by mal chrániť tieto záujmy a zároveň umožňovať komerčným používateľom a používateľom firemných webových stránok náležite pochopiť fungovanie určovania poradia v kontexte ich využívania konkrétnych online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov. Na zabezpečenie dosiahnutia cieľa tohto nariadenia by

zváženie obchodných záujmov poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov preto nikdy nemalo viesť k odmietnutiu zverejniť hlavné parametre určovania poradia. Hoci týmto nariadením nie je dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 ⁽⁵⁾, v tejto súvislosti by mal opis prinajmenšom vychádzať zo skutočných údajov o relevantnosti použitých parametrov určovania poradia.

- (28) Komisia by mala vypracovať usmernenia, ktoré pomôžu poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetových vyhľadávačov pri uplatňovaní požiadaviek na transparentnosť určovania poradia stanovených v tomto nariadení. Toto úsilie by malo pomôcť optimalizovať spôsob, akým sa hlavné parametre určovania poradia určujú a prezentujú komerčným používateľom a používateľom firemných webových stránok.
- (29) Doplnkový tovar a služby by sa mali rozumieť ako tovar a služby ponúkané spotrebiteľovi ihneď pred dokončením transakcie začatej v rámci online sprostredkovateľských služieb ako doplnok k hlavnému tovaru alebo službe, ktoré ponúka komerčný používateľ. Doplnkový tovar a služby odkazujú na produkty, ktoré aby fungovali, obvykle závisia od hlavného tovaru alebo služby a sú s nimi priamo spojené. Preto by tento pojem nemal zahŕňať tovar a služby, ktoré sa predávajú len ako doplnok k predmetnému hlavnému tovaru alebo službe, a nie sú svojou povahou doplnkové. Príklady doplnkových služieb zahŕňajú služby opráv špecifického tovaru alebo finančné produkty, ako napríklad poistenie prenájmu auta ponúkané na doplnenie špecifického tovaru alebo služieb, ktoré ponúka komerčný používateľ. Doplnkový tovar by obdobne mohol zahŕňať tovar, ktorý dopĺňa špecifický produkt ponúkaný komerčným používateľom tým, že predstavuje zlepšenie alebo aktualizáciu (tzv. upgrade) alebo prispôbenie nástroja spojeného s týmto špecifickým produktom. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb ponúkajúci tovar alebo služby spotrebiteľom, ktoré sú doplnkové k tovaru alebo službe, ktoré predáva komerčný používateľ používajúci ich online sprostredkovateľské služby, by mali mať vo svojich obchodných podmienkach uvedený opis druhu doplnkového tovaru a služieb, ktoré ponúkajú. Takýto opis by mal byť v obchodných podmienkach dostupný bez ohľadu na to, či doplnkový tovar alebo službu poskytuje samotný poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb alebo tretia strana. Takýto opis by mal byť dostatočne úplný na to, aby komerčnému používateľovi umožnil pochopiť, či je tovar alebo služba predávaná ako doplnková k tovaru alebo službe komerčného používateľa. Opis by nemal nevyhnutne obsahovať špecifický tovar alebo službu, ale skôr druh produktu, ktorý sa ponúka ako doplnkový k hlavnému produktu komerčného používateľa. Okrem toho by tento opis mal za každých okolností obsahovať informáciu o tom, či a za akých okolností môže komerčný používateľ ponúkať svoj vlastný doplnkový tovar alebo službu dodatočne k hlavnému tovaru alebo službe, ktoré ponúka prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb.
- (30) Keď poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb sám ponúka určitý tovar alebo služby spotrebiteľom prostredníctvom svojich vlastných online sprostredkovateľských služieb alebo tak robí prostredníctvom komerčného používateľa, nad ktorým má kontrolu, uvedený poskytovateľ by mohol priamo súťažiť s ostatnými komerčnými používateľmi jeho online sprostredkovateľských služieb, nad ktorými nemá kontrolu, čo by mohlo poskytovateľa ekonomicky motivovať a dať mu možnosť využiť jeho kontrolu nad online sprostredkovateľskými službami alebo internetovým vyhľadávačom na to, aby poskytol technické alebo ekonomické výhody svojej vlastnej ponuke alebo tým, ktoré sú ponúkané prostredníctvom komerčného používateľa, nad ktorým má kontrolu, čo by mohol odoprieť konkurenčným komerčným používateľom. Takéto správanie by mohlo narušiť spravodlivú hospodársku súťaž a obmedziť výber pre spotrebiteľov. Najmä v takýchto situáciách je dôležité, aby poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb konal transparentne a poskytol primeraný opis akéhokoľvek rozdielného zaobchádzania a vysvetlil jeho dôvody, či už prostredníctvom právnych, obchodných, alebo technických prostriedkov, ako sú funkcionality zahŕňajúce operačné systémy, ku ktorému by mohol pristúpiť v súvislosti s tovarom alebo službami, ktoré sám ponúka, v porovnaní s tými, ktoré ponúkajú komerční používatelia. Na zabezpečenie proporcionality by sa táto povinnosť mala uplatňovať na úrovni celkových online sprostredkovateľských služieb, a nie na úrovni jednotlivých tovarov alebo služieb ponúkaných uvedenými službami.
- (31) Ak poskytovateľ internetového vyhľadávača sám ponúka určitý tovar alebo služby spotrebiteľom prostredníctvom svojho vlastného internetového vyhľadávača alebo tak robí prostredníctvom používateľa firemných webových stránok, nad ktorým má kontrolu, uvedený poskytovateľ by mohol priamo súťažiť s ostatnými používateľmi firemných webových stránok svojho internetového vyhľadávača, nad ktorými nemá kontrolu. Najmä v takýchto situáciách je dôležité, aby poskytovateľ internetového vyhľadávača konal transparentne a poskytol opis akéhokoľvek rozdielného zaobchádzania, či už právnymi, obchodnými, alebo technickými prostriedkami, ku ktorému by mohol pristúpiť v súvislosti s tovarom alebo službami, ktoré ponúka sám alebo prostredníctvom používateľa firemných webových stránok, v porovnaní s tými, ktoré ponúkajú konkurenční používatelia firemných webových stránok. Na zabezpečenie proporcionality by sa táto povinnosť mala uplatňovať na úrovni internetového vyhľadávača ako takého, a nie na úrovni jednotlivých tovarov alebo služieb ponúkaných uvedenými službami.

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane neprístupného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) (Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (32) V snahe zabezpečiť, aby sa zmluvné vzťahy vykonávali v dobrej viere a v rámci spravodlivého zaobchádzania, by sa toto nariadenie malo zaoberať osobitnými zmluvnými podmienkami, najmä v situáciách nerovnováh vo vyjednávacej moci. Predvídateľnosť a transparentnosť si vyžadujú, aby sa komerčným používateľom poskytla skutočná možnosť oboznámiť sa so zmenami obchodných podmienok, ktoré by preto nemali mať spätnú účinnosť, pokiaľ nevychádzajú z právnej alebo regulačnej povinnosti alebo nie sú v prospech uvedených komerčných používateľov. Komerčným používateľom by navyše mali byť poskytnuté jasné podmienky, za ktorých môže byť ich zmluvný vzťah s poskytovateľmi online sprostredkovateľských služieb ukončený. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by mali zabezpečiť, aby podmienky ukončenia zmluvného vzťahu boli vždy primerané a aby sa mohli uplatňovať bez neprimeraných ťažkostí. Komerční používatelia by napokon mali byť plne informovaní o každom prístupe, ktorý po skončení zmluvy poskytovatelia online sprostredkovateľských zachovávajú k informáciám, ktoré komerční používatelia poskytujú alebo ktoré sa vytvorili v súvislosti s ich používaním online sprostredkovateľských služieb.
- (33) Schopnosť prístupu k údajom a ich používania vrátane osobných údajov môže umožniť významnú tvorbu hodnôt v ekonomike online platforiem všeobecne, ako aj pre zúčastnených komerčných používateľov a online sprostredkovateľské služby. V súlade s tým je dôležité, aby poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb poskytli komerčným používateľom jasný opis rozsahu, povahy a podmienok ich prístupu k určitým kategóriám údajov a ich používania. Tento opis by mal byť primeraný a mohol by odkazovať skôr na všeobecné podmienky prístupu, než obsahovať vyčerpávajúci zoznam skutočných údajov alebo kategórií údajov. Do tohto opisu by mohlo byť zahrnuté aj určenie určitých druhov skutočných údajov, ktoré by mohli byť veľmi dôležité pre komerčných používateľov, a osobitné podmienky prístupu k týmto druhom údajov. Takéto údaje by mohli zahŕňať ratingy a hodnotenia, ktoré zhromažďia komerční používatelia v rámci online sprostredkovateľských služieb. Celkovo by tento opis mal umožniť komerčným používateľom pochopiť, či môžu používať údaje na zlepšenie tvorby hodnoty, podľa možnosti aj zachovaním služieb týkajúcich sa údajov tretích strán.
- (34) Podobne je dôležité, aby komerční používatelia pochopili, či poskytovateľ zdieľa s tretími stranami niektoré údaje, ktoré sa vytvorili používaním sprostredkovateľskej služby komerčným používateľom. Komerční používatelia by mali predovšetkým vedieť o akomkoľvek zdieľaní údajov s tretími stranami, ku ktorému dochádza na účely, ktoré nie sú potrebné pre riadne fungovanie online sprostredkovateľských služieb, ako napríklad keď poskytovateľ speňažuje údaje z obchodného hľadiska. S cieľom umožniť komerčným používateľom, aby si v plnej miere uplatňovali dostupné práva na ovplyvnenie takéhoto zdieľania údajov, by poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb mali takisto výslovne uviesť možnosti, ako zdieľanie údajov odmietnuť, ak existujú v rámci ich zmluvného vzťahu s komerčným používateľom.
- (35) Uvedené požiadavky by sa nemali chápať tak, že povinnosťou poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb je buď šírenie, alebo nešírenie osobných alebo iných ako osobných údajov svojim komerčným používateľom. Opatrenia týkajúce sa transparentnosti by však mohli prispieť k väčšiemu zdieľaniu údajov a posilniť, ako kľúčový zdroj inovácií a rastu, ciele v oblasti vytvorenia spoločného európskeho dátového priestoru. Spracúvanie osobných údajov by malo byť v súlade s právnym rámcom Únie pre ochranu fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a pre rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov v elektronických komunikáciách, najmä s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽⁶⁾ a so smernicami Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 ⁽⁷⁾ a 2002/58/ES ⁽⁸⁾.
- (36) Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by v určitých prípadoch mohli vo svojich obchodných podmienkach obmedziť možnosť komerčných používateľov ponúkať tovar alebo služby spotrebiteľom za výhodnejších podmienok inými prostriedkami než prostredníctvom uvedených online sprostredkovateľských služieb. V uvedených prípadoch by mali dotknutí poskytovatelia stanoviť dôvody takéhoto konania, najmä s uvedením hlavných ekonomických, obchodných alebo právnych aspektov obmedzení. Táto povinnosť transparentnosti by sa však nemala chápať tak, že má vplyv na posúdenie zákonnosti takýchto obmedzení podľa iných aktov práva Únie alebo práva členských štátov, ktoré je v súlade s právom Únie, a to aj v oblastiach hospodárskej súťaže a nekalých obchodných praktík, a na uplatňovanie takýchto právnych predpisov.

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (37) S cieľom umožniť komerčným používateľom vrátane tých, ktorí môžu mať obmedzené, pozastavené alebo ukončené využívanie príslušných online sprostredkovateľských služieb, prístup k okamžitým, vhodným a účinným možnostiam nápravy, by mali poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb zriadiť vnútorný systém vybavovania sťažností. Tento vnútorný systém vybavovania sťažností by mal byť založený na zásadách transparentnosti a rovnakého zaobchádzania v rovnakých situáciách a jeho cieľom by malo byť zabezpečenie toho, aby mohol byť značný podiel sťažností vyriešený dvojstranne medzi poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a príslušným komerčným používateľom v primeranej lehote. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by mohli počas trvania sťažnosti ponechať v platnosti rozhodnutie, ktoré prijali. Žiadnym pokusom o dosiahnutie dohody prostredníctvom vnútorného postupu vybavovania sťažností nie sú dotknuté práva poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb alebo komerčných používateľov začať súdne konanie kedykoľvek počas vnútorného postupu vybavovania sťažností alebo po ňom. Okrem toho by poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb mali uverejňovať a aspoň raz ročne overovať informácie o fungovaní a účinnosti svojho vnútorného systému vybavovania sťažností s cieľom pomôcť komerčným používateľom pochopiť hlavné druhy problémov, ktoré môžu vzniknúť pri poskytovaní rôznych online sprostredkovateľských služieb, a možnosť dospieť k rýchlemu a účinnému dvojstrannému riešeniu.
- (38) Požiadavky tohto nariadenia týkajúce sa vnútorných systémov vybavovania sťažností majú za cieľ umožniť poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb primeraný stupeň flexibility pri prevádzkovaní uvedených systémov a riešení jednotlivých sťažností na účely minimalizovania administratívneho zaťaženia. Okrem toho vnútorné systémy vybavovania sťažností by mali poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb umožniť v prípade potreby primeraným spôsobom riešiť akékoľvek využívanie uvedených systémov v zlej viere, o ktoré by sa niektorí komerční používatelia mohli usilovať. Z hľadiska nákladov na zriadenie a prevádzku takýchto systémov je vhodné vyňať z uvedených povinností akýchkoľvek používateľov online sprostredkovateľských služieb, ktorí predstavujú malé podniky v súlade s príslušnými ustanoveniami odporúčania Komisie 2003/361/ES⁽⁹⁾. Pravidlami konsolidácie stanovenými v uvedenom odporúčaní sa zabezpečuje, aby nedochádzalo k obchádzaniu pravidiel. Uvedenou výnimkou by nemalo byť dotknuté právo takýchto podnikov zriadiť na dobrovoľnej báze vnútorný systém vybavovania sťažností, ktorý spĺňa kritériá stanovené v tomto nariadení.
- (39) Používanie slova „vnútorný“ by sa nemalo chápať tak, že bráni delegovaniu vnútorného systému vybavovania sťažností na externého poskytovateľa služieb alebo inú podnikovú štruktúru, pokiaľ má takýto poskytovateľ alebo iná podniková štruktúra plné oprávnenie a schopnosť zabezpečiť súlad vnútorného systému vybavovania sťažností s požiadavkami tohto nariadenia.
- (40) Mediácia môže byť pre poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a ich komerčných používateľov prostriedkom uspokojivého riešenia sporov bez potreby využitia súdneho konania, ktoré môže byť zdĺhavé a nákladné. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by preto mali uľahčovať mediáciu, a to najmä určením najmenej dvoch verejných alebo súkromných mediátorov, s ktorými sú ochotní spolupracovať. Účelom požiadavky, aby sa určil minimálny počet mediátorov, je zabezpečiť neutralitu mediátorov. Mediátori, ktorí poskytujú svoje služby z miesta nachádzajúceho sa mimo Únie, by mali byť určení len vtedy, keď je zaručené, že využitím ich služieb sa žiadnym spôsobom neodoprie dotknutým komerčným používateľom právna ochrana, ktorú im ponúka právo Únie alebo právo členských štátov vrátane požiadaviek tohto nariadenia a uplatniteľného práva týkajúceho sa ochrany osobných údajov a obchodného tajomstva. Aby boli uvedení mediátori prístupní, spravodliví a čo najrýchlejší, najefektívnejší a najúčinnnejší, mali by spĺňať určité stanovené kritériá. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb a ich komerční používatelia by však po tom, ako medzi nimi vznikne spor, mali mať možnosť spoločne určiť akéhokoľvek mediátora podľa svojho výberu. V súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES⁽¹⁰⁾ by mediácia stanovená v tomto nariadení mala byť dobrovoľným postupom v tom zmysle, že zaň zodpovedajú samotné strany a môžu ho kedykoľvek začať a ukončiť. Bez ohľadu na jej dobrovoľný charakter by poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb mali v dobrej viere preskúmať žiadosti o účasť na mediácii stanovenej v tomto nariadení.
- (41) Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by mali znášať primeraný podiel celkových nákladov na mediáciu s prihliadnutím na všetky relevantné prvky konkrétneho prípadu. Na uvedený účel by mal mediátor navrhnúť, aký podiel je primeraný v konkrétnom prípade. Vzhľadom na náklady a administratívne zaťaženie spojené s nutnosťou určiť mediátorov v obchodných podmienkach je vhodné vyňať z tejto povinnosti používateľov online sprostredkovateľských služieb, ktorí sú malými podnikmi, v súlade s príslušnými ustanoveniami odporúčania 2003/361/ES. Pravidlami konsolidácie stanovenými v uvedenom odporúčaní sa zabezpečuje, aby nedochádzalo k obchádzaniu uvedenej povinnosti. Tým by však nemalo byť dotknuté právo takýchto podnikov určovať vo svojich obchodných podmienkach mediátorov, ktorí spĺňajú kritériá stanovené v tomto nariadení.

⁽⁹⁾ Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 týkajúce sa definície mikro, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽¹⁰⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES z 21. mája 2008 o určitých aspektoch mediácie v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 136, 24.5.2008, s. 3).

- (42) Keďže od poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb by sa vždy malo vyžadovať, aby určili mediátorov, s ktorými sú ochotní spolupracovať, a mali by byť povinní zapájať sa v dobrej viere do celého priebehu akejkoľvek snahy o mediáciu vykonávanú podľa tohto nariadenia mali by byť tieto povinnosti stanovené spôsobom, ktorý zabráňuje zneužívaniu systému mediácie zo strany komerčných používateľov. Komerční používatelia by taktiež mali byť povinní zapájať sa do mediácie v dobrej viere. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by nemali byť povinní zapájať sa do mediácie v prípade, keď komerčný používateľ začne konanie vo veci, v súvislosti s ktorou tento komerčný používateľ už predtým začal konanie usilujúce sa o mediáciu, a mediátor v danej veci určil, že komerčný používateľ nekonal v dobrej viere. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb by nemali byť povinní zapájať sa do mediácie s komerčnými používateľmi, ktorí už predtým podali opakovane neúspešne podnet na mediáciu. Uvedené výnimočné situácie by nemali obmedziť možnosť komerčného používateľa predložiť vec na mediáciu v prípade, keď mediátor určil, že predmet mediácie nesúvisí s predchádzajúcimi prípadmi.
- (43) S cieľom uľahčiť riešenie sporov týkajúcich sa poskytovania online sprostredkovateľských služieb využitím mediácie v Únii by Komisia mala v úzkej spolupráci s členskými štátmi podporovať založenie špecializovaných mediálnych organizácií, ktoré v súčasnosti chýbajú. Zapojenie mediátorov s odbornými znalosťami v oblasti online sprostredkovateľských služieb, ako aj konkrétnych sektorov odvetvia, v rámci ktorých sa uvedené služby poskytujú, by malo zvýšiť dôveru oboch strán v proces mediácie a malo by zvýšiť pravdepodobnosť, že uvedený proces povedie k rýchlemu, spravodlivému a uspokojivému výsledku.
- (44) Rôzne faktory, napríklad obmedzené finančné prostriedky, strach z odvetných opatrení a ustanovenia týkajúce sa výlučnej voľby rozhodného práva a súdu v obchodných podmienkach, môžu obmedziť účinnosť existujúcich možností súdnej nápravy, najmä tých, ktoré od komerčných používateľov alebo od používateľov firemných webových stránok vyžadujú, aby konali jednotlivo a identifikovateľne. Na zabezpečenie účinného uplatňovania tohto nariadenia by sa organizáciám, združeniam zastupujúcim komerčných používateľov alebo používateľom firemných webových stránok, ako aj určitým verejným subjektom zriadeným v členských štátoch mala poskytnúť možnosť začať konanie na vnútroštátnych súdoch v súlade s vnútroštátnym právom vrátane vnútroštátnych procesných požiadaviek. Cieľom takýchto konaní na vnútroštátnych súdoch by malo byť zastavenie alebo zakázanie porušovania pravidiel stanovených v tomto nariadení a predchádzanie budúcej škode, ktorá by mohla oslabiť udržateľné obchodné vzťahy v ekonomike online platforiem. Na zabezpečenie toho, aby takéto organizácie alebo združenia uplatňovali uvedené právo účinne a primerane, mali by spĺňať určité kritériá. Predovšetkým musia byť riadne založené podľa práva členského štátu, byť neziskovej povahy a dlhodobo plniť svoje ciele. Uvedené požiadavky by mali zabrániť akémukoľvek ad hoc zakladaniu organizácií alebo združení na účely špecifickej činnosti alebo špecifických činností alebo v záujme tvorby zisku. Okrem toho by sa malo zabezpečiť, aby tretie strany, ktoré sú poskytovateľmi financovania, nemali neprimeraný vplyv na rozhodovanie týchto organizácií alebo združení.

V snahe zamedziť konfliktu záujmov by sa malo najmä zabrániť tomu, aby organizácie alebo združenia zastupujúce komerčných používateľov alebo používateľov firemných webových stránok boli vystavené neprimeranému vplyvu zo strany akýchkoľvek poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb alebo poskytovateľov akýchkoľvek internetových vyhľadávačov. Úplné a verejné zverejnenie informácií o členstve a zdroji financovania by malo vnútroštátnym súdom uľahčiť posúdenie, či sú tieto kritériá oprávnenosti splnené. Vzhľadom na osobitné postavenie príslušných verejných subjektov v členských štátoch, v ktorých tieto subjekty boli zriadené, by sa malo vyžadovať len to, aby boli v súlade s príslušnými pravidlami vnútroštátneho práva osobitne poverené podávaním takýchto žalôb buď v spoločnom záujme dotknutých strán, alebo vo všeobecnom záujme, bez toho, aby bolo potrebné uplatniť tieto kritériá na takéto verejné subjekty. Žiadanými takýmito žalobami by nemali byť žiadnym spôsobom dotknuté práva komerčných používateľov a používateľov firemných webových stránok začať súdne konanie na individuálnom základe.

- (45) Komisii by sa mali oznamovať organizácie, združenia a verejné subjekty, ktoré by podľa názoru členských štátov mali byť oprávnené podávať žaloby podľa tohto nariadenia. V rámci takéhoto oznamovania by členské štáty mali osobitne odkazovať na príslušné vnútroštátne ustanovenia, podľa ktorých boli organizácie, združenia alebo verejné subjekty založené, a prípadne odkazovať na príslušný verejný register, v ktorom sú organizácie alebo združenia registrované. Táto dodatočná možnosť určenia zo strany členských štátov by mala poskytnúť určitú mieru právnej istoty a predvídateľnosti, o ktorú sa komerční používatelia a používatelia firemných webových stránok môžu oprieť. Jej cieľom je zároveň zefektívnenie a skrátenie súdnych konaní, čo sa zdá v tejto súvislosti vhodné. Komisia by mala zabezpečiť uverejnenie zoznamu uvedených organizácií, združení a verejných subjektov v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Zaradenie do uvedeného zoznamu by malo slúžiť ako vyvrátiteľný dôkaz o právnej spôsobilosti organizácie, združenia alebo verejného subjektu na podanie žaloby. V prípade akýchkoľvek obáv týkajúcich sa

určenia by mal členský štát, ktorý organizáciu, združenie alebo verejný subjekt určil, tieto obavy preskúmať. Organizácie, združenia a verejné subjekty, ktoré členský štát neurčil, by mali mať možnosť podať na vnútroštátnych súdoch žalobu s výhradou preskúmania právnej spôsobilosti podľa kritérií stanovených v tomto nariadení.

- (46) Od členských štátov by sa malo vyžadovať, aby zabezpečili primerané a účinné presadzovanie tohto nariadenia. V členských štátoch už existujú rôzne systémy presadzovania práva, a preto by členské štáty nemali mať povinnosť zriaďovať nové vnútroštátne subjekty zodpovedné za presadzovanie práva. Členské štáty by mali mať možnosť poveriť presadzovaním tohto nariadenia existujúce orgány vrátane súdov. Toto nariadenie by nemalo členským štátom ukladať povinnosť stanoviť jeho presadzovanie z úradnej povinnosti alebo ukladať pokuty.
- (47) Komisia by mala priebežne monitorovať uplatňovanie tohto nariadenia v úzkej spolupráci s členskými štátmi. V tejto súvislosti by sa Komisia mala zamerať na vytvorenie širokej siete na výmenu informácií tým, že využije príslušné odborné subjekty, centrá excelentnosti, ako aj stredisko pre monitorovanie ekonomiky online platforiem. Členské štáty by mali Komisii na požiadanie poskytnúť všetky relevantné informácie, ktoré majú v tejto súvislosti k dispozícii. Napokon by táto činnosť mala ťažiť z celkovo zvýšenej transparentnosti v obchodných vzťahoch medzi komerčnými používateľmi a poskytovateľmi online sprostredkovateľských služieb a medzi používateľmi firemných webových stránok a internetovými vyhľadávačmi, o ktorých sa toto nariadenie usiluje. S cieľom účinne vykonávať svoje povinnosti v oblasti monitorovania a preskúmania podľa tohto nariadenia by sa Komisia mala usilovať zhromažďovať informácie od poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb. V prípade potreby by poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb mali v dobrej viere spolupracovať pri uľahčovaní zhromažďovania takýchto údajov.
- (48) Kódexy správania vypracované buď dotknutými poskytovateľmi služieb, alebo organizáciami či združeniami, ktoré ich zastupujú, môžu prispieť k riadnemu uplatňovaniu tohto nariadenia a mali by sa preto podporovať. Pri vypracúvaní takýchto kódexov správania v konzultácii so všetkými príslušnými zainteresovanými stranami by sa mali zohľadniť osobitné znaky dotknutých odvetví, ako aj osobitné charakteristiky MSP. Znenie takýchto kódexov správania by malo byť objektívne a nediskriminačné.
- (49) Komisia by mala toto nariadenie pravidelne hodnotiť a dôsledne monitorovať jeho účinky na ekonomiku online platforiem, najmä vzhľadom na určenie potreby zmien v prípade príslušného vývoja v technickej alebo obchodnej oblasti. Toto hodnotenie by malo zahŕňať účinky na komerčných používateľov, ktoré by mohli plynúť zo všeobecného používania ustanovení v obchodných podmienkach týkajúcich sa výlučnej voľby rozhodného práva a súdu, ktoré jednostranne určí poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb. S cieľom získať široký prehľad o vývoji v tomto odvetví by toto hodnotenie malo zohľadňovať skúsenosti členských štátov a príslušných zainteresovaných strán. Pri poskytovaní údajov pre hodnotenie tohto nariadenia Komisiou zohráva kľúčovú úlohu skupina expertov strediska pre monitorovanie ekonomiky online platforiem zriadená v súlade s rozhodnutím Komisie C(2018)2393. Komisia by preto mala riadne zvážiť stanoviská a správy, ktoré jej táto skupina predloží. Komisia v nadväznosti na toto hodnotenie prijme vhodné opatrenia. Ďalšie opatrenia vrátane opatrení legislatívnej povahy môžu byť vhodné v prípade, keď sa ustanovenia tohto nariadenia ukázali byť nedostatočné na primerané riešenie nerovnováh a nekálých obchodných praktík pretrvávajúcich v odvetví.
- (50) Pri poskytovaní informácií požadovaných podľa tohto nariadenia by sa mali čo najviac zohľadniť osobitné potreby osôb so zdravotným postihnutím v súlade s cieľmi Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím ⁽¹¹⁾.
- (51) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to zabezpečiť spravodlivé, predvídateľné, udržateľné a dôveryhodné online podnikateľské prostredie v rámci vnútorného trhu, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a účinkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (52) Toto nariadenie je zamerané na zabezpečenie úplného dodržiavania práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces stanoveného v článku 47 Charty základných práv Európskej únie a na presadzovanie uplatňovania slobody podnikania stanovenej v článku 16 charty,

⁽¹¹⁾ Rozhodnutie Rady 2010/48/ES z 26. novembra 2009 o uzatvorení Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím Európskym spoločenstvom (Ú. v. EÚ L 23, 27.1.2010, s. 37).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Účelom tohto nariadenia je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu stanovením pravidiel na zabezpečenie toho, aby komerčným používateľom online sprostredkovateľských služieb a používateľom firemných webových stránok vo vzťahu k internetovým vyhľadávateľom bola poskytnutá primeraná transparentnosť, spravodlivosť a možnosti účinnej nápravy.
2. Toto nariadenie sa vzťahuje na online sprostredkovateľské služby a na internetové vyhľadávače, ktoré sú poskytované alebo sú ponúkané na poskytovanie komerčným používateľom a používateľom firemných webových stránok, ktorých sídlo alebo miesto pobytu sa nachádza v Únii a ktorí prostredníctvom uvedených online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávateľov ponúkajú tovar alebo služby spotrebiteľom nachádzajúcim sa v Únii bez ohľadu na sídlo alebo miesto pobytu poskytovateľov uvedených služieb a bez ohľadu na právo, ktoré je inak rozhodné.
3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na online platobné služby ani na online reklamné nástroje, ani na online reklamné burzy, ktoré sa neposkytujú s cieľom uľahčiť začatie priamych transakcií a ktoré nezahŕňajú zmluvný vzťah so spotrebiteľmi.
4. Týmto nariadením nie sú dotknuté vnútroštátne pravidlá, ktoré v súlade s právom Únie zakazujú alebo postihujú jednostranné konanie alebo nekalé obchodné praktiky, pokiaľ sa na príslušné aspekty nevzťahuje toto nariadenie. Toto nariadenie nemá vplyv na vnútroštátne občianske právo, najmä na zmluvné právo, ako sú pravidlá týkajúce sa platnosti, uzatvárania, účinkov alebo vypovedania zmluvy, pokiaľ sú pravidlá vnútroštátneho občianskeho práva v súlade s právom Únie a pokiaľ sa na príslušné aspekty nevzťahuje toto nariadenie.
5. Týmto nariadením nie je dotknuté právo Únie, najmä právo Únie uplatniteľné v oblastiach justičnej spolupráce v občianskych veciach, hospodárskej súťaže, ochrany údajov, ochrany obchodného tajomstva, ochrany spotrebiteľa, elektronického obchodu a finančných služieb.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „komerčný používateľ“ je akákoľvek súkromná osoba konajúca v rámci svojej obchodnej alebo odbornej činnosti alebo akákoľvek právnická osoba, ktorá prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb ponúka tovar alebo služby spotrebiteľom na účely súvisiace s jej obchodom, podnikaním, remeslom alebo profesiou;
2. „online sprostredkovateľské služby“ sú služby, ktoré spĺňajú všetky tieto požiadavky:
 - a) predstavujú služby informačnej spoločnosti v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 ⁽¹²⁾;
 - b) umožňujú komerčným používateľom ponúkať tovar alebo služby spotrebiteľom s cieľom uľahčiť začatie priamych transakcií medzi uvedenými komerčnými používateľmi a spotrebiteľmi bez ohľadu na to, kde sa uvedené transakcie nakoniec uzavrujú;
 - c) poskytujú sa komerčným používateľom na základe zmluvných vzťahov medzi poskytovateľom uvedených služieb a komerčnými používateľmi, ktorí spotrebiteľom ponúkajú tovar alebo služby;
3. „poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje alebo ponúka na poskytovanie online sprostredkovateľské služby komerčným používateľom;

⁽¹²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).

4. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá koná na účely, ktoré sú mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;
5. „internetový vyhľadávač“ je digitálna služba, ktorá umožňuje používateľom zadávať výrazy s cieľom vyhľadávať v zásade všetky webové stránky alebo všetky webové stránky v konkrétnom jazyku na základe výrazu týkajúceho sa akejkoľvek témy v podobe kľúčového slova, hlasovej požiadavky, vety alebo iných zadaných údajov, a ktorá ako výsledok vyhľadávania poskytuje výsledky v akejkoľvek formáte, prostredníctvom ktorých možno nájsť informácie súvisiace s požadovaným obsahom;
6. „poskytovateľ internetového vyhľadávača“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje alebo ponúka na poskytovanie internetové vyhľadávače spotrebiteľom;
7. „používateľ firemných webových stránok“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá používa online rozhranie, čo znamená akýkoľvek softvér vrátane webovej stránky alebo jej časti a aplikácií, vrátane mobilných aplikácií, na ponúkajúce tovar alebo služby spotrebiteľom na účely súvisiace s jej obchodom, podnikaním, remeslom alebo profesiou;
8. „poradie“ je relatívna dôležitosť pripisovaná tovaru alebo službám ponúkaným prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb alebo relevantnosť pripisovaná výsledkom vyhľadávania internetovými vyhľadávačmi, ako ich poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb, alebo prípadne poskytovatelia internetových vyhľadávačov prezentujú, usporadúvajú alebo oznamujú, bez ohľadu na technické prostriedky použité na takúto prezentáciu, usporiadanie alebo oznamovanie;
9. „kontrola“ je vlastníctvo podniku alebo schopnosť vykonávať rozhodujúci vplyv nad podnikom v zmysle článku 3 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹³⁾;
10. „obchodné podmienky“ sú všetky obchodné podmienky alebo špecifikácie bez ohľadu na ich názov alebo formu, ktoré upravujú zmluvný vzťah medzi poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a jeho komerčnými používateľmi a sú jednostranne stanovené poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb, pričom toto jednostranné určenie sa hodnotí na základe celkového posúdenia, pri ktorom relatívna veľkosť dotknutých strán, skutočnosť, že sa uskutočnilo rokovanie, alebo že určité ustanovenia obchodných podmienok mohli byť predmetom takéhoto rokovania a mohli byť určené spoločne príslušným poskytovateľom a komerčným používateľom, nie sú samy osebe rozhodujúce;
11. „doplnkový tovar a služby“ sú tovar a služby ponúkané spotrebiteľovi pred dokončením transakcie začatej v rámci online sprostredkovateľských služieb, a to ako doplnok k hlavnému tovaru alebo službe, ktoré ponúka komerčný používateľ prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb, a ako doplnok k nim;
12. „mediácia“ je akýkoľvek štruktúrovaný postup v zmysle vymedzenia v článku 3 písm. a) smernice 2008/52/ES;
13. „trvalý nosič“ je akýkoľvek nástroj, ktorý komerčným používateľom umožňuje uchovávať informácie, ktoré sú určené im osobne, a to spôsobom dostupným pre budúce použitie a počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií, a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií.

Článok 3

Obchodné podmienky

1. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb zabezpečia, aby ich obchodné podmienky:
 - a) boli vypracované v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku;
 - b) boli ľahko dostupné pre komerčných používateľov vo všetkých fázach ich obchodného vzťahu s poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb, a to aj v predzmluvnej fáze;

⁽¹³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1).

- c) stanovovali dôvody pre rozhodnutia úplne alebo čiastočne pozastaviť alebo ukončiť alebo akokoľvek inak obmedziť poskytovanie ich online sprostredkovateľských služieb komerčným používateľom;
- d) zahŕňali informácie o všetkých dodatočných distribučných kanáloch a potenciálnych pridružených programoch, prostredníctvom ktorých môžu poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb uvádzať tovar a služby na trh, ktoré ponúkajú komerční používatelia;
- e) zahŕňali všeobecné informácie týkajúce sa účinkov obchodných podmienok na práva duševného vlastníctva a na kontrolu nad týmito právami komerčných používateľov.

2. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb oznámia dotknutým komerčným používateľom na trvalom nosiči akékoľvek navrhované zmeny svojich obchodných podmienok.

Navrhované zmeny sa nesmú vykonať pred uplynutím lehoty na oznámenie, ktorá musí byť rozumná a primeraná povahe a rozsahu zamýšľaných zmien a ich dôsledkom pre dotknutého komerčného používateľa. Uvedená lehota na oznámenie nesmie byť kratšia ako 15 dní od dátumu, keď poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb oznámi dotknutým komerčným používateľom navrhované zmeny. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb poskytnú dlhšie lehoty na oznámenie, keď je to potrebné na to, aby komerční používatelia mohli vykonať technické alebo obchodné úpravy s cieľom prispôsobiť sa zmenám.

Dotknutý komerčný používateľ má právo vypovedať zmluvu s poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb pred uplynutím lehoty na oznámenie. Takéto vypovedanie zmluvy nadobúda účinnosť do 15 dní od prijatia oznámenia podľa prvého pododseku, pokiaľ sa na zmluvu nevzťahuje kratšia lehota.

Dotknutý komerčný používateľ sa môže buď písomným vyhlásením, alebo výslovným prejavom vôle potvrdzujúcim súhlas vzdať uplatnenia lehoty na oznámenie uvedenej v druhom pododseku kedykoľvek od prijatia oznámenia podľa prvého pododseku.

Predloženie nového tovaru alebo služieb prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb počas lehoty na oznámenie sa považuje za výslovný prejav vôle potvrdzujúci súhlas vzdať sa uplatnenia lehoty na oznámenie s výnimkou prípadu, keď je rozumná a primeraná lehota na oznámenie dlhšia než 15 dní, keďže zmeny obchodných podmienok vyžadujú, aby komerčný používateľ vykonal významné technické úpravy svojho tovaru alebo služieb. V takých prípadoch nedôjde k automatickému vzdaniu sa lehoty na oznámenie, ak komerčný používateľ predloží nový tovar a služby.

3. Obchodné podmienky alebo ich osobitné ustanovenia, ktoré nespĺňajú požiadavky odseku 1, ako aj zmeny obchodných podmienok vykonané poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb v rozpore s ustanoveniami odseku 2 sú neplatné.

4. Lehota na oznámenie stanovená v odseku 2 druhom pododseku sa neuplatňuje, ak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb:

- a) podlieha zákonnej alebo regulačnej povinnosti, ktorá od neho vyžaduje, aby zmenil svoje obchodné podmienky takým spôsobom, ktorý mu neumožňuje dodržať lehotu na oznámenie uvedenú v odseku 2 druhom pododseku;
- b) musí výnimočne zmeniť svoje obchodné podmienky v snahe čeliť nepredvídanému a bezprostrednému nebezpečenstvu v súvislosti s ochranou online sprostredkovateľských služieb, spotrebiteľov alebo komerčných používateľov pred podvodom, malvérom, spamom, porušením ochrany údajov alebo inými kybernetickobezpečnostnými rizikami.

5. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb zabezpečia, aby totožnosť komerčného používateľa, ktorý poskytuje tovar alebo služby prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb, bola zreteľne viditeľná.

Článok 4

Obmedzenie, pozastavenie a ukončenie poskytovania online sprostredkovateľských služieb

1. Ak sa poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb rozhodne obmedziť alebo pozastaviť poskytovanie svojich online sprostredkovateľských služieb danému komerčnému používateľovi vo vzťahu k jednotlivým tovarom alebo službám, ktoré ponúka tento komerčný používateľ, poskytne dotknutému komerčnému používateľovi pred nadobudnutím účinnosti alebo v okamihu nadobudnutia účinnosti tohto obmedzenia alebo pozastavenia odôvodnenie uvedeného rozhodnutia na trvalom nosiči.
2. Ak sa poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb rozhodne ukončiť poskytovanie všetkých svojich online sprostredkovateľských služieb danému komerčnému používateľovi, poskytne dotknutému komerčnému používateľovi najmenej 30 dní pred nadobudnutím účinnosti tohto ukončenia poskytovania všetkých svojich online sprostredkovateľských služieb odôvodnenie uvedeného rozhodnutia na trvalom nosiči.
3. V prípade obmedzenia, pozastavenia alebo ukončenia poskytovania svojich online sprostredkovateľských služieb poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb poskytne komerčnému používateľovi možnosť objasniť skutočnosti a okolnosti v rámci vnútorného postupu vybavovania sťažností uvedeného v článku 11. Ak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb odvolá obmedzenie, pozastavenie alebo ukončenie poskytovania svojich online sprostredkovateľských služieb, bez zbytočného odkladu obnoví poskytovanie svojich online sprostredkovateľských služieb pre komerčného používateľa vrátane toho, že mu poskytne prístup k osobným alebo iným údajom, alebo k obom týmto údajom, ktoré pochádzali z jeho používania príslušných online sprostredkovateľských služieb pred tým, než nadobudlo účinnosť obmedzenie, pozastavenie alebo ukončenie ich poskytovania.
4. Lehota na oznámenie uvedená v odseku 2 sa neuplatňuje, ak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb:
 - a) podlieha zákonnej alebo regulačnej povinnosti, ktorá od neho vyžaduje, aby ukončil poskytovanie všetkých svojich online sprostredkovateľských služieb danému komerčnému používateľovi takým spôsobom, ktorý mu neumožňuje dodržať uvedenú lehotu na oznámenie, alebo
 - b) uplatňuje právo na ukončenie poskytovania svojich online sprostredkovateľských služieb z naliehavého dôvodu podľa vnútroštátneho práva, ktoré je v súlade s právom Únie;
 - c) môže preukázať, že dotknutý komerčný používateľ opakovane porušil platné obchodné podmienky, čo malo za následok ukončenie poskytovania všetkých dotknutých online sprostredkovateľských služieb.

V prípadoch, keď sa lehota na oznámenie uvedená v odseku 2 neuplatňuje, poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb poskytne dotknutému komerčnému používateľovi bez zbytočného odkladu odôvodnenie uvedeného rozhodnutia na trvalom nosiči.

5. Odôvodnenie uvedené v odsekoch 1 a 2 a v odseku 4 druhom pododseku musí obsahovať odkaz na konkrétne skutočnosti alebo okolnosti vrátane obsahu oznámení tretích strán, ktoré viedli k rozhodnutiu poskytovateľa online sprostredkovateľských služieb, ako aj odkaz na príslušné dôvody pre toto rozhodnutie uvedené v článku 3 ods. 1 písm. c).

Poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb nemusí poskytnúť odôvodnenie, ak sa na neho vzťahuje právna alebo regulačná povinnosť neuvádzať konkrétne skutočnosti alebo okolnosti, alebo odkaz na príslušný dôvod alebo dôvody alebo ak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb môže preukázať, že dotknutý komerčný používateľ opakovane porušil platné obchodné podmienky, čo malo za následok ukončenie poskytovania všetkých dotknutých online sprostredkovateľských služieb.

Článok 5

Poradie

1. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb stanovia vo svojich obchodných podmienkach hlavné parametre určujúce poradie a dôvody relatívnej dôležitosti uvedených hlavných parametrov v porovnaní s inými parametrami.
2. Poskytovatelia internetových vyhľadávačov stanovia hlavné parametre, ktoré sú jednotlivo alebo spoločne najvýznamnejšie pri určovaní poradia, a relatívnu dôležitosť uvedených hlavných parametrov, a to uvedením ich ľahko a verejne prístupného opisu vypracovaného v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku na internetových vyhľadávačoch uvedených poskytovateľov. Uvedený opis aktualizujú.

3. Ak hlavné parametre zahŕňajú možnosť ovplyvňovať poradie za akúkoľvek priamu alebo nepriamu odplatu zaplatenú komerčnými používateľmi alebo používateľmi firemných webových stránok príslušnému poskytovateľovi, tento poskytovateľ stanoví aj opis uvedených možností a účinkov takejto odplaty na poradie v súlade s požiadavkami uvedenými v odsekoch 1 a 2.

4. Ak poskytovateľ internetového vyhľadávača zmení poradie v konkrétnom prípade alebo odstráni konkrétnu webovú stránku zo zoznamu po oznámení tretej strany, poskytovateľ musí používateľovi firemnej webovej stránky ponúknuť možnosť nahliadnuť do obsahu oznámenia.

5. Opisy uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 musia byť dostatočné na to, aby umožnili komerčným používateľom alebo používateľom firemných webových stránok primerane porozumieť tomu, či, a ak áno, ako a v akom rozsahu mechanizmus určovania poradia zohľadňuje nasledujúce skutočnosti:

- a) charakteristiky tovaru a služieb ponúkaných spotrebiteľom prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov;
- b) relevantnosť uvedených charakteristík pre uvedených spotrebiteľov;
- c) pokiaľ ide o internetové vyhľadávače, charakteristiky dizajnu webovej stránky používanej používateľmi firemných webových stránok.

6. Od poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľov internetových vyhľadávačov sa pri plnení požiadaviek tohto článku nevyžaduje zverejňovanie algoritmov ani informácií, ktoré by s primeranou istotou viedli k umožneniu klamania spotrebiteľov alebo poškodenia spotrebiteľov prostredníctvom zmanipulovania výsledkov vyhľadávania. Týmto článkom nie je dotknutá smernica (EÚ) 2016/943.

7. S cieľom uľahčiť dodržiavanie požiadaviek uvedených v tomto článku poskytovateľmi online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľmi internetových vyhľadávačov a ich presadzovanie Komisia doplní požiadavky na transparentnosť stanovené v tomto článku o usmernenia.

Článok 6

Doplňkový tovar a služby

Ak poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb alebo tretie strany ponúkajú spotrebiteľom prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb doplnkový tovar a služby vrátane finančných produktov, poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb vo svojich obchodných podmienkach uvedie opis druhu ponúkaného doplnkového tovaru a služieb a opis toho, či a za akých podmienok môže komerčný používateľ taktiež ponúkať prostredníctvom online sprostredkovateľských služieb svoj vlastný doplnkový tovar a služby.

Článok 7

Rozdielne zaobchádzanie

1. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb uvádzajú vo svojich obchodných podmienkach opis akéhokoľvek rozdielného zaobchádzania, ktoré uplatňujú alebo by mohli uplatňovať v súvislosti s tovarom alebo službami, ktoré ponúka spotrebiteľom prostredníctvom uvedených online sprostredkovateľských služieb buď samotný uvedený poskytovateľ, alebo akíkoľvek komerční používatelia, nad ktorými má uvedený poskytovateľ kontrolu, na jednej strane a ostatní komerční používatelia na strane druhej. Uvedený opis musí odkazovať na hlavné ekonomické, obchodné alebo právne aspekty takéhoto rozdielného zaobchádzania.

2. Poskytovatelia internetových vyhľadávačov stanovujú opis akéhokoľvek rozdielného zaobchádzania, ktoré uplatňujú alebo by mohli uplatňovať v súvislosti s tovarom alebo službami, ktoré ponúka spotrebiteľom prostredníctvom uvedených internetových vyhľadávačov buď samotný uvedený poskytovateľ, alebo akíkoľvek používatelia firemných webových stránok, nad ktorými má uvedený poskytovateľ kontrolu, na jednej strane a ostatní používatelia firemných webových stránok na strane druhej.

3. Opisy uvedené v odsekoch 1 a 2 musia v prípade potreby zahŕňať najmä akékoľvek rozdielne zaobchádzanie prostredníctvom osobitných opatrení prijatých poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb alebo poskytovateľom internetových vyhľadávačov alebo prostredníctvom správania poskytovateľa online sprostredkovateľských služieb alebo poskytovateľa internetových vyhľadávačov v súvislosti s ktorýmkoľvek z týchto aspektov:

- a) prístup, ktorý poskytovateľ alebo komerční používatelia alebo používatelia firemných webových stránok, nad ktorými má uvedený poskytovateľ kontrolu, môžu mať k akýmkoľvek osobným údajom alebo k iným údajom, alebo k obom týmto údajom, ktoré komerční používatelia, používatelia firemných webových stránok alebo spotrebiteľia poskytujú na účely využívania dotknutých online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov alebo ktoré sa vytvorili pri poskytovaní uvedených služieb;
- b) poradie alebo iné nastavenia, ktoré používa poskytovateľ a ktoré ovplyvňujú prístup spotrebiteľa k tovaru alebo službám ponúkaným prostredníctvom uvedených online sprostredkovateľských služieb inými komerčnými používateľmi alebo prostredníctvom uvedených internetových vyhľadávačov inými používateľmi firemných webových stránok;
- c) akákoľvek priama alebo nepriama odplata účtovaná za využívanie dotknutých online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov;
- d) prístup k službám alebo funkcionalitám, alebo technickým rozhraniám, ktoré sú relevantné pre komerčného používateľa alebo používateľa firemných webových stránok a ktoré sú priamo spojené s používaním dotknutých online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov, alebo ktoré toto používanie dopĺňajú, alebo podmienky používania či akákoľvek priama alebo nepriama odplata účtovaná za ich používanie.

Článok 8

Osobitné zmluvné podmienky

S cieľom zabezpečiť, aby sa zmluvné vzťahy medzi poskytovateľmi online sprostredkovateľských služieb a komerčnými používateľmi vykonávali v dobrej viere a na základe spravodlivého zaobchádzania, poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb:

- a) nesmú prijať retroaktívne zmeny obchodných podmienok s výnimkou prípadu, keď sa od nich vyžaduje dodržiavať právnu alebo regulačnú povinnosť alebo keď sú retroaktívne zmeny v prospech komerčných používateľov;
- b) zabezpečia, aby ich obchodné podmienky zahŕňali informácie o podmienkach, za ktorých môžu komerční používatelia ukončiť zmluvný vzťah s poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb, a
- c) uvádzajú vo svojich obchodných podmienkach opis technického a zmluvného prístupu k informáciám, ktoré poskytuje alebo vytvára komerčný používateľ a ktoré uchovávajú po uplynutí platnosti zmluvy medzi poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a komerčným používateľom, alebo skutočnosť, že takýto prístup neexistuje.

Článok 9

Prístup k údajom

1. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb uvádzajú vo svojich obchodných podmienkach opis technického a zmluvného prístupu komerčných používateľov k akýmkoľvek osobným údajom alebo iným údajom, alebo k obom týmto údajom, ktoré komerční používatelia alebo spotrebiteľia poskytujú na účely využívania dotknutých online sprostredkovateľských služieb alebo ktoré sa vytvorili pri poskytovaní uvedených služieb, alebo skutočnosť, že takýto prístup neexistuje.

2. Opisom uvedeným v odseku 1 poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb primerane informujú komerčných používateľov najmä o týchto aspektoch:

- a) či má poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb prístup k osobným údajom alebo iným údajom, alebo k obom týmto údajom, ktoré komerční používatelia alebo spotrebiteľia poskytujú na účely využívania uvedených služieb alebo ktoré sa vytvorili pri poskytovaní uvedených služieb, a ak áno, ku ktorým kategóriám takýchto údajov a za akých podmienok;
- b) či má komerčný používateľ prístup k osobným údajom alebo iným údajom, alebo k obom týmto údajom, ktoré uvedený komerčný používateľ poskytuje v súvislosti s využívaním dotknutých online sprostredkovateľských služieb komerčným používateľom alebo ktoré sa vytvorili pri poskytovaní uvedených služieb uvedenému komerčnému používateľovi a spotrebiteľom tovaru alebo služieb komerčného používateľa, a ak áno, ku ktorým kategóriám takýchto údajov a za akých podmienok;

- c) či má popri písmene b) komerčný používateľ prístup k osobným údajom alebo iným údajom, alebo k obom týmto údajom, a to aj v súhrnnej forme, poskytnutým alebo vytvoreným pri poskytovaní online sprostredkovateľských služieb všetkým komerčným používateľom a ich spotrebiteľom, a ak áno, ku ktorým kategóriám takýchto údajov a za akých podmienok, a
- d) či sa akékoľvek údaje podľa písmena a) poskytujú tretím stranám, spolu s uvedením toho, kedy nie je poskytnutie takýchto údajov tretím stranám potrebné pre riadne fungovanie online sprostredkovateľských služieb, informácií špecifikujúcich účel takéhoto zdieľania údajov, ako aj možnosti pre komerčných používateľov odmietnuť zdieľanie údajov.
3. Týmto článkom nie je dotknuté uplatňovanie nariadenia (EÚ) 2016/679, smernice (EÚ) 2016/680 a smernice 2002/58/ES.

Článok 10

Obmedzenie možnosti ponúkať odlišné podmienky inými prostriedkami

1. Ak poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb pri poskytovaní svojich služieb obmedzia schopnosť komerčných používateľov ponúkať ten istý tovar a služby spotrebiteľom za odlišných podmienok inými prostriedkami než s využitím uvedených služieb, uvedú vo svojich obchodných podmienkach dôvody uvedeného obmedzenia a zabezpečia, aby boli tieto dôvody ľahko dostupné verejnosti. Uvedené dôvody musia obsahovať hlavné ekonomické, obchodné alebo právne aspekty týchto obmedzení.
2. Povinnosťou stanovenou v odseku 1 nie sú dotknuté žiadne zákazy ani obmedzenia, pokiaľ ide o stanovenie takýchto obmedzení, ktoré vyplývajú z uplatňovania iných aktov práva Únie alebo práva členských štátov, ktoré je v súlade s právom Únie, a ktoré sa vzťahujú na poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb.

Článok 11

Vnútny systém vybavovania sťažností

1. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb zriadia vnútorný systém vybavovania sťažností komerčných používateľov.

Tento vnútorný systém vybavovania sťažností musí byť pre komerčných používateľov ľahko prístupný a bezplatný a musí zabezpečiť vybavenie sťažnosti v primeranej lehote. Musí byť založený na zásadách transparentnosti a rovnakého zaobchádzania v rovnakých situáciách a sťažnosti musí vybavovať spôsobom, ktorý je primeraný ich významu a zložitosti. Komerčným používateľom musí umožňovať podávať sťažnosti priamo dotknutému poskytovateľovi, pokiaľ ide o ktorýkoľvek z týchto problémov:

- a) údajné neplnenie akýchkoľvek povinností stanovených v tomto nariadení zo strany uvedeného poskytovateľa, ktoré má vplyv na komerčného používateľa podávajúceho sťažnosť (ďalej len „sťažovateľ“);
- b) technické problémy, ktoré priamo súvisia s poskytovaním online sprostredkovateľských služieb a ktoré majú vplyv na sťažovateľa;
- c) opatrenia prijaté uvedeným poskytovateľom alebo jeho správanie, ktoré sú v priamej súvislosti s poskytovaním online sprostredkovateľských služieb a ktoré majú vplyv na sťažovateľa.
2. Ako súčasť svojho vnútorného systému vybavovania sťažností poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb:
- a) riadne posudzujú podané sťažnosti a následné opatrenia, ktoré možno budú musieť prijať v súvislosti so sťažnosťou s cieľom primerane riešiť vzniknutý problém;
- b) spracúvajú sťažnosti rýchlo a účinne s prihliadnutím na dôležitosť a zložitosť vzniknutého problému;

c) oznamujú sťažovateľovi výsledok postupu vnútorného vybavovania sťažností individualizovaným spôsobom a s použitím jednoduchého a zrozumiteľného jazyka.

3. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb poskytujú vo svojich obchodných podmienkach všetky relevantné informácie týkajúce sa prístupu k svojmu vnútornému systému vybavovania sťažností a jeho fungovania.

4. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb vypracujú informácie o fungovaní a účinnosti svojho vnútorného systému vybavovania sťažností a zabezpečia, aby boli ľahko dostupné verejnosti. Informácie overujú aspoň raz ročne, a ak sú potrebné významné zmeny, uvedené informácie aktualizujú.

Uvedené informácie musia uvádzať celkový počet podaných sťažností, hlavné druhy sťažností, priemerný čas potrebný na spracovanie sťažností a súhrnné informácie týkajúce sa výsledku sťažností.

5. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb, ktorí sú malými podnikmi v zmysle prílohy k odporúčaniu 2003/361/ES.

Článok 12

Mediácia

1. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb vo svojich obchodných podmienkach určia dvoch alebo viacerých mediátorov, ktorých sú ochotní zapojiť do snahy dospieť k dohode s komerčnými používateľmi v súvislosti s mimosúdnyh riešením akýchkoľvek sporov medzi poskytovateľom a komerčným používateľom, ktoré vznikli v súvislosti s poskytovaním dotknutých online sprostredkovateľských služieb, vrátane sťažností, ktoré nemohli byť vyriešené v rámci vnútorného systému vybavovania sťažností uvedeného v článku 11.

Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb môžu určiť mediátorov poskytujúcich mediačné služby z miesta nachádzajúceho sa mimo Únie len vtedy, keď je zabezpečené, že dotknutí komerční používatelia nie sú účinne zbavení výhody akýchkoľvek právnych záruk stanovených v práve Únie alebo v práve členských štátov ako dôsledok toho, že mediátori poskytujú uvedené služby z miesta nachádzajúceho sa mimo Únie.

2. Mediátori uvedení v odseku 1 musia spĺňať tieto požiadavky:

- a) sú nestranní a nezávislí;
- b) ich mediačné služby sú cenovo dostupné pre komerčných používateľov dotknutých online sprostredkovateľských služieb;
- c) sú schopní poskytovať svoje mediačné služby v jazyku obchodných podmienok, ktorými sa riadi zmluvný vzťah medzi poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a dotknutým komerčným používateľom;
- d) sú ľahko prístupní buď fyzicky v mieste usadenia alebo pobytu komerčného používateľa, alebo na diaľku využitím komunikačných technológií;
- e) sú schopní poskytnúť svoje mediačné služby bez zbytočného odkladu;
- f) dostatočne rozumejú všeobecným obchodným vzťahom medzi podnikmi, čo im umožňuje účinne prispievať k snahe o riešenie sporov.

3. Bez ohľadu na dobrovoľný charakter mediácie sa poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb a komerční používatelia v dobrej viere zapájajú do celého priebehu akejkoľvek snahy o mediáciu vykonávanú podľa tohto článku.
4. Poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb znášajú primeraný podiel celkových nákladov na mediáciu v každom jednotlivom prípade. Primeraný podiel uvedených celkových nákladov sa určuje na základe návrhu mediátora s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti daného prípadu, najmä na relatívnu podstatu nárokov strán sporu, správanie strán, ako aj vzájomnú veľkosť a finančnú silu strán.
5. Žiadnou snahou o dosiahnutie dohody mediáciou pri riešení sporu v súlade s týmto článkom nie sú dotknuté práva poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a dotknutých komerčných používateľov začať súdne konanie kedykoľvek pred postupom mediácie, počas neho alebo po ňom.
6. Ak to komerčný používateľ pred začatím mediácie alebo počas nej požaduje, poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb mu sprístupní informácie o fungovaní a účinnosti mediácie v súvislosti so svojimi činnosťami.
7. Povinnosť stanovená v odseku 1 sa nevzťahuje na poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb, ktorí sú malými podnikmi v zmysle prílohy k odporúčaniu 2003/361/ES.

Článok 13

Špecializovaní mediátori

Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi povzbudzuje poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb, ako aj organizácie a združenia, ktoré ich zastupujú, aby jednotlivo alebo spoločne založili jednu alebo viaceré organizácie poskytujúce mediálne služby, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v článku 12 ods. 2, na osobitný účel uľahčenia mimosúdneho riešenia sporov s komerčnými používateľmi, ktoré vznikli v súvislosti s poskytovaním uvedených služieb, s osobitným prihliadnutím na cezhraničnú povahu online sprostredkovateľských služieb.

Článok 14

Súdne konania zo strany zastupujúcich organizácií alebo združení a verejných subjektov

1. Organizácie a združenia, ktoré majú oprávnený záujem zastupovať komerčných používateľov alebo zastupovať používateľov firemných webových stránok, ako aj verejné subjekty zriadené v členských štátoch, majú právo začať konanie na príslušných vnútroštátnych súdoch v Únii v súlade s pravidlami práva členského štátu, v ktorom je žaloba podaná, s cieľom zastaviť alebo zakázať akékoľvek nedodržiavanie príslušných požiadaviek stanovených v tomto nariadení poskytovateľmi online sprostredkovateľských služieb alebo poskytovateľmi internetových vyhľadávačov.
2. Komisia nabáda členské štáty, aby si vymieňali najlepšie postupy a informácie s ostatnými členskými štátmi vychádzajúc z registrov nezákonných činností, ktoré boli predmetom súdnych príkazov na vnútroštátnych súdoch, ak takéto registre zriadili príslušné verejné subjekty alebo orgány.
3. Organizácie alebo združenia majú právo uvedené v odseku 1, len ak spĺňajú všetky tieto požiadavky:
 - a) sú riadne založené v súlade s právom členského štátu;
 - b) sledujú ciele, ktoré sú v kolektívnom záujme skupiny komerčných používateľov alebo používateľov firemných webových stránok, ktorých trvale zastupujú;

- c) majú neziskovú povahu;
- d) ich rozhodovanie nie je neprimerane ovplyvnené žiadnou treťou stranou, ktorá je poskytovateľom financovania, najmä poskytovateľmi online sprostredkovateľských služieb alebo internetových vyhľadávačov.

Na tento účel organizácie alebo združenia v plnej miere zverejňujú informácie o svojom členstve a zdrojoch financovania.

4. Verejné subjekty majú v členských štátoch, v ktorých sú zriadené, právo uvedené v odseku 1, ak sú poverené ochranou kolektívnych záujmov komerčných používateľov alebo používateľov firemných webových stránok, alebo zabezpečením súladu s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení, a to v súlade s vnútroštátnym právom príslušného členského štátu.

5. Členské štáty môžu určiť:

- a) organizácie alebo združenia, ktoré sú v nich založené a ktoré spĺňajú aspoň požiadavky uvedené v odseku 3, na žiadosť uvedených organizácií alebo združení;
- b) verejné subjekty, ktoré sú v nich zriadené a ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v odseku 4,

ktorým sa udelilo právo uvedené v odseku 1. Členské štáty oznámia Komisii názov a účel všetkých takto určených organizácií, združení alebo verejných subjektov.

6. Komisia vypracuje zoznam organizácií, združení a verejných subjektov určených v súlade s odsekom 5. Uvedený zoznam stanoví účel uvedených organizácií, združení a verejných subjektov. Uvedený zoznam sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Zmeny zoznamu sa uverejnia bezodkladne, a v každom prípade sa zoznam každých šesť mesiacov aktualizuje a uverejňuje.

7. Súd prijme zoznam uvedený v odseku 6 ako dôkaz spôsobilosti organizácie, združenia alebo verejného subjektu na právne úkony, bez ohľadu na právo súdu preskúmať, či účel navrhovateľa ho oprávňuje začať konanie v konkrétnom prípade.

8. Ak členský štát alebo Komisia vyjadria obavy v súvislosti s tým, či určitá organizácia alebo združenie dodržiavajú kritériá stanovené v odseku 3 alebo či určitý verejný subjekt dodržiava kritériá stanovené v odseku 4, členský štát, ktorý danú organizáciu, združenie alebo verejný subjekt určil v súlade s odsekom 5, tieto obavy preskúma a v prípade potreby určenie zruší, ak nie je dodržané jedno alebo viacero kritérií.

9. Právom uvedeným v odseku 1 nie sú dotknuté práva komerčných používateľov a používateľov firemných webových stránok podať na príslušné vnútroštátne súdy v súlade s pravidlami práva členského štátu, kde je žaloba podaná, akúkoľvek žalobu, ktorá je založená na individuálnych právach a ktorej cieľom je zastaviť akékoľvek nedodržiavanie príslušných požiadaviek stanovených v tomto nariadení zo strany poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb alebo poskytovateľov internetových vyhľadávačov.

Článok 15

Presadzovanie práva

1. Každý členský zabezpečí primerané a účinné presadzovanie tohto nariadenia.
2. Členské štáty stanovia pravidlá ustanovujúce opatrenia uplatniteľné v prípade porušení tohto nariadenia a zabezpečia ich vykonanie. Ustanovené opatrenia musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 16

Monitorovanie

Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi dôkladne monitoruje vplyv tohto nariadenia na vzťahy medzi online sprostredkovateľskými službami a ich komerčnými používateľmi a medzi internetovými vyhľadávačmi a používateľmi firemných webových stránok. Na tento účel Komisia zhromažďuje relevantné informácie na monitorovanie zmien v týchto vzťahoch, a to aj vykonávaním príslušných štúdií. Členské štáty pomáhajú Komisii tým, že na požiadanie poskytnú všetky zhromaždené relevantné informácie, a to aj o konkrétnych prípadoch. Komisia sa môže na účely tohto článku a článku 18 usilovať o zhromažďovanie informácií od poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb.

Článok 17

Kódexy správania

1. Komisia podnecuje poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a organizácie a združenia, ktoré ich zastupujú, aby spolu s komerčnými používateľmi vrátane MSP a ich zastupujúcimi organizáciami vypracovali kódexy správania, ktoré majú prispieť k riadnemu uplatňovaniu tohto nariadenia, s prihliadnutím na osobitné znaky rôznych odvetví, v ktorých sú online sprostredkovateľské služby poskytované, ako aj na osobitné vlastnosti MSP.
2. Komisia podnecuje poskytovateľov internetových vyhľadávačov a organizácie a združenia, ktoré ich zastupujú, aby vypracovali kódexy správania, ktoré majú osobitne prispieť k riadnemu uplatňovaniu článku 5.
3. Komisia podnecuje poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb k tomu, aby prijali a uplatňovali odvetvové kódexy správania, ak takéto odvetvové kódexy správania existujú a sú široko používané.

Článok 18

Preskúmanie

1. Do 13. januára 2022 a následne každé tri roky Komisia vykoná hodnotenie tohto nariadenia a predloží správu Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru.
2. Prvé hodnotenie tohto nariadenia sa vykoná najmä s cieľom:
 - a) posúdiť dodržiavanie povinností stanovených v článkoch 3 až 10 a ich vplyv na ekonomiku online platforiem;
 - b) posúdiť vplyv a účinnosť všetkých zavedených kódexov správania na zlepšenie spravodlivosti a transparentnosti;
 - c) ďalej skúmať problémy spôsobené závislosťou komerčných používateľov od online sprostredkovateľských služieb a problémy spôsobené nekalými obchodnými praktikami zo strany poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb a ďalej určiť, do akej miery pretrváva rozšírenosť týchto praktík;
 - d) preskúmať, či konkurencia medzi tovarom alebo službami, ktoré ponúka komerčný používateľ, a tovarom alebo službami, ktoré ponúka poskytovateľ online sprostredkovateľských služieb alebo nad ktorými má kontrolu, predstavuje spravodlivú hospodársku súťaž a či poskytovatelia online sprostredkovateľských služieb v tejto súvislosti nezneužívajú privilegované údaje;

- e) posúdiť účinok tohto nariadenia na akékoľvek prípadné nerovnováhy vo vzťahoch medzi poskytovateľmi operačných systémov a ich komerčnými používateľmi;
- f) posúdiť, či je rozsah pôsobnosti tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „komerčný používateľ“, vhodný v tom zmysle, že nepodporuje nepravú samostatnú zárobkovú činnosť.

V prvom hodnotení a následných hodnoteniach sa uvedie, či na zabezpečenie spravodlivého, predvídateľného, udržateľného a dôveryhodného online podnikateľského prostredia v rámci vnútorného trhu môžu byť potrebné dodatočné pravidlá vrátane pravidiel týkajúcich sa presadzovania práva. Komisia v nadväznosti na tieto hodnotenia prijme vhodné opatrenia, ktoré môžu zahŕňať legislatívne návrhy.

3. Členské štáty poskytnú všetky relevantné informácie, ktoré majú k dispozícii a ktoré môže Komisia požadovať na účely vypracovania správy uvedenej v odseku 1.

4. Pri vykonávaní hodnotenia tohto nariadenia Komisia zohľadní okrem iného stanoviská a správy, ktoré jej predložila skupina expertov strediska pre monitorovanie ekonomiky online platforiem. V príslušných prípadoch zohľadní obsah a fungovanie akýchkoľvek kódexov správania uvedených v článku 17.

Článok 19

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Uplatňuje sa od 12. júla 2020.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1151

z 20. júna 2019,

**ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o používanie digitálnych nástrojov a postupov
v rámci práva obchodných spoločností**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 50 ods. 1 a článok 50 ods. 2 písm. b), c), f) a g),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 ⁽³⁾ sa stanovujú okrem iného pravidlá pre uverejňovanie a prepojenie centrálnych registrov, obchodných registrov a registrov spoločností členských štátov.
- (2) Využívanie digitálnych nástrojov a postupov na jednoduchšie, rýchlejšie a časovo a nákladovo hospodárnejšie začatie hospodárskej činnosti v podobe založenia spoločnosti alebo zriadenia pobočky tejto spoločnosti v inom členskom štáte a na poskytnutie ucelených a dostupných informácií o spoločnostiach je jedným z predpokladov účinného fungovania, modernizácie a administratívneho zjednodušenia konkurencieschopného vnútorného trhu a na zabezpečenie konkurencieschopnosti a dôveryhodnosti spoločností.
- (3) Pre zabezpečenie právneho a administratívneho prostredia zodpovedajúceho novým sociálnym a hospodárskym výzvam globalizácie a digitalizácie, je na jednej strane nevyhnutné poskytnúť nevyhnutné záruky proti zneužívaniu a podvodom a na druhej strane na dosiahnutie cieľov, ako sú podpora hospodárskeho rastu, vytváranie pracovných miest a prilákanie investícií do Únie, čo by prinieslo hospodárske a sociálne výhody pre spoločnosť ako celok.
- (4) V súčasnosti existujú značné rozdiely medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o dostupnosť online nástrojov umožňujúcich podnikateľom a spoločnostiam komunikovať s orgánmi v záležitostiach z oblasti práva obchodných spoločností. Služby elektronickej verejnej správy sa v jednotlivých členských štátoch líšia. Niektoré členské štáty poskytujú komplexné a ľahko použiteľné služby v celom rozsahu online, zatiaľ čo iné nie sú schopné poskytovať v určitých hlavných fázach životného cyklu spoločnosti online riešenia. Niektoré členské štáty napríklad umožňujú iba osobný úkon pri zakladaní spoločností alebo podávaní návrhov na zmeny uložených dokumentov a zapísaných údajov do registra a niektoré zase umožňujú pre tieto úkony buď fyzickú prítomnosť navrhovateľa, alebo online postup, a v iných členských štátoch ich možno vykonávať len online.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 62, 15.2.2019, s. 24.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 18. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v Úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. júna 2019.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46).

- (5) Okrem toho, pokiaľ ide o prístup k údajom o spoločnostiach, v práve Únie sa stanovuje, že minimálny súbor údajov sa vždy musí poskytovať bezplatne. Rozsah takýchto údajov však zostáva obmedzený. Prístup k takýmto údajom sa líši, pričom v niektorých členských štátoch je bezplatne k dispozícii viac údajov než v ostatných, čo v Únii vytvára nevyváženú situáciu.
- (6) Komisia vo svojom oznámení s názvom Stratégia pre jednotný digitálny trh v Európe a vo svojom oznámení s názvom Akčný plán EÚ pre elektronickú verejnú správu na roky 2016 – 2020: Urýchlenie digitálnej transformácie verejnej správy zdôraznila úlohu, ktorú verejná správa zohráva pri poskytovaní pomoci podnikateľom, aby mohli bez problémov začať svoju činnosť, pôsobiť online a expandovať za hranice. V Akčnom pláne EÚ pre elektronickú verejnú správu sa výslovne uznáva význam, ktorý má zlepšenie využívania digitálnych nástrojov pri dosahovaní súladu s príslušnými požiadavkami v rámci práva obchodných spoločností. Okrem toho v Tallinnskom vyhlásení o elektronickej verejnej správe zo 6. októbra 2017 členské štáty dôrazne vyzvali na zintenzívnenie úsilia zameraného na poskytovanie efektívnych elektronických postupov zameraných na používateľa v Únii.
- (7) V júni 2017 začalo fungovať prepojenie centrálnych registrov, obchodných registrov a registrov spoločností členských štátov, čím sa výrazne uľahčuje cezhraničný prístup k informáciám o spoločnostiach v Únii a umožňuje registrom v členských štátoch navzájom elektronicky komunikovať o určitých cezhraničných operáciách, ktoré majú vplyv na spoločnosti.
- (8) Na uľahčenie zakladania spoločností a zápisu pobočiek do registra a na zníženie nákladov, času a administratívnej záťaže spojených s uvedenými postupmi, najmä pre mikropodniky a malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), ako sú vymedzené v odporúčaní Komisie 2003/361/ES ⁽⁴⁾, by sa mali zaviesť postupy, ktoré umožnia zakladanie spoločností a vykonať zápis pobočiek do registra v plnej miere online. Táto smernica by nemala zaväzovať spoločnosti k tomu, aby používali takéto postupy. Členské štáty by však mali mať možnosť rozhodnúť o tom, že niektoré alebo všetky online postupy budú povinné. Súčasný náklady a administratívna záťaž spojené s postupmi zakladania a zápisu do registra vyplývajú nielen z administratívnych poplatkov vyberaných za založenie spoločnosti alebo zápis pobočky do registra, ale aj z iných požiadaviek, ktoré celý proces predlžujú, a to najmä, ak sa vyžaduje fyzická prítomnosť navrhovateľa. Okrem toho by informácie o takýchto postupoch mali byť k dispozícii online a bezplatne.
- (9) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 ⁽⁵⁾, ktorým sa zriaďuje jednotná digitálna brána, sú ustanovené všeobecné pravidlá o online poskytovaní informácií, postupoch a asistenčných službách, ktoré sú relevantné pre fungovanie vnútorného trhu. V tejto smernici sa stanovujú osobitné pravidlá týkajúce sa online zakladania kapitálových spoločností, zápisu pobočiek do registra a podávania dokumentov a údajov spoločnosťami a pobočkami (ďalej len „online postupy“), na ktoré sa uvedené nariadenie nevzťahuje. Členské štáty by mali predovšetkým poskytnúť osobitné informácie o online postupoch ustanovených v tejto smernici a modely aktov o založení (ďalej len „vzory“) na webových sídlach dostupných prostredníctvom jednotnej digitálnej brány.
- (10) Umožnenie zakladania spoločností, zápisu pobočiek do registra a podávania dokumentov a údajov v plnej miere online by spoločnostiam umožnilo využívať digitálne nástroje pri ich kontaktoch s príslušnými orgánmi členských štátov. S cieľom zvýšiť dôveru by členské štáty mali zaisťovať, aby vnútroštátni aj cezhraniční používatelia mali k dispozícii bezpečnú elektronickú identifikáciu a mohli využívať dôveryhodné služby v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 ⁽⁶⁾. S cieľom umožniť cezhraničnú elektronickú identifikáciu by členské štáty mali zaviesť aj schémy elektronickej identifikácie, ktoré poskytujú schválené prostriedky elektronickej identifikácie. Takéto vnútroštátne schémy by sa použili ako základ pre uznanie prostriedkov elektronickej identifikácie vydaných v inom členskom štáte. Aby sa zaisťovala vysoká úroveň dôvery v cezhraničných situáciách, mali by byť uznané iba prostriedky elektronickej identifikácie, ktoré sú v súlade s článkom 6 nariadenia (EÚ) č. 910/2014. V každom prípade by táto smernica mala členské štáty zaväzovať len k tomu, aby umožnili zakladanie spoločností online, vykonanie zápisu pobočiek do registra online a podávanie dokumentov a údajov online navrhovateľom, ktorí sú občanmi Únie, prostredníctvom uznania ich prostriedkov elektronickej identifikácie. Členské štáty by mali rozhodnúť o spôsobe, akým sa sprístupnia verejnosti prostriedky identifikácie, ktoré uznávajú, vrátane tých, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) č. 910/2014.

⁽⁴⁾ Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 týkajúce sa vymedzenia mikro, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (11) Členské štáty by mali mať naďalej možnosť rozhodnúť, ktorá osoba alebo osoby sa podľa vnútroštátneho práva majú považovať za navrhovateľov, pokiaľ ide o online postupy, a to bez toho, aby tým bol obmedzený rozsah pôsobnosti a cieľ tejto smernice.
- (12) Registre členských štátov by v záujme uľahčenia online postupov pre spoločnosti mali zabezpečiť, aby pravidlá o poplatkoch, ktoré sa vzťahujú na online postupy ustanovené v tejto smernici, boli transparentné a aby sa uplatňovali nediskriminačným spôsobom. Požiadavka transparentnosti pravidiel týkajúcich sa poplatkov by však nemala mať vplyv na zmluvnú slobodu, ak je uplatniteľná, medzi navrhovateľmi a osobami, ktorí im pomáhajú v akejkoľvek časti online postupov, vrátane slobody dohodnúť sa na primeranej cene za takéto služby.
- (13) Poplatky, ktoré ukladajú registre za online postupy, by sa mali vypočítavať na základe nákladov na predmetné služby. Takéto poplatky by mohli zahŕňať okrem iného náklady na menej náročné služby, ktoré sa poskytujú bezplatne. Pri výpočte ich výšky by členské štáty mali byť oprávnené zohľadniť všetky náklady týkajúce sa aplikácie online postupov vrátane podielu režijných nákladov, ktoré na ne pripadajú. Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť uložiť paušálne poplatky a stanoviť výšku takýchto poplatkov na dobu neurčitú za predpokladu, že v pravidelných intervaloch kontrolujú, či takéto poplatky naďalej neprekračujú priemerné náklady na predmetné služby. Akékoľvek poplatky za online postupy, ktoré ukladá register v členských štátoch, by nemali presiahnuť pokrytie nákladov na poskytovanie takýchto služieb. Okrem toho, ak si dokončenie postupu vyžaduje platbu, malo by byť možné, aby sa platba mohla vykonať prostredníctvom široko dostupných cezhraničných platobných služieb, ako sú kreditné karty a bankové prevody.
- (14) Členské štáty by mali pomôcť osobám, ktoré chcú založiť spoločnosť alebo zapísať pobočku do registra, poskytnutím istých údajov prostredníctvom jednotnej digitálnej brány a prípadne na portáli elektronickej justície, a to stručne a používateľsky ústretovým spôsobom o postupoch a požiadavkách na založenie kapitálových spoločností, zápis pobočiek do registra a podávanie dokumentov a údajov, pravidlách týkajúcich sa diskvalifikácie osôb na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti a prehľade právomocí a zodpovedností správnych, riadiacich a dozorných orgánov spoločností.
- (15) Malo by byť možné založiť spoločnosť v plnej miere online. Členské štáty by však mali mať možnosť obmedziť založenie spoločností online na istú právnu formu kapitálových spoločností, ako sa ustanovuje v tejto smernici, vzhľadom na zložitosť zriaďovania iných foriem spoločností vo vnútroštátnom práve. V každom prípade by členské štáty mali stanoviť podrobné pravidlá založenia spoločnosti online. Malo by byť možné vykonať založenie spoločnosti online s predložením dokumentov alebo údajov v elektronickej podobe bez toho, aby tým boli dotknuté vecné a procesné požiadavky vrátane tých, ktoré sa týkajú právnych postupov vypracovania aktov o založení a hodnovernosti, presnosti, spoľahlivosti, dôveryhodnosti a vhodnej právnej formy predložených dokumentov alebo údajov. Avšak tieto vecné a procesné požiadavky by nemali znemožňovať online postupy, predovšetkým tie na založenie spoločnosti online a zápis pobočky do registra online. Ak získanie kópie uloženého dokumentu v elektronickej podobe v súlade s požiadavkami elektronických kópií dokumentov uspokojujúce požiadavky členského štátu nie je technicky možné, výnimočne by sa mohli požadovať dokumenty v listinnej podobe.
- (16) Ak sú splnené všetky formálne náležitosti požadované na založenie spoločnosti online, vrátane požiadavky, aby spoločnosť správne poskytla všetky dokumenty a údaje, založenie spoločnosti online pred akýmkoľvek orgánmi alebo osobami alebo subjektmi oprávnenými podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty online postupov by malo byť rýchle. V prípadoch, keď existujú pochybnosti o splnení potrebných formálnych náležitostí vrátane totožnosti navrhovateľa, zákonnosti názvu spoločnosti, diskvalifikácie osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti alebo súladu akýchkoľvek iných údajov alebo dokumentov s právnymi požiadavkami, alebo v prípadoch podozrenia z podvodu či zneužitia zakladania online, by postup mohol trvať dlhšie a lehota pre orgány by nemala začať plynúť, kým nebudú takéto formality splnené. V každom prípade, ak nie je možné ukončiť postup v rámci lehôt, členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol navrhovateľ informovaný o dôvodoch akéhokoľvek predĺženia online postupov.
- (17) V záujme zabezpečenia včasného založenia spoločnosti online alebo zápisu pobočky do registra online by členské štáty nemali uvedené založenie alebo zápis do registra podmieňovať získaním licencie alebo povolenia pred uvedeným založením alebo zápisom do registra, s výnimkou prípadov, keď je to ustanovené vo vnútroštátnom práve na zabezpečenie riadnej kontroly určitých činností. Po založení alebo zapísaní do registra by sa na situácie, keď spoločnosti alebo pobočky nesmú vykonávať určité činnosti bez získania licencie alebo povolenia, malo vzťahovať vnútroštátne právo.

- (18) S cieľom pomôcť podnikom, najmä MSP pri ich zakladaní, by malo byť možné založiť súkromnú kapitálovú spoločnosť s použitím vzorov, ktoré by mali byť k dispozícii online. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa takéto vzory mohli používať v prípade založení online, a mali by mať možnosť určiť ich právnu hodnotu. Takéto vzory by mohli obsahovať vopred určený súbor možností v súlade s vnútroštátnym právom. Navrhovatelia by mali mať možnosť vybrať si medzi použitím vzorov alebo založením spoločnosti s uvedeným aktom o založení a členské štáty by mali mať možnosť poskytovať vzory aj pre iné formy spoločností.
- (19) V záujme rešpektovania existujúcich tradícií členských štátov v oblasti práva obchodných spoločností je dôležité umožniť flexibilitu, pokiaľ ide o spôsob, akým majú zabezpečiť systém založenia spoločností, zápisu pobočiek do registra a podávania dokumentov a údajov, ktorý bude v plnej miere online, a to aj v súvislosti s úlohou notárov alebo právnikov v ktorejkoľvek časti takýchto online postupov. Otázky týkajúce sa online postupov, ktoré nie sú upravené v tejto smernici, by sa mali naďalej riadiť vnútroštátnym právom.
- (20) S cieľom bojovať proti podvodom a tzv. company hijackingu a poskytnúť záruky týkajúce sa spoľahlivosti a dôveryhodnosti dokumentov a údajov obsiahnutých vo vnútroštátnych registroch, ustanovenia týkajúce sa online postupov stanovených v tejto smernici by mali navyše zahŕňať aj kontroly totožnosti a právnej spôsobilosti osôb, ktoré chcú založiť spoločnosť alebo zapísať pobočku alebo podávať dokumenty či údaje. Uvedenie kontroly by mohli byť súčasťou kontroly zákonnosti, ktorú požadujú niektoré členské štáty. Vypracovanie a prijatie prostriedkov a metód na vykonávanie uvedených kontrol by sa malo ponechať na členské štáty. Na tento účel by mali mať členské štáty možnosť požadovať zapojenie notárov alebo právnikov do ktorejkoľvek časti online postupov. Avšak takéto ich zapojenie by nemalo brániť dokončeniu celého postupu online.
- (21) Ak je to opodstatnené z dôvodu verejného záujmu s cieľom zabrániť zneužitiu alebo zmene totožnosti alebo zabezpečiť súlad s pravidlami o právnej spôsobilosti a o oprávnení navrhovateľov zastupovať spoločnosť, členské štáty by mali mať možnosť prijať opatrenia v súlade s vnútroštátnym právom, čo by si mohlo vyžadovať fyzickú prítomnosť navrhovateľa pred akýmkoľvek orgánom alebo osobou alebo subjektom oprávneným podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty online postupov v členskom štáte, v ktorom sa má založiť spoločnosť alebo pobočka zapísať do registra. Takáto fyzická prítomnosť navrhovateľa by sa však nemala vyžadovať systematicky, ale len v individuálnych prípadoch vtedy, keď existujú dôvody na podozrenie z falšovania totožnosti navrhovateľov alebo nesúladu s pravidlami o právnej spôsobilosti a o oprávnení navrhovateľov zastupovať spoločnosť. Takéto podozrenie by malo vychádzať z informácií, ktoré majú k dispozícii orgány, osoby alebo subjekty oprávnené podľa vnútroštátneho práva vykonávať takéto kontroly. V prípade, že sa vyžaduje fyzická prítomnosť, by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa všetky ostatné kroky postupu mohli dokončiť online. Koncept právnej spôsobilosti by sa mal chápať tak, že zahŕňa aj spôsobilosť na právne úkony.
- (22) Členské štáty by mali mať tiež možnosť umožniť svojim príslušným orgánom, osobám alebo subjektom, aby prostredníctvom doplnkových elektronických kontrol overili totožnosť, právnu spôsobilosť a zákonnosť, či sú splnené všetky podmienky požadované na založenie spoločností. Takéto kontroly by mohli okrem iného zahŕňať videokonferencie alebo iné online prostriedky, ktoré poskytujú audiovizuálne spojenie v reálnom čase.
- (23) S cieľom zabezpečiť ochranu všetkých osôb, ktoré sú v interakcii so spoločnosťami, by členské štáty mali mať možnosť zabrániť podvodnému konaniu alebo inému zneužitiu tým, že odmietnu vymenovanie osoby do vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti nielen vzhľadom na predchádzajúce správanie danej osoby na ich vlastnom území, ale aj na základe informácií poskytnutých inými členskými štátmi, ak to umožňuje vnútroštátne právo. Členské štáty by preto mali mať možnosť požadovať informácie od iných členských štátov. Odpoveď by mohla pozostávať buď z informácií o právoplatne potvrdennej diskvalifikácii osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti, alebo z iných informácií, ktoré sú relevantné z hľadiska diskvalifikácie osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti v členskom štáte, ktorý poskytuje odpoveď. Tieto žiadosti o informácie by malo byť možné podať prostredníctvom systému prepojenia registrov. V tejto súvislosti by členské štáty mali mať možnosť slobodne si vybrať spôsob, ako najlepšie zbierať tieto informácie, napríklad zhromaždením príslušných informácií zo všetkých registrov alebo iných miest, na ktorých sa uchovávajú v súlade s ich vnútroštátnym právom, alebo vytvorením osobitných registrov či špecializovaných oddielov v obchodných registroch. Ak sú potrebné ďalšie informácie, napríklad o dĺžke trvania a dôvodoch diskvalifikácie osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti, by členské štáty mali mať možnosť poskytnúť ich prostredníctvom všetkých dostupných systémov výmeny informácií v súlade s vnútroštátnym právom. Táto smernica by však nemala ukladať povinnosť požadovať v každom prípade takéto informácie. Okrem toho by možnosť zohľadniť informácie o diskvalifikácii osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti v inom členskom štáte nemala členským štátom ukladať povinnosť uznať diskvalifikáciu na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti právoplatne potvrdenú v iných členských štátoch.

- (24) S cieľom zabezpečiť ochranu všetkých osôb, ktoré sú v interakcii so spoločnosťami alebo pobočkami a predchádzať podvodnému konaniu alebo inému zneužitiu, je dôležité, aby príslušné orgány v členských štátoch mohli overiť, či osoba, ktorá má byť vymenovaná do vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti, nebolo zakázané vykonávať vedúcu funkciu alebo funkciu v orgáne spoločnosti. Na uvedený účel by príslušné orgány mali tiež prostredníctvom systému prepojenia obchodných registrov vedieť, či má daná osoba záznam v niektorom z registrov relevantných pre určenie diskvalifikácie osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti v iných členských štátoch. Registre, orgány alebo osoby alebo subjekty oprávnenými podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty online postupov by nemali uchovávať takéto osobné údaje dlhšie, ako je potrebné na posúdenie vhodnosti osoby, ktorá má byť vymenovaná za riaditeľa. Takéto subjekty by však mohli potrebovať uchovávať tieto informácie dlhšie na účely možného preskúmania zamietavého rozhodnutia. V každom prípade by lehota uchovávania nemala presiahnuť lehotu stanovenú vo vnútroštátnych predpisoch týkajúcich sa uchovávania akýchkoľvek osobných údajov súvisiacich so založením spoločnosti alebo zápisom pobočky alebo s tým súvisiacim podávaním dokumentov a údajov.
- (25) Povinnosti ustanovené v tejto smernici týkajúce sa založenia spoločností online a zápisu pobočiek do registra online by sa nemali dotýkať iných formálnych požiadaviek, ktoré nesúvisia s právom obchodných spoločností a ktoré musí spoločnosť splňať, aby mohla v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom začať vykonávať svoju činnosť.
- (26) Ako v prípade založenia spoločností online a zápis pobočiek do registra online, malo by byť s cieľom znížiť náklady a zaťaženie spoločností aj počas celého životného cyklu spoločnosti možné, aby sa dokumenty a údaje do vnútroštátnych registrov predkladali v plnej miere online. Členské štáty by súčasne mali mať možnosť umožniť podávanie dokumentov a údajov iným spôsobom vrátane listinnej podoby. Okrem toho by sa údaje o spoločnosti mali poskytnúť až po tom, ako sa uvedené údaje v uvedených vnútroštátnych registroch stanú prístupnými verejnosti, keďže registre sú teraz prepojené a slúžia ako komplexné referenčné miesto pre používateľov. Aby sa predišlo narušeniu existujúcich prostriedkov poskytovania údajov, členské štáty by mali mať aj možnosť zvoliť si uverejnenie všetkých alebo niektorých údajov o spoločnosti v celoštátnom vestníku, pričom súčasne zabezpečenia, aby register elektronicky zasielal údaje do celoštátného vestníku. Táto smernica by nemala mať vplyv na vnútroštátne pravidlá týkajúce sa materiálnej a formálnej záväznosti registra a úlohy celoštátného vestníka.
- (27) S cieľom uľahčiť spôsob, akým sa údaje uchovávané vo vnútroštátnych registroch môžu vyhľadávať a vymieňať s inými systémami, by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa po uplynutí príslušnej lehoty na transpozíciu všetky dokumenty a údaje poskytnuté akémukoľvek orgánu alebo osobe alebo subjektu oprávnenému podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty online postupov ako súčasť online postupov ustanovených v tejto smernici mohli uchovávať v registroch v strojovo čitateľnom formáte umožňujúcom vyhľadávanie alebo vo forme štruktúrovaných údajov. To znamená, že formát súboru by mal byť štruktúrovaný tak, aby softvérové aplikácie mohli ľahko identifikovať, rozpoznať a extrahovať špecifické údaje a ich vnútornú štruktúru. Požiadavka na zabezpečenie toho, že dokumenty a údaje budú vo formáte umožňujúcom vyhľadávanie, by nemala zahŕňať naskenované podpisy ani iné údaje, ktoré nie sú vhodné pre strojovú čitateľnosť. Keďže by si to mohlo vyžadovať zmeny v súčasných informačných systémoch členských štátov, mala by sa pre túto požiadavku stanoviť dlhšia lehota na transpozíciu.
- (28) Aby sa znížili náklady, administratívna záťaž a dĺžka postupov pre spoločnosti, členské štáty by mali v oblasti práva obchodných spoločností uplatňovať zásadu „jedenkrát a dost“, ktorá je v Únii zakotvená, ako to potvrdzuje okrem iného nariadenie (EÚ) 2018/1724, akčný plán Európskej komisie pre elektronickú verejnú správu alebo Tallinnské vyhlásenie o elektronickej verejnej správe. Uplatňovanie zásady „jedenkrát a dost“ znamená, že sa od spoločností nevyžaduje, aby tie isté údaje predkladali orgánom verejnej správy viac ako raz. Spoločnosti by napríklad nemali mať povinnosť predkladať tie isté údaje do vnútroštátneho registra a aj do celoštátného vestníka. Namiesto toho by register mal už podávané údaje poskytnúť priamo celoštátnemu vestníku. Podobne v prípadoch, keď je spoločnosť založená v jednom členskom štáte a chce zapísať do registra pobočku v inom členskom štáte, táto spoločnosť by mala mať možnosť využiť dokumenty alebo údaje, ktoré predtým predložila do registra. Okrem toho, ak je spoločnosť založená v jednom členskom štáte, ale má pobočku v inom členskom štáte, táto spoločnosť by mala mať možnosť predložiť určité zmeny v údajoch o tejto spoločnosti iba registru, v ktorom je táto spoločnosť zapísaná, a to bez toho, aby musela predkladať tie isté údaje registru, v ktorom je zapísaná pobočka. Namiesto toho by si register, v ktorom je zapísaná spoločnosť, a register, v ktorom je zapísaná pobočka, mali údaje, napríklad o zmene obchodného mena spoločnosti alebo sídla spoločnosti, vymieňať elektronicky, a to prostredníctvom systému prepojenia registrov.

- (29) S cieľom zabezpečiť, že o spoločnostiach v Únii budú k dispozícii konzistentné a aktuálne údaje, a ďalej zvýšiť transparentnosť by malo byť možné používať prepojenie registrov na výmenu údajov o akejkoľvek právnej forme spoločnosti zapísanej v registroch členských štátov v súlade s vnútroštátnym právom. Členské štáty by mali mať možnosť zhotovovať elektronické kópie dokumentov a údajov týchto iných právnych foriem spoločností, ktoré sú dostupné aj prostredníctvom uvedeného systému prepojenia registrov.
- (30) V záujme transparentnosti a ochrany záujmov pracovníkov, veriteľov a menšinových spoločníkov (akcionárov) a s cieľom podporiť dôveru pri obchodných transakciách vrátane tých, ktoré majú cezhraničný charakter v rámci vnútorného trhu, je dôležité, aby investori, zainteresované strany, obchodní partneri a orgány mali jednoduchý prístup k údajom o spoločnostiach. Aby sa zlepšila dostupnosť týchto údajov, viac údajov by malo byť k dispozícii vo všetkých členských štátoch bezplatne. Takéto údaje by mali zahŕňať údaje o aktuálnom stave spoločnosti a údaje o jej pobočkách v iných členských štátoch, ako aj údaje o osobách, ktoré majú buď ako subjekt, alebo členovia akéhokoľvek takéhoto subjektu oprávnenie zastupovať spoločnosť. Okrem toho cena za získanie kópie všetkých dokumentov a údajov zverejnených spoločnosťou alebo ich časti, či už v listinnej podobe alebo elektronickými prostriedkami, by nemala presiahnuť administratívne náklady na tieto dokumenty vrátane nákladov na vývoj a údržbu registrov za predpokladu, že cena za požadované údaje nie je neprimeraná.
- (31) V súčasnosti majú členské štáty možnosť zriadiť fakultatívne miesta prístupu k systému prepojenia registrov. Avšak nie je možné, aby Komisia pripojila do systému prepojenia registrov ďalšie zainteresované strany. Aby iné zainteresované strany mohli využívať prepojenie registrov a zabezpečiť, že ich systémy budú uchovávať presné, aktuálne a spoľahlivé údaje o spoločnostiach, Komisia by mala byť splnomocnená zriadiť dodatočné miesta prístupu. Takéto miesta prístupu by mali odkazovať na systémy vytvorené a prevádzkované Komisiou alebo inými inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie na účely plnenia ich administratívnych úloh alebo na dosiahnutie súladu s ustanoveniami práva Únie.
- (32) S cieľom pomôcť spoločnostiam pôsobiacim na vnútornom trhu ľahšie rozširovať svoju podnikateľskú činnosť do zahraničia, by sa im malo umožniť založiť a vykonať zápis pobočiek do registra v inom členskom štáte online. Členské štáty by preto mali podobným spôsobom spoločnostiam umožniť zápis pobočiek do registra online a podanie dokumentov a údajov online, čo by pomohlo znížiť náklady a zároveň aj administratívnu záťaž a dĺžku trvania formálnych požiadaviek týkajúcich sa cezhraničného rozširovania.
- (33) Keď sa vykonáva zápis pobočky do registra v prípade spoločnosti, ktorá je zapísaná v registri v inom členskom štáte, členské štáty by mali mať takisto možnosť overiť určité údaje o spoločnosti prostredníctvom systému prepojenia registrov. Okrem toho, ak sa pobočka v jednom členskom štáte zruší, register tohto členského štátu by o takomto zrušení mal informovať členský štát, v ktorom je spoločnosť zapísaná v registri, prostredníctvom systému prepojenia registrov a obidva registre by mali tento údaj zapísať.
- (34) Aby sa zaistil súlad s právom Únie a vnútroštátnym právom, je potrebné vypustiť ustanovenie týkajúce sa kontaktného výboru, ktorý prestal existovať, a aktualizovať formy spoločností uvedené v prílohách I a II k smernici (EÚ) 2017/1132.
- (35) S cieľom prípravy na budúce zmeny právnych predpisov členských štátov a Únie týkajúcich sa právnych foriem spoločností by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na účely aktualizácie zoznamov foriem spoločností uvedených v prílohách I, II a IIA k smernici (EÚ) 2017/1132. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽⁷⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (36) Ustanovenia tejto smernice vrátane povinností spoločností zapísať sa do registra sa nedotýkajú vnútroštátneho práva týkajúceho sa daňových opatrení členských štátov alebo ich územných a administratívnych jednotiek.

(7) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (37) Táto smernica by nemala mať vplyv na právomoc členských štátov zamietnuť žiadosti o založenie spoločnosti a vykonanie zápisu pobočiek do registra v prípade podvodu alebo zneužitia, ani na opatrenia členských štátov v oblasti vyšetrovania a presadzovania práva vrátane opatrení policajných alebo iných príslušných orgánov. Ostatné povinnosti vyplývajúce z práva Únie a vnútroštátneho práva vrátane tých, ktoré vyplývajú z boja proti praniu špinavých peňazí a proti financovaniu terorizmu a pravidiel týkajúcich sa skutočného vlastníctva, by takisto mali zostať nedotknuté. Táto smernica sa nedotýka ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849⁽⁸⁾, ktoré sa venujú rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, najmä povinností týkajúcich sa vykonávania vhodných opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na základe rizika a identifikácie a zaznamenania konečného užívateľa výhod akéhokoľvek novozaloženého subjektu v členskom štáte, v ktorom je založený.
- (38) Táto smernica by sa mala uplatňovať v súlade s právom Únie v oblasti ochrany údajov a ochrany súkromia a osobných údajov, ako sú zakotvené v článkoch 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie. Akékoľvek spracovanie osobných údajov fyzických osôb podľa tejto smernice sa musí vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁽⁹⁾.
- (39) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹⁰⁾ a 26. júla 2018 vydal stanovisko.
- (40) Keďže cieľ tejto smernice, a to, aby sa spoločnostiam na vnútornom trhu poskytlo viac digitálnych riešení, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii prijať opatrenia. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (41) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽¹¹⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (42) Vzhľadom na komplexnosť zmien, ktoré sa majú vykonať vo vnútroštátnych systémoch na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tejto smernice, a vzhľadom na podstatné rozdiely, ktoré v súčasnosti existujú medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o používanie digitálnych nástrojov a postupov v oblasti práva obchodných spoločností, je vhodné stanoviť, aby členské štáty, ktoré majú osobitné ťažkosti pri transpozícii určitých ustanovení tejto smernice, mohli oznámiť Komisii, že potrebujú predĺženie príslušného obdobia implementácie o jeden rok. Členské štáty by mali uviesť objektívne dôvody pre uplatnenie takéhoto predĺženia.
- (43) Komisia by mala vykonať hodnotenie tejto smernice. Podľa bodu 22 Medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva by toto hodnotenie malo byť založené na piatich kritériách – efektívnosti, účinnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnote – a malo by poskytovať základ pre posúdenie vplyvu ďalších možných opatrení. Členské štáty by mali pomôcť vykonať toto hodnotenie tým, že poskytnú Komisii údaje, ktoré majú k dispozícii o tom, ako založenie spoločností online funguje v praxi, napríklad údaje o počte založení spoločností online, počet prípadov, v ktorých sa používali vzory alebo v ktorých sa vyžadovala fyzická prítomnosť, a priemerné trvanie a náklady na založenie spoločností online.

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracovávaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽¹¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (44) Informácie by sa mali zbierať na účely posúdenia plnenia tejto smernice v súvislosti s cieľom, ktorý sleduje, a na účely vykonania hodnotenia v súlade s bodom 22 Medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
- (45) Smernica (EÚ) 2017/1132 by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice (EÚ) 2017/1132

Smernica (EÚ) 2017/1132 sa mení takto:

1. V článku 1 sa za druhú zarážku vkladá táto zarážka:

„— pravidiel vzťahujúcich sa na zakladenie spoločností online, zápis pobočiek do registra online a podávanie dokumentov a údajov online zo strany spoločností a ich pobočiek,“;

2. V hlave I sa názov kapitoly III nahrádza takto:

„Online postupy (založenie, zápis do registra a podávanie), zverejňovanie a registre“;

3. Článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

Rozsah pôsobnosti

Koordináčne opatrenia stanovené v tomto oddiele a v oddiele 1A sa vzťahujú na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa právnych foriem spoločností uvedených v prílohe II, a ak je to špecifikované, na právne formy spoločností uvedené v prílohách I a IIA.“

4. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 13a

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto kapitoly:

1. „prostriedky elektronickej identifikácie“ sú prostriedky elektronickej identifikácie, ako sú vymedzené v článku 3 bode 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 (*);
2. „schéma elektronickej identifikácie“ je schéma elektronickej identifikácie, ako je vymedzená v článku 3 bode 4 nariadenia (EÚ) č. 910/2014;
3. „elektronické prostriedky“ sú elektronické zariadenia používané na spracovanie, vrátane digitálnej kompresie, a uchovávanie údajov, prostredníctvom ktorých sú informácie pôvodne odoslané a prijaté na mieste určenia, pričom sa tieto informácie ako celok zasielajú, doručujú a prijímajú spôsobom, ktorý určia členské štáty;

4. „založenie“ je celý proces zriadenia spoločnosti v súlade s vnútroštátnym právom vrátane vyhotovenia aktu o založení spoločnosti a všetkých krokov potrebných na zápis spoločnosti do registra;
5. „zápis pobočky do registra“ je proces vedúci k sprístupneniu dokumentov a údajov týkajúcich sa novej pobočky otvorenej v členskom štáte;
6. „vzor“ je model aktu o založení spoločnosti, ktorý vypracovali členské štáty v súlade s vnútroštátnym právom a ktorý sa používa na založenie spoločnosti online v súlade s článkom 13g.

Článok 13b

Uznávanie prostriedkov identifikácie na účely online postupov

1. Členské štáty zabezpečia, aby tieto prostriedky elektronickej identifikácie mohli používať navrhovatelia, ktorí sú občanmi Únie, pri online postupoch uvedených v tejto kapitole:
 - a) prostriedky elektronickej identifikácie vydané v rámci schémy elektronickej identifikácie schválenej ich vlastným členským štátom;
 - b) prostriedky elektronickej identifikácie vydané v inom členskom štáte a uznané na účely cezhraničnej autentifikácie v súlade s článkom 6 nariadenia (EÚ) č. 910/2014.
2. Členské štáty môžu odmietnuť uznať prostriedky elektronickej identifikácie, ak úroveň zabezpečenia uvedených prostriedkov elektronickej identifikácie nie sú v súlade s podmienkami stanovenými v článku 6 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 910/2014.
3. Všetky prostriedky identifikácie uznané členskými štátmi sa sprístupnia verejnosti.
4. Ak je to opodstatnené z dôvodu verejného záujmu s cieľom zabrániť zneužitiu alebo zmene totožnosti, členské štáty môžu na účely overenia totožnosti navrhovateľa prijať opatrenia, ktorými by mohli vyžadovať fyzickú prítomnosť uvedeného navrhovateľa pred akýmkoľvek orgánom alebo osobou alebo subjektom oprávneným podľa vnútroštátneho práva na riešenie akéhokoľvek aspektu online postupov uvedených v tejto kapitole vrátane vypracovania aktu o založení spoločnosti. Členské štáty zabezpečia, aby sa fyzická prítomnosť navrhovateľa mohla vyžadovať len v individuálnych prípadoch, v ktorých existujú dôvody vedúce k podozreniu z falšovania totožnosti, a aby sa všetky ostatné kroky postupu mohli dokončiť online.

Článok 13c

Všeobecné ustanovenia o online postupoch

1. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy členských štátov, ktoré v súlade s právnymi systémami a právnymi tradíciami členských štátov určia akýkoľvek orgán alebo osobu alebo subjekt oprávnený podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty založenia spoločnosti online, zápisu pobočiek do registra online a podávania dokumentov a údajov online.
2. Táto smernica sa tiež uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté postupy a požiadavky stanovené vnútroštátnym právom vrátane tých, ktoré sa týkajú právnych postupov na vypracovanie aktov o založení, za predpokladu, že je možné založenie spoločnosti online podľa článku 13g a zápis pobočky do registra online podľa článku 28a, ako aj podávanie dokumentov a údajov online podľa článkov 13j a 28b.

3. Požiadavky podľa stanovené vnútroštátnym právom sa pravosti, presnosti, spoľahlivosti, dôveryhodnosti a požadovanej právnej formy predkladaných dokumentov alebo údajov zostávajú touto smernicou nedotknuté za predpokladu, že je možné založenie spoločnosti online podľa článku 13g a zápis pobočky do registra online podľa článku 28a, ako aj podávanie dokumentov a údajov online podľa článkov 13j a 28b.

Článok 13d

Poplatky za online postupy

1. Členské štáty zabezpečia, aby pravidlá o poplatkoch, ktoré sa vzťahujú na online postupy uvedené v tejto kapitole, boli transparentné a uplatňované nediskriminačným spôsobom.
2. Akékoľvek poplatky za online postupy ukladané registrami podľa článku 16 nesmú prekročiť pokrytie nákladov na poskytovanie takýchto služieb.

Článok 13e

Platby

Ak si dokončenie postupu stanoveného v tejto kapitole vyžaduje platbu, členské štáty zabezpečia, aby sa uvedená platba mohla vykonať prostredníctvom široko dostupnej online platobnej služby, ktorú možno použiť na cezhraničné platby, ktorá umožní identifikáciu platiteľa a je poskytovaná finančnou inštitúciou alebo poskytovateľom platobných služieb usadenými v niektorom členskom štáte.

Článok 13f

Požiadavky na informácie

Členské štáty zabezpečia, aby boli na registračných portáloch alebo na webových sídlach, ktoré sú prístupné prostredníctvom jednotnej digitálnej brány za účelom pomoci pri založení spoločností a zápise pobočiek do registra dostupné stručné a ľahko použiteľné informácie poskytované bezplatne a minimálne v jazyku, ktorému najviac rozumie čo najväčší počet cezhraničných používateľov. Informácie zahŕňajú minimálne:

- a) pravidlá týkajúce sa založenia spoločností vrátane online postupov uvedených v článkoch 13g a 13j a požiadavky týkajúce sa používania vzorov a iných zakladajúcich dokumentov, identifikácie osôb, používania jazykov a príslušných poplatkov;
- b) pravidlá týkajúce sa zápisu pobočiek do registra vrátane online postupov uvedených v článkoch 28a a 28b a požiadavky týkajúce sa dokumentov na zápis do registra, identifikácie osôb a používania jazykov;
- c) prehľad platných pravidiel o tom, ako sa stať členom správneho orgánu, riadiaceho orgánu alebo dozorného orgánu spoločnosti, vrátane pravidiel o diskvalifikácii osôb na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti a o orgánoch alebo subjektoch zodpovedných za uchovávanie informácií o diskvalifikovaných osobách na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti;
- d) prehľad právomocí a povinností správneho orgánu, riadiaceho orgánu a dozorného orgánu spoločnosti vrátane oprávnenia zastupovať spoločnosť vo vzťahu k tretím osobám.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).“

5. V hlave I kapitole III sa vkladá tento oddiel:

„Oddiel 1 A

Založenie online, podávanie online a zverejňovanie

Článok 13g

Založenie spoločností online

1. S výhradou ustanovení uvedených v článku 13b ods. 4 a odseku 8 tohto článku členské štáty zabezpečia, aby založenie spoločností bolo možné vykonať v plnej miere online bez fyzickej prítomnosti navrhovateľa pred akýmkoľvek orgánom alebo osobou alebo subjektom oprávneným podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty založenia spoločností online vrátane vypracovania aktu o založení spoločnosti.

Členské štáty sa však môžu rozhodnúť, že nebudú poskytovať postupy založenia spoločností online v prípade iných právnych foriem spoločností, ako sú tie uvedené v prílohe IIA.

2. Členské štáty ustanovia podrobné pravidlá pre založenie spoločností online vrátane pravidiel týkajúcich sa používania vzorov uvedených v článku 13h, a dokumentov a údajov požadovaných na založenie spoločnosti. Ako súčasť uvedených pravidiel členské štáty zabezpečia, aby bolo možné vykonať takéto založenie online formou predloženia dokumentov alebo údajov v elektronickej podobe vrátane elektronických kópií dokumentov a údajov uvedených v článku 16a ods. 4.

3. Pravidlá uvedené v odseku 2 musia obsahovať minimálne:

- a) postupy na zabezpečenie to, že navrhovatelia majú potrebnú právnu spôsobilosť a oprávnenie zastupovať spoločnosť;
- b) prostriedky na overenie totožnosti navrhovateľov v súlade s článkom 13b;
- c) požiadavky, aby navrhovatelia používali dôveryhodné služby uvedené v nariadení (EÚ) č. 910/2014;
- d) postupy na overenie zákonnosti predmetu podnikania alebo činnosti spoločnosti, pokiaľ je toto overenie stanovené vo vnútroštátnom práve;
- e) postupy na overenie zákonnosti obchodného mena spoločnosti, pokiaľ je toto overenie stanovené vo vnútroštátnom práve;
- f) postupy na overenie vymenovania osôb na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti.

4. Pravidlá uvedené v odseku 2 môžu konkrétne obsahovať aj:

- a) postupy na zabezpečenie zákonnosti aktov o založení spoločnosti vrátane overovania správneho používania vzorov;
- b) dôsledky označenia osôb príslušným orgánom v niektorom členskom štáte za diskvalifikované osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti;
- c) úloha notára alebo akejkoľvek inej osoby alebo subjektu oprávneného podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty založenia spoločnosti online;
- d) vylúčenie založenia spoločnosti online v prípadoch, keď základné imanie spoločnosti má byť splatené formou nepenažného vkladu.

5. Členské štáty nesmú založenie spoločnosti online podmieniť získaním licencie alebo povolenia pred tým, ako je spoločnosť zapísaná do registra, ak takáto podmienka nie je nevyhnutná pre riadnu kontrolu určitých činností stanovenú vo vnútroštátnom práve.

6. Členské štáty zabezpečia, že ak sa ako súčasť postupu založenia spoločnosti vyžaduje splatenie základného imania, takáto platba sa môže v súlade s článkom 13e uskutočniť online platbou na bankový účet banky, ktorá pôsobí v Únii. Okrem toho členské štáty zaistia, aby potvrdenie o vykonaní takýchto platieb bolo možné predkladať online.

7. Členské štáty zabezpečia, aby založenie spoločnosti online bolo dokončené do piatich pracovných dní, ak spoločnosť zakladajú výlučne fyzické osoby, ktoré použijú vzory podľa článku 13h, alebo do 10 pracovných dní v ostatných prípadoch, pričom lehota začína plynúť od momentu, keď dôjde k tej z nasledujúcich skutočností, ktorá nastane neskôr:

- a) dátum splnenia všetkých formálnych požiadaviek požadovaných na založenie spoločnosti online vrátane doručenia všetkých dokumentov a údajov, ktoré sú v súlade s vnútroštátnym právom, orgánu alebo osobe alebo subjektu oprávnenému podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty založenia spoločnosti;
- b) dátum zaplatenia súdneho poplatku, splatenia základného imania formou peňažného vkladu alebo splatenia základného imania formou nepeňažného vkladu, ako ustanovuje vnútroštátne právo.

Ak nie je možné dokončiť postup v lehotách uvedených v tomto odseku, členské štáty zabezpečia, aby bol navrhovateľ informovaný o dôvodoch predĺženia online procesu.

8. Keď je to opodstatnené z dôvodu verejného záujmu s cieľom zabezpečiť súlad so zákonnými predpokladmi na právnu spôsobilosť a na základe oprávnenia navrhovateľov zastupovať spoločnosť, môže požadovať fyzickú prítomnosť navrhovateľa akýkoľvek orgán alebo osoba alebo subjekt oprávnený podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekt založenia spoločnosti online vrátane vypracovania aktu o založení spoločnosti. Členské štáty zabezpečia, aby sa v takýchto prípadoch fyzická prítomnosť navrhovateľa mohla vyžadovať len v individuálnych prípadoch vtedy, keď existujú dôvody na podozrenie z nedodržania pravidiel uvedených v odseku 3 písm. a). Členské štáty zabezpečia, aby sa všetky ostatné kroky postupu mohli stále dokončiť online.

Článok 13h

Vzory na založenie spoločností online

1. Členské štáty sprístupnia na registračných portáloch alebo internetových stránkach, ktoré sú prístupné prostredníctvom jednotnej digitálnej brány, vzory pre právne formy spoločností, ktoré sú uvedené v prílohe IIA. Členské štáty môžu tiež vypracovať vzory, ktoré sú prístupné online a týkajú sa založenia iných právnych foriem spoločností.

2. Členské štáty zabezpečia, aby vzory uvedené v odseku 1 tohto článku mohli navrhovatelia použiť ako súčasť postupu na založenie spoločnosti online uvedeného v článku 13g. Ak navrhovatelia použijú uvedené vzory v súlade s pravidlami uvedenými v článku 13g ods. 4 písm. a), požiadavka úradného spísania a úradného osvedčenia aktu o založení spoločnosti sa považuje za splnenú, ak sa neustanovuje preventívna správna alebo súdna kontrola, ako sa ustanovuje v článku 10.

Táto smernica nemá vplyv na akúkoľvek požiadavku vyplývajúcu z vnútroštátneho práva, podľa ktorej sa vyžaduje úradné spísanie aktov o založení, pokiaľ je možné založenie spoločnosti online podľa článku 13g.

3. Členské štáty by mali vzory sprístupniť minimálne v jednom z úradných jazykov Únie, ktorému vo všeobecnosti rozumie čo najväčší možný počet cezhraničných používateľov. Dostupnosť vzorov v iných jazykoch, než je úradný jazyk alebo úradné jazyky príslušného členského štátu, je len na informačné účely, pokiaľ uvedený členský štát nerozhodne, že spoločnosť je tiež možné založiť na základe vzorov v takýchto iných jazykoch.

4. Obsah vzorov upravuje vnútroštátne právo.

Článok 13i

Diskvalifikované osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby mali zavedené pravidlá o diskvalifikácii osôb na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti. Uvedené pravidlá zahŕňajú možnosť zohľadniť právoplatne potvrdenú diskvalifikáciu na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti alebo informácie relevantné pre určenie diskvalifikácie na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti dostupné v inom členskom štáte. Na účely tohto článku sú osobami vo vedúcej funkcii alebo vo funkcii v orgáne spoločnosti minimálne osoby uvedené v článku 14 písm. d) bode i).

2. Členské štáty môžu požadovať, aby osoby, ktoré sa uchádzajú o vedúcu funkciu alebo funkciu v orgáne spoločnosti, vyhlásili, či sú si vedomé akýchkoľvek okolností, ktoré by mohli viesť k ich diskvalifikácii na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti v dotknutom členskom štáte.

Členské štáty môžu odmietnuť vymenovanie osoby do vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti, ak je táto osoba v súčasnosti považovaná za diskvalifikovanú na vykonávanie tejto funkcie v inom členskom štáte.

3. Členské štáty zabezpečia, aby mohli odpovedať na žiadosť iného členského štátu o informácie, ktoré sú relevantné z hľadiska diskvalifikácie osôb na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti podľa práva členského štátu, ktorý odpovedá na žiadosť.

4. S cieľom odpovedať na žiadosť uvedenú v odseku 3 tohto článku členské štáty prijímú minimálne opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby mohli bezodkladne poskytnúť informácie o tom, či je daná osoba uznaná za diskvalifikovanú na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne alebo má záznam v niektorom z ich registrov, ktorý obsahuje informácie relevantné pre určenie diskvalifikácie osôb na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti, a to prostredníctvom systému uvedeného v článku 22. Členské štáty si môžu vymieňať aj ďalšie informácie, napríklad informácie o období a dôvodoch diskvalifikácie. Takúto výmenu upravuje vnútroštátne právo.

5. Komisia stanoví podrobné opatrenia a technické podrobnosti pre výmenu informácií uvedenú v odseku 4 tohto článku prostredníctvom vykonávacích aktov uvedených v článku 24.

6. Odseky 1 až 5 sa uplatňujú *mutatis mutandis*, ak spoločnosť podá do registra uvedeného v článku 16 údaje týkajúce sa vymenovania novej osoby vo vedúcej funkcii alebo vo funkcii v orgáne spoločnosti.

7. Osobné údaje osôb uvedených v tomto článku sa spracúvajú v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 a vnútroštátnym právom s cieľom umožniť orgánu alebo osobe alebo subjektu oprávnenému podľa vnútroštátneho práva posúdiť potrebné informácie týkajúce sa diskvalifikácie osoby na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti s cieľom zabrániť podvodnému správaniu alebo inému zneužitiu a zabezpečiť ochranu všetkých osôb, ktoré sú v interakcii so spoločnosťami alebo pobočkami.

Členské štáty zabezpečia, aby registre uvedené v článku 16, orgány alebo osoby či subjekty oprávnené podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty online postupov neuchovávali osobné údaje prenášané na účely tohto článku dlhšie, ako je potrebné, a v žiadnom prípade nie dlhšie ako sú uchovávané akékoľvek osobné údaje týkajúce sa založenia spoločnosti, zápisu pobočky alebo podania zo strany spoločnosti alebo pobočky.

Článok 13j

Podávanie dokumentov a údajov o spoločnosti online

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné podať dokumenty a údaje uvedené v článku 14 vrátane ich akejkoľvek zmeny do registra online v lehote stanovenej v právnych predpisoch členského štátu, v ktorom je spoločnosť zapísaná do registra. S výhradou ustanovení uvedených v článku 13b ods. 4 a prípadne článku 13g ods. 8 členské štáty zabezpečia, aby sa takéto podanie dalo vcelku vykonať online bez toho, aby navrhovatelia museli byť fyzicky prítomní pred akýmkoľvek orgánom alebo osobou alebo subjektom oprávneným podľa vnútroštátneho práva zaoberať sa spracovaním podávania online.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné elektronicky overiť pôvod a úplnosť dokumentov podaných online.
 3. Členské štáty môžu požadovať, aby určité spoločnosti alebo všetky spoločnosti podali online určité alebo všetky dokumenty a údaje uvedené v odseku 1.
 4. Článok 13g ods. 2 až 5 sa uplatňujú *mutatis mutandis* na podávanie dokumentov a údajov online.
 5. Členské štáty môžu naďalej umožniť iné formy podávania než tie, ktoré sú uvedené v odseku 1, a to aj elektronickými prostriedkami alebo v listinnej podobe, zo strany spoločností, notárov alebo iných osôb alebo subjektov oprávnených podľa vnútroštátneho práva vykonávať takéto formy podaní.“
6. Článok 16 sa nahrádza takto:

„Článok 16

Zverejňovanie v registri

1. V každom členskom štáte sa v centrálnom registri, obchodnom registri alebo v registri spoločností (ďalej len „register“) založí spis pre každú spoločnosť v ňom zapísanú.

Členské štáty zabezpečia, aby spoločnosti mali európsky jedinečný identifikačný znak (ďalej len „EUID“ - European unique identifier) uvedený v bode 8 prílohy k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) 2015/884 (*), ktorý umožňuje ich jednoznačnú identifikáciu v komunikácii medzi registrami prostredníctvom systému prepojenia registrov zriadeného v súlade s článkom 22 (ďalej len „systém prepojenia registrov“). Tento jedinečný identifikačný znak pozostáva minimálne z prvkov umožňujúcich identifikáciu členského štátu, v ktorom sa nachádza register, vnútroštátneho registra pôvodu a čísla spoločnosti v danom registri, a v prípade potreby pozostáva aj z prvkov na zabránenie chybám v identifikácii.

2. Všetky dokumenty a údaje, ktoré sa majú zverejniť podľa článku 14, sa uchovávajú v spise uvedenom v odseku 1 tohto článku alebo sa vložia priamo do registra a predmet zápisov do registra sa zaznamená do spisu.

Všetky dokumenty a údaje uvedené v článku 14 sa bez ohľadu na prostriedky, ktorými boli podané, uchovávajú v spise založenom v registri alebo sa do neho vložia priamo v elektronickej podobe. Členské štáty zabezpečia, aby register všetky dokumenty a údaje, ktoré boli podané v listinnej podobe, čo možno najrýchlejšie previedol do elektronickej podoby.

Členské štáty zabezpečia, aby dokumenty a údaje uvedené v článku 14, ktoré boli podané v listinnej podobe pred 31. decembrom 2006, previedol register do elektronickej podoby, a to na základe žiadosti o zverejnenie doručenej elektronickými prostriedkami.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa zverejnenie dokumentov a údajov uvedených v článku 14 vykonalo tak, že sa sprístupnia verejnosti v registri. Členské štáty môžu takisto vyžadovať, aby niektoré alebo všetky uvedené dokumenty a údaje boli uverejnené v celoštátnom vestníku určenom na tento účel alebo prostredníctvom rovnako účinných prostriedkov. Uvedené prostriedky majú viesť minimálne k využívaniu systému, v ktorom je prístup k zverejneným dokumentom alebo údajom možný v chronologickom poradí prostredníctvom centrálnej elektronickej platformy. V takýchto prípadoch register zabezpečí, že tieto dokumenty a údaje zašle elektronicky celoštátnemu vestníku alebo do centrálnej elektronickej platformy.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby sa zabránilo nesúladu medzi tým, čo je uvedené v registri a čo v spise.

Členské štáty, ktoré vyžadujú uverejnenie dokumentov a údajov v celoštátnom vestníku alebo na centrálnej elektronickej platforme, prijímú potrebné opatrenia na to, aby sa zabránilo nezrovnalostiam medzi tým, čo je zverejnené v súlade s odsekom 3, a tým, čo sa uverejní v celoštátnom vestníku alebo na platforme.

V prípade akýchkoľvek nezrovnalostí podľa tohto článku majú prednosť dokumenty a údaje zverejnené v registri.

5. Spoločnosť sa môže odvolávať na dokumenty a údaje uvedené v článku 14 vo vzťahu k tretím osobám až po tom, ako boli zverejnené v súlade s odsekom 3 tohto článku, pokiaľ spoločnosť nepreukáže, že tretie osoby o týchto údajoch alebo obsahu dokumentov vedeli.

Vo vzťahu k úkonom vykonaným pred 16. dňom odo dňa zverejnenia sa však na dokumenty a údaje nemožno odvolať vo vzťahu k tretím osobám, ak tieto preukážu, že bolo pre ne nemožné o nich vedieť.

Tretie osoby sa vždy môžu odvolávať na dokumenty a údaje, s ohľadom na ktoré sa náležitosti zverejnenia ešte nesplnili, s výnimkou prípadov, v ktorých nezverejnenie vedie k neúčinnosti takýchto dokumentov a údajov.

6. Členské štáty zabezpečia, aby všetky dokumenty a údaje, ktoré boli predložené v rámci založenia spoločnosti, zápisu pobočky do registra alebo podania zo strany spoločnosti alebo pobočky, uchovávali registre v strojovo čitateľnom formáte umožňujúcom vyhľadávanie, alebo ako štruktúrované údaje.

(*) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/884 z 8. júna 2015, ktorým sa stanovujú technické špecifikácie a postupy potrebné pre systém prepojenia registrov stanovený smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/101/ES (Ú. v. EÚ L 144, 10.6.2015, s. 1).“

7. Vkladá sa tento článok:

„Článok 16a

Prístup k zverejneným údajom

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné na základe žiadosti získať z registra kópie všetkých dokumentov a údajov uvedených v článku 14 alebo akejkoľvek ich časti a aby sa takáto žiadosť mohla predkladať registru v listinnej podobe alebo elektronicke.

Členské štáty sa však môžu rozhodnúť, že určité typy dokumentov a údajov alebo ich časti, ktoré boli podané v listinnej podobe najneskôr 31. decembra 2006, sa nemôžu dať získať z registra elektronicke, ak medzi dátumom ich podania a dátumom predloženia žiadosti uplynula určitá stanovená doba. Takáto stanovená doba nesmie byť kratšia ako 10 rokov.

2. Poplatky za získanie kópií všetkých dokumentov alebo údajov uvedených v článku 14 alebo akejkoľvek ich časti v listinnej podobe alebo elektronicke nesmie presiahnuť administratívne náklady na ich zhotovenie vrátane nákladov na vývoj a údržbu registrov.

3. Kópie uložených dokumentov v listinnej alebo elektronickej podobe poskytnuté navrhovateľovi sa osvedčia ako „overené kópie“, pokiaľ sa navrhovateľ takéhoto osvedčenia nevzdá.

4. Členské štáty zabezpečia, aby kópie v elektronickej podobe a výpisy z dokumentov a údajov poskytované registrom boli overené prostredníctvom dôveryhodných služieb uvedených v nariadení (EÚ) č. 910/2014, aby sa zaručilo, že kópie v elektronickej podobe alebo výpisy poskytnutý register a že ich obsah je vernou kópiou dokumentu v držbe registra alebo že je v súlade s údajmi, ktoré obsahuje.“

8. V článku 17 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby boli sprístupnené aktuálne údaje s vysvetlením ustanovení vnútroštátneho práva, na základe ktorých sa tretie osoby môžu v súlade s článkom 16 ods. 3, 4 a 5 odvolať na údaje a všetky typy dokumentov uvedené v článku 14.“

9. Článok 18 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Elektronické kópie dokumentov a údajov uvedených v článku 14 sa prostredníctvom systému prepojenia registrov sprístupnia aj verejnosti. Členské štáty môžu sprístupniť aj dokumenty a údaje uvedené v článku 14 v prípade iných foriem spoločností, ako sú tie, ktoré sú uvedené v prílohe II.“

b) V odseku 3 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) dokumenty a údaje uvedené v článku 14, a to aj pre iné formy spoločností, ako sú tie, ktoré sú uvedené v prílohe II, ak sú tieto dokumenty sprístupnené členskými štátmi;“.

10. Článok 19 sa nahrádza takto:

„Článok 19

Poplatky za dokumenty a údaje

1. Poplatky ukladané za získanie dokumentov a údajov uvedených v článku 14 prostredníctvom systému prepojenia registrov nesmú presiahnuť s tým spojené administratívne náklady vrátane nákladov na vývoj a údržbu registrov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby prostredníctvom systému prepojenia registrov boli bezplatne k dispozícii tieto údaje a dokumenty minimálne v rozsahu:

- a) obchodné meno či mená a právna forma spoločnosti;
- b) sídlo spoločnosti zapísané v registri a členský štát, v ktorom je spoločnosť zapísaná v registri;
- c) registračné číslo spoločnosti a jej EUID;
- d) podrobnosti o internetovej stránke spoločnosti, ak sú tieto údaje zapisované vo vnútroštátnom registri;
- e) aktuálny stav spoločnosti, napríklad či je spoločnosť zrušená, vymazaná z registra, zlikvidovaná, rozpustená, ekonomicky aktívna alebo neaktívna, a to v zmysle vymedzenia vo vnútroštátnom práve, ak je zapisovaný vo vnútroštátnych registroch;
- f) predmet podnikania alebo činnosti spoločnosti, ak je zapisovaný vo vnútroštátnom registri;
- g) údaje o všetkých osobách, ktoré sú buď ako orgán alebo ako členovia takéhoto orgánu v danom čase oprávnené spoločnosťou, aby ju zastupovali vo vzťahu k tretím osobám a v konaniach pred súdom, a informácie, či osoby oprávnené zastupovať spoločnosť tak môžu urobiť samostatne alebo musia konať spoločne;
- h) údaje o akejkoľvek pobočke založenej spoločnosťou v inom členskom štáte vrátane obchodného mena, registračného čísla, EUID a členského štátu, v ktorom je pobočka zapísaná v registri.

3. Výmena informácií prostredníctvom systému prepojenia registrov je pre registre bezplatná.
4. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že údaje uvedené v písmenách d) a f) sa majú poskytovať bezplatne len orgánom iných členských štátov.“
11. Článok 20 ods. 3 sa vypúšťa.
12. Článok 22 sa mení takto:
- a) v odseku 4 sa dopĺňa tento pododsek:
- „Komisia tiež môže zriadiť fakultatívne miesta prístupu k systému prepojenia registrov. Takéto miesta prístupu pozostávajú zo systémov vytvorených a prevádzkovaných Komisiou alebo inými inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie na účely plnenia ich administratívnych úloh alebo na dosiahnutie súladu s ustanoveniami práva Únie. Zriadenie takýchto miest prístupu a akékoľvek podstatné zmeny v ich prevádzke oznámi Komisia bezodkladne členským štátom.“;
- b) odsek 5 sa nahrádza takto:
- „5. Prístup k informáciám zo systému prepojenia registrov sa poskytne prostredníctvom portálu a fakultatívnych miest prístupu zriadených členskými štátmi a Komisiou.“
13. Článok 24 sa mení takto:
- a) písmeno d) sa nahrádza takto:
- „d) technickú špecifikáciu, ktorou sa vymedzia metódy výmeny informácií medzi registrom spoločnosti a registrom pobočky podľa článkov 20, 28a, 28c, 30a a 34;“;
- b) písmeno e) sa nahrádza takto:
- „e) podrobný zoznam údajov, ktoré sa majú zaslať na účel výmeny informácií medzi registrami podľa článkov 20, 28a, 28c, 30a, 34 a 130;“;
- c) písmeno n) sa nahrádza takto:
- „n) postup a technické požiadavky na pripojenie fakultatívnych miest prístupu k platforme, ako je uvedené v článku 22;“;
- d) dopĺňa sa toto písmeno:
- „o) podrobné opatrenia a technické podrobnosti týkajúce sa výmeny informácií uvedených v článku 13i medzi registrami“;
- e) na koniec článku sa dopĺňa tento odsek:

„Komisia prijme vykonávacie akty podľa písmen d), e), n) a o) do 1. februára 2021.“

14. V hlave I kapitole III sa názov oddielu 2 nahrádza takto:

„Pravidlá týkajúce sa zápisu do registra a zverejňovania vzťahujúce sa na pobočky spoločností z iných členských štátov“.

15. V hlave I kapitole III oddiele 2 sa vkladajú tieto články:

„Článok 28a

Zápis pobočiek do registra online

1. S výhradou ustanovení uvedených v článku 13b ods. 4 a *mutatis mutandis* v článku 13g ods. 8 členské štáty zabezpečia, aby sa dal celý zápis pobočky do registra v jednom členskom štáte v prípade spoločnosti, na ktorú sa uplatňuje právo iného členského štátu, vykonať online bez toho, aby sa navrhovatelia museli osobne dostaviť pred akýkoľvek orgán alebo osobu alebo subjekt oprávnený podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty žiadosti o zápis pobočiek do registra.

2. Členské štáty stanovujú podrobné pravidlá pre zápis pobočky do registra online vrátane pravidiel o dokumentoch a údajoch, ktoré sa musia predložiť príslušnému orgánu. Ako súčasť týchto pravidiel členské štáty zabezpečia, aby bolo možné vykonať zápis do registra online predložením údajov alebo dokumentov v elektronickej podobe vrátane kópií dokumentov v elektronickej podobe a údajov uvedených v článku 16a ods. 4 alebo s využitím údajov alebo dokumentov, ktoré už boli predložené do niektorého registra.

3. Pravidlá uvedené v odseku 2 musia obsahovať minimálne:

- a) postup zabezpečujúci potrebnú právnu spôsobilosť navrhovateľov a oprávnenie navrhovateľov zastupovať spoločnosť;
- b) prostriedky na overenie totožnosti osoby alebo osôb, ktoré zapisujú pobočku do registra, alebo ich zástupcov;
- c) požiadavky, aby navrhovatelia používali dôveryhodné služby uvedené v nariadení (EÚ) č. 910/2014.

4. Pravidlá uvedené v odseku 2 môžu obsahovať aj postupy na:

- a) overenie zákonnosti predmetu podnikania pobočky;
- b) overenie zákonnosti obchodného mena pobočky;
- c) overenie zákonnosti dokumentov a údajov predložených pri zápise pobočky do registra;
- d) stanovenie úlohy notára alebo akejkoľvek inej osoby či subjektu zúčastňujúceho sa postupu zápisu pobočky do registra v súlade s uplatniteľným vnútroštátnymi ustanoveniami.

5. Členské štáty môžu overiť údaje o spoločnosti prostredníctvom systému prepojenia registrov pri zápise do registra pobočky spoločnosti usadenej v inom členskom štáte.

Členské štáty nesmú vykonanie zápisu pobočky do registra online podmieniť získaním licencie alebo povolenia pred tým, ako je pobočka zapísaná do registra, ak takáto podmienka nie je nevyhnutná pre riadnu kontrolu určitých činností stanovenú vo vnútroštátnom práve.

6. Členské štáty zabezpečia, aby zápis pobočky do registra online bol dokončený v lehote 10 pracovných dní od splnenia všetkých formálnych požiadaviek vrátane doručenia všetkých potrebných dokumentov a údajov, ktoré sú v súlade s vnútroštátnym právom, orgánu alebo osobe alebo subjektu oprávnenému podľa vnútroštátneho práva riešiť akékoľvek aspekty zápisu pobočky do registra.

Ak nie je možné vykonať zápis pobočky do registra v lehotách uvedených v tomto odseku, členské štáty zabezpečia, aby bol navrhovateľ informovaný o dôvodoch predĺženia online procesu.

7. Na základe zápisu pobočky spoločnosti založenej podľa práva iného členského štátu do registra, register členského štátu, v ktorom je táto pobočka zapísaná, oznámi prostredníctvom systému prepojenia registrov členskému štátu, v ktorom je spoločnosť zapísaná v registri, že pobočka bola zapísaná do registra. Členský štát, v ktorom je spoločnosť zapísaná v registri, potvrdí doručenie takéhoto oznámenia a bezodkladne zaznamená údaje vo svojom registri.

Článok 28b

Podávanie dokumentov a údajov o pobočkách online

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa podávanie dokumentov a údajov uvedených v článku 30 alebo ich akýchkoľvek zmien mohlo vykonať online v lehote stanovenej v právnych predpisoch členského štátu, v ktorom je pobočka usadená. S výhradou ustanovení uvedených v článku 13b ods. 4 a *mutatis mutandis* v článku 13g ods. 8 členské štáty zabezpečia, aby sa celé takéto podanie mohlo vykonať online bez toho, aby navrhovatelia museli byť fyzicky prítomní pred akýmkoľvek orgánom alebo osobou alebo subjektom oprávneným podľa vnútroštátneho práva na to, aby sa zaoberali online podaním.

2. Článok 28a ods. 2 až 5 sa uplatňujú *mutatis mutandis* na podávania online v prípade pobočiek.

3. Členské štáty môžu požadovať, aby sa určité alebo všetky dokumenty a údaje uvedené v odseku 1 podávali len online.

Článok 28c

Zrušenie pobočiek

Členské štáty zabezpečia, aby po doručení dokumentov a údajov uvedených v článku 30 ods. 1 písm. h) register členského štátu, v ktorom je pobočka spoločnosti zapísaná, prostredníctvom systému prepojenia registrov informoval register členského štátu, v ktorom je spoločnosť zapísaná, že jej pobočka bola zrušená a vymazaná z registra. Register členského štátu, v ktorom je spoločnosť zapísaná, potvrdí doručenie takéhoto oznámenia takisto prostredníctvom uvedeného systému a bezodkladne tento údaj zapíše.“

16. Vkladá sa tento článok:

„Článok 30a

Zmeny v dokumentoch a údajoch spoločnosti

Členský štát, v ktorom je spoločnosť zapísaná v registri, bezodkladne oznámi prostredníctvom systému prepojenia registrov členskému štátu, v ktorom je pobočka spoločnosti zapísaná v registri, podanie zmeny, v prípade, že ide o zapísanie zmeny týchto údajov:

- a) obchodné meno spoločnosti;
- b) sídlo spoločnosti zapísané v registri;
- c) identifikačné číslo zápisu spoločnosti v registri;
- d) právnu formu spoločnosti;
- e) dokumenty a údaje uvedené v článku 14 písm. d) a f).

Po doručení oznámenia uvedeného v registri, v ktorom je pobočka zapísaná, potvrdí prostredníctvom systému prepojenia registrov doručenie takéhoto oznámenia a zabezpečí, aby boli dokumenty a údaje uvedené v článku 30 ods. 1 bezodkladne aktualizované.“

17. V článku 31 sa dopĺňa tento odsek:

„Členské štáty môžu stanoviť, že povinnosť zverejňovania účtovných dokladov uvedenú v článku 30 ods. 1 písm. g) možno považovať za splnenú ich zverejnením v registri členského štátu, v ktorom je spoločnosť zapísaná, v súlade s článkom 14 písm. f).“

18. Článok 43 sa vypúšťa.

19. Článok 161 sa nahrádza takto:

„Článok 161

Ochrana údajov

Na spracúvanie osobných údajov uskutočňované v kontexte tejto smernice sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2016/679.“

20. Vkladá sa tento článok:

„Článok 162a

Zmeny príloh

Členské štáty bezodkladne informujú Komisiu o akýchkoľvek zmenách právnych foriem kapitálových spoločností stanovených v ich vnútroštátnom práve, ktoré by sa dotkli obsahu príloh I, II a IIA.

Ak členský štát informuje Komisiu podľa prvého odseku tohto článku, Komisia je splnomocnená prispôbiť prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 163 zoznam právnych foriem spoločností uvedených v prílohách I, II a IIA v súlade s informáciami uvedenými v prvom odseku tohto článku.“

21. Článok 163 sa nahrádza takto:

„Článok 163

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 25 ods. 3 a v článku 162a sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 31. júla 2019.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 25 ods. 3 a článku 162a môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 25 ods. 3 alebo článku 162a nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.“

22. V prílohe I sa dvadsiatasiedma zarážka nahrádza takto:

„— vo Švédsku:

publikt aktiebolag;“.

23. V prílohe II sa dvadsiatasiedma zarážka nahrádza takto:

„— vo Švédsku:

privat aktiebolag

publikt aktiebolag;“.

24. Vkladá sa príloha IIa, ako sa uvádza v prílohe k tejto smernici.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. augusta 2021. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

2. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodom 5 tejto smernice týkajúcim sa článku 13i a článku 13j ods. 2 smernice (EÚ) 2017/1132, a s článkom 1 bodom 6 tejto smernice týkajúcim sa článku 16 ods. 6 smernice (EÚ) 2017/1132 do 1. augusta 2023.

3. Odchyľne od odseku 1 majú členské štáty, ktorým transpozícia tejto smernice spôsobí mimoriadne ťažkosti, nárok na predĺženie lehoty ustanovenej v odseku 1 o jeden rok. Uvedú objektívne dôvody, prečo je takéto predĺženie potrebné. Členské štáty oznámia Komisii svoj zámer využiť takéto predĺženie do 1. februára 2021.

4. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

5. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Podávanie správ, preskúvanie a zber údajov

1. Komisia najneskôr 1. augusta 2024, alebo ak niektorý členský štát využije odchýlku ustanovenú v článku 2 ods. 3, najneskôr 1. augusta 2025 vykoná hodnotenie ustanovení zavedených touto smernicou do smernice (EÚ) 2017/1132 a predloží správu so zisteniami Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru s výnimkou ustanovení uvedených v článku 2 ods. 2, v prípade ktorých sa vykoná hodnotenie a podá správa najneskôr 1. augusta 2026.

Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné pre prípravu správ, konkrétne tak, že poskytnú údaje o počte online zápisov do registrov a s tým súvisiace náklady.

2. V správe Komisie sa zhodnotí okrem iného:

- a) uskutočniteľnosť stanovenia možnosti vykonania celého zápisu do registra online v prípade iných foriem spoločností, než sú tie, ktoré sú uvedené v prílohe IIA;
- b) uskutočniteľnosť poskytnutia vzorov členskými štátmi pre všetky formy kapitálových spoločností, a potrebu a uskutočniteľnosť poskytnutia harmonizovaného vzor v celej Únii, ktorý by používali všetky členské štáty pre tie formy spoločností, ktoré sú uvedené v prílohe IIA;
- c) praktické skúsenosti s uplatňovaním pravidiel o diskvalifikácii osôb na vykonávanie vedúcej funkcie alebo funkcie v orgáne spoločnosti uvedených v článku 13i;
- d) metódy podávania online a prístupu online vrátane použitia aplikačných programovacích rozhraní;
- e) potrebu a uskutočniteľnosť bezplatného sprístupnenia väčšieho množstva údajov, než sú údaje požadované v článku 19 ods. 2, a zaistenie neobmedzeného prístupu k takýmto údajom;
- f) potrebu a uskutočniteľnosť ďalšieho uplatňovania zásady „jedenkrát a dosť“.

3. K správe sa pripoja, ak to bude potrebné, návrhy na zmenu smernice (EÚ) 2017/1132.

4. S cieľom zabezpečiť spoľahlivé hodnotenie ustanovení zavedených touto smernicou do smernice (EÚ) 2017/1132 zhromaždia členské štáty informácie o tom, ako online zakladanie spoločností funguje v praxi. Za normálnych okolností by tieto informácie mali zahŕňať počet online založení spoločností, počet prípadov, v ktorých boli použité vzory alebo v ktorých sa vyžadovala fyzická prítomnosť, a priemernú dĺžku trvania a náklady online založenia spoločností. Túto informáciu oznámia Komisii dvakrát, a to najneskôr do dvoch rokov od uplynutia lehoty na transpozíciu.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 5

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA

„PRÍLOHA IIA

FORMY SPOLOČNOSTÍ

UVEDENÉ V ČLÁNKOCH 13, 13f, 13g, 13h a 162a

— v Belgicku:

société privée à responsabilité limitée/besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

société privée à responsabilité limitée unipersonnelle/Eenpersoons besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— v Bulharsku:

дружество с ограничена отговорност,

еднолично дружество с ограничена отговорност;

— v Českej republike:

společnost s ručením omezeným;

— v Dánsku:

Anpartsselskab;

— v Nemecku:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— v Estónsku:

osäühing;

— v Írsku:

private company limited by shares or by guarantee/cuideachta phríobháideach faoi theorainn scaireanna nó ráthaíochta,

designated activity company/cuideachta ghníomhaíochta ainmnithe;

— v Grécku:

εταιρεία περιορισμένης ευθύνης,

ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία;

— v Španielsku:

sociedad de responsabilidad limitada;

— vo Francúzsku:

société à responsabilité limitée,

entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée,

société par actions simplifiée,

société par actions simplifiée unipersonnelle;

— v Chorvátsku:

društvo s ograničenom odgovornošću,

jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću;

— v Taliansku:

società a responsabilità limitata,

società a responsabilità limitata semplificata;

— na Cypre:

ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή/και με εγγύηση;

— v Lotyšsku:

sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— v Litve:

uždaroji akcinė bendrovė;

— v Luxembursku:

société à responsabilité limitée;

— v Maďarsku:

korlátolt felelősségű társaság;

— na Malte:

private limited liability company/kumpanija privata;

— v Holandsku:

besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— v Rakúsku:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— v Poľsku:

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;

— v Portugalsku:

sociedade por quotas;

— v Rumunsku:

societate cu răspundere limitată;

- v Slovinsku:
družba z omejeno odgovornostjo;
 - na Slovensku:
spoločnosť s ručením obmedzeným;
 - vo Fínsku:
yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag;
 - vo Švédsku:
privat aktiebolag;
 - v Spojenom kráľovstve:
private company limited by shares or guarantee.“
-

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1152**z 20. júna 2019****o transparentných a predvídateľných pracovných podmienkach v Európskej únii**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 153 ods. 2 písm. b) v spojení s článkom 153 ods. 1 písm. b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V článku 31 Charty základných práv Európskej únie sa stanovuje, že každý pracovník má právo na pracovné podmienky, ktoré zohľadňujú jeho zdravie, bezpečnosť a dôstojnosť, na stanovenie najvyššej prípustnej dĺžky pracovného času, na denný a týždenný odpočinok, ako aj na každoročnú platenú dovolenku.
- (2) V zásade č. 5 Európskeho piliera sociálnych práv, vyhláseného v Göteborgu 17. novembra 2017, sa stanovuje, že bez ohľadu na druh a trvanie pracovnoprávneho vzťahu majú pracovníci právo na spravodlivé a rovnaké zaobchádzanie, pokiaľ ide o pracovné podmienky, prístup k sociálnej ochrane a odbornej príprave, a že sa má podporovať prechod na formy zamestnania na neurčitý čas; že v súlade s právnymi predpismi a kolektívnymi zmluvami sa má zabezpečiť nevyhnutná flexibilita pre zamestnávateľov, aby sa mohli rýchlo prispôsobiť meniacim sa hospodárskym podmienkam; že sa majú podporovať inovatívne formy práce, ktorými sa zabezpečia kvalitné pracovné podmienky, že sa má podporovať podnikanie a samostatná zárobková činnosť a že sa má uľahčovať profesijná mobilita; a že sa má zamedziť pracovnoprávnym vzťahom, ktoré vedú k neistým pracovným podmienkam, okrem iného zákazom zneužívania atypických zmlúv, a že každá skúšobná doba má trvať primeraný čas.
- (3) V zásade č. 7 Európskeho piliera sociálnych práv sa stanovuje, že pracovníci majú na začiatku zamestnania právo na písomné informácie o svojich právach a povinnostiach vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu vrátane skúšobnej doby; že pracovníci majú pred prepustením zo zamestnania právo byť oboznámení s dôvodmi prepustenia a na primeranú výpovednú dobu a že majú právo na prístup k účinnému a nestrannému riešeniu sporov a v prípade bezdôvodného prepustenia právo na nápravu vrátane primeranej náhrady.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 283, 10.8.2018, s. 39.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 387, 25.10.2018, s. 53.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. júna 2019.

- (4) Od prijatia smernice Rady 91/533/EHS ⁽⁴⁾ pracovné trhy prešli ďalekosiahlymi zmenami spôsobenými demografickým vývojom a digitalizáciou, čo vedie k vytvoreniu nových foriem zamestnania, ktoré podporujú inováciu, tvorbu pracovných miest a rast trhu práce. Niektoré nové formy zamestnávania sa od tradičných pracovnoprávných vzťahov výrazne líšia z hľadiska predvídateľnosti, čo vedie k neistote v súvislosti s uplatniteľnými právami a sociálnou ochranou dotknutých pracovníkov. V tomto vyvíjajúcom sa svete práce preto existuje zvýšená potreba, aby pracovníci v plnej miere boli informovaní o svojich hlavných pracovných podmienkach, a to včas a v písomnej forme ľahko dostupnej pre pracovníkov. S cieľom primerane vytvoriť rámec pre rozvoj nových foriem zamestnania by sa pracovníkom v Únii malo takisto poskytnúť viacero nových minimálnych práv zameraných na podporu bezpečnosti a predvídateľnosti v pracovnoprávných vzťahoch a zároveň dosiahnutie väčšej konvergencie medzi členskými štátmi a zachovanie prispôsobivosti trhu práce.
- (5) Podľa smernice 91/533/EHS má väčšina pracovníkov v Únii právo na písomné informácie o svojich pracovných podmienkach. Smernica 91/533/EHS sa však neuplatňuje na všetkých pracovníkov v Únii. Okrem toho sa vyskytli medzery v ochrane nových foriem zamestnávania, ku ktorým došlo v dôsledku vývoja trhu práce od roku 1991.
- (6) Preto by sa na úrovni Únie mali zaviesť minimálne požiadavky na informácie o základných aspektoch pracovnoprávneho vzťahu a pracovných podmienkach, ktoré by sa uplatňovali na každého pracovníka s cieľom zaručiť všetkým pracovníkom v Únii primeraný stupeň transparentnosti a predvídateľnosti, pokiaľ ide o ich pracovné podmienky, pričom by sa mala zachovať primeraná pružnosť atypických foriem zamestnania, čím sa zachovávajú ich výhody pre pracovníkov aj zamestnávateľov.
- (7) Komisia uskutočnila v súlade s článkom 154 Zmluvy o fungovaní Európskej únie dvojfázovú konzultáciu so sociálnymi partnermi o zlepšení rozsahu a účinnosti smernice 91/533/EHS a rozšírení jej cieľov s cieľom ustanoviť nové práva pre pracovníkov. Sociálni partneri nedospeli k dohode o začatí rokovaní o uvedených záležitostiach. Ako však potvrdili výsledky otvorených verejných konzultácií, ktoré zistili názory rôznych zainteresovaných strán a občanov, je dôležité podniknúť v tejto oblasti kroky na úrovni Únie, a to modernizáciou a prispôbením súčasného právneho rámca na nový vývoj.
- (8) V judikatúre Súdneho dvora Európskej únie sa (ďalej len „Súdny dvor“) sa stanovili kritériá pre určovanie postavenia pracovníka ⁽⁵⁾. Pri vykonávaní tejto smernice by sa mal zohľadniť výklad týchto kritérií Súdny dvorom. Ak pracovníci v domácnosti, pracovníci na vyžiadanie, pracovníci pracujúci mimo pracovného pomeru, pracovníci pracujúci za poukážky, pracovníci platforiem, stážisti a uční spĺňajú tieto kritériá, mohli by patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Táto smernica by sa vo všeobecnosti nemala vzťahovať na skutočne samostatne zárobkovo činné osoby, keďže tieto osoby uvedené kritériá nespĺňajú. Zneužívanie postavenia samostatne zárobkovo činných osôb, ako je vymedzené vo vnútroštátnom práve, či už na vnútroštátnej úrovni alebo v cezhraničných situáciách, je formou nepravdivo oznámenej práce, ktorá je často spájaná s nedeklarovanou prácou. O nepravú samostatne zárobkovú činnosť ide vtedy, keď je osoba formálne samostatne zárobkovo činná, pričom spĺňa podmienky, ktoré sú charakteristické pre pracovnoprávny vzťah, s cieľom vyhnúť sa určitým právnym alebo daňovým povinnostiam. Takéto osoby by mali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Pri určovaní, či pracovnoprávny vzťah existuje, by sa malo vychádzať zo skutočností súvisiacich so skutočným výkonom práce a nie z toho, ako účastníci tento vzťah opisujú.

⁽⁴⁾ Smernica Rady 91/533/EHS zo 14. októbra 1991 o povinnosti zamestnávateľa informovať zamestnancov o podmienkach vzťahujúcich sa na zmluvu alebo na pracovno-právny vzťah (Ú. v. ES L 288, 18.10.1991, s. 32).

⁽⁵⁾ Rozsudky Súdneho dvora z 3. júla 1986, *Deborah Lawrie-Blum proti Land Baden-Württemberg*, C-66/85, ECLI:EU:C:1986:284; zo 14. októbra 2010, *Union Syndicale Solidaires Isère proti Premier ministre a i.*, C-428/09, ECLI:EU:C:2010:612; z 9. júla 2015, *Ender Balkaya proti Kisel Abbruch- und Recycling Technik GmbH*, C-229/14, ECLI:EU:C:2015:455; zo 4. decembra 2014, *FNV Kunsten Informatie en Media proti Staat der Nederlanden*, C-413/13, ECLI:EU:C:2014:2411; a zo 17. novembra 2016, *Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH proti Ruhrlandklinik gGmbH*, C-216/15, ECLI:EU:C:2016:883.

- (9) Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť, ak sú na to objektívne dôvody, že niektoré ustanovenia tejto smernice sa neuplatňujú na určité kategórie štátnych zamestnancov, verejné záchranné služby, ozbrojené sily, policajné orgány, sudcov, prokurátorov, vyšetrovateľov alebo iné orgány presadzovania práva vzhľadom na osobitnú povahu povinností, ktoré plnia, alebo podmienok ich zamestnania.
- (10) Požiadavky stanovené v tejto smernici, týkajúce sa týchto záležitostí, by sa nemali uplatňovať na námorníkov alebo rybárov vzhľadom na špecifickú podmienku ich zamestnania: súbežné zamestnanie, ak nie je zlučiteľné s prácou vykonávanou na palubách lodí alebo rybárskych plavidiel, minimálna predvídateľnosť práce, vyslanie pracovníkov do iného členského štátu alebo tretej krajiny, prechod na inú formu zamestnania a poskytovanie informácií o identifikácii inštitúcií sociálneho zabezpečenia, ktorým sa odvádzajú sociálne príspevky. Na účely tejto smernice by sa námorníci v zmysle smernice Rady 2009/13/ES⁽⁶⁾ a rybári v zmysle smernice Rady (EÚ) 2017/159⁽⁷⁾ mali považovať za pracujúcich v Únii, ak pracujú na palubách lodí alebo rybárskych plavidlách registrovaných v členskom štáte alebo plaviacich sa pod vlajkou členského štátu.
- (11) Vzhľadom na rastúci počet pracovníkov vylúčených z rozsahu pôsobnosti smernice 91/533/EHS na základe výnimiek uplatnených členskými štátmi podľa článku 1 uvedenej smernice je potrebné tieto výnimky nahradiť možnosťou, aby členské štáty nemuseli uplatňovať ustanovenia tejto smernice na pracovnoprávny vzťah s vopred stanoveným a skutočne odpracovaným pracovným časom, ktorého trvanie v referenčnom období štyroch po sebe nasledujúcich týždňov predstavuje v priemere tri hodiny týždenne alebo menej. Výpočet uvedeného času by mal zahŕňať celý skutočne odpracovaný čas pre zamestnávateľa ako napríklad práca nadčas alebo práce nad rámec toho, čo zaručuje alebo predpokladá pracovná zmluva alebo pracovnoprávny vzťah. Od momentu, keď pracovník dosiahne uvedenú prahovú hodnotu, začnú sa naňho vzťahovať ustanovenia tejto smernice, a to bez ohľadu na počet pracovných hodín, ktoré pracovník následne odpracuje alebo pracovných hodín určených v pracovnej zmluve.
- (12) Pracovníci, ktorí nemajú zaručený pracovný čas, vrátane tých, ktorí majú pracovnú zmluvu na nula hodín a niektoré zmluvy na vyžiadanie, sú v mimoriadne zraniteľnom postavení. Ustanovenia tejto smernice by sa preto na nich mali vzťahovať bez ohľadu na počet skutočne odpracovaných hodín.
- (13) V praxi môže funkciu zamestnávateľa plniť naraz niekoľko rôznych fyzických alebo právnických osôb alebo iných subjektov. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť presnejšie určiť osobu alebo osoby, ktoré sa považujú za úplne alebo čiastočne zodpovedné za splnenie povinností, ktoré táto smernica stanovuje zamestnávateľom, za predpokladu, že všetky tieto povinnosti budú splnené. Členské štáty by tiež mali mať možnosť rozhodnúť, že niektoré uvedené povinnosti alebo všetky z nich sa uložia fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá nie je účastníkom pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu.
- (14) Členské štáty by mali mať možnosť zaviesť osobitné pravidlá pre oslobodenie jednotlivcov, ktorí vystupujú ako zamestnávateľia pracovníkov v domácnosti, od požiadaviek stanovených v tejto smernici týkajúcich sa týchto záležitostí: zvažovanie a odpovedanie na žiadosti o rôzne druhy zamestnania, poskytovanie bezplatnej povinnej odbornej prípravy a poskytovanie mechanizmov, ktoré sú založené na pozitívnej prezumpcii v prípade informácií, ktoré chýbajú v dokumentácii, ktorú má pracovník v zmysle tejto smernice poskytnúť.
- (15) Smernicou 91/533/EHS sa zaviedol zoznam hlavných aspektov pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov, o ktorých pracovníci majú byť písomne informovaní. Tento zoznam, ktorý môžu členské štáty rozšíriť, je potrebné upraviť tak, aby sa zohľadňoval vývoj na trhu práce, najmä nárast atypických foriem zamestnania.
- (16) Ak pracovník nemá žiadne stále alebo hlavné miesto výkonu práce, mal by byť informovaný o prípadných opatreniach týkajúcich sa cestovania medzi pracoviskami.

⁽⁶⁾ Smernica Rady 2009/13/ES zo 16. februára 2009, ktorou sa vykonáva Dohoda uzavretá Združením vlastníkov lodí Európskeho spoločenstva (ECSA) a Európskou federáciou pracovníkov v doprave (ETF) o Dohovore o pracovných normách v námornej doprave z roku 2006 a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 1999/63/ES (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2009, s. 30).

⁽⁷⁾ Smernica Rady (EÚ) 2017/159 z 19. decembra 2016, ktorou sa vykonáva Dohoda o vykonaní Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o práci v odvetví rybolovu z roku 2007 uzavretá 21. mája 2012 medzi Všeobecnou konfederáciou poľnohospodárskych družstiev v Európskej únii (Cogeca), Európskou federáciou pracovníkov v doprave (ETF) a Združením národných organizácií rybárskych podnikov v Európskej únii (Europêche) (Ú. v. EÚ L 25, 31.1.2017, s. 12).

- (17) V rámci informácie o nároku na odbornú prípravu, ktorú poskytuje zamestnávateľ, by malo byť možné uvádzať aj prípadný počet dní odbornej prípravy, na ktoré má pracovník nárok za rok, a informácie o všeobecnej politike zamestnávateľa týkajúcej sa odbornej prípravy.
- (18) Do informácií o postupe, ktorý musí zamestnávateľ a pracovník dodržiavať v prípade skončenia pracovného pomeru, by malo byť možné zahrnúť lehotu na podanie žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru.
- (19) Informácie o pracovnom čase by mali byť v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES⁽⁸⁾ a mali by obsahovať údaje o prestávkach, dennom a týždennom odpočinku a o rozsahu platenej dovolenky, čím sa zaručí bezpečnosť a zdravie pracovníkov.
- (20) Poskytované informácie o odmeňovaní by mali obsahovať najmä všetky zložky odmeňovania, uvedené samostatne, v náležitých prípadoch vrátane príspevkov v hotovosti alebo v naturáliách, príplatkov za nadčas, bonusov a iných benefitov priamo alebo nepriamo poberané pracovníkom v súvislosti s jeho prácou. Poskytovaním takýchto informácií by nemala byť dotknutá sloboda zamestnávateľov poskytovať ďalšie zložky odmeny, ako sú jednorazové platby. Skutočnosť, že prvky odmeny záväznú na základe právnych predpisov alebo kolektívnych zmlúv neboli zahrnuté medzi uvedené informácie, by nemala predstavovať dôvod na ich neposkytnutie pracovníkovi.
- (21) Ak z dôvodu povahy zamestnania nie je možné stanoviť pevný rozvrh pracovného času, ako napríklad v prípade pracovnej zmluvy na vyžiadanie, zamestnávateľia by mali pracovníkov informovať, ako sa ich pracovný čas rozvrhne, a to vrátane časových intervalov, v ktorých môže byť zavolaný do práce, a minimálnej lehoty, v rámci ktorej sa im oznámi pracovná úloha pred začiatkom jej plnenia.
- (22) Informácie o systémoch sociálneho zabezpečenia by mali zahŕňať informácie o identifikácii príslušných inštitúcií sociálneho zabezpečenia, ktorým sa odvádzajú príspevky sociálneho zabezpečenia, ak je to relevantné, aj o nemocenských dávkach, dávkach v materstve, otcovských a rodičovských dávkach, dávkach v dôsledku pracovného úrazu a chorôb z povolania a dávkach v starobe, invalidite, pozostalostných dávkach, dávkach v nezamestnanosti, pred dôchodkových dávkach a rodinných dávkach. Uvedené informácie by zamestnávateľia nemali byť povinní poskytovať, ak si inštitúciu sociálneho zabezpečenia vybral sám pracovník. Informácie o sociálnom zabezpečení poskytované zamestnávateľom by mali zahŕňať, ak je to relevantné, možnosť uplatnenia doplnkových dôchodkových systémov v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/50/EÚ⁽⁹⁾ a smernice Rady 98/49/ES⁽¹⁰⁾.
- (23) Pracovníci by mali mať právo byť informovaní o právach a povinnostiach, ktoré im vyplývajú z pracovnoprávneho vzťahu, písomne na začiatku zamestnania. Základné informácie by teda mali dostať čo najskôr, no najneskôr do jedného kalendárneho týždňa odo dňa nástupu do práce. Ostatné informácie by mali dostať do jedného mesiaca odo dňa nástupu do práce. Za deň nástupu do práce by sa mal považovať skutočný začiatok výkonu práce pracovníkom v pracovnoprávnom vzťahu. Členské štáty by mali trvať na tom, aby im zamestnávateľia poskytli príslušné informácie o pracovnoprávnom vzťahu pred skončením pôvodne dohodnutého trvania zmluvy.
- (24) Vzhľadom na stále rastúce využívanie nástrojov digitálnej komunikácie, môžu sa informácie, ktoré sa majú poskytnúť písomne podľa tejto smernice, poskytnúť elektronickými prostriedkami.
- (25) S cieľom pomôcť zamestnávateľom poskytovať včasné informácie by členské štáty mali byť schopné zabezpečiť dostupnosť vzorov na vnútroštátnej úrovni vrátane relevantných a dostatočne podrobných informácií o uplatnení právom právnom rámci. Uvedené vzory by sa mohli ďalej vypracúvať na odvetvovej alebo miestnej úrovni vnútroštátne orgány a sociálni partneri. Komisia bude členským štátom poskytovať podporu pri vypracúvaní vzorov a modelov a v prípade potreby ich bude poskytovať širokej verejnosti.

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 18.11.2003, s. 9).

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/50/EÚ zo 16. apríla 2014 o minimálnych požiadavkách na posilnenie mobility pracovníkov medzi členskými štátmi zlepšením nadobúdania a zachovávaní doplnkových dôchodkových práv (Ú. v. EÚ L 128, 30.4.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Smernica Rady 98/49/ES z 29. júna 1998 o zabezpečení doplnkových dôchodkových práv zamestnaných a samostatne zárobkovo činných osôb pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 209, 25.7.1998, s. 46).

- (26) Pracovníci vyslaní do zahraničia by mali dostať dodatočné informácie o svojej konkrétnej situácii. V prípade po sebe nasledujúcich pracovných úloh vo viacerých členských štátoch alebo v tretích krajinách by malo byť možné zoskupiť informácie pre viaceré úlohy pred prvým odchodom a následne ich upraviť v prípade akýchkoľvek zmien. Pracovníci, ktorí splňajú vymedzenie vyslaných pracovníkov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽¹¹⁾, mali by byť tiež informovaní o jednotnom oficiálnom vnútroštátnom webovom sídle vypracovanom hostiteľským členským štátom, kde môžu nájsť informácie o pracovných podmienkach, ktoré sa uplatňujú na ich situáciu. Pokiaľ členské štáty nestanovia inak, uvedené povinnosti sa uplatňujú iba vtedy, ak doba práce v zahraničí je dlhšia než štyri po sebe nasledujúce týždne.
- (27) Skúšobné doby umožňujú účastníkom pracovnoprávneho vzťahu zistiť, či pracovníci dokážu plniť pracovné úlohy, ktoré si pozícia, na ktorú boli prijatí vyžaduje, pričom sa pracovníkom poskytuje súvisiaca podpora. Vstup na trh práce alebo prechod na novú pozíciu by nemal byť predmetom predloženej neistoty. Ako je uvedené v Európskom pilieri sociálnych práv, skúšobné doby by preto mali trvať primeraný čas.
- (28) Podstatná časť členských štátov stanovila všeobecnú maximálnu dĺžku skúšobnej doby od troch do šiestich mesiacov, čo by sa malo považovať za primerané. Výnimočne by malo byť možné, aby skúšobná doba trvala dlhšie než šesť mesiacov, ak je to odôvodnené povahou zamestnania, napríklad v prípade riadiacej alebo výkonnej pozície alebo pozície vo verejnej správe alebo, ak je to v záujme pracovníka, ako napríklad v kontexte osobitných opatrení zameraných na podporu trvalého zamestnania, najmä u mladých pracovníkov. Malo by byť tiež možné, aby sa skúšobné doby mohli zodpovedajúcim spôsobom predĺžiť v prípadoch, ak bol pracovník v práci neprítomný počas skúšobnej doby, napríklad z dôvodu choroby alebo dovolenky, aby mohol zamestnávateľ zhodnotiť vhodnosť pracovníka na plnenie danej úlohy. V prípade pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú kratšiu ako 12 mesiacov by členské štáty mali zabezpečiť, aby dĺžka skúšobnej doby bola adekvátne a primeraná predpokladanému trvaniu zmluvy a povahe práce. Ak to ustanovuje vnútroštátne právo alebo prax, pracovníci by mali mať možnosť požívať zamestnanecké práva počas skúšobnej doby.
- (29) Zamestnávateľ by nemal zakazovať pracovníkovi, aby sa zamestnal aj u iných zamestnávateľov mimo rozvrhu pracovného času určeného s uvedeným zamestnávateľom ani ho kvôli tomu nijako znevýhodňovať. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť podmienky pre uplatnenie obmedzení z dôvodu nezlučiteľnosti chápaných ako obmedzenia práce pre iných zamestnávateľov z objektívnych dôvodov, napríklad ochrany zdravia a bezpečnosti pracovníkov, vrátane obmedzenia pracovného času, ochrany obchodného tajomstva, integrity verejnej služby alebo predchádzania konfliktom záujmov.
- (30) Pracovníci, ktorých pracovný režim je úplne alebo prevažne nepredvídateľný, by mali mať právo na minimálnu úroveň predvídateľnosti, ak rozvrh pracovného času určuje hlavne zamestnávateľ, či už priamo, napríklad pridelením pracovných úloh, alebo nepriamo, napríklad ak od pracovníka vyžaduje, aby reagoval na žiadosti klientov.
- (31) Referenčný počet hodín a dní, ktoré sa majú chápať ako časové intervaly, počas ktorých sa môže vykonávať práca na žiadosť zamestnávateľa, by mal byť určený v písomnej forme na začiatku pracovnoprávneho vzťahu.
- (32) Primeraná minimálna lehota, v ktorej musí byť pracovník vopred informovaný o pracovnej úlohe, sa má chápať ako doba od okamihu, keď je pracovník informovaný o novej pracovnej úlohe do okamihu jej začatia, predstavuje ďalší nevyhnutný prvok predvídateľnosti v rámci pracovnoprávných vzťahov s pracovným režimom, ktorý je úplne alebo prevažne nepredvídateľný. Dĺžka lehoty, v ktorej musí byť pracovník vopred informovaný o pracovnej úlohe, sa môže meniť podľa potrieb daného odvetvia, pričom sa musí zabezpečiť primeraná ochrana pracovníkov. Táto minimálna lehota sa uplatňuje bez toho, aby tým bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES ⁽¹²⁾.
- (33) Pracovníci by mali mať možnosť odmietnuť pracovnú úlohu, ak sa má vykonať mimo referenčných hodín a dní alebo ak neboli vopred informovaní o pracovnej úlohe v súlade s minimálnou lehotou, a nemali by byť za toto odmietnutie byť penalizovaní. Pracovníci by mali mať aj možnosť takúto pracovnú úlohu prijať, ak si to želajú.

⁽¹¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽¹²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES z 11. marca 2002 o organizácii pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave (Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 35).

- (34) Ak sa pracovník, ktorého pracovný režim je úplne alebo prevažne nepredvídateľný, dohodol so svojim zamestnávateľom na vykonaní konkrétnej úlohy, pracovník by mal mať možnosť si ju riadne naplánovať. Pracovník by mal byť chránený pred stratou príjmu v dôsledku neskorého zrušenia dohodnutej pracovnej úlohy prostredníctvom primeranej náhrady.
- (35) Pracovné zmluvy na vyžiadanie alebo na podobné pracovné zmluvy vrátane zmlúv na nula hodín, pri ktorých má zamestnávateľ možnosť zavolať pracovníka do práce podľa potreby, sú pre pracovníka mimoriadne nepredvídateľné. Členské štáty, ktoré umožňujú takéto zmluvy, by mali zaviesť účinné opatrenia proti ich zneužívaniu. Takéto opatrenia by mohli spočívať v obmedzení využívania a trvania takýchto zmlúv, vo vyvrátiteľnej domnienke o existencii pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu s garantovaným počtom platených hodín na základe hodín odpracovaných v predchádzajúcom referenčnom období, alebo v iných podobných opatreniach, ktorými sa bude účinne predchádzať zneužívajúcim praktikám.
- (36) Ak zamestnávateľia majú možnosť pracovníkom v atypických formách zamestnania ponúknuť pracovné zmluvy na plný úväzok alebo na dobu neurčitú, mal by sa podporovať prechod na istejšie formy zamestnania v súlade so zásadami uvedenými v Európskom pilieri sociálnych práv. Pracovníci by mali mať možnosť požiadať o inú predvídateľnejšiu a istejšiu formu zamestnania, ak je k dispozícii, a dostať odôvodnenú písomnú odpoveď od zamestnávateľa, pričom sa zohľadnia potreby zamestnávateľov aj pracovníkov. Členské štáty by mali mať možnosť obmedziť frekvenciu takýchto žiadostí. Táto smernica by členským štátom nemala brániť v ustanovení toho, že pozície vo verejnej službe, ktoré sa obsadzujú na základe výberového konania, sa nepovažujú za dostupné len na základe jednoduchých žiadostí pracovníka, preto sa na ne nevzťahuje právo požiadať o formu zamestnania s predvídateľnejšími a istejšími pracovnými podmienkami.
- (37) Ak sa od zamestnávateľov na základe práva Únie a vnútroštátneho práva alebo kolektívnych zmlúv požaduje poskytovanie odbornej prípravy pre pracovníkov, aby si mohli plniť pracovné úlohy, na ktoré boli prijatí, je dôležité zabezpečiť, aby sa takáto odborná príprava poskytovala rovnako všetkým pracovníkom, a to aj osobám v atypických formách zamestnania. Náklady na takúto odbornú prípravu by sa nemali účtovať pracovníkovi ani by sa nemali zrážať či odpočítavať z jeho odmeny. Takáto odborná príprava by sa mala považovať za pracovný čas a pokiaľ je to možné, mala by sa vykonávať počas pracovnej doby. Uvedená povinnosť sa nevzťahuje na odborné vzdelávanie ani na odbornú prípravu, ktorú musia pracovníci absolvovať, aby si zachovali alebo obnovili odbornú kvalifikáciu, pokiaľ jej poskytovanie nevyžaduje právo Únie alebo vnútroštátne právo alebo kolektívna zmluva. Členské štáty by mali prijať potrebné opatrenia na ochranu pracovníkov pred zneužívajúcimi praktikami v oblasti odbornej prípravy.
- (38) Mala by sa rešpektovať autonómia sociálnych partnerov a ich funkcia ako zástupcov pracovníkov a zamestnávateľov. Preto by sociálni partneri mali mať možnosť zvážiť, že v konkrétnych sektoroch či situáciách sú vhodnejšie na dosiahnutie účelu tejto smernice odlišné ustanovenia, než sú určité minimálne normy stanovené v tejto smernici. Členské štáty by preto mali mať možnosť umožniť sociálnym partnerom ponechať v platnosti, dohadovať, uzatvárať a presadzovať kolektívne zmluvy, ktoré sa odlišujú od niektorých ustanovení obsiahnutých v tejto smernici, pokiaľ sa nezníži celková úroveň ochrany pracovníkov.
- (39) Verejná konzultácia o Európskom pilieri sociálnych práv ukázala, že je potrebné posilniť presadzovanie pracovného práva Únie, aby sa zabezpečila jeho účinnosť. Z hodnotenia smernice 91/533/EHS vykonaného v rámci Programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti, ktorý realizuje Komisia, vyplynulo, že účinnosť pracovného práva Únie by mohli zlepšiť posilnené mechanizmy presadzovania. Konzultácie ukázali, že v prípade zamestnávateľov, ktorí nevydajú písomné vyhlásenie, sú systémy nápravy založené výlučne na náhrade škody menej účinné než systémy, ktoré obsahujú aj sankcie, ako sú napríklad jednorazové platby alebo odňatie povolenia. Takisto sa preukázalo, že pracovníci počas pracovnoprávneho vzťahu zriedka žiadajú o nápravu, čo ohrozuje cieľ zabezpečiť písomné vyhlásenie, čím by sa malo zaručiť, že pracovníci sú informovaní o základných aspektoch pracovnoprávneho vzťahu. Je preto potrebné zaviesť ustanovenia o presadzovaní, ktorými sa zabezpečí používanie pozitívnych prezumpcií, ak neboli poskytnuté informácie o pracovnoprávnom vzťahu, alebo administratívneho postupu, na základe ktorého sa od zamestnávateľa môže vyžadovať poskytnutie chýbajúcich informácií a udeliť mu sankcie, ak tak neurobí, prípadne obidva. Medzi takéto pozitívne prezumpcie by mohla patriť prezumpcia, že pracovník má pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú, že neexistuje skúšobná doba alebo že pracovník pôsobí na pozícii na plný pracovný čas, ak príslušné informácie chýbajú. Tento prostriedok nápravy by mohol byť súčasťou postupu, v rámci ktorého bude pracovník alebo tretia strana, ako napríklad zástupca pracovníka alebo iný príslušný subjekt alebo orgán, informovať zamestnávateľa o tom, že chýbajú určité informácie a že má včas poskytnúť úplné a správne informácie.

- (40) Od prijatia smernice 91/533/EHS bol vypracovaný rozsiahly systém ustanovení na presadzovanie sociálneho *acquis* Únie, najmä v oblasti rovnakého zaobchádzania, a jeho prvky by sa mali zahrnúť aj do tejto smernice s cieľom zabezpečiť, aby pracovníci mali prístup k účinnému a nestrannému riešeniu sporov, napríklad k všeobecným alebo pracovným súdom, a právo na nápravu, ktoré môže zahŕňať primeranú náhradu v zmysle zásady č. 7 Európskeho piliera sociálnych práv.
- (41) So zreteľom na zásadnú povahu práva na účinnú právnu ochranu by pracovníci mali mať takúto ochranu aj po skončení pracovnoprávneho vzťahu, v ktorom došlo k údajnému porušeniu práv pracovníka podľa tejto smernice.
- (42) Účinné vykonávanie tejto smernice si vyžaduje primeranú právnu a administratívnu ochranu pred akýmkoľvek nepriaznivým zaobchádzaním v nadväznosti na pokus o výkon práv podľa tejto smernice, akúkoľvek sťažnosť adresovanú zamestnávateľovi alebo akékoľvek právne alebo správne konanie, ktorého cieľom je presadzovanie dodržiavania tejto smernice.
- (43) Pracovníci by pri výkone práv stanovených v tejto smernici mali byť chránení pred prepustením alebo inou rovnocennou ujmu, napríklad ak ide o pracovníka na vyžiadanie a prestanú sa mu prideliť úlohy, alebo pred akýmkoľvek prípravami na možné prepustenie z dôvodu, že žiada o výkon takýchto práv. Ak sa pracovníci domnievajú, že boli prepustení alebo utrpeli rovnocennú ujmu z uvedených dôvodov, pracovníci a príslušné orgány alebo subjekty by mali mať možnosť vyžadovať, aby zamestnávateľ náležite odôvodnil ich prepustenie alebo rovnocenné opatrenie.
- (44) Dôkazné bremeno pri preukazovaní, že k prepusteniu alebo rovnocennej ujme pre pracovníka nedošlo z dôvodu, že vykonával práva stanovené v tejto smernici, by malo prináležať zamestnávateľom, ak pracovníci pred súdom alebo iným príslušným orgánom alebo subjektom uvedú skutočnosti, z ktorých možno predpokladať, že boli prepustení alebo boli predmetom rovnocenných opatrení v nadväznosti na takéto dôvody. Členské štáty by mali mať možnosť neuplatniť uvedené pravidlo v konaniach, v ktorých by mal súd alebo iný príslušný orgán alebo subjekt vyšetriť fakty, a najmä v systémoch, v ktorých má takýto orgán alebo subjekt vopred schváliť prepustenie z práce.
- (45) Členské štáty by mali zabezpečiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie za porušenie povinností podľa tejto smernice. Sankcie môžu zahŕňať správne a finančné sankcie, ako napríklad pokuty alebo zaplatenie náhrady, ako aj iné druhy sankcií.
- (46) Keďže cieľ tejto smernice, najmä zlepšiť pracovné podmienky podporou transparentnejšieho a predvídateľnejšieho zamestnávania a zároveň zaistiť prispôsobivosť trhu práce, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu potreby zavedenia spoločných minimálnych požiadaviek ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (47) Touto smernicou sa stanovujú minimálne požiadavky, ale nie je dotknutá možnosť, aby členské štáty mohli prijať a zachovať priaznivejšie ustanovenia. Práva nadobudnuté podľa existujúceho právneho rámca by sa mali naďalej uplatňovať, pokiaľ sa touto smernicou nezavádzajú priaznivejšie ustanovenia. Vykonávanie tejto smernice sa nemôže použiť na obmedzenie existujúcich práv stanovených v existujúcom práve Únie alebo vnútroštátnom práve v tejto oblasti, ani sa nemôže považovať za platný dôvod na obmedzenie všeobecnej úrovne ochrany priznanej pracovníkom v oblasti, ktorou sa zaoberá táto smernica. Nemalo by sa použiť najmä ako dôvod na zavedenie zmlúv na nula hodín alebo podobných typov pracovných zmlúv.
- (48) Pri vykonávaní tejto smernice by členské štáty nemali ukladať také správne, finančné a právne obmedzenia, ktoré by bránili vzniku a rozvoju mikro, malých a stredných podnikov. Členské štáty sa preto vyzývajú, aby posúdili vplyv svojho vnútroštátneho transpozičného opatrenia na malé a stredné podniky s cieľom zabezpečiť, že tieto podniky nebudú neprimerane zasiahnuté, pričom osobitnú pozornosť by mali venovať mikropodnikom a administratívnejmu zaťaženiu, a aby výsledky svojich posúdení uverejnili.

- (49) Členské štáty môžu poveriť sociálnych partnerov vykonaním tejto smernice, ak o to sociálni partneri spoločne požiadajú a za predpokladu, že členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, aby zabezpečili, že môžu za každých okolností zaručiť výsledky, ktoré táto smernica sleduje. V súlade s vnútroštátnym právom a praxou by zároveň mali prijať primerané opatrenia na zabezpečenie účinného zapojenia sociálnych partnerov a na podporu a posilnenie sociálneho dialógu s cieľom vykonávať ustanovenia tejto smernice.
- (50) Členské štáty by mali prijať akékoľvek primerané opatrenia na zabezpečenie plnenia povinností vyplývajúcich z tejto smernice, napríklad vykonávaním kontrol, ak je to vhodné.
- (51) Vzhľadom na podstatné zmeny zavedené touto smernicou, pokiaľ ide o účel, rozsah a i obsah smernice 91/533/EHS, nie je vhodné zmeniť uvedenú smernicu. Smernica 91/533/EHS by sa preto mala zrušiť.
- (52) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽¹³⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Účel, predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Účelom tejto smernice je zlepšiť pracovné podmienky podporou transparentnejšieho a predvídateľnejšieho zamestnávania a zároveň zaistiť prispôsobivosť trhu práce.
2. V tejto smernici sa stanovujú minimálne práva, ktoré sa uplatňujú na každého pracovníka v Únii, ktorý má pracovnú zmluvu alebo je v pracovnoprávnom vzťahu v súlade s ich vymedzeniami podľa platného vnútroštátneho práva, kolektívnych zmlúv alebo praxe v každom členskom štáte, a zohľadňujúc judikatúru Súdneho dvora.
3. Členské štáty môžu rozhodnúť, že nebudú uplatňovať povinnosti stanovené v tejto smernici na pracovníkov v pracovnoprávnom vzťahu, v ktorom ich vopred stanovený a skutočne odpracovaný pracovným časom predstavuje v priemere najviac tri hodiny týždenne počas referenčného obdobia štyroch po sebe nasledujúcich týždňov. Do tohto priemeru troch hodín sa započítava čas odpracovaný pre všetkých zamestnávateľov tvoriacich ten istý podnik, skupinu alebo subjekt, prípadne patriacich do nich.
4. Odsek 3 sa neuplatňuje na pracovnoprávny vzťah, v ktorom objem platenej práce nie je určený vopred pred jeho začiatkom.

⁽¹³⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Členské štáty môžu určiť, ktoré osoby sú zodpovedné za vykonávanie povinností zamestnávateľa stanovených touto smernicou, za predpokladu, že tieto povinnosti budú splnené. Členské štáty sa takisto môžu rozhodnúť, že za všetky tieto povinnosti alebo časť z nich je zodpovedná fyzická alebo právnická osoba, ktorá nie je účastníkom pracovnoprávného vzťahu.

Týmto odsekom nie je dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES ⁽¹⁴⁾.

6. Členské štáty môžu z objektívnych dôvodov stanoviť, že ustanovenia uvedené v kapitole III sa nemajú uplatňovať na zamestnancov verejnej správy, verejné pohotovostné služby, ozbrojené sily, policajné orgány, sudcov, prokurátorov, vyšetrovateľov alebo iné orgány presadzovania práva.

7. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že nebudú uplatňovať povinnosti stanovené v článkoch 12, 13 a v článku 15 ods. 1 písm. a) na fyzické osoby, ktoré konajú ako zamestnávateľia v domácnostiach, kde sa práca pre túto domácnosť vykonáva.

8. Kapitola II tejto smernice sa uplatňuje na námorníkov a rybárov bez toho, aby boli dotknuté smernice 2009/13/ES v prípade námorníkov a (EÚ) 2017/159 v prípade rybárov. Povinnosti podľa článku 4 ods. 2 písm. m) a o), článkov 7, 9, 10 a 12 sa nevzťahujú na námorníkov alebo rybárov.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „rozvrh pracovného času“ je rozvrh, ktorý určuje hodiny a dni, kedy sa začína a končí výkon práce;
- b) „referenčné hodiny a dni“ sú časové intervaly v konkrétnych dňoch, počas ktorých sa môže vykonávať práca na žiadosť zamestnávateľa;
- c) „pracovný režim“ je forma rozloženia pracovného času a jeho rozdelenie podľa určitej schémy, ktorú určuje zamestnávateľ.

Článok 3

Poskytovanie informácií

Zamestnávateľ poskytne každému pracovníkovi informácie požadované na základe tejto smernice v písomnej forme. Informácie sa poskytujú v tlačenej forme alebo – za predpokladu, že k informáciám má pracovník prístup, je možné ich uložiť a vytlačiť a zamestnávateľ uchová doklad o ich doručení alebo prijatí – v elektronickej forme.

⁽¹⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, 5.12.2008, s. 9).

KAPITOLA II

INFORMÁCIE O PRACOVNOPRÁVNOM VZŤAHU

Článok 4

Povinnosť poskytovať informácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby zamestnávateľi mali povinnosť informovať pracovníkov o základných podmienkach pracovnoprávneho vzťahu.
2. Informácie uvedené v odseku 1 obsahujú aspoň tieto údaje:
 - a) totožnosť účastníkov pracovnoprávneho vzťahu;
 - b) miesto výkonu práce; ak stále alebo hlavné miesto výkonu práce neexistuje, zásadu, že pracovník je zamestnaný na niekoľkých miestach alebo že si môže slobodne zvoliť miesto výkonu práce a registrované sídlo podniku alebo bydlisko zamestnávateľa, kde je to potrebné;
 - c) jeden z týchto údajov:
 - i) názov, funkciu, povahu alebo druh práce, na ktorú bol pracovník prijatý, alebo
 - ii) stručnú špecifikáciu alebo popis práce;
 - d) dátum začiatku pracovnoprávneho vzťahu;
 - e) v prípade pracovnoprávneho vzťahu na dobu určitú, dátum jeho ukončenia alebo jeho predpokladané trvanie;
 - f) v prípade dočasných agentúrnych pracovníkov identifikáciu užívateľských podnikov, ak sú mu známe alebo akonáhle sú známe;
 - g) trvanie a podmienky skúšobnej doby, ak sa uplatňuje;
 - h) nárok na odbornú prípravu poskytovanú zamestnávateľom, ak sa poskytuje;
 - i) dĺžku platenej dovolenky, na ktorú má pracovník nárok, alebo ak ju v čase poskytovania informácie nemožno stanoviť, postupy na udeľovanie a určovanie takejto dovolenky;
 - j) postup, ktoré zamestnávateľ a pracovník musia dodržiavať, vrátane formálnych požiadaviek a výpovedných dôb, v prípade skončenia zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu, alebo ak v čase poskytovania informácie dĺžku týchto výpovedných dôb nemožno určiť, spôsob určovania týchto výpovedných dôb;
 - k) odmenu vrátane začiatočnej základnej zložky, akékoľvek ďalšie prípadne uplatniteľné zložky, uvedené samostatne, a splatnosť a spôsob vyplácania odmeny za prácu, na ktorú má pracovník nárok;
 - l) ak je pracovný režim úplne alebo prevažne predvídateľný, dĺžku štandardného pracovného dňa alebo týždňa pracovníka a akékoľvek pravidlá práce nadčas a odmeny za ňu, a pravidlá týkajúce sa zmeny nástupu na pracovnú zmenu, tam kde sa uplatňujú;

- m) ak je pracovný režim úplne alebo prevažne nepredvídateľný, zamestnávateľ pracovníkovi oznámi:
- i) skutočnosť, že rozvrh pracovného času je premenlivý, počet zaručených platených hodín a odmenu za prácu vykonanú nad rámec týchto zaručených platených hodín;
 - ii) referenčné hodiny a dni, v rámci ktorých sa od pracovníka môže vyžadovať, aby pracoval;
 - iii) minimálnu lehotu, v ktorej má pracovník nárok byť vopred informovaný o pracovnej úlohe pred jej začiatkom, a lehotu, v ktorej môže zamestnávateľ úlohu zrušiť podľa článku 10 ods. 3, ak sa dá uplatniť;
- n) všetky kolektívne zmluvy, v ktorých sú upravené pracovné podmienky, alebo v prípade kolektívnych zmlúv uzavretých mimo podniku osobitnými spoločnými orgánmi alebo inštitúciami, názov takýchto orgánov alebo inštitúcií, v rámci ktorých boli zmluvy uzavreté;
- o) ak je to zodpovednosťou zamestnávateľa, identifikáciu inštitúcií sociálneho zabezpečenia, ktorým sa odvádzajú sociálne príspevky spojené s pracovnoprávnym vzťahom, a prípadnú ochranu v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorú poskytuje zamestnávateľ.
3. V náležitých prípadoch možno informácie podľa odseku 2 písm. g) až l) a o) poskytnúť formou odkazu na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia alebo ustanovenia štatútov či kolektívne zmluvy upravujúce uvedené oblasti.

Článok 5

Čas a forma poskytnutia informácií

1. Ak informácie uvedené v článku 4 ods. 2 písm. a) až e), g), k), l) a m) ešte neboli poskytnuté, poskytujú sa pracovníkovi individuálne vo forme jedného alebo viacerých dokumentov počas obdobia začínajúceho dňom nástupu do práce a končiacim najneskôr siedmym kalendárnym dňom. Ostatné informácie podľa článku 4 ods. 2 sa poskytujú pracovníkovi individuálne vo forme dokumentu do jedného mesiaca odo dňa nástupu do práce.
2. Členské štáty môžu vypracovať vzory a modely dokumentov uvedených v odseku 1 a dajú ich k dispozícii pracovníkovi a zamestnávateľovi, a to aj ich sprístupnením na jednotnom oficiálnom vnútroštátnom webovom sídle alebo inými vhodnými prostriedkami.
3. Členské štáty zabezpečia, aby informácie o zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach alebo ustanoveniach štatútov či všeobecne platných kolektívnych zmluvách upravujúcich uplatniteľný právny rámec, ktoré majú oznamovať zamestnávateľa, boli všeobecne prístupné bezplatne, jasným, transparentným, zrozumiteľným spôsobom ľahko dostupným aj na diaľku a elektronickými prostriedkami, a to aj prostredníctvom existujúcich online portálov.

Článok 6

Úprava pracovnoprávneho vzťahu

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa akákoľvek zmena v pracovných podmienkach pracovnoprávneho vzťahu uvedeného v článku 4 ods. 2 a akákoľvek zmena dodatočných informácií pre pracovníkov vyslaných do iného členského štátu alebo tretej krajiny podľa článku 7 poskytla vo forme dokumentu, ktorý zamestnávateľ predloží pracovníkovi pri najbližšej príležitosti a najneskôr v deň, keď nadobudne účinnosť.

2. Dokument uvedený v odseku 1 sa neuplatňuje na zmeny, ktoré len odrážajú zmeny v zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach alebo ustanoveniach štatútov či kolektívnych zmluvách, na ktoré sa odkazuje v dokumentoch uvedených v článku 5 ods. 1 a prípadne v článku 7.

Článok 7

Dodatočné informácie pre pracovníkov vyslaných do iného členského štátu alebo tretej krajiny

1. Členské štáty zabezpečia, aby pracovníkovi, ktorý je povinný pracovať v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom zvyčajne pracuje, alebo v tretej krajine, zamestnávateľ ešte pred jeho odchodom poskytol dokumenty uvedené v článku 5 ods. 1, ktoré musia obsahovať aspoň tieto dodatočné informácie:

- a) krajinu alebo krajiny, v ktorých sa má vykonávať práca v zahraničí, a jej predpokladané trvanie;
- b) menu, v ktorej má byť vyplácaná odmena za prácu;
- c) peňažné alebo vecné dávky spojené s pracovnou úlohou alebo úlohami, ak sa uplatňujú;
- d) informácie o tom, či je zabezpečená repatriácia pracovníka, a ak áno, podmienky, ktoré sa na takúto repatriáciu vzťahujú.

2. Členské štáty zabezpečia, aby vyslaný pracovník v zmysle smernice 96/71/ES bol okrem toho informovaný o:

- a) odmene, na ktorú má pracovník nárok v súlade s uplatniteľným právom hostiteľského členského štátu;
- b) akýchkoľvek osobitných príplatkov súvisiacich s vyslaním a o všetkých pravidlách náhrady výdavkov na cestovné, ubytovanie a stravu, ak sa uplatňujú;
- c) odkaze na jednotné oficiálne vnútroštátne webové sídlo vypracované hostiteľským členským štátom podľa článku 5 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ ⁽¹⁵⁾.

3. Informácie uvedené v odseku 1 písm. b) a odseku 2 písm. a) možno v prípade potreby poskytnúť formou odkazu na osobitné ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení a štatútov či kolektívnych zmlúv upravujúcich uvedené informácie.

4. Pokiaľ členské štáty nestanovia inak, odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, ak každé pracovné obdobie mimo členského štátu, v ktorom pracovník obvykle pracuje, trvá najviac štyri po sebe nasledujúce týždne alebo menej.

KAPITOLA III

MINIMÁLNE POŽIADAVKY TÝKAJÚCE SA PRACOVNÝCH PODMIENOK

Článok 8

Maximálne trvanie skúšobnej doby

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že pracovnoprávny vzťah podlieha skúšobnej dobe vymedzenej vo vnútroštátnom práve alebo danej praxou, uvedená doba nepresiahla šesť mesiacov.

2. V prípade pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú členské štáty zabezpečia, aby bola dĺžka takejto skúšobnej doby primeraná predpokladanému trvaniu zmluvy a povahe práce. V prípade predĺženia zmluvy na rovnakú funkciu a rovnaké úlohy sa na pracovnoprávny vzťah nevzťahuje nová skúšobná doba.

⁽¹⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11).

3. Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty stanoviť dlhšie skúšobné doby, ak je to odôvodnené povahou zamestnania alebo ak je to v záujme pracovníka. V prípadoch, keď pracovník počas skúšobnej doby nebol prítomný v práci, členské štáty môžu stanoviť, že skúšobná doba sa môže zodpovedajúcim spôsobom predĺžiť v závislosti od dĺžky neprítomnosti.

Článok 9

Súbežné zamestnanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby zamestnávateľ nezakazoval pracovníkom nástup do zamestnania u iných zamestnávateľov mimo rozvrhu pracovného času, ktorý určí uvedený zamestnávateľ, ani ho pre to nijako neznevýhodňoval.
2. Členské štáty môžu stanoviť podmienky obmedzení, ktoré môžu použiť zamestnávateľa v prípade nezlučiteľnosti z objektívnych dôvodov, ako sú zdravie a bezpečnosť, ochrana obchodného tajomstva, integrita verejnej služby alebo predchádzanie konfliktom záujmov.

Článok 10

Minimálna predvídateľnosť práce

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že pracovný režim pracovníka je úplne alebo prevažne nepredvídateľný, zamestnávateľ od neho nevyžadoval prácu, pokiaľ nebudú zároveň splnené obe tieto podmienky:
 - a) práca sa uskutočňuje v rámci vopred stanovených referenčných hodín a dní, ktoré sa určia v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. m) bodom ii), a
 - b) zamestnávateľ informuje pracovníka o pracovnej úlohe vopred v primeranej lehote stanovenej v súlade s vnútroštátnym právom, kolektívnymi zmluvami alebo praxou v zmysle článku 4 ods. 2 písm. m) bodu iii).
2. Ak nie je splnená jedna alebo obe z podmienok stanovených v odseku 1, pracovník má právo odmietnuť pracovnú úlohu bez toho, aby to pre neho malo nepriaznivé dôsledky.
3. Ak členské štáty umožňujú zamestnávateľovi zrušiť pracovnú úlohu bez náhrady odmeny, členské štáty prijímú v súlade s vnútroštátnym právom, kolektívnymi zmluvami alebo praxou opatrenia, na zabezpečenie toho, aby mal pracovník nárok na náhradu odmeny, ak zamestnávateľ po uplynutí určitej primeranej lehoty zruší pracovnú úlohu, na ktorej vykonaní sa s pracovníkom predtým dohodol.
4. Členské štáty môžu stanoviť spôsoby uplatňovania tohto článku v súlade s vnútroštátnym právom, kolektívnymi zmluvami alebo praxou.

Článok 11

Doplnkové opatrenia v prípade zmlúv o práci na vyžiadanie

Ak členské štáty umožňujú používanie pracovných zmlúv na vyžiadanie alebo podobných pracovných zmlúv, na zabránenie ich zneužívania prijímú jedno alebo viaceré z týchto opatrení:

- a) obmedzia používanie a trvanie zmlúv na vyžiadanie alebo podobných pracovných zmlúv;
- b) zavedú vyvrátiteľnú domnienku o existencii pracovnej zmluvy s minimálnym počtom platených hodín na základe priemerného počtu odpracovaných hodín počas stanoveného obdobia;

c) ďalšie rovnocenné opatrenia, ktorými sa zabezpečí účinná prevencia zneužívajúcich praktík.

Členské štáty informujú o týchto opatreniach Komisiu.

Článok 12

Prechod na inú formu zamestnania

1. Členské štáty zabezpečia, aby pracovník, ktorý odpracoval aspoň šesť mesiacov u toho istého zamestnávateľa, ktorému skončila skúšobná doba, ak bola určená, mohol požiadať o formu zamestnania s predvídateľnejšími a istejšími pracovnými podmienkami, ak je k dispozícii, a aby dostal písomnú a odôvodnenú odpoveď. Členské štáty môžu obmedziť frekvenciu žiadostí, na základe ktorých vzniká povinnosť podľa tohto článku.

2. Členské štáty zabezpečia, aby zamestnávateľ poskytol odôvodnenú písomnú odpoveď uvedenú v odseku 1 do jedného mesiaca od podania žiadosti. Pokiaľ ide o fyzické osoby, ktoré konajú ako zamestnávateľia, a mikropodniky, malé alebo stredné podniky, členské štáty môžu stanoviť predĺženie tejto lehoty na najviac tri mesiace a povoliť ústnu odpoveď na nasledujúce podobné žiadosti predložené tým istým pracovníkom, ak sa odôvodnenie odpovede vzhľadom na situáciu pracovníka nezmenilo.

Článok 13

Povinná odborná príprava

Členské štáty zabezpečia, že ak je zamestnávateľ podľa práva Únie, vnútroštátneho práva alebo príslušných kolektívnych zmlúv povinný poskytovať pracovníkovi odbornú prípravu na vykonávanie pracovných úloh, na ktoré bol prijatý, takáto príprava sa poskytuje bezplatne, mala by sa započítať ako odpracovaný čas a vykonať v pracovnom čase, ak je to možné.

Článok 14

Kolektívne zmluvy

Členské štáty môžu umožniť sociálnym partnerom ponechať v platnosti kolektívne zmluvy, rokovať o nich, uzatvárať a presadzovať ich v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou, ktorými sa stanovujú pravidlá pracovných podmienok pracovníkov odlišné od tých, ktoré sú uvedené v článkoch 8 až 13, pričom sa musí dodržiavať všeobecná ochrana pracovníkov.

KAPITOLA IV

HORIZONTÁLNE USTANOVENIA

Článok 15

Právne domnienky a mechanizmus skorého vyrovnania

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, že pracovník nedostane v stanovenej lehote všetky dokumenty alebo ich časť podľa článku 5 ods. 1 alebo článku 6, uplatnil jeden alebo oba z týchto postupov:

- a) pracovník bude môcť využiť domnienku svedčiacu vo svoj prospech, ktorú stanoví členský štát, a ktorú zamestnávateľia musia mať možnosť vyvrátiť;
- b) pracovník má možnosť podať príslušnému orgánu alebo subjektu sťažnosť a má prístup k primeranej náprave včasným a účinným spôsobom.

2. Členské štáty môžu stanoviť, že uplatňovanie domnienok a postupy uvedené v odseku 1 sú podmienené informovaním zamestnávateľa a skutočnosťou, že zamestnávateľ neposkytne včas chýbajúce informácie.

Článok 16

Právo na nápravu

Členské štáty zabezpečia, aby pracovníci vrátane tých, ktorých pracovnoprávny vzťah sa skončil, mali prístup k účinnému a nestrannému riešeniu sporov a právo na nápravu v prípade porušenia ich práv vyplývajúcich z tejto smernice.

Článok 17

Ochrana pred nepriaznivým zaobchádzaním alebo nepriaznivými dôsledkami

Členské štáty zavedú opatrenia potrebné na ochranu pracovníkov vrátane tých, ktorí sú zástupcami pracovníkov, pred akýmkoľvek nepriaznivým zaobchádzaním zo strany zamestnávateľa alebo pred akýmkoľvek nepriaznivými dôsledkami vyplývajúcimi z podania sťažnosti zamestnávateľovi alebo vyplývajúcimi z akéhokoľvek konania začatého s cieľom vymôcť súlad s právami stanovenými v tejto smernici.

Článok 18

Ochrana pred prepustením a dôkazné bremeno

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zákaz prepustenia alebo postupu s rovnocenným účinkom a všetkých príprav na prepustenie pracovníkov z dôvodu, že vykonávali práva stanovené v tejto smernici.
2. Pracovníci, ktorí sa domnievajú, že boli prepustení alebo boli predmetom opatrenia s rovnocenným účinkom z dôvodu, že vykonávali práva stanovené v tejto smernici, môžu zamestnávateľa požiadať o riadne odôvodnenie ich prepustenia alebo rovnocenného opatrenia. Zamestnávateľ poskytne toto odôvodnenie písomne.
3. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby v prípade, že pracovníci uvedení v odseku 2 informujú súd alebo iný príslušný orgán alebo subjekt o skutočnostiach, na základe ktorých možno predpokladať, že došlo k takémuto prepusteniu alebo rovnocennému opatreniu, zamestnávateľ musel dokázať, že k prepusteniu došlo z iných dôvodov, než sú dôvody uvedené v odseku 1.
4. Odsek 3 nebráni členským štátom, aby zaviedli pravidlá dokazovania, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie.
5. Členské štáty nemusia uplatňovať odsek 3 na konania, v ktorých zisťovanie skutkových okolností prislúcha súdu alebo inému príslušnému orgánu alebo subjektu.
6. Odsek 3 sa neuplatňuje na trestné konania, pokiaľ členský štát nestanoví inak.

Článok 19

Sankcie

Členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií za prípady porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice alebo príslušných, už platných ustanovení týkajúcich sa práv, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 20

Zákaz zníženia úrovne ochrany a priaznivejšie ustanovenia

1. Táto smernica nepredstavuje opodstatnený dôvod na zníženie všeobecnej úrovne ochrany poskytovanej pracovníkom v členských štátoch.

2. Táto smernica sa nedotýka práva členských štátov prijať zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia, ktoré sú priaznivejšie pre pracovníkov, alebo podporovať či dovoliť prijatie kolektívnych dohôd, ktoré sú priaznivejšie pre pracovníkov.
3. Táto smernica sa nedotýka iných práv priznaných pracovníkom na základe iných právnych aktov Únie.

Článok 21

Transpozícia a vykonávanie

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. augusta 2022. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.
2. Keď členské štáty prijímajú opatrenia podľa odseku 1, tieto budú obsahovať odkaz na túto smernicu alebo budú doplnené o takýto odkaz pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.
3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.
4. V súlade so svojím vnútroštátnym právom a praxou členské štáty prijímajú primerané opatrenia na zabezpečenie účinného zapojenia sociálnych partnerov a na podporu a posilnenie sociálneho dialógu s cieľom vykonávať túto smernicu.
5. Členské štáty môžu poveriť sociálnych partnerov vykonaním tejto smernice, ak o to sociálni partneri spoločne požiadajú a za predpokladu, že členské štáty podniknú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že môžu kedykoľvek zaručiť výsledky sledované touto smernicou.

Článok 22

Prechodné opatrenia

Práva a povinnosti stanovené v tejto smernici sa uplatňujú na všetky pracovnoprávne vzťahy do 1. augusta 2022. Zamestnávateľ však poskytne alebo doplní dokumenty uvedené v článku 5 ods. 1 a v článkoch 6 a 7 iba na žiadosť pracovníka už zamestnaného k tomuto dátumu. Nepodanie takejto žiadosti nemá za následok vylúčenie pracovníkov z minimálnych práv stanovených podľa článkov 8 až 13.

Článok 23

Preskúmanie zo strany Komisie

Komisia po konzultácii s členskými štátmi a so sociálnymi partnermi na úrovni Únie a zohľadniac dosah na mikro, malé a stredné podniky do 1. augusta 2027 preskúma vykonávanie tejto smernice a v náležitých prípadoch navrhne legislatívne zmeny.

Článok 24

Zrušenie

Smernica 91/533/EHS sa zrušuje s účinnosťou od 1. augusta 2022. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 26

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1153**z 20. júna 2019,****ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 87 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Na predchádzanie závažným trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie je potrebné uľahčiť využívanie finančných informácií.
- (2) S cieľom posilniť bezpečnosť, zlepšiť stíhanie finančných trestných činov, bojovať proti praniu špinavých peňazí a predchádzať daňovým trestným činom v členských štátoch a v celej Únii je potrebné zlepšiť prístup finančných spravodajských jednotiek (ďalej len „FIU“ – Financial Intelligence Units) a orgánov verejnej moci zodpovedných za predchádzanie závažnej trestnej činnosti, jej odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie k informáciám, posilniť ich schopnosť viesť finančné vyšetrovania a zlepšiť spoluprácu medzi nimi.
- (3) Podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“), Únia a členské štáty si majú vzájomne pomáhať. Takisto by sa mali zaviazat spolupracovať lojálne a pohotovo.
- (4) Vo svojom oznámení z 2. februára 2016 o Akčnom pláne na posilnenie boja proti financovaniu terorizmu sa Komisia zaviazala preskúmať možnosť osobitného samostatného právneho nástroja zameraného na rozšírenie prístupu orgánov členských štátov, vrátane orgánov s právomocami v oblasti predchádzania trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania, úradov pre vyhľadávanie majetku, daňových úradov a protikorupčných orgánov, k centralizovaným registrom bankových a platobných účtov. Okrem toho sa v uvedenom akčnom pláne vyzýva aj na zmapovanie prekážok brániacich prístupu FIU k informáciám, výmene týchto informácií a ich používaniu, ako aj operačnej spolupráci medzi FIU.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 367, 10.10.2018, s. 84.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. júna 2019.

- (5) Boj proti závažnej trestnej činnosti vrátane boja proti finančným podvodom a praniu špinavých peňazí je pre Úniu naďalej prioritou.
- (6) V smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 ⁽³⁾ sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli centralizované registre bankových účtov alebo systémy vyhľadávania údajov, ktorými sa umožní včasná identifikácia osôb vlastniacich bankové a platobné účty a bezpečnostné schránky.
- (7) Podľa smernice (EÚ) 2015/849 majú FIU priamy prístup k informáciám z takýchto centralizovaných registrov bankových účtov a prístup k nim majú aj vnútroštátne orgány s právomocami v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu.
- (8) Bezprostredný a priamy prístup k informáciám z centralizovaných registrov bankových účtov je často nevyhnutným predpokladom úspechu vyšetrovania trestného činu alebo včasnej identifikácie, sledovania a zmrazenia súvisiaceho majetku na účely jeho konfiskácie. Priamy prístup je najbezprostrednejším typom prístupu k informáciám z centralizovaných registrov bankových účtov. V tejto smernici by sa preto mali stanoviť pravidlá udeľovania priameho prístupu k informáciám z centralizovaných registrov bankových účtov určeným orgánom členských štátov s právomocami v oblasti predchádzania trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania. Ak členský štát poskytne prístup k informáciám o bankových účtoch prostredníctvom centrálného elektronického systému vyhľadávania údajov, daný členský štát by mal zabezpečiť, aby orgán, ktorý prevádzkuje systém vyhľadávania, okamžite oznamoval nefiltrované výsledky vyhľadávania určeným príslušným orgánom. Touto smernicou by nemali byť dotknuté kanály na výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi ani ich právomoci na získavanie informácií od povinných subjektov podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva. Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice nepatrí žiaden prístup vnútroštátnych orgánov k informáciám uchovávaným v centralizovaných registroch na iné účely ako sú stanovené v tejto smernici alebo v súvislosti s inými trestnými činmi, ako tými, na ktoré sa táto smernica vzťahuje.
- (9) Vzhľadom na to, že v každom členskom štáte je množstvo orgánov alebo úradov, ktoré majú právomoci v oblasti predchádzania trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania, a s cieľom zabezpečiť primeraný prístup k finančným a iným informáciám podľa tejto smernice by mali byť členské štáty povinné určiť, ktoré orgány alebo úrady sú oprávnené na prístup k centralizovaným registrom bankových účtov a ktoré môžu žiadať informácie od FIU na účely tejto smernice. Pri vykonávaní tejto smernice by členské štáty mali zohľadniť povahu, organizačné postavenie, úlohy a oprávnenia takýchto orgánov a úradov zriadených vnútroštátnym právom vrátane existujúcich mechanizmov na ochranu finančných systémov, aby sa nevyužívali na pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu.
- (10) K určeným príslušným orgánom by mali patriť aj úrady pre vyhľadávanie majetku, ktoré by mali mať priamy prístup k informáciám z centralizovaných registrov bankových účtov na účely predchádzania konkrétnym závažným trestným činom, ich odhaľovania alebo vyšetrovania alebo na účely podpory konkrétného vyšetrovania trestného činu vrátane identifikácie, sledovania a zmrazenia majetku.
- (11) V rozsahu, v akom majú daňové úrady a protikorupčné agentúry podľa vnútroštátneho práva právomoci v oblasti predchádzania trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania, by sa aj tie mali považovať za orgány, ktoré môžu byť určené na účely tejto smernice. Táto smernica by sa nemala vzťahovať na iné administratívne vyšetrovania ako tie, ktoré vykonávajú FIU v súvislosti s predchádzaním praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovaním a účinným bojom proti nim.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (12) Páchatelia trestných činov, najmä zločinecké skupiny a teroristi, často pôsobia v rôznych členských štátoch a ich majetok vrátane bankových účtov sa často nachádza v iných členských štátoch. Vzhľadom na cezhraničný rozmer závažnej trestnej činnosti vrátane terorizmu a súvisiacich finančných činností je často potrebné, aby príslušné orgány uskutočňujúce vyšetrovania trestného činu v jednom členskom štáte získali prístup k informáciám o bankových účtoch, ktoré sa vedú v iných členských štátoch.
- (13) Informácie, ktoré získajú príslušné orgány z národných centralizovaných registrov bankových účtov, sa môžu vymieňať s príslušnými orgánmi so sídlom v inom členskom štáte v súlade s rámcovým rozhodnutím Rady 2006/960/SVV ⁽⁴⁾, smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ ⁽⁵⁾ a s príslušnými pravidlami ochrany údajov.
- (14) Smernicou (EÚ) 2015/849 sa podstatne posilnil právny rámec Únie, ktorým sa riadi činnosť a spolupráca FIU, vrátane posúdenia Komisiou možnosti zriadenia mechanizmu koordinácie a podpory. FIU majú rôzne právne postavenie v jednotlivých členských štátoch, od postavenia administratívneho orgánu cez orgán presadzovania práva až po hybridný orgán. Medzi právomocí FIU patrí právo na prístup k finančným a administratívnym informáciám, ako aj k informáciám na účely presadzovania práva, ktoré sú potrebné na predchádzanie praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu, ich odhaľovanie a boj proti nim. V práve Únie sa však nestanovujú všetky konkrétne nástroje a mechanizmy, ktoré by mali mať FIU k dispozícii na získanie prístupu k takýmto informáciám a na plnenie svojich úloh. Keďže za stanovenie organizačnej povahy FIU a rozhodovanie o nej sú výhradne zodpovedné členské štáty, jednotlivé FIU majú rôzne stupne prístupu k regulačným databázam, čo má za následok nedostatočnú výmenu informácií medzi orgánmi presadzovania práva alebo orgánmi trestného stíhania a FIU.
- (15) S cieľom zvýšiť právnu istotu a operačnú účinnosť by sa mali v tejto smernici stanoviť pravidlá na posilnenie schopnosti FIU vymieňať si finančné informácie a finančné analýzy, ktoré sa týkajú všetkých závažných trestných činov, s určenými príslušnými orgánmi v ich členskom štáte. Presnejšie by sa malo od FIU vyžadovať, aby spolupracovali s určenými príslušnými orgánmi svojho členského štátu a aby boli schopné včas odpovedať na odôvodnené žiadosti o finančné informácie alebo finančné analýzy uvedených určených príslušných orgánov, ak sú takéto finančné informácie alebo finančné analýzy v jednotlivých prípadoch potrebné a ak sú tieto žiadosti odôvodnené obavami týkajúcimi sa predchádzania závažným trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania, okrem výnimiek ustanovených v článku 32 ods. 5 smernice (EÚ) 2015/849. Uvedená požiadavka by nemala byť prekážkou pre samostatnosť FIU podľa smernice (EÚ) 2015/849. Konkrétne v prípadoch, keď požadované informácie pochádzajú od FIU iného členského štátu, mali by sa dodržať všetky obmedzenia a podmienky, ktoré pre ich využitie určí daná FIU. Akékoľvek využitie nad rámec pôvodne schválených účelov by malo podliehať predchádzajúcemu súhlasu danej FIU. FIU by mala náležite vysvetliť každé odmietnutie odpovedať na žiadosť o informácie alebo analýzu. Touto smernicou by nemala byť dotknutá operačná nezávislosť a samostatnosť FIU podľa smernice (EÚ) 2015/849 vrátane samostatnosti FIU pri spontánnom šírení informácií z vlastnej iniciatívy na účely tejto smernice.
- (16) V tejto smernici by sa mal jednoznačne stanoviť aj právny rámec, ktorým by sa FIU umožnilo žiadať o relevantné údaje uchovávané určenými príslušnými orgánmi v ich členskom štáte, aby mohli účinne predchádzať praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu, odhaľovať ich a bojovať proti nim.
- (17) FIU by sa mali usilovať o rýchlu výmenu finančných informácií alebo finančných analýz vo výnimočných a v naliehavých prípadoch, keď takéto informácie alebo analýzy súvisia s terorizmom alebo organizovanou trestnou činnosťou spojenou s terorizmom.

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (18) Takouto výmenou by sa nemalo brániť aktívnej úlohe FIU podľa smernice (EÚ) 2015/849 pri poskytovaní svojich analýz iným FIU, ak sa v týchto analýzach odhaľujú skutočnosti, vykonávanie alebo podozrenie na vykonávanie prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré sú v priamom záujme týchto iných FIU. Finančná analýza obsahuje operačnú analýzu zameranú na jednotlivé prípady a konkrétne ciele alebo na príslušné vybrané informácie, a to v závislosti od typu a objemu získaných poskytnutých informácií a očakávaného využitia informácií po ich poskytnutí, ako aj strategickú analýzu, v ktorej sa rieši pranie špinavých peňazí, ako aj trendy a vzorce financovania terorizmu. Touto smernicou by však nemalo byť dotknuté organizačné postavenie a úloha zverená FIU podľa vnútroštátneho práva členských štátov.
- (19) Vzhľadom na citlivosť finančných údajov, ktoré by mali FIU analyzovať, a potrebné záruky ochrany údajov by sa v tejto smernici mali konkrétne stanoviť typ a rozsah informácií, ktoré sa môžu vymieňať medzi FIU a určenými príslušnými orgánmi a medzi určenými príslušnými orgánmi rôznych členských štátov. Touto smernicou by sa nemali meniť žiadne v súčasnosti platné metódy získavania údajov. Členské štáty by však mali mať možnosť rozhodnúť o rozšírení rozsahu finančných informácií a informácií o bankových účtoch, ktoré sa môžu vymieňať medzi FIU a určenými príslušnými orgánmi. Členské štáty by mali mať aj možnosť uľahčiť určeným príslušným orgánom prístup k finančným informáciám a informáciám o bankových účtoch na účely predchádzania iným trestným činom, ako sú závažné trestné činy, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania. Táto smernica by sa nemala odchyľovať od platných pravidiel ochrany údajov.
- (20) Na základe konkrétnych právomocí a úloh Agentúry Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (ďalej len „Europol“) zriadenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 ⁽⁶⁾, stanovených v uvedenom nariadení, poskytuje Europol podporu cezhraničným vyšetrovaniam členských štátov v oblasti prania špinavých peňazí medzinárodných zločineckých skupín. V tejto súvislosti by Europol mal členským štátom oznamovať akékoľvek informácie a súvislosti medzi trestnými činmi, ktoré sa týkajú týchto členských štátov. Podľa uvedeného nariadenia predstavujú národné ústredne Europolu styčné orgány medzi Europolom a orgánmi členských štátov, ktoré sú príslušné vyšetrovať trestné činy. S cieľom poskytovať Europolu informácie potrebné na vykonávanie jeho úloh by mal každý členský štát umožniť, aby jeho FIU odpovedali na žiadosti Europolu o finančné informácie a finančné analýzy podané prostredníctvom národnej ústredne Europolu uvedeného členského štátu prípadne prostredníctvom priameho kontaktu. Členské štáty by mali zabezpečiť aj to, aby ich národné ústredne Europolu prípadne ich určené príslušné orgány boli oprávnené odpovedať na žiadosti Europolu o informácie o bankových účtoch. Žiadosti Europolu by mali byť riadne odôvodnené. Mali by sa podávať na základe jednotlivých prípadov v rámci povinností Europolu a na účely plnenia jeho úloh. Nemala by sa ohroziť operačná nezávislosť a samostatnosť FIU a FIU by mali aj naďalej samy rozhodovať o tom, či poskytnú požadované informácie alebo analýzy. S cieľom zaistiť rýchlu a účinnú spoluprácu by FIU mali včas odpovedať na žiadosti Europolu. V súlade s nariadením (EÚ) 2016/794 by mal Europol pokračovať v súčasnej praxi poskytovania spätnej väzby členským štátom o využívaní informácií alebo analýz poskytovaných podľa tejto smernice.
- (21) V tejto smernici by sa mala zohľadniť aj skutočnosť, že v relevantných prípadoch sú v súlade s článkom 43 nariadenia Rady (EÚ) 2017/1939 ⁽⁷⁾ európski delegovaní prokurátori Európskej prokuratúry oprávnení získavať všetky relevantné informácie z vnútroštátnych databáz vedených na účely vyšetrovania trestných činov a presadzovania práva, ako aj z iných relevantných registrov orgánov verejnej moci vrátane centralizovaných registrov bankových účtov a systémov vyhľadávania údajov, a to za rovnakých podmienok, aké sa uplatňujú na podobné prípady podľa vnútroštátneho práva.

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Ú. v. EÚ L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽⁷⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (22) V záujme posilnenia spolupráce medzi FIU by Komisia mala v blízkej budúcnosti vykonať posúdenie vplyvu s cieľom vyhodnotiť možnosť a vhodnosť zriadenia mechanizmu koordinácie a podpory, napríklad FIU EÚ.
- (23) S cieľom dosiahnuť primeranú rovnováhu medzi efektívnosťou a vysokou úrovňou ochrany údajov by mali byť členské štáty povinné zabezpečiť spracúvanie citlivých finančných informácií, ktoré by mohli citlivé údaje týkajúce sa rasového alebo etnického pôvodu osoby, jej politických názorov, náboženského alebo filozofického presvedčenia alebo členstva v odborových organizáciách alebo údaje týkajúce sa zdravia fyzickej osoby, jej sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie, len osobitne oprávnenými osobami a v súlade s platnými pravidlami ochrany údajov.
- (24) V tejto smernici sa dodržiavajú základné práva a zásady uznané v článku 6 Zmluvy o EÚ a v Charte základných práv Európskej únie, najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo na ochranu osobných údajov, zákaz diskriminácie, sloboda podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces, prezumpcia neviny a právo na obhajobu a zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ako aj základné práva a zásady stanovené v medzinárodnom práve a medzinárodných dohodách, ktorých zmluvnými stranami sú Únia alebo všetky členské štáty, vrátane Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v ústavách členských štátov v ich príslušných oblastiach pôsobnosti.
- (25) Je veľmi dôležité zabezpečiť, aby sa pri spracúvaní osobných údajov podľa tejto smernice v plnej miere rešpektovalo právo na ochranu osobných údajov. Každé takéto spracúvanie podlieha nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽⁸⁾ a smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 ⁽⁹⁾ v ich príslušnom rozsahu pôsobnosti. Pokiaľ ide o prístup úradov pre vyhľadávanie majetku k centralizovaným registrom bankových účtov a systémom vyhľadávania údajov, uplatňuje sa smernica (EÚ) 2016/680, zatiaľ čo článok 5 ods. 2 rozhodnutia Rady 2007/845/SVV ⁽¹⁰⁾ sa neuplatňuje. Pokiaľ ide o Europol, uplatňuje sa nariadenie (EÚ) 2016/794. V tejto smernici by sa mali stanoviť konkrétne dodatočné záruky a podmienky na zabezpečenie ochrany osobných údajov, pokiaľ ide o mechanizmy na zabezpečenie spracúvania citlivých údajov a záznamy o žiadostiach o informácie.
- (26) Akékoľvek osobné údaje získané podľa tejto smernice by mali príslušné orgány spracúvať v súlade s platnými pravidlami ochrany údajov iba vtedy, keď je to potrebné a primerané na účely predchádzania závažnej trestnej činnosti, jej odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania.
- (27) Okrem toho, s cieľom rešpektovať právo na ochranu osobných údajov a právo na súkromie a obmedziť vplyv prístupu k informáciám z centralizovaných registrov bankových účtov a zo systémov vyhľadávania údajov je mimoriadne dôležité stanoviť podmienky obmedzenia takéto prístupu. Konkrétne by mali členské štáty zabezpečiť, aby sa na prístup príslušných orgánov k osobným údajom na účely tejto smernice uplatňovali príslušné politiky a opatrenia na ochranu údajov. K informáciám obsahujúcim osobné údaje, ktoré možno získať z centralizovaných registrov bankových účtov alebo na základe postupov overovania, by mali mať prístup len oprávnení zamestnanci. Zamestnanci s prístupom k takýmto citlivým údajom by mali absolvovať odbornú prípravu v oblasti bezpečnostných postupov, pokiaľ ide o výmenu údajov a zaobchádzanie s nimi.

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutie Rady 2007/845/SVV zo 6. decembra 2007 o spolupráci medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku v členských štátoch pri vypátraní a identifikácii príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou (Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 103).

- (28) Prenos finančných údajov do tretích krajín a medzinárodným partnerom na účely tejto smernice by sa mal umožňovať len za podmienok stanovených v kapitole V nariadenia (EÚ) 2016/679 alebo v kapitole V smernice (EÚ) 2016/680.
- (29) Komisia by mala predložiť správu o vykonávaní tejto smernice po troch rokoch od dátumu jej transpozície a potom každé ďalšie tri roky. V súlade s Medziinštitucionálnou dohodou z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽¹¹⁾ by mala Komisia vykonávať aj hodnotenie tejto smernice na základe informácií získaných prostredníctvom osobitných monitorovacích opatrení, aby mohla posúdiť skutočné účinky smernice a potrebu ďalších opatrení.
- (30) Účelom tejto smernice je zabezpečiť prijatie pravidiel, ktorými sa bude občanom Únie poskytovať vyššia úroveň bezpečnosti, a to na základe predchádzania trestnej činnosti a boja proti nej podľa článku 67 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). V dôsledku svojej nadnárodnej povahy ovplyvňujú teroristické hrozby a hrozby trestnej činnosti Úniu ako celok a vyžadujú si reakciu na úrovni Únie. Páchatelia by mohli vyžiť nedostatočne efektívne využívanie informácií o bankových účtoch a finančných informácií v jednom členskom štáte a profitovať z neho, čo by mohlo mať dôsledky v inom členskom štáte.
- (31) Keďže cieľ tejto smernice, a to uľahčenie prístupu FIU a orgánov verejnej moci zodpovedných za predchádzanie závažnej trestnej činnosti, jej odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie k informáciám, posilniť ich schopnosť viesť finančné vyšetrovania a zlepšiť spoluprácu medzi nimi, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu alebo dôsledkov činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (32) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice, pokiaľ ide o povolenie členských štátov predbežne uplatňovať alebo uzatvárať dohody s tretími krajinami, ktoré sú zmluvnými stranami Európskeho hospodárskeho priestoru, vo veciach patriacich do pôsobnosti kapitoly II tejto smernice, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (33) Rozhodnutie Rady 2000/642/SVV by sa malo zrušiť, pretože jeho predmet úpravy sa upravuje v iných aktoch Únie a už nie je potrebné.
- (34) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.
- (35) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (36) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹³⁾ a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vydal stanovisko 10. septembra 2018,

⁽¹¹⁾ Medziinštitucionálna dohoda medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva (Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. V tejto smernici sa stanovujú opatrenia na uľahčenie prístupu príslušných orgánov k finančným informáciám a informáciám o bankových účtoch a ich využívaní týmito orgánmi na účely predchádzania závažným trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania. Stanovujú sa v nej aj opatrenia na uľahčenie prístupu finančných spravodajských jednotiek (ďalej len „FIU“ – Financial Intelligence Units) k informáciám na účely presadzovania práva na predchádzanie praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu a boj proti nim a k opatreniam na uľahčenie spolupráce medzi FIU.

2. Touto smernicou nie sú dotknuté:

- a) smernica (EÚ) 2015/849 a súvisiace ustanovenia vnútroštátneho práva vrátane organizačného postavenia priznaného FIU podľa vnútroštátneho práva, ako aj ich operačnej nezávislosti a samostatnosti;
- b) kanály na výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi alebo právomoci príslušných orgánov na získavanie informácií od povinných subjektov podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva;
- c) nariadenie (EÚ) 2016/794;
- d) povinnosti vyplývajúce z nástrojov Únie o vzájomnej právnej pomoci alebo o vzájomnom uznávaní rozhodnutí v trestných veciach a z rámcového rozhodnutia 2006/960/SVV.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- 1. „centralizované registre bankových účtov“ sú centralizované automatizované mechanizmy, ako napríklad centrálné registre alebo centrálné elektronické systémy vyhľadávania údajov, zavedené v súlade s článkom 32a ods. 1 smernice (EÚ) 2015/849;
- 2. „úrady pre vyhľadávanie majetku“ sú vnútroštátne úrady zriadené alebo určené každým členským štátom podľa rozhodnutia 2007/845/SVV;
- 3. „finančná spravodajská jednotka („FIU“)“ je FIU zriadená podľa článku 32 smernice (EÚ) 2015/849;
- 4. „povinné subjekty“ sú subjekty stanovené v článku 2 bode 1 smernice (EÚ) 2015/849;
- 5. „finančné informácie“ sú všetky typy informácií alebo údajov, napríklad údaje o finančných aktívach, pohyboch finančných prostriedkov alebo finančných obchodných vzťahoch, ktorých držiteľom už sú FIU a ktoré slúžia na predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovanie a účinný boj proti nim;

6. „informácie na účely presadzovania práva“ sú:

- i) všetky typy informácií alebo údajov, ktorých držiteľom už sú príslušné orgány v súvislosti s predchádzaním trestným činom, ich odhaľovaním, vyšetrovaním alebo stíhaním;
- ii) všetky typy informácií alebo údajov, ktorých držiteľom sú v súvislosti s predchádzaním trestným činom, ich odhaľovaním, vyšetrovaním alebo stíhaním orgány verejnej moci alebo súkromné subjekty a ktoré sú k dispozícii príslušným orgánom bez použitia donucovacích opatrení podľa vnútroštátneho práva.

Takéto informácie môžu byť okrem iného záznamy z registrov trestov, informácie o vyšetrovaniach, informácie o zmrazení alebo zaistení majetku, alebo iných vyšetrovacích alebo dočasných opatreniach a informácie o odsúdeniach a konfiškáciách;

7. „informácie o bankových účtoch“ sú tieto informácie o bankových a platobných účtoch a bezpečnostných schránkach z centralizovaných registrov bankových účtov:

- i) v prípade klienta, ktorý je držiteľom účtu, a v prípade akejkoľvek osoby, ktorá tvrdí, že koná v mene klienta: meno doplnené buď ďalšími identifikačnými údajmi požadovanými podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje článok 13 ods. 1 písm. a) smernice (EÚ) 2015/849, alebo jedinečným identifikačným číslom;
- ii) v prípade konečného užívateľa výhod v súvislosti s klientom, ktorý je držiteľom účtu: meno doplnené buď ďalšími identifikačnými údajmi požadovanými podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje článok 13 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2015/849, alebo jedinečným identifikačným číslom;
- iii) v prípade bankového alebo platobného účtu: číslo IBAN a dátum založenia a zrušenia účtu;
- iv) v prípade bezpečnostnej schránky: meno nájomcu doplnené ďalšími identifikačnými údajmi požadovanými podľa vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje článok 13 ods. 1 smernice (EÚ) 2015/849, alebo jedinečným identifikačným číslom a trvaním obdobia prenájmu;

8. „pranie špinavých peňazí“ je činnosť vymedzená v článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 ⁽¹⁴⁾;

9. „súvisiace predikatívne trestné činy“ sú trestné činy uvedené v článku 2 bode 1 smernice (EÚ) 2018/1673;

10. „financovanie terorizmu“ je činnosť vymedzená v článku 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 ⁽¹⁵⁾;

11. „finančná analýza“ je výsledok operačnej a strategickej analýzy, ktorú už vypracovali FIU na účely plnenia svojich úloh podľa smernice (EÚ) 2015/849;

12. „závažné trestné činy“ sú formy trestnej činnosti uvedené v prílohe I k nariadeniu (EÚ) 2016/794.

⁽¹⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 z 23. októbra 2018 o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

Článok 3

Určenie príslušných orgánov

1. Každý členský štát určí spomedzi svojich orgánov s právomocami v oblasti predchádzania trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania príslušné orgány oprávnené na získanie prístupu k svojmu národnému centralizovanému registru bankových účtov a na vyhľadávanie v ňom. K uvedeným príslušným orgánom patria aspoň úrady pre vyhľadávanie majetku.
2. Každý členský štát určí spomedzi svojich orgánov s právomocami v oblasti predchádzania trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania príslušné orgány, ktoré môžu žiadať o finančné informácie alebo finančné analýzy a prijímať finančné informácie alebo finančné analýzy od FIU.
3. Každý členský štát oznámi Komisii svoje príslušné orgány určené podľa odsekov 1 a 2 do 2. decembra 2021 a oznámi Komisii aj všetky prípadné súvisiace zmeny. Komisia uverejní oznámenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

KAPITOLA II

PRÍSTUP PRÍSLUŠNÝCH ORGÁNOV K INFORMÁCIÁM O BANKOVÝCH ÚČTOCH

Článok 4

Prístup príslušných orgánov k informáciám o bankových účtoch a vyhľadávanie v nich

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli príslušné vnútroštátne orgány určené podľa článku 3 ods. 1 oprávnené na priamy a bezprostredný prístup k informáciám o bankových účtoch a na priame a bezprostredné vyhľadávanie v nich, ak je to potrebné na plnenie ich úloh na účely predchádzania závažným trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania alebo na účely podpory vyšetrovania závažného trestného činu vrátane identifikácie, sledovania a zmrazenia majetku v súvislosti s takýmto vyšetrovaním. Prístup a vyhľadávanie sa považujú za priame a bezprostredné aj vtedy, keď vnútroštátne orgány prevádzkujúce centralizované registre bankových účtov zasielajú informácie o bankových účtoch príslušným orgánom rýchlo prostredníctvom automatizovaného mechanizmu, za predpokladu, že žiadna sprostredkovateľská inštitúcia nesmie zasahovať do požadovaných údajov alebo informácií, ktoré sa majú poskytnúť.
2. Ďalšie informácie, ktoré členské štáty považujú za dôležité a ktoré zaznamenajú do centralizovaných registrov bankových účtov podľa článku 32a ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849, nie sú podľa tejto smernice pre príslušné orgány prístupné a tieto orgány v nich nemôžu vyhľadávať.

Článok 5

Podmienky získania prístupu a vyhľadávania pre príslušné orgány

1. Prístup k informáciám o bankových účtoch a vyhľadávanie v nich v súlade s článkom 4 sa umožňuje iba v jednotlivých prípadoch zamestnancom jednotlivých príslušných orgánov, ktoré boli osobitne určené a oprávnené na plnenie uvedených úloh.
2. Členské štáty zabezpečia, aby zamestnanci určených príslušných orgánov zachovávali vysoké profesionálne normy v oblasti dôvernosti a ochrany údajov, aby boli vysoko zásadoví a primerane kvalifikovaní.
3. Členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené technické a organizačné opatrenia na zaistenie bezpečnosti údajov podľa vysokých technologických štandardov na účely výkonu práva prístupu príslušných orgánov k informáciám o bankových účtoch a práva na vyhľadávanie v nich v súlade s článkom 4.

Článok 6

Monitorovanie prístupu príslušných orgánov a vyhľadávania uskutočňovaného príslušnými orgánmi

1. Členské štáty ustanovia, že orgány, ktoré prevádzkujú centralizované registre bankových účtov, sú povinné zaistiť vedenie logov vždy, keď určené príslušné orgány získajú informácie o bankových účtoch a vyhľadávajú v nich. Logy obsahujú konkrétne tieto informácie:

- a) číslo vnútroštátneho spisu;
- b) dátum a čas dopytovania alebo vyhľadávania;
- c) typ údajov použitých na spustenie dopytovania alebo vyhľadávania;
- d) jedinečný identifikátor výsledkov;
- e) názov určeného príslušného orgánu, ktorý nahliada do registra;
- f) jedinečný identifikátor používateľa patriaci úradníkovi, ktorý vykonal dopytovanie alebo vyhľadávanie, a prípadne úradníkovi, ktorý nariadil dopytovanie alebo vyhľadávanie, a pokiaľ je to možné, jedinečný identifikátor používateľa patriaci príjemcovi výsledkov dopytovania alebo vyhľadávania.

2. Logy pravidelne kontrolujú zodpovedné osoby za centralizované registre bankových účtov. Na žiadosť sa logy sprístupnia aj príslušnému dozornému orgánu zriadenému v súlade s článkom 41 smernice (EÚ) 2016/680.

3. Logy sa používajú len na monitorovanie ochrany údajov vrátane kontroly prípustnosti žiadosti a zákonnosti spracúvania údajov a na zaistenie bezpečnosti údajov. Uvedené logy sa chránia primeranými opatreniami proti neoprávnenému prístupu a vymazávajú sa päť rokov po ich vytvorení, ak nie sú potrebné na postupy monitorovania, ktoré prebiehajú.

4. Členské štáty zabezpečia, aby orgány, ktoré prevádzkujú centrálné registre bankových účtov, prijali vhodné opatrenia na oboznámenie zamestnancov s platnými právom Únie a vnútroštátnym právom vrátane uplatniteľných pravidiel na ochranu údajov. Takéto opatrenia zahŕňajú špecializované programy odbornej prípravy.

KAPITOLA III

VÝMENA INFORMÁCIÍ MEDZI PRÍSLUŠNÝMI ORGÁNMI A FIU A MEDZI FIU

Článok 7

Žiadosti príslušných orgánov o informácie adresované FIU

1. S výhradou vnútroštátnych procesných záruk každý členský štát zabezpečí, aby sa od jeho národnej FIU vyžadovala spolupráca s jeho určenými príslušnými orgánmi uvedenými v článku 3 ods. 2 a aby FIU bola schopná včas odpovedať na odôvodnené žiadosti uvedených určených príslušných orgánov o finančné informácie alebo finančné analýzy v tomto členskom štáte, ak sú takéto finančné informácie alebo finančné analýzy v jednotlivých prípadoch potrebné a, ak sú tieto žiadosti odôvodnené obavami týkajúcimi sa predchádzania závažným trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania.

2. Ak existujú objektívne dôvody predpokladať, že poskytnutie takýchto informácií by malo nepriaznivý vplyv na prebiehajúce vyšetrovania alebo analýzy, alebo ak by za výnimočných okolností bolo poskytnutie informácií jednoznačne neprimerané vo vzťahu k oprávneným záujmom fyzickej alebo právnickej osoby alebo by bolo irelevantné vzhľadom na účely, na ktoré sa o ne žiadalo, FIU nie je povinná žiadosti o informácie vyhovieť.

3. Akékoľvek využitie nad rámec pôvodne schválených účelov podlieha predchádzajúcemu súhlasu danej FIU. FIU náležite vysvetlí každé odmietnutie odpovedať na žiadosť podľa odseku 1.

4. Rozhodnutie o poskytnutí informácií prináleží FIU.

5. Určené príslušné orgány môžu spracúvať finančné informácie a finančné analýzy získané od FIU na iné konkrétne účely predchádzania závažným trestným činom, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania ako účely, na ktoré sa zbierajú osobné údaje v súlade s článkom 4 ods. 2 smernice (EÚ) 2016/680.

Článok 8

Žiadosti FIU o informácie adresované príslušným orgánom

S výhradou vnútroštátnych procesných záruk každý členský štát zabezpečí, aby sa popri prístupe k informáciám pre FIU podľa článku 32 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849 od jeho určených príslušných orgánov vyžadovalo včas odpovedať na žiadosti národnej FIU o informácie na účely presadzovania práva, ak sú takéto informácie v jednotlivých prípadoch potrebné na predchádzanie praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu, ich odhaľovanie a boj proti nim.

Článok 9

Výmena informácií medzi FIU rôznych členských štátov

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich FIU boli vo výnimočných a naliehavých prípadoch oprávnené vymieňať si finančné informácie alebo finančné analýzy, ktoré môžu byť relevantné pre spracúvanie alebo analýzu informácií súvisiacich s terorizmom alebo organizovanou trestnou činnosťou spojenou s terorizmom.

2. Členské štáty zaistia, aby sa FIU v prípadoch uvedených v odseku 1 a v závislosti od svojich prevádzkových možností usilovali o rýchlu výmenu takýchto informácií.

Článok 10

Výmena informácií medzi príslušnými orgánmi rôznych členských štátov

1. S výhradou vnútroštátnych procesných záruk každý členský štát zabezpečí, aby si jeho príslušné orgány určené podľa článku 3 ods. 2 mohli na žiadosť a v jednotlivých prípadoch vymieňať finančné informácie alebo finančné analýzy získané od FIU svojho členského štátu s určeným príslušným orgánom v inom členskom štáte, ak sú takéto finančné informácie alebo finančné analýzy potrebné na predchádzanie praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu, ich odhaľovanie a boj proti nim.

Každý členský štát zabezpečí, aby jeho určené príslušné orgány finančné informácie alebo finančné analýzy vymieňané podľa tohto článku používali iba na účel, na ktorý boli požadované alebo poskytnuté.

Každý členský štát zabezpečí, aby na akékoľvek poskytnutie finančných informácií alebo finančných analýz získaných jeho určenými príslušnými orgánmi od FIU daného členského štátu akémukoľvek inému orgánu, agentúre alebo útvaru alebo použitie uvedených informácií na iné ako pôvodne schválené účely musela vopred poskytnúť súhlas FIU, ktorá tieto informácie poskytnula.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa žiadosť podľa tohto článku a odpoveď na ňu zasielali prostredníctvom špecializovanej zabezpečenej elektronickej komunikácie, ktorá zabezpečuje vysokú úroveň bezpečnosti údajov.

KAPITOLA IV

VÝMENA INFORMÁCIÍ S EUROPOLOM

Článok 11

Poskytovanie informácií o bankových účtoch Europolu

Každý členský štát zabezpečí, aby jeho príslušné orgány boli oprávnené odpovedať prostredníctvom národnej ústredne Europolu alebo, ak to daný členský štát umožňuje, prostredníctvom priameho kontaktu s Europolom, na riadne odôvodnené žiadosti týkajúce sa informácií o bankových účtoch, ktoré v rámci svojich povinností a plnenia svojich úloh v jednotlivých prípadoch zaslal Europol. Uplatňuje sa článok 7 ods. 6 a 7 nariadenia (EÚ) 2016/794.

Článok 12

Výmena informácií medzi Europolom a FIU

1. Každý členský štát zabezpečí, aby jeho FIU bola oprávnená odpovedať na riadne odôvodnené žiadosti, ktoré zaslal Europol prostredníctvom národnej ústredne Europolu alebo, ak to daný členský štát umožňuje, prostredníctvom priameho kontaktu medzi FIU a Europolom. Takéto žiadosti sa týkajú finančných informácií a finančných analýz a zasielajú sa v jednotlivých prípadoch v rámci povinností Europolu a plnenia jeho úloh.

2. Na výmeny uskutočnené podľa tohto článku sa vzťahuje článok 32 ods. 5 smernice (EÚ) 2015/849 a článok 7 ods. 6 a 7 nariadenia (EÚ) 2016/794.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa akékoľvek nevyhovenie žiadosti náležite vysvetlilo.

Článok 13

Podrobné opatrenia na výmenu informácií

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa výmeny informácií podľa článkov 11 a 12 tejto smernice uskutočnila v súlade s nariadením (EÚ) 2016/794 elektronicke prostredníctvom:

a) aplikácie SIENA alebo jej nástupcu v jazyku, ktorý sa používa v aplikácii SIENA, alebo

b) v relevantných prípadoch FIU.net alebo jej nástupcu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa výmena informácií podľa článku 12 uskutočnila včas a aby sa v tejto súvislosti žiadosti Europolu o informácie vybavili tak, akoby pochádzali od inej FIU.

Článok 14

Požiadavky na ochranu údajov

1. Spracúvanie osobných údajov v súvislosti s informáciami o bankových účtoch, finančnými informáciami a finančnými analýzami uvedenými v článkoch 11 a 12 tejto smernice uskutočňujú v súlade s článkom 18 nariadenia (EÚ) 2016/794 iba zamestnanci Europolu, ktorí boli osobitne určení a oprávnení na plnenie týchto úloh.
2. Europol informuje zodpovednú osobu určenú v súlade s článkom 41 nariadenia (EÚ) 2016/794 o každej výmene informácií podľa článkov 11, 12 a 13 tejto smernice.

KAPITOLA V

DODATOČNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA SPRACÚVANIA OSOBNÝCH ÚDAJOV

Článok 15

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa vzťahuje iba na určené príslušné orgány a FIU v súvislosti s výmenou informácií uskutočňovanou podľa kapitoly III a výmenou finančných informácií a finančných analýz podľa kapitoly IV, ktorých sa zúčastňujú národné ústredne Europolu.

Článok 16

Spracúvanie citlivých osobných údajov

1. Spracúvanie osobných údajov odhaľujúcich rasový alebo etnický pôvod osoby, jej politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, alebo údajov týkajúcich sa zdravia, sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby sa povoľuje len za predpokladu primeraných záruk pre práva a slobody dotknutej osoby v súlade s platnými pravidlami ochrany údajov.
2. K údajom uvedeným v odseku 1 môžu na základe usmernení zodpovednej osoby získať prístup a spracúvať ich iba zamestnanci, ktorí boli osobitne vyškolení a osobitne oprávnení prevádzkovateľom.

Článok 17

Záznamy o žiadostiach o informácie

Členské štáty zabezpečia, aby sa viedli záznamy o žiadostiach o informácie podľa tejto smernice. Uvedené záznamy obsahujú aspoň tieto informácie:

- a) názov/meno a kontaktné údaje organizácie a zamestnanca žiadajúceho o informácie a, pokiaľ je to možné, aj príjemcu výsledkov dopytovania alebo vyhľadávania;
- b) odkaz na vnútroštátny prípad, v súvislosti s ktorým sa o informácie žiada;
- c) predmet žiadostí a
- d) akékoľvek vykonávacie opatrenia na základe týchto žiadostí.

Záznamy sa uchovávajú počas obdobia piatich rokov po ich vytvorení a používajú sa výhradne na účely overenia zákonnosti spracúvania osobných údajov. Dotknuté orgány všetky záznamy sprístupnia národnému dozornému orgánu na jeho žiadosť.

Článok 18

Obmedzenia práv dotknutých osôb

Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia, ktorými sa v súlade s článkom 23 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/679 prípadne s článkom 15 ods. 1 smernice (EÚ) 2016/680 úplne alebo čiastočne obmedzí právo dotknutej osoby na prístup k jej osobným údajom spracúvaným podľa tejto smernice.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 19

Monitorovanie

1. Členské štáty vedú komplexné štatistiky, na základe ktorých skúmajú efektívnosť svojich systémov na boj proti závažným trestným činom.

2. Komisia do 1. februára 2020 vypracuje podrobný program monitorovania výstupov, výsledkov a vplyvu tejto smernice.

V uvedenom programe sa stanoví spôsob zberu údajov a iných potrebných dôkazov, ako aj interval ich zberu. Určia sa v ňom opatrenia, ktoré má prijať Komisia a členské štáty v súvislosti so zberom a analýzou údajov a iných dôkazov.

Členské štáty poskytujú Komisii údaje a iné dôkazy potrebné na monitorovanie.

3. Štatistiky uvedené v odseku 1 obsahujú v každom prípade tieto informácie:

- a) počet vyhľadávaní, ktoré uskutočnili určené príslušné orgány v súlade s článkom 4;
- b) údaje vypovedajúce o počte žiadostí zaslaných jednotlivými orgánmi podľa tejto smernice, opatrenia prijaté v nadväznosti na tieto žiadosti, počet vyšetrovaných prípadov, počet sťahovaných osôb a počet osôb odsúdených za spáchanie závažných trestných činov, ak sú takéto informácie k dispozícii;
- c) údaje vypovedajúce o čase, ktorý uplynie od prijatia žiadosti do odpovedania na žiadosť orgánom;
- d) ak sú k dispozícii, údaje vypovedajúce o nákladoch na ľudské alebo IT zdroje vyhradené na vnútroštátne a cezhraničné žiadosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

4. Členské štáty zabezpečujú vypracúvanie a zber štatistických údajov a každoročne zasielajú štatistiky uvedené v odseku 3 Komisii.

Článok 20

Vzťah k iným právnym nástrojom

1. Táto smernica členským štátom nebráni v tom, aby medzi sebou navzájom naďalej uplatňovali alebo uzatvárali dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo dojednania o výmene informácií medzi príslušnými orgánmi, pokiaľ sú takéto dohody alebo dojednania v súlade s právom Únie a osobitne s touto smernicou.

2. Touto smernicou nie sú dotknuté žiadne povinnosti ani záväzky členských štátov alebo Únie podľa platných dvojstranných alebo mnohostranných dohôd s tretími krajinami.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté rozdelenie právomocí medzi Úniou a členskými štátmi v súlade s právom Únie, členské štáty oznámia Komisii svoj zámer začať rokovania o dohodách patriacich do pôsobnosti kapitoly II tejto smernice medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktoré sú zmluvnými stranami Európskeho hospodárskeho priestoru, a uzavrieť takéto dohody.

Ak Komisia do dvoch mesiacov od doručenia oznámenia zámeru členského štátu začať rokovania podľa prvého pododseku dospeje k záveru, že rokovania by pravdepodobne ohrozili príslušné politiky Únie alebo viedli k dohode, ktorá by bola v rozpore s právom Únie, informuje o tom daný členský štát.

Členské štáty pravidelne informujú Komisiu o všetkých takýchto rokovaníach a v relevantných prípadoch pozvú Komisiu, aby sa ich zúčastnila ako pozorovateľ.

Členské štáty sú oprávnené predbežne uplatňovať alebo uzavrieť dohody uvedené v prvom pododseku pod podmienkou, že sú v súlade s právom Únie a nepoškodzujú cieľ a účel príslušných politik Únie. Komisia prijme uvedené rozhodnutie o povolení prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22.

Článok 21

Hodnotenie

1. Komisia vypracuje do 2. augusta 2024 a potom každé tri roky správu o vykonávaní tejto smernice a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade. Správa sa zverejní.

2. Komisia v súlade s článkom 65 ods. 2 smernice (EÚ) 2015/849 posúdi prekážky a príležitosti na zlepšenie spolupráce medzi FIU v Únii vrátane možnosti a vhodnosti vytvorenia mechanizmu koordinácie a podpory.

3. Komisia do 2. augusta 2024 vydá správu určenú Európskemu parlamentu a Rade, v ktorej posúdi potrebu a proporionalitu rozšírenia vymedzenia pojmu finančné informácie na akýkoľvek druh informácií alebo údajov, ktoré majú v držbe orgány verejnej moci alebo povinné subjekty a ktoré sú dostupné FIU bez toho, aby museli prijať donucovacie opatrenia podľa vnútroštátneho práva, a v prípade potreby predloží legislatívny návrh.

4. Komisia do 2. augusta 2024 posúdi príležitosti a výzvy rozšírenia výmeny finančných informácií alebo finančných analýz medzi FIU v rámci Únie na iné závažné trestné činy ako terorizmus alebo organizovanú trestnú činnosť spojenú s terorizmom.

5. Komisia vykoná najskôr po 2. auguste 2027 hodnotenie tejto smernice a predloží správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu a Rade. Správa obsahuje aj hodnotenie dodržiavania základných práv a zásad uznaných v Charte základných práv Európskej únie.

6. Na účely odsekov 1 až 4 tohto článku poskytnú členské štáty Komisii informácie. Komisia zohľadní štatistiky predložené členskými štátmi podľa článku 19 a môže požiadať členské štáty a dozorné orgány o dodatočné informácie.

Článok 22

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 23

Transpozícia

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. augusta 2021. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 24

Zrušenie rozhodnutia 2000/642/SVV

Rozhodnutie 2000/642/SVV sa zrušuje s účinnosťou od 1. augusta 2021.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 26

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli 20. júna 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK